

⁸⁰
Cod. ms.

1

Ms. 1.

149 fol.

IN S P E , C O N -
T R A S P E M .

M. D.

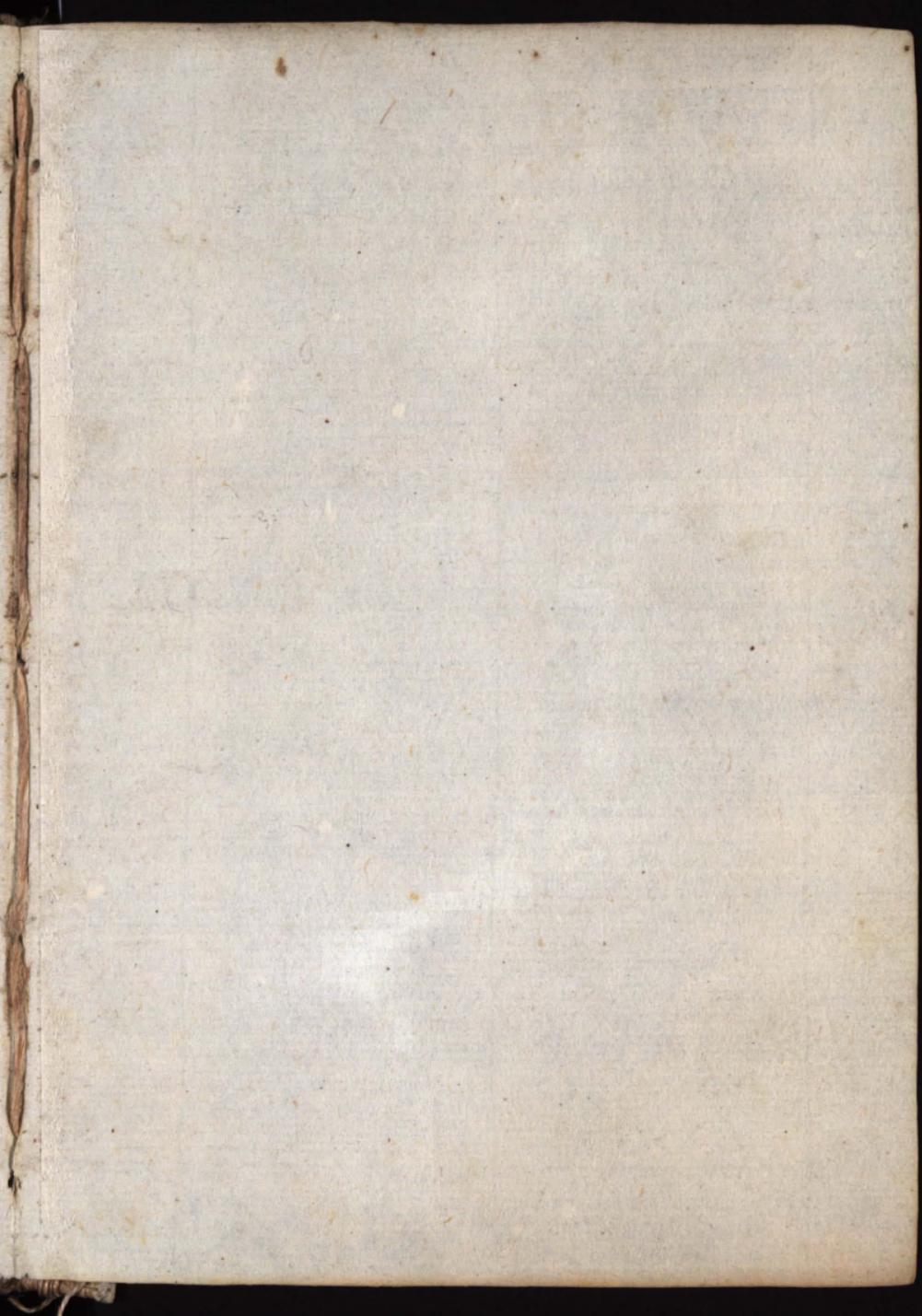
L X V .

Ioan. Eg : à Knö -
ringen Scholaſt : &
Canon : VVyr -
zeburgensic.

Leszeichen aus 8° Cod. ms. 1

H. a.

ff.

Opusculum St. 1-18. 1.

De virtute anime.

OMNE uitium expelle ab anima tua
ut virtutes nūc conquiri possis
Audi q̄ue s̄t virtutes aue : & que s̄t ma-
xima et licea. **V**irtus aue est diligē dñm
& odire illa que nō diligit dñs. **V**irtus est
nūc patientiam sectari : & ab omni impati-
tia declinare. **V**irtus ē nūc castitate tam
corporis dñi nūc custodire. **V**irtus est nūc
unāgatam cōtemnere / & omnia caduca cal-
care. **V**irtus ē nūc humilitate custodire
& tumore superbe ab hominari. **V**irtus ē aue
nā cohibere & furore rēp̄ne. **V**irtus est
nūc ab omni stulticia declinare / & sapientiam
dñm impletari. **V**irtus ē aue auritia sp-
nē : & uoluntaria paupertate assume. **H**as
q̄e virtutes facile poteris obtine. **S**ectari
in ora neglexeris : & caducis ac tr̄eis
verb̄ celestia p̄sueris: ac iudicia eius die
nocturni ip̄ensis meditaberis. **E**ris aut-
em lignū qđ plantatum est secus decursus

acquare: & omnis sp̄s fructus exte omittit: &
ex seruo amicus eris dei.

Dicitur dilectione dei. cap^m secundum

Ex tota igⁿ m̄te diligē d̄m: ut iomibz
quis placeas illi. Si. n. qui cōiugio &
copulari festinat placeē uxori: m̄to mag
monachus d̄bz placeē christo. Qui diligit
d̄m: eius p̄cepta custodit. Deus. n. n̄ seculi
tū ubi diligi: s̄ corde p̄mo & opibz iustis. &
Qui dicit diligo d̄em: & m̄ data eius n̄ cu
stodit: medax ē. Huiusmodi. n. iuv fallit: &
semer ipsō decipit. Deus. n. ne libet: s̄ cordis
spector ē: & diliḡ eos qui i simplicitate cor
dis seruit ei. **O** diligēdus ē d̄s sup̄m̄ p̄teres.

Si teneos pentes cū tanto affectu dili
gimus: d̄r p̄mo tpr p̄ nobis substimue
vnt: libore: no ne nolus magist̄ celestis aman
dus ē. Nam & qd̄ circa nos eoz fuit obsec
uz christi ē bñficiū: qui om̄ius suspensator
ē optimus. Nam & anqz nascēmūr i hoc se
culo: sua p̄uidentia parentes nobis m̄tea p̄

parauit: quorū obsequio nutrem. Sed & mīus
 ubera tūc lacrē replent: cū infans fuerit
 natus. Ergo magis omibz diligamus dñm q̄
 & nos et parentes nras ppis manibz finxit.
 & canem tā bona que erga nos geruntur cotidie
 eius bñficiis ascribamus. Et parentes mros ut
 ipsa niscera diligamus: si accedet nos ad ser-
 uitum dñi n plibet. si aut plibuerit nec
 sepulchra illis amabis debet me. Christus dilige-
 dus ē sup parentes: q̄ no nobis tribuit ea
 que christus. Et quis bñficia eius narrāe pos-
 sit: que nobis tribuit. & cotidie ppmnē no-
 desinit: que quātus quis laudare uoluerit
 s̄mōibz laudando deficit: s̄ tunc recipiet &
 laudare ctm: cui uidet īmūs abnoxios p̄tis
 n̄ despexit s̄ liberavit nos. Nec cū alieniūtibz
 i diuisis horrōribz uacare mūr: autit a nobis
 faciem suam: & dum iam uigēmur i p̄cipiū
 mortis: ad uitam p̄p̄ tuā reueauit nos. Et
 quā ingratia bñficiis eius auferem ab eo: ut
 p̄ clementissimus exquisuit nos. Et quā
 i sublimi sedere: nri grā uenit ad trām. &

& i tanta humiliatio descendit: ut si uilem for
ma assumet. Et cui ipugnallo cotinet orbem
tunc panis i presepio involutus e. Et qui
celum palmo intratur: ne hunc ubi cap regni
net. Et cuius esset dimes pamp e effectus
ut n dicere merear illo. Et qui i mibibz
ue iurus e indicare uiuos & mortuos: iudi
cium huam ptilit. Et cuius scitie tibi sit fons
uite & lumen eterni: quum sitibz aquam
postulauit a muliere samaritanam. Et qui saci
at esurientem: esurivit p nobis: quum ten
tare a dyabolo i hemo. Et cui misstrat
ab angelis i celo: nstrauit hoibz i tam

De passione domini Iesu Christi

Ecce manus que iuitates pluimias fa
rebat clavis p nostra salute affixe
st. Et ore meilius quo salutavis doct'
na pfluxit hoibz. p cibo fel ipii porrixer
Et qui ntm lessit: cesus e: & obprobria
i nocens ptilit. Et cui mutu mortui resurgit
i uolutarie crucis mortez sustinuit. O domino

ut ideo haec omnia p̄p̄esus ē: ut nobis uitam
eternam donaret. **De diligendo deum**

Et quoniam nobis magna beneficia p̄tēt n̄
exigit a nobis: n̄ ut diligamus eum
& templi mā sp̄olluta ei seruem⁹: ut ille
i nobis p̄tēt: & nos i illo permanem⁹. Non
p̄stulat a nobis aurum neq; argentum meq; aliq;
huiusmodi. Nam & si fuerit nobis ista: duxit
egentibz p̄cepit. Nos ipos fuit: nos deside-
rat si nobis requiesce cupit. **De dilectione di-**

Fecedamus ḡad eum: & caputem i effec-
tum eius: & nos metipos animem⁹ & pro-
ximos. Qui diliḡ inquit proximū legē i mple-
nit. Qui autē e contrario odit homicida ē
& manet i morte. Qui diliḡ fr̄m suū
i tranquillitate ē cor eius: fr̄m uero odiens
tempestate cruciatus ē. **De benignitate**

Tis benignus & si patitur i iniuria: pro-
ni hilo ducit. Iniquus autē & par-
um uerbis audiens a proximo contumeliam
arbitrietur. Qui caritate plenus ē tēq.

Caritas

llo & serenissimo multu pcedit. Vir aut odio
plenus ambulat vacundus. *De Benignitate*

Taut o fili benignitate ^{hxē} stude i vita
tua: & proximū tuū hēto tñch unū
Ex mebris tuis. Omes hominē frēm tuū uocā
Menito ch umis artifex condidit nos. Ne mo
nēas cuiusī scandalū i vita tua: & nō qd tibi ē
b illi facito. Qd tibi accidere nō uis. nec pro
ximo tuo cupias enenire. Si eum uideris &
i bonis actibz cōuisante: cogitulare ei: & illi
grandū tuū dicio: & siquid patit adūsim: co
pitē ei. & illius tristitiam tuam deputa. V
omes malitiam expelle ab aia tua! & ochorū
flame nō contin' bent cor tuū =

De Uro pacifico & de homine iuido

Cōtra impotētem
subtilitā tibi moli
scādalu cōmonē
bz tñ cōf. ppuz m̄bruz
tuū hēto en i omibz

NE simulato corde diligas proximū tuū 144
nec labius osculans i schievis ei. Dolo
suis. N. vir cō pacifica ex ore pfert ubi: &
i tuo supplantare cogitat proximū. In his ḡ op
ibz ac reacūdiam p̄uocat cōs. T. reitans. N. pla
ret i conspectu dei: respuit aut ome fictu
Tu ḡ omes similateem longe fac ate. & no

cupias supplantare aut mendere ut laniare
 proximum tuum. Membra autem tui dicitur proximum
 tuum. Quid & si quis ad hominem iratus fuerit ultra
 soli timorū non peccatas nra tuam: sed reconciliare
 ad pacem: & deprime omes merrorem ab anima tua
 Quid & amplectit pacem i hospitio mentis sue / christi
 proponat missione: de christus pax est: & ea
 requiesce coquenit / iurum aut inuidum cimodis
 exercetur. Vir pacificus i tranquillitate est sp
 iuidus aut similis e navi quia uictus a flue
 filii maris: ho pacificus sciam possidet metem
 iudicis aut sp i tribulatione est. Qui sectatur
 pacem i hospitio mentis sue totus uidetur mun
 tus est. Nam iudicis ut lupus rapax i snuit ina
 niter. Pacificus vir similis e unice honeste
 habitudini fructu copioso. Iuidus aut opus in
 digentia ac misericordia detinatur. Et qd
 tum pacificus i domo gaudens delectatur: tm
 iuidus talescens ad nihilum redigit. Ex libu
 dinitate leticie pacificus ho dignoscitur. Exam
 tu mordido & furore pleno iudicis demonstratur
 pacificus ho confortu hinglorum mebit: iuidus
 aut piceps demoniorum efficitur. Sic pax secre

ta cordis illuminat: ita iudicia occulta m̄tis
obscurat. Pax. si effugat discordia. iudicia autem
cumulat eam. Asplendore autē pacifici auspigit
caligo: & ubi ē iudicia ibi & extēnēs se
nebulae. Sectare ḡo desiderabile nōm̄nt fructus
eius cōsequis. Rationabile rāchāl cōsumit
te d̄s: ut possis discernere iter bonū & malū: ut
que s̄ optima eligas: & que s̄ nepluria. s̄ sui
tia respicias: & ab omni sp̄ē mali te abstineas:

De patientia in aduersis

Patiē patientia arripe: q̄r maxima intus
ē anime: ut n̄ lociter ad sublimitatem
ueritatis pfectiois ascendas. Iē si ap̄is patientiā
h̄re: moneo p̄mū te ut ad mādata diuinā
excites int̄ez tuū: ne fabulosa arbitriois dei
pecepta: s̄ i his sp̄ sollicitū sit cor tuū. Ne fra
gat anima tua illa adūstas mudi. A peceptis ac
mādatis dī & a caritate que ē in christo ie
su chro m̄o. Neq; te erigas i successib; p̄spe
ris: s̄ i utroq; tempatus sis. Ome qd tibi
infectus fuerit religionis gen libenter susci

pe & obtempera: & si super iures tuis fuerit
ne spernas nech exutes illud: scdm tam ipsa
sibilitate tue / qui tibi unigat fideliter enarrat: ut iniungitur
ut qd tibi onerosum fuerit eiusmōrē rōe suble
uetur: ut cotradictiois iutio curas. Per tribu
tione tū ne requiras ab hoīe: ut i futuro po
ssis recipere ab etho deo eterna retributioem. Pa
tientia qmndis medela e aie: impatentia
aut pñctus corporis. p patientia aut expes
tatio futuorū bñorū spes: & qd nō uidetur qd
amplectitur. **De Castitate** qd uidetur

Castum te i omnibz sua / ut nictas domini
nu in gla consistenter. Ab omni pollutio
mudum sit cor tuu: & ne des inimico ad itin
eritroemdi ad te. Ab aspectu nech aucte octos
tuos: & ne delectans pulchritudinibz multibz femi
nary: ne p tales delectantem ultia effolias
supplitia. Nemito cui deducasti m̄bra tua / et
ne corniceras illa metrictibz. Per effe de amore
tū ab amore mulier: ne te ab amore dei ex
cludat: noli m̄ma spñe: ne paulatim defluis

Noli ad domum virginum ire neque longis &
actiosis fabulis uti cum eis : ne per plurimas secu-
mocinatas ut ut cunctis utrachem mens polluantur
Ne exuiter ferrus sermones mos : ne arbit-
ris stultis eloquium men : sed crede miseri : &
gratianter accipe uba mea . Si ad feminam
domum accessit etius aut monachus : & virgo
patiatur humeris introne ad se : statim ieiunia
pistina dignitate : & eccl deo pollicati sit sua uolu-
tate amittit . Nec non poterit humeris ieiunia
sionem ppanare domino : sed desolabunt ut lignum im-
dix . Nisi quid virginitate dominus ab aliquo extor-
quet iuncto . Hoc munus uoluntarie christi
offeretur & expiria uoluntate . Nam uotum
nouisse : non est tua uolentia uoluntate . Non
non licet est ulli pphanare quod primissimum est .
Non potabis hoc si non ueneris uotum . Si autem no-
uens : ne moveris reddere illud : quod dominus eis su-
um rectum regi illud ate . Nec pollutior uult mi-
sceri membra sua : donec sibi iam dedicata sunt
Vide ergo ne te seducant corporis pulchritudo

& decore nūc tūc amittas. Ne imploāio in
 tuearis p̄fēm mūlēis: ne itet mores iāia;
 tua p̄fēnistras tuas. Ne accomodas aurē tuas
 ad p̄cipienda uba ēar. ne cōcīpias neguitias
 tūa tūa. Mūlēis carnē ne uel fango ne p̄
 tractas eius i flatu cor tuū: & spūtū labaris
 i p̄dūtione. Sic. M. foemū p̄xi manis igni colau-
 tur: ita & qui tangit mūlēis carnē no enat
 sine danno nūc sue: & ligatū cor castus ena-
 dat: mīte tū & corpore corruptus abscedit. Dic
 mūlū queso tē fili. Qualis p̄fectus ē i pul-
 chritudine carnis. Non ne sicut foemū estato
 medore p̄cūsum nescit: & paulatū p̄stū de-
 core amittit. Succedente. M. senectute: om̄e
 decus p̄stū iūne tunis floride depdit: & qui
 an in amore carnis exardescit: postea i odi
 um eius comituntur. Et qm̄ mōrē uenerit
 quatuor remanebit pulchritudis: Tūc reca-
 sces qm̄ unū est: qd̄ an diligebas i amiter. Qm̄
 uidēas totū corpus itumest: & i seftorem
 ēē cōsum: no ne claudes narē tuas i flitti-
 nes p̄tore durissimū? Ubi ēst om̄is ista?

oblectatio: Et ut ē om̄is suauitas luxurie,
& coniuorū opulentie: Ubi sunt blandime toce
ilba que corda audientiū molliebant. Ubi s̄t
simones dulces qui amaritudine r̄ubz ifundie-
bant: Ubi ē inmoderatus uisus & iocis turpis:
Ubi iestrenata & utilis leticia: Ne lutan-
sus aquarū ptransiens nūsc̄ comparuit. Iste fi-
nis ē pulchritudinis carnis quam malis. His
oblectatioibz pone t̄minū. Refecte q̄d minū
tuū ab his obscenis amoribz: & om̄es amore tuū
cōire ad splendidissimā pulchritudinē christi
ut radii fulgoris eius illustrent cor tuū: ut
om̄is obscuritas caliginis expellat a te. Nec
pulchrituō diligendū ē fili. hic decor omnibus
mois amplectendus ē: un nobis serenitatem
tranquillitatis acquiramus. Eui temus pnitio-
sas pulchritudines. ne om̄is ḡn̄ malorum ī nos
irrogent. Multi. n. p mulier̄ sp̄s a via ne-
ritatis naufragauerūt. Tlerich ornantis
ear̄ oblectati pnitiem uare stare pcessisti
& a pfectiois fastigio ī pfundū inferni demer-
si sunt. Causa ē fili sp̄s p̄equas plurimos pisse-
cerens p̄tos. Sessa edere cibum. cui alius ī tu-

7

lit motes. Ne incidas iter. p̄q̄t naufragiū p-
pessi sunt pluri mi. Euita lāquieros. p̄quos cap-
tos pluri mos censeris. Postula tibi adūo p̄ i
gilēm sensus fili. Non ignores fraudes & insi-
das inimici. & i vethia eius nō incidat pes
tuus. Sapientis uir nō considerat corporis deo-
re. Sane. Sapiens aut̄ i carnalibz detinet.
Sapiens uir mulierē respuit gestuoz: multo
aut̄ concupiscens eam supplantatur. Vir pren-
dens ab ipudenti muliere inerit actos suis
luxuriosus aut̄ intuens eam soluit ut cera-
a facit ignis. Tu aut̄ cue sp̄es p̄nitiosas ac fal-
sas pulchritudines. Detinet patre aut̄ uia atten-
dens tales. christus n̄ in corporis s̄ i aie pul-
chritudine delectatur. Illa q̄ & tu diligē i
quibz delectat' dens. **De cupiditate & au-**

Q'Aue quodz cupiditatem // **vitia**
ne amori pecuniar̄ sb̄ficias te: s̄ ab
omni munitia declina ne condenneris ut
adulter & idolor̄ cultor. Noli amare mano-
ne te sepe r̄ a deo. Noli diligē ores tressis ne
amittas celestes. Multi cupientes aliena a-

suis priuatis sunt. Aliene sunt a nobis huius scilicet
facultates. Nostra autem possessio regnum est celorum.
Noli appetere aliena ^{ne} iatuis ne fias dominus. Cetero
dimo uictui contempnotus Quicquid sufficiunt est.
Namque ipse dilectus propiti trii pluice absit. Non
cupias fieri locuples: ne temptationem in lacum
in iudas diaboli. Cum radice omnium malorum
cupiditatum. Pecuniarum. et. cupidus niam summa
ueniale sit. Si inuenierit tamen per nihil oportet
homicidium: & ut quis effundit aquam in terram
ut ei effundere sanguinem proximi sui. Tamen
viri in mortis pectore inciderunt per auaritiam
Saul adeo effatus est alienus per auaritiam
ad exterritum de culmine regnali expulsus ab ini-
niicis suis peremptus est. Et acerbis per auaritiam
inuitus iudeas naboth: cui rei gratia procul vulne-
ratus est & defunctus. Dominus vero me & sal-
uator uoluit de cordibus phariseorum pecuniarum
amorem excludere. Scipio erant cupidissimi salu-
tria eius monita deridebant. Nam & illi
diuitem quod dominus ad regna celorum provocauit:
est.

amor pecuniarum itare non permisit: sed uide et
peccatum enarrat flama exarsit: ut dicitur auctor
vii bonorum langit ore i manu tradet inimi-
corum. Avarus uir in inferno est similis. Infensus
n. Christos uocis deuorauerit: non dicit satis est.
Sic & omnis thesauri si confluerent avaro non
satiabitur. Alienus ergo esto filius ab hoc uitio: &
uoluntaria paupertate assume. **De Elymosina.**

Doli esse pigi: sed labora manus tuas: ut ha-
cas unum pessimum distribuas i digenti. Iusta
mediocritate porrigere: tamen expectatur a te: qd
tum tibi fuerit creditum. Nemo. n. Exigit a
te: qd ipse non habens. Elymosina cum iniuritate
acquisita ab hominibus est contra christum: sed accep-
tu ei est qd fuerit fideliter coquitus. Filius
auerat ista non habens manus. Sunt. n. nonnulli
qd divi pientes aliena facie se simulant ely-
mosinam: & quum alios permittunt: aliis se misericordia
fingunt. Sed deus non delectatur opibz eorum: & si
mimicatio cordis eorum excretatur ac respicitur
Tu autem exigui qd dederis de iussis tuis
laboribus gratiam & acceptum erit domino: sed nescis

uamus quum feceris etymosinā indigentibz
neqz te ideo meliore cui foeneras & xstimes
si omibz opibz tuis humili te corā hoībz dno
qr no erit gratū deo qd efficit cū supbia. Qd
cūqz humiliat̄ sit: hoc erit ei acceptus & ḡtus

De humilitate & abiectione

Huī pōmibz humiliat̄em stude: que ē vir-
tutis sublimitas: ut possis concēdere p̄fec-
tiois culmē: qr iuste cōstitutes nō alr i humili-
tate complenar. Multorū tporū labores p su-
pbiam i mililo cōputant. Similis deo ē vir-
tūlis: & i se dñs gestat. Supbus aut̄ deo odi-
bilis / diabolo similis ē. t humilis h̄z h̄tu sit /
uiliissimus: glōsus ē i uirtutibz. Supbus &
si decorus uicent aspectu: opibz tñ uiliis ē: et
ibis & gestibz uiliu & icessu: supbia eius:
dinoſtitue & lenitas. Capit s̄p laudari ab
omibz: & uirtutibz quibz alienus ē: se pdicu-
ri gestit. Non se fateare cūqz esse subiec-
tum: se s̄p p̄matū capit: & se i maiore ḡtis
conatur innere: & qd meritis obtineat

non pot ambien^o festinat i nide tumens
 ut iter vacuus: & ut nauis absq; nauis
 gatore e incertatur i fluctibz: ita & iste
 Deus ex certe*ture* i stabilis p om̄s actus
 suos. huius aut om̄s teneos responens ho-
 nores ultimū se iudicat om̄i uiz: & medio
 eti multu i tuens: emines cora deo & ap-
 paret: & quum oia fecerit dicit per-
 quis iutilis sum: & nihil fecisse te statut
 est celat aie sue uirtutes: s; deus iugat
 opa ipius: & perfert i mediu: misericordia
 gesta illius exaltat & clari facit eum:
 & i tpe pacum suar: qd postulat i petrat

De oratione & deuotione mentis

Tant fili quum accesseris ad pre-
 canclū deum: p̄stne te humiliter in
 conspectu eius: ne postules quicq; ei ex qua
 meritoru: tuor: Et si ē tibi cōscia i alioq; b
 opibz bonis: cela illa: ut te silentiu: agente
 multipliciter tibi restituatur i dno. Et
 petra tua pdac i mediu: ut delect dñs &
 quum cōfessus fueris ea. Non te iustifices

orans: ne sciat phariseus ille ex eas co-
demnatus. Memto publicani: & ita ora-
ut ille: ut uenias delictorum tuorum iue-
nias. Non i clamore uocis exauferis eum
qui e occultorum cognitor: sed clamor cordis
tui pulset uires eius. Nec longitudine
liboriu philicas an cum: de non in multilo-
quio: sed i purissima mente placatur dicitur. In tpe
deo oem malitia cordis pluere abste: &
remitte siquid huc aduersus proximum tuum.
Est denique gnis qd adam spensis: qd quin
cepit iure ad bibendum aquam: an qd ueni-
at ad fontem euomit omne uenenum. Imi-
tare & tu huc serpente in hac pte: &
omne uenenum iure aut odioru euomere: &
remitte coserno tuo centu denarios: ut
tibi dimittantur milia talentorum. Et qua-
lem cupis erga te dominum: talis esto coser-
no tuo. Prei mihi in uoca domini: & eras ei-
age: & quum consumaueris illud simtr-
fac. In uoca domini ex toto corde: & ueni

es eum: & quum tueneris, no dimittas
 eum: ut copuletur mti tue. Et ut oreū
 ipm offeras ei cogitacē supflue: ne con-
 turbent cor tuū: nech i diversa rapiatur
 mes tua. Mem̄to te sub dei stare cospec-
 tu: cui occulta cordis respicit: & abdita
 m̄tium nouit. Vigilanter igit̄ assiste i con-
 spectu dei itp̄ crātiois ul' psalmoꝝ: non
 te oppimat somnus: et ne dissonans a sono
 uocis ipsi tuus: s̄ i lingue uba iungit i ten-
 dat. Ne sit dupl̄ oīo tua/ que no possit aſſe
 de adūres dñi. Non sit tibi ullum tps̄
 naciu & ociosum. **De uigiliis**

Tam i diebz q̄ inactius uigil esto
 ac solitus oculis & mente: ut i
 minitez temptaciōē facilis possis efuge
 Si. n. cogitacē sordide occupauerint cor
 tuū: & coegerint illicitum aliquid ppet̄
 re p ordes ac uigilias depellantur ab aia-
 tua. Oro m̄neꝝ grandis munitio ē aie
Pordes parvissimas: om̄ia nobis utilia tri-

buunt a dno : & cum ea noxia per illu-
bio effugant. In tpe psalmorū sapienter
psale fili : & spiritus cantus uigilante-
tame corā dno : ut iuitate psalmorū fici
luis possis adiutē : & omnis duritas cordis
eoz dulcedine molliat. Tunc dulces lie-
bis fauces gaudensq; cantabis. Qz dulcia
faucib; meis eloquia tua dne sup mel &
fruū ori meo. Sz nec poteris sentire
hanc dulcedinem : n cū summa uigilantia &
sapia cantaueris. Fauces n. inde escam
gustabut : sensus aut uba disternet. Sic
n. ex carnalib; escis alium caro : ita ex
diuinis eloquii i teriore ho nutrit &
scitur. Sz i lus omib; uigilias smolas af-
fume fili : & i uiles deuita. Vigilie at
i uiles st: quum quis uigilauerit i reca-
cogitationes turpes : ut ad contrarium aliqd
facinus ppetrandū. Tales uigilias deuita-
& seatas arripe uigilias : ut possis effici san-
tus i omib; actib; & cogitatoib; tuis. Vigi-

la iecū rapiaris a somno. Tlācē hoibz ne
gestas: n̄ soli deo. In om̄i ope qd̄ cogitas
facē p̄mū cogita deū: & si sc̄dm deū e
qd̄ cogitas diligenter examina: & si ē red
tum corā dñō p̄fice illud: si n̄ adūsum rep
tum fuerit imputa illud ab aia tua.

De purificatioē peccati per penitentiam

Quid actus tuos curiosi discute.
& si te penas ebnoxiūm uideris ut
senseris: ad poenitentiaz cito cofuge. Nolo
ut p̄trahas p̄cta de die ī diem: & si quid
cogitaueris neḡz: & de eo p̄ntus age: & que
lociter de corde tuo reseca illud. Ne uelis
dicē n̄ hoc facimus grande ē qd̄ cogitauī t̄m̄o q̄ i h̄ dñi mai
Nolo s̄nas ī te c̄scere cogitatoes: nec m̄ma
negligas: qd̄ d̄ spiritu midim̄a: paulat̄ deflu
it. Ne spernas mortuum serpentis ne uene
nū eius coagat cor tuū. Abscide uerqulta
spinaz de agro cordis tui ne defingant ī
te altas radides. Scito qd̄ cor tui ager est
cheusti: & excole eum desideriis discipline.

celestis: & no sinas: i agro dm seminari z
zania. Si iō taliter uigilaueris: facile pote
ris ad pfectiōne concēdere

Q. ad uigilanduz multū pdest ieunius

miles

A uigilanduz aut̄ multū pdest ieuni
us. Sicut. si plurimo honore quis pre
grauat & ppedit' ia bellum: ita ipedit' mona
chus ad uigilias: quium escas largitate fer
uescit. Non possamus bñ uigilare: quium da
pibz fierit uent' honestus: s pssi somno ui
gilanz fructus amittimus: & maximū ait
dermetur sustinemus. Vigiliis & stude co
pulare ieunia: ut amictis dñe uirtutibz flo
re possis: ut caro tua. s̄biecta sit ait: & sic
ancilla famuler' dñe sue. Ne pleas uires
cordi tuo ut iniciat bellum adūsus somtriū
s̄ s̄biecta sit caro: ut obtemper iussis sc̄bi
sis. Noli icessare ancillam: ne cōtemn
at dñas suaz: s̄ i omnibz iussis eius obsecus
mācipetur. Sic. si. equis frena s̄ iponen
da: ita corpora nra ieunii s̄ frenm

Nam quae admodum auriga equis si laxaverit frena p̄ precipita ducunt: ita & anima cū ipso corpore si & frenū nō imposueris ad ifeēmū p̄ precipita dilabit. Esto igit̄ pitiſſimus auriga corporeis tui ut p̄ trā mi-
te rectum possis icere. Esce n̄ plurime
nō solum animas: sed & corpora m̄a plurimū
ledunt. Sepe n̄ p̄ ciborū cruditatē frangū
tur stomachi uires nec n̄ habundantia
sanguis & ciborū n̄ flores: & ita i utr̄q;
plurimas & crudines p̄ escas habundantia
patimur. Sicut n̄ alijs & corporis s̄t ista
contraria ita medela ē utr̄q; tempora
ieunii. Q̄d̄ & possumus fili delitias m̄u-
di & ciborū opulentia fugiamus: ne csn̄ in
flama cruciatī queramus quitta aqua: &
nullū refrigeriū consequamur. **De ebrie**

Elegamus ebrietate: ne i tate
cerne luxurie i curramus. Nisi
nobis ad leticiā cordis: nō ad ebrietate
creavit d̄s. nō ch̄ gula exigit: s̄ ch̄ n̄

ibecillitas populat. Nam & aperte tymotheo
medico uino uti scripit pp dolore stomachi
& eius frequentes infumitates. Non igit
nos qd ad medellaz corporis mei tributaz
e ad punitiem deputemus. Plurimi ho
es pp uinu maxima debilitate corporis co
traxer : nec potueri consequi pstrinaz firmi
tate : ex no potuer extingue gule ardorem.
Plericqz pp uinu homicidiz ppe traueerunt
nec ipm motes retinuer. Alii pp uinu ade
monibz capti s' necce. Aliud no est ebrie
tas qz manifestissimus demo. Ebriosus pu
tat se aliquid optimu gerere : quium fuerit
pp pincipia deuolutus. Armut ad maledictu
ta & conuicta pximor : & imitat mes
eius atqz lingua balbicit. Quid g' mir
hunc qz demo ebrietas ? Huiusmoi. Nun
quii punitat bibere bibit. Sicut. M. pustis
tu audiens fauicb operat ut glutiat escam
repente itea fauic hanc repit. ita &
ebriosus itea se uinu suscipit inimicum

qd intea eum morans ipellit ad omne opus
nephantissimum: & hoc rationabilis ut irratio-
nable animal capitum. **De Sobrietate**

Taut i omibz te exhibe sobrium
ut te sobrietas i omibz castiz exhibi-
beat. Sz. & hoc cane o fili ne pecli absti-
nentia erigaris i sublimam: & isteles ad
iuss eos qui ieiunium tuum mesura non ualeat
obtinere: neq; uidetur esca carnalibz iei-
nare: & uitius peccatus tuus replere. Gram-
dis nasci confusio est a me: que quum sibi car-
ne subiecta sit ipsa mitis sit subiecta. Quid
pedest uentre ab esca cohobere: & animi ob-
niuere passionibz: & carnis amoribz uinci
& inde luxuris stimulos machinari. **Ure-**
N. cotemnens omnia que caduca sunt tam
a corporis q; aie se abstinet passionibz. **Q**z
i uitiosz suis hoc censare uidetur: nulla x
N. pfectio est in uni ptem esse sublimem: &
i alia esse pstratu. In una pte fuge: & i
alia uitior caligine obegari. **Q**z. **N.** castus

esse cupit corpore: castus debet & sp̄n pse
uerare: qd nihil potest castum esse corpore
& m̄te esse corruptum. Cuius si fuerit iūia
pte munita: & alia no destruta aditum
hostibz pparesbit. Et nūis fortiter cōpigi
m̄bz solidata: & una huic tabulaz pfo
rata aqua fluctibz ī genere ī profundis
Vir cōtemnens que uaria st̄ cuncta: sp̄it
uinitate: nec ullam ḡam sectat̄ huicaz: fa
vore uacuā die rēmit & exerat̄ liuore
in die: poti⁹ substine & uincit̄ caritatis ipse
tore mel conserens dilectiois: no detra
hit cito proximo: nec libenter audiit detrac
tione: alipit sp̄ declinare a uitiis: & admir
tutes aīe semel ipm̄ instigat. Talem te ex
hibe fili si nolueris exerce te ieiuniaz. Et
quum te ab escis abstineris: abstine &
lingua ab illicitis uerbis. **D**e blasphemia
O Men blasphemaz // & uaniloquio
longe fac ate: nec superflui sermo
nes & locū tūo exeat: qd & pro ociosis

sermonibz reddipri sumus vōem i die iudi-
tii. Net ad maledicendū quenqz consuecas
linguā tuā: que ad bñdicēndū & lau-
dandū deū cāta ē. De quibz ignoras rebz a
i conuictu noli proferre sermones: s̄ oportet
uerba pcedant ex ore tuo. Quā oportunū
t̄ps inuenies: ut te audientibz cunctis gra-
tiam pbes: ab om̄i uimiloquio tempa lingua
tuā: ne qsn audientes horrefat̄: & obturēt̄
alues suis: & sis confusio cor am hōibz: de quibz
moleſtiam nō patēris. Noli contendere
acriter: nō consuecas cōſuetudines pessimas
de cōſuetudo que longius fuerit ptracta
& confirmata nō cum parvo labore uitat̄

De risibus & de iocis & leuitatibus

Toli dissolutis labiis risum pferre mē-
ritum nād̄ est. Cum strepitu vide
s̄ libidēt̄ mītas leticiam idē. & let̄ i-
modū parvuli vocari uelis assidue: q̄ nō co-
uenit ei qui ad pfectiōne nitit: uocari est
parvulus: s̄ est: malitia parvulus: & ut
uir pfectus i sensu: i quibusdam i fantem-

Parvuli. n. ē lude: pfecti aut uiri lugere.
Pns lucus leticiam grāt sempitnāz: iocu-
mūt remissiore efficit amz & negligentē exq-
dē si pcepta: nec dilecta sui pot ad memora-
renovare: s oblinisens ea. nō se instigat ad
poenitentiam: & ita paulatī ab omnibz bonis
cedit. Et n. nullum habebit accessum cordis
copunctio: ubi fuerit i moderatus rysus & loc⁹

Abi aut fuerint la De lachrymis
lachrymz: ibi spnialis ignis accendit
qui secreta m̄is illuminat. Tunc audita
celesti flagrans: copular̄ christi amori: & in-
trus degens meditat iugiter de supnis: calcas
sc̄i dignitates: & ad premia uite. eene ex-
tendit. Nec illa uis sc̄i ab amore cū separat
christi: s ut fig⁹ quedam iter hoies iheri uide-
tue: & tota eius cogitatio & consilium de celestibz
intelligit: mors illi pns dulcior ē: q̄ ipa
uita: cuspit dissolui & esse cū christo: quem
i carne uiues ita sui portauerit templuz
Uide ḡ q̄ lucu efferant fletus & lachryme.

quanta puerilis puer & visus ac vocis. Quidam inquit delectatur: postmodum flebit amittere. Quidam autem lugere voluerit: gaudebit ipse postea. Nam & saluator meus fratres appellat lugentes: & qui letificantur: flerce eos dicit in nouissimo. Ne ergo te oblectat puerilis vocis ut risus: sed letacionis spiritualis cantus. Non autem te solvant in risu uerba inania sed proferant ex te pfectioꝝ uiros uirtutes & ut in eorum spiritu polleras: uerba iustorum videas.

De pfectione mentis ut etatis.

Profectus. id. uir dominus non qui in etate suis cuiusvis pfectus est. Non tibi opere puerilis eras si fueris metu pfectus: nec est obest puerilis eras: si fueris in me pfectus. Nam & dominus quium parvulus es: & perfectum cor habebas a domino in regem electus es. Et saul quium erat etate senili pueritus: domini in se maligna & grandem nequitiam hunc de culmine regali expulsus est. Et uectus iam erant pueri qui susanna uolente conuabant: qd

danihel adhuc parvulus: detecto eorum scelere
et condemnauit. Et dominus noster salvator ascendi
coribz crucifigitur: & iesus huius solyma
i p. v. ilis collaudat. Nam & arbor si fuerit
mittor annoz ifructuosa excidit. Si autem no
uelle fuerit & fertilis: colitur ut magis pfe
rat amplior fructus. pfectorum autem virorum
consortio fruere: & in contuberniis abstinentia
delectetur anima tua: & a vobis eorum ne au
tas cum tuis. Verba tu. nite se uba eorum
& i columnitas misericordis qui ea libenter atte
dunt. Sic etiam sol oriens effugiat caligine
ita sanctorum doctrinae a sensibus tuis expe
llat tenebras. **De evitato malorum hominum**

Te quissimorum virorum also epites co
fortia: ut sanctorum amicorum
mens tua erigat ad celum: & fluxum
scilicet glam yndulio possis despice: ut u
tutes uere hauriant sensus tui. Fuita ui
res quos erga maledicti dei uideris negli
gentes: q. mortui se uirtutibus: qui letantur

Ipsius uoluptatibus: ut gaudios careant di-
 uinis. Cum eiusmodi uires nulla tibi comi-
 ssio sit: neque cum eis uetus sermocinari assi-
 dute: nō in quo eos possis ad errore reuoca-
 re. Cetum si nō uales deuita ut publicum
 hostem. Sepe. n. p. una omne morbidum
 polluit totus grecus: & modica pars fellis ma-
 gnū dulcore uertit i amarum: & ferme
 tum modicū totā massam corruptit. Ta-
 le. n. fermetur & dñs tibi attendere pre-
 ceperit. fermetum. n. hoc doctrina pessimo
 in hominē intelligit. Nam & signis i hinc
 tibi uideat clavis ac nobilis: & dulcia uie-
 la tibi pferat: opibz tñ sic agat tecū con-
 trariis: magis notz futura. q̄ placent fig-
 aut ubi. Non. n. Ex iubis: s̄ ex fructibz
 homo pbatine. Denique aliquid plurimi calli
 de uita celare festinat: & ap̄ quosdam
 ignoros i amis q̄ te uideant mirabiles: s̄
 si de uentreis sui simu spente ptulerint

atacti morsu eius itumescut: & ipsa
omnibz uenient: qd nihil occultu qd no
renelleret. Si quis itulerit tibi mala, ne
uelis uasci: s; dole potius p eo: qd es illi
uascitur. Qui aut patienter tollerat mala
i futuro coronu mebit: qui aut itulerit
mala, i due mala ut reus damnabitur
Ne p carnalibz damnis fermogat anns &
tuus: nec uigore patie res caduce emo
lliant: s; time potius qsn a geni morti ve
tredaueris. & qm te pccis obnix in sense
ris ad poenitentia qd tno cofundaris

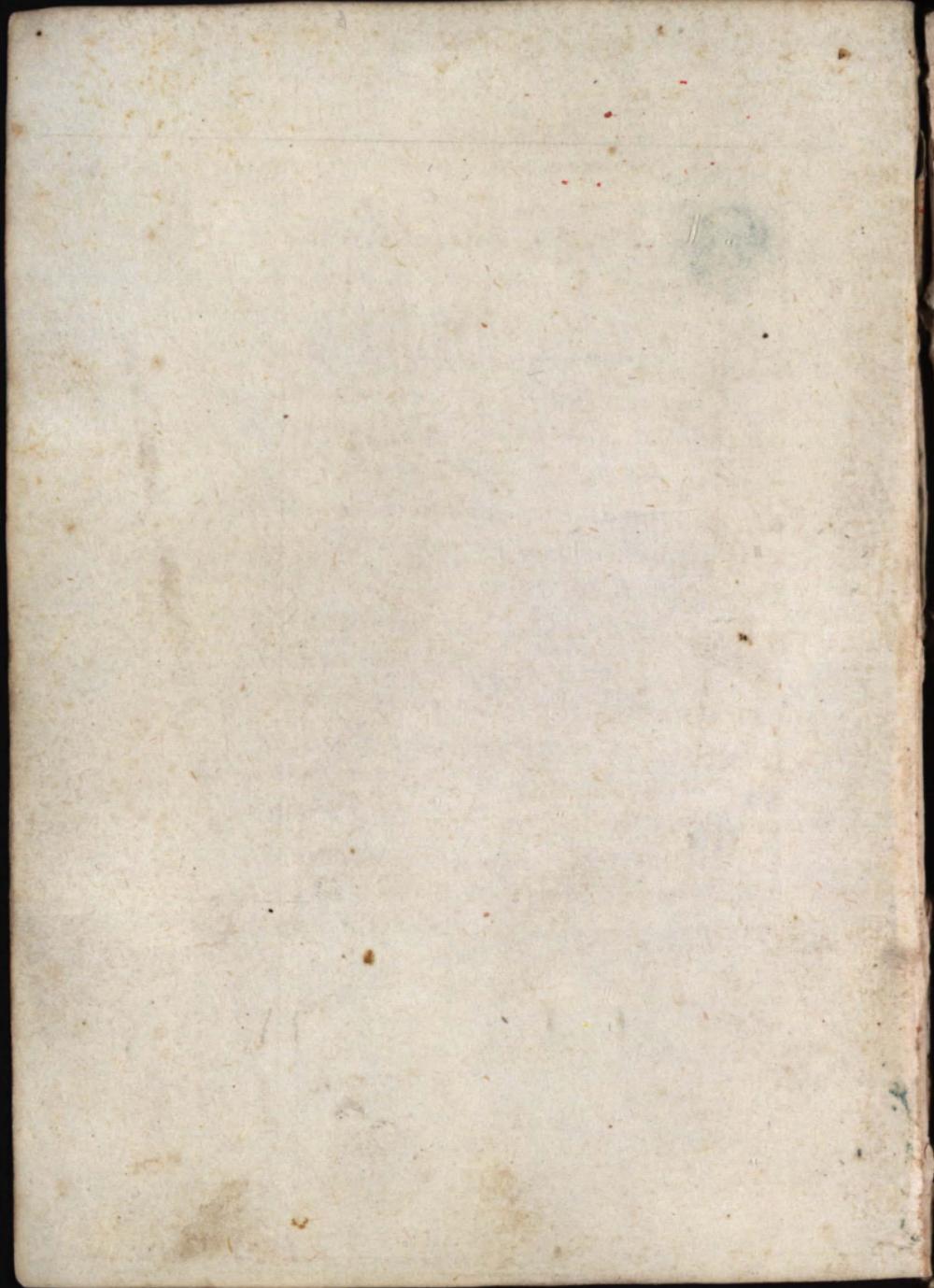
Quo no debz tardare pmissam agere
Qui penituerit hic si nouissimo
no peniteb. Clemetee. n. dñs
ad pmissas cofugienti ignoscit. s; ne i mi
sericordia dñi freatus pccā pccis augē
as. Nec dicas donec uigerat etas mā car
nis coquifcentia excebo: & postremo i
senectute malorū mori pmissam agam

p̄ius. n. d̄ns & m̄tum misericordes: nō ul-
 ter facinorū meorū recordabitur. Noli ta-
 liter cogitare fili: q̄r sūma stulticia est. &
 Hec cogitare: quām & ip̄u sit talēm li-
 centiam i deo expectare: duc p̄ia uelle. Cur
 initium ē ad eo separari: hec cogitare: quām
 nestias qua die moriturus sis. Nemo. n. ho-
 minū nouit die mortis sue. Vide csm nō
 om̄s i senectute moriuntur: s̄ i diuisis etati-
 bus de hoc mundo migrantur. Et i quibz
 actibz fuerit h̄o iuentus: i eis iudicabitur.
 Nemo aut̄ i inferno confitebitur tibi d̄no. Ita
 nō traverteris ad p̄iuas contum. s̄i semp in oculis
 tuos iisetim ultimus dies. O'num di-
 lucto surrexeris: nō ad uesperam te confidas
 puenire. Et quām diuīstēs i lectulo
 membra posueris: de lecto nō confidas sur-
 gerē: & facile poteris te refrenare ab om̄ibz
 uirtutibz. Semp cor tuū ymissa celestia
 mediterat: ut ip̄a te ad uirtutis uia p̄uo-
 cent. Esto nūc talis i opibz bonis: quale te

uis futurꝝ post modū - Om̄ia trena due
possides i futuras celi mansioēs transſer
it quā illuc pfectus fueris / fruareis boīs
celestibꝫ. Bonorꝫ op̄um tibi sumptus pre
para. ut i cuncta tñt' ac libenter quām
uocat' fueris posas ad dñm: ut quām cā
nis uic̄lo aia tua fuerit absoluta / moxi
occusim tuū angloꝫ chorus occurrit
om̄iusq; sectorꝫ agmina i tuos mitemuntur
amplexus: & ad adormidū uexū inducē
pedulant. Tūc erit tibi p̄ix i ḡro & summa
securitas: nec timebis ultra diaboli ig
ta lacilla. Non tibi timore ut troeem
i cuciēt, barbarorꝫ immitas, nec time
bis hostes ferociſſimos: qui cupiūt nūas
ingulare: nō ferrū: nō ignem: nō faci
em truulentaz tortoris: nō fame: non
sitim: nō ullam corporis exitudinem.
Non ultra adūabit caro Ip̄iu: nec ulli
ſenties p̄ictm: s; quām carnis abiectis

sarcina: tūc sp̄s. s. pab̄ tibi i celestibz mū
 sione: cui te paulo ante iter cordis tui
 hospitium feceris mūsionez. Et leuis gau
 dens qz futuri iudicii die expectabis
 i quo singtorū aūe p̄ suis actibz accipient
 merita: & er contra peccōes, & tui pe
 nitebūt: ubi frustra rapaces & auari
 amarissime flebunt, s̄ malorū suorū ne
 niam no cōsequunt: ubi i lucu maximo
 detinebuntur om̄s qui carnis sue uolup
 tate sequunt st: ymo i merore & geni
 tu sp̄ erunt qui uitii & p̄missioibz ser
 uierunt. Et quom hui om̄s p̄tribz suis &
 gehene ignibz macipandi erunt: tibi cu
 Sanctis om̄ibz sempitna p̄mia tribueret
 Et qd̄ oēs no uidit: net auris audiuit
 ned i cor hois ascendit, facie ad faciem
 uidebis que p̄parauit d's diligentibus
 se. Ad que nos & sing m̄is meritis: sal
 tim p̄ sua ḡia p̄duce dignetur. Iesus chis
 om̄s m̄r. Qute. W& Gta. i sta sc̄tor̄

Amen —

Sermo Sancti Basili ep̄i Cesarien
is ad monachos

19

Stude monachę diligent' ne pecces
ut nō cohabitante tibi dñm ad iuri
am p̄ioces : eamq; ab aia tua remoueas
Oportet . N. monachū vita paupre uiuere
cultum cōpore : ornatuq; alienū : uoce
mediocre : iūbo moderatū : iter sapien
tes audiore : int' equalē plenissimū ca
ritate : iter minores cōsilius habu dñm
tem . Aperniſ atq; carnalibz & carnosis
emotiu . Plus itelligē : nūmis log . Nū
q; iūbo p̄sumē : nec amare fabulas otio
sas : nō in iusu p̄mptū : nō pudore i dig
inclinato multu : m̄te sursum respicere
Facile obedientie : p̄p̄uis mālbz laborm
te : p̄mtes penuria patientibz : sp̄ me
moretes nonissima . Spe gaudiętes : sine
T̄missione orante : i omibz q̄as uen
tem : i tribulatōe patiente : ad omnes
hūlež : una ḡam supbiq; fugientem

Esto sobrius monache : & omni custodia
sua cor tuum . Ex his tibi nascuntur ex-
ihs mite . Custodi temet ipsum a malignis
cogitatoribus : & mite octos tuos nemide-
ant unmitate : sic scriptum est : q[uod] omnis
unmitas . Abstine teus coniuge solici-
te : ehemostinis celestia thesamira . De-
coticidamis actibus iudica temet ipsum : ne
ab alio induceris . Non te obliges mite
huius superfluis : non uitam negligenter imi-
tteris : zelus h[ab]eo servorum . Congre-
tulare correctis : nulli inuidias . Compte-
re patietibus : easq[ue] nimius luge . Nec co-
demnes aut expubes post peccatum suum que
Non temet ipsum iustifices : sed inferiore te
iudica : delinq[ue]ntes cora deo atrophi-
bus . Corripi inquietos : pusilli mimes co-
fortare . Ministeria languetibus : pedes lmu-
torum laua . Hospitalitate fearentibus ex-
liberis amplectere . Cu[m] domesticis fidei
esto pacificus . H[ab]ent h[ab]entes deuota

Canonicos libros studiosius relege: ab apo
 cephiis omnibz abstineto. De patre & fi
 lo & sp̄i sancto nō moueas questiones &
 s̄i conditā trinitate & cōfalem fiduci
 ale cōfitere: Atq; it̄ rogatibz de miste
 rio catholice fidei respondeto. Baptiza
 m̄ sicut accepimus tradituz. Credidit sic
 baptizati sumus: glificare sicut credidim⁹
 Coniuvne & opibz bonis cōmonachę: & a iu
 nito omnino declina. Et pecunia tuu
 siē scriptū est ad usura nō tribuis: & tri
 nū & nimū et oleū nūq; exhabitudin
 ei retineas. Nulli suū pignus deneges
 Accipula & ebrierate: & a cogitatio
 bus nite huī abstine to. Dolose nō laqua
 vis: nō libent audias detractoris: nec
 facile adūsus quęd dictis credideis. Non
 tibi fuit furor tuus tyramn⁹: ne te con
 cupiscientia mali optineat: nō facile pxi
 mo nascaris. Non adūsus aliquę memo
 riā malefacti retineas: nec malū q; mlo

reddas: magis q̄ patere derogares: q̄ de
rogas. Vapula potius q̄ cedis: patere ini
quitate: nec facias. Subde te angarie: no
angaries. Tollerat magis i pante: q̄ impes
Patere potius fraudes: q̄ facias. Disce ma
gis dare: q̄ acipe. An omnia tñ oportet mo
nachii abstine se ab aspectu feminay: &
animi potatore: qm uirum & mulier faciunt
apostolam & sapientes. Profice opa tua omo
nachis sicut tibi mandati ē: & noli cōdix
tedio laborare: s̄ mcedez laudeq̄ tua expect
ta adno: & exire uite leticiā. Propone
q̄ an octos tuos illuc daueritū. Pronide
bam dn̄z i cōspectu mō sp̄: & amā enī exto
ta aia tua: & ex toto corde tuo. & ex toto
fotitudo nūi: & ex tota intute: et ex
tota mte tua. Esto sic f̄mus fidelis c̄t dn̄z
sui. Venerari enim cu timore & cu tre
more opaē salutē tua. Depone om̄e p̄g
tiam sp̄u ferues. Indue sp̄ ar matrū sp̄s

di: & correre nō in certū: & pugna nō fi-
 nere cedens: s; cōtra adūsorū carnis iſſe
 mītate decertas: i hūitate aut̄ oīa facies
 ordinate. In utilem qz te fateri nō pugnat
 Sūnde place sancto & ḡioso atqz tremēdo
 deo. Nec quicqz p contentionē aut̄ uīnā
 gl̄am facias: s; om̄ia pp dm: ut & ap̄i place
 as op̄re: qm̄ d̄ dissipat ossa hom̄i sibi plā-
 centis. Nec omnino gl̄ieris i opibz tuis a
 aut̄ laudare te: aut̄ ab aliis laudari uelis
 s; dic i corde tuo: qui te b̄aficant: seducant
 te. In occulto iḡ tibi sit om̄e suitū. Nec
 ad ostentationē hom̄um facias: s; solā que
 d̄ deo ē laudem require: & tremēdas pre-
 sentiā eius pp intellige. Nugantur te hūc
 esse cōsiderans ad reportaz remunerationē
 iuste uiuetibz: simile aut̄ & diabolo atqz
 anguis eius: & qui ei cōsenserit flāmas &
 eternas cogita ppmatas. In omnibz aut̄ his
 aplici m̄mento smois: q̄ nō st̄ codiḡ passio-
 nes huius t̄pis ad futura gl̄am q̄ renelunt

i nobis. Et cum pphia dicit decanta: q[uod] c[on]f-
tudentibz mādata di retributio multa
& mēces copiosa: & corona iustitie: & nes-
tes i corruptis: et tabernacula e[st]ra: et
uita i timoribus: leticia i effabilis: māsto
i deprecabilis ap[er]tū p[re]m & filii et spm. s.
rep[re]sentatio māta facie ad facie. Et i illa
die iuditii cum molony choro p[ro]ptereatq[ue]
aplor[um] euagl[ori] & martyr[um] p[re]mchanc[er]i
& confessori[rum] epoxi et p[re]m & a isto sacer-
dotu. Cum quib[us] mēnori studem[us] ac fes-
tinemus p[er] ḡam dñi mā iefu chresti. Cui
e una cu p[ar]te & spū sancto gla i secula
seculorum. Amen.

Eiusdem magni Basili De vita solitaria
Tiber de singulis uite, meritis pau-
 ca constringe: & quid de pueris
 uite culmine sentia: laudando potius
 q̄ disputando breviter intimare
PS olitaria nāq̄ uita celestis doctrina scola
 ē: ac diuinæ artis disciplina. Illic n.
 est totū qđ dicit'. Via qua tenditur
 p̄ quā ad sumē uitatis noticiā puenitire
 temus nāq̄ e pacis deliciae: ut tamq̄
 redolentius spetier⁹ pignor⁹ ut uiti-
 lantes flores aromatū: sic fragrātia
 spreat adorānta mītutis. Ibi qđz rose
 caritatis igneo rubore flāmescunt. Ibi
 lilia castitatis nīmio candore cādescunt
 cum qbz & hūlitatis uide dum ymis co-
 tenti sunt nullis flatibz ipelluntur. Ibi
 myera pfecte mōtificatiois exūdat. &
 Et thus assidue orōis īdeclinat ema-
 nat. Quare quocq̄ singulaḡ memorē
 qm qđz om̄ia illuc diuersifaz uirtutis

gmina dmissa nemista coloribz rutilat
& ppetue in ditatis gen incopabiliter uen-
nunt. O hēmus sanctus meus intius delec-
tatio: & intimi gustus i exhausta dulceo
Tu cminus ille calidus n̄ sancti pnci
feuentes icendii uires orois repnunt
& ardore fidei crepitantibus tota se flam-
mam globos extinguit. Ubi. s. & nexus
mūtine: & ardore nbra nō sentiunt
de & pccā soluuntur: & ad hymnum diuinę
laudis nūa puocat' dicens. Drenupsti dñe
mūta mea: tibi sac̄ificabo hostiā laudis:
Tu fornax n̄ supni regis uasa formant'
& ad ppm̄ nitorem malleo pntie passi
ac lima salutifere cofessionis easpi pue-
niunt. Indqa nimix absolute aīe rubi
go consumit: & scabre pccorū scopo depo-
nitute. Uasa qd̄s figuli plant fornax: &
hoies iustos tentatio tribulatiois. O ce-
lla negotiatorū celestis apostola: i qua-
m. illarū metius summa redidit: quibus

tre nū erū possessio coparare. Fœlix co
 mertim nū p trevis cœlestia: in sutoriis
 comutant et̄na. Fœlices i q̄ mūdine: ubi
 uenat et̄na uita pportuit: ad quā emenda
 est si ē mūdum quid: solum suffic̄ qd hēt
 Ibi premis afflictio crenis emitit celeste
 coniunctus. Et exigne lachryme: r̄sum ca
 puit sempiternū. Possesso treva distractus
 & ad om̄ē hēdutatis patimoniū pueritiae
 O cella p̄fus mirabilis officina: i qua signis
 aīa hūn creatoris sui ymaginē i se restau
 rat: & ad sue reddit originis puretate
 Ubi sensus obtusus ad subtilitatem sui acutus
 redent: & initiat nē anima sincera re
 p̄mant. O cella tu das ut retinuis nideant
 ora pallentia: & lōnes dñm̄ ḡe sit pingue
 clime saginata. Tu das ut hō nū dō corde
 don cōspiciat: qui suis obmolitus tenebris se
 ipm̄ p̄ns ignorabat. Tu hōiem facis ad suū
 redire principū: & de exilii ejectione &
 ad amīq̄ dignitatis venocas ad celsitudi

ne. Tu facis ut hō i mentis rete cōstitu
tus dum tanta sub se uider trena: difflu
ere: semetipm quod i ipm verū laben
tum pspiciat decursione tr̄sire. O cella
sacré militie tabernaclm: i qua p̄cinct⁹
tr̄imphat pharaonis exercitus. Tu castra
dei. Tu curvus d̄t. que hediscitatis cū
ppugnacis: mille clipei pender exte. &
omis ar matuia fortiū. Tu cap̄ dñi pre
lii: sp̄ualis mea c̄tamis: angloz specta
culū: palestra fortis d̄ micantui litor
bi sp̄s cū carne cogditur: & foeris ab
fremitate supat'. Tu uallū in expeditio
ne curvetim. Tu munitio fortius. Tu pre
sidū nescientū: cede bellatorz. Frenat
hostiū crucifixa barbareis uibratim gla
diorz, silua & densescat qui i hiemo sūt
lorica fidi p̄moniti. & sub imperatore sui
i multa ptectione trepidant de hostiū
fnoz defectione iam certi. Quibz nimis
de. Dns pugnat p̄ nobis: & nos trahitis

Vel si nūs ē nōl inquit tīmē : plūs
 N. mōbēt st̄. f̄. cum illis . O. hēmūs mōs
 mītōrē ac p̄culdubio fōmēs : & nutrīm
 tūm uirtutūm . Te lēx attollūt . Te p̄phī
 mīrēt : & qui cīcī ad p̄fectūm uenēt
 tūm nonēr p̄conīlī . Porro t̄ moysēs
 debēt līs acceptē legī decalōgū . per
 te hēlyas nōm dīm trāsem̄tis exāmīn
 P̄ te hēlyseus p̄fuplīcē māgēi est
 pallū . Et quid amplius dicam . Vñqđz sāl
 uator mīdi i ipo redēmptōis humī p̄
 mōrdīo : p̄cone sūm tui accōla fec̄ : qua
 timūs sub ipa um sc̄tī uenientis amēra
 & te lucifer uītatis erūpet : postqđ tui
 plēmī sāl ueniens / mūdi caligine sp̄te
 doris sui endīs illustrēt . Tu sc̄la
 incob : que hoīes nēhīs ad celūm : &
 anglos ad hūnum depon̄s uxilū : tu
 mīa mīrea : que hoīes reducis ad p̄t̄
 om . Tu st̄adū : qđ bñ mīre res p̄nchis

ad corona. Quia h[ab]emita: balnent
vix: mores criminis: pregatorem for-
didorum. Tu metim secuta purificas: se-
lores diluis scelerum: atq[ue] ad mortu[m] in
tore multit[er] facias mas puenire. Cella
nq[ue] est cœciliabulū dei & hominū cōpositū
i carne degentim & spūm supnorū. Illic
siguides supni cines i collodquin h[ab]ua con-
nunt. Vbi nō lingue carnis uba coi-
nunt: q[uo]d sine noctis strupitu faciūt me-
tim rechama protestant. Cella siguides
est constia secreta costitū: quid h[ab]et cū ho-
mi mib[us] es? Q[uo]d pulchra rex spes: q[uo]d
fester i cella constitutus: nocturnas per-
agit psalmodes: q[uo]d p[ro] dinimis castris
militares custodit excubias. Contemplare
i celo aresum syderum: decantent p[ro]cescens
psalmy ordo: & sic procedentes & subseq[ue]-
tes stelle ad die suas missitudines alerim
puenint. Ita p[er]s qui ex equo de oriente pro-
cedunt: ad suaz fine paulatim uelut pa-

rehi consideribz terminatæ decurrunt. Ne
 sive fructus exhibet mysterium. Illa de te
 gat sibi exequit offitum. Ne psalle in
 Iesus ad lucem tendit inaccessibilem. Illa's
 mucem sacerdon eius extoribus oculis nifibz
 le repant diem: & dum utriusq; ad suos
 fine diuso tramite ppreat suo dñi: &
 ipa elemata quodammodo suos concordant
 Cella siquidem testis est qsto diuinu amo
 vis igne cor feruerat. Et utriusq; pfecte
 de notiois istmitia quis dñi faciem non uit
 dum mēs hois celestis gratie rore per
 fundit: & p copiæ roris fletu & la
 chrymme iunctimur ybribz negligatu
 Ubi & si ex carnis oculis lachrymæ non
 evanpent: ipa tñ immixtu cordis ad lachry
 maru fructibz n elongat: de qd ex ea
 mo exterioris accidentie n colligit: i ipa
 humidus cordis radice fruat. Sufficit
 n. si mēs sit flebilis & si flere ingit non

possit. Cella e ergastulu h̄i p̄trosi lapides
poliunt: quintinus & structura templi
sine ullo cudentis. mallei sonitu post mo-
du disponat. Tu specula dñi & sepultu-
re ip̄e modū emula es: que i p̄co more
tuos fustipis: & p̄ afflictu sp̄s. da remi-
nistē facis. Tu es ab huic uite m̄ebola
nexatoe sepulchrū: sed c̄lestis mitē pa-
dis i trorū. Te portu tranquillitatū iue-
niūt qui naufragiū mudi i fluctibz em-
dūt. Te potetes medici co clave deter-
nat qui vulnerati i p̄celio hostiles m̄m
effingunt. Mox. N. ut cui culmini p̄ um-
bre p̄fecte corde sucedunt: omnis suauia
te anime liuor: omnis certe i troris
aie plaga curat. Te hieronyma appelleat
qui dicebat. Bonū ē prestolni cū silentio
salutare di: bonū est niro qui portau-
rit ingū ab adolescentia sua: sedebit solita-
rius & tacabit. & lenabit se sup̄ se: & da

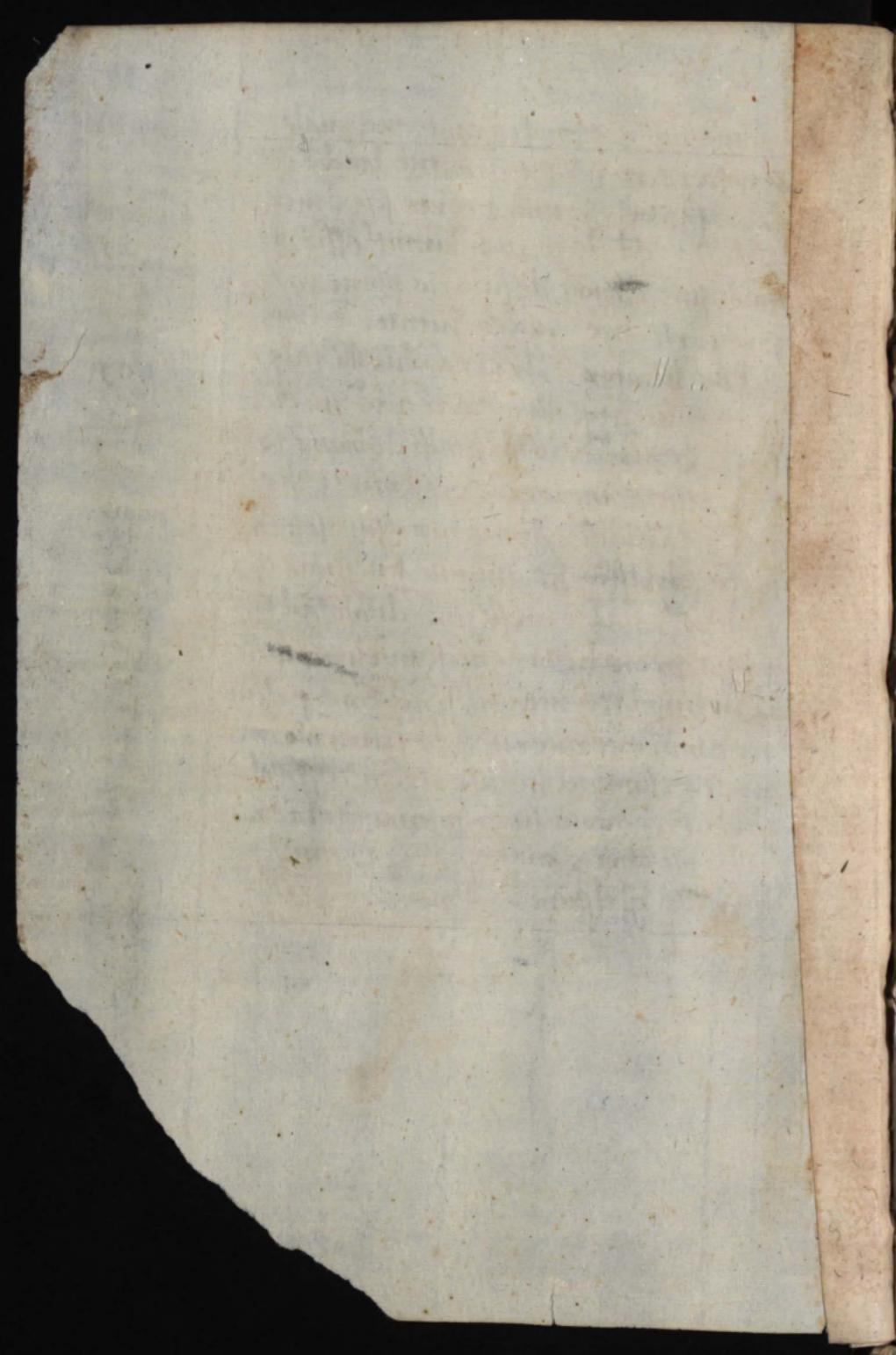
bin' pecten' se maxilla · & satia'bit' ob
 pbrūs · Habitatoe & n. tuis se ele
 uat sup se · qd' aia esuriens dēn a tre
 nar' se obtutibz elevat · & i diuinē co
 templatois arce suspendit · & a mudi
 se actionibz segregat · Atq; i altū conte
 platois celestibz desiderius penas librat
 Q nū qd illū quē sup om̄ia cōspicē satag
 semetipm qd hō cū reliqua mūdāne ual
 lis de rectione trāsendit · O celle presus
 spūiale lūta culū · que de supbis fncis hu
 miles · de gulosis sobrios · de aundellibz
 piros · de reatu dis mittes · de otiosis re
 ddis i diuina caritate feruētes · Tu otio
 se lingue frenū · Tu luxoriosis renibz
 nitide castitatis cingulū · Tu fncis ut le
 ues ad genititatis reddent · ne ricasis
 scurilitatibz paret · ne nū illo ciuiis sub
 discreta silentii censura cōstrengat · Tu
 ieiunior⁹ vigilius nutrix · Tu patiēte

castos. Tu pmeissime simplicitatis magis
ac omnino fruadulencie ignorans. Tu facis
ut uagos quosqz catena co-decent: ut-indi
sciplinati monibz a sua pruitate cōfessant. Tu
fratis ut homo sit sincerus atqz iocundus
ac nulla a semet ipso morz i equititate
diuisus. Tu & fratis lapides quadratum
cōstrenedum. ut celestis rectim monibz
qui nimis no ex leuitate morz se ne
sancte pleat: s fraxus sp i sc̄tē religios
genitatem cōstat. Tu hoies a semet
ipis exneos reddis: & uasa mitiora flo
re uirtutibz fraxis. Tu nāqz es spectrū
marz i nēs hūa pspicaciter ituens
est minus e impletat: & supflū repm
est obliquū est dñeigat: est deforme
coponat. Tu nuptialis es thalam: i quo
simeoti sps dona tribuit & celesti sposo
felix nū federat. Recti diligunt te
& qui te fugiūt ueritas luce punit: quo
ḡssus posse debent poenitus i grāt. Līoz

- n. nescientibus anima uidemus i codice: s
 magnū qd̄ int̄seus latet: quum pue
 tum fuerit medulle. O h̄m
 mudi ps querens refugium: laboratum
 quies. Meritum consolatio. Ab eſtū ſolis
 reſageſm. Peccati repudiu. Libertas
 mny. Te dā perit quum mudi mla x
 pferret: quim timidi & tenebrosi cordis
 tediū ſuſtinet. Et inq̄ elongau. fugiens
 & mani i ſolitudine. Et quid ampli' memo
 rem? qn quide ipē ſaluator i exordio ſue
 manefatois iuſere: ac pp te dignatus
 uitatione facē. Debitorē tuū mudi
 aḡscat un ſedcatm & miracula faciunt
 ſuſcepisse ſe dñi no ignorat. O h̄m uſter
 vibiliſ maloſ ſpiribz hiuaculu. uelle mo
 nadioru uelut terorū ordinata caſteorū
 qd̄ tñrves ſyo: & qd̄ ppugnacta ierim exi
 gūt' iuſus affyros: & cont' facie dñmasti
 i uno cum uno ſpñ diuina gerūt' offitia. Dñm
 m. hic psallutur: illuc oratur. In alia ſcri

bitur : In aliis non manum opibus iudicatur
Quis non habet divina uerba coorem habeat
mo uideat : quibus deo . O pudentia tabernac-
tua iacob & teoria ipse ut nolle
nemorose : & orti in flumine regni
ut tabernacula que fixa ut dñs qd cœdi ppe-
acras . Et quid amplius de te dicam ? O
uita hæmitica : uita sci : uita notitia : ui-
ta bñdicta . viuere in uiry : Excedere
mury celestium . Curia celestium senatorum
Odoe tuus conditor monitu fragrantia
supat . Sapore tuus sup distillates fano
Supponit mellea guttura illuminati cordis
edulcat . Atq; i o quidqd est qd de te de
dignitatis tue meritis nequat : qd niti
menis lingua exprime sufficit : qd cle-
te sips inuulbit sentit . Et qd tu sapiis
teriori gustu atq; medulla cordis nunc
Explicit corporale organu uocis . Illi soli
te nouer qui te diligunt . Illi pconiatue
landis qui in iuriis amplexibus fidebre

requiescunt. Cetim digerant quo puerer
agnoscere te. Ne etiam me laudis i
pnre fateor. Sed unum p certe scio omnia
benedicta. qd de te inclibitam affirmo
qe quis timois desiderio pseuern re
saudiuerit: ipse quidem huiusmodi e tuus
p eius huiusmodi e dicitur. Diabolus illi suist
tum p suit atq; illuc en tende in eiec
tus e gemit. Victor itaq; demonum so
tius efficit angorum. Exultundi: he
res e paradisi. Abnegator sui: seca
tor e christi. Et qui nunc pnestigia eius
greditur: pacto curesu sine dubio ad eius
glam prouehetur: atq; fideliter dicatur
Qui singulare vita usq; ad finem p diui
no amore tenerit: de huiusculo car
nis eggssum ad hechificatoem ineffabilem
puenire domum suum in manu factam in
celis cum choris angelorum scorum uictimis p
heriter ap demum. Amen.

29

Bear Basilii epi ad gg^o Nazan
Elenū costantiopolitani Antistite
epistola pulcherrima

Agnoui hanc tuas: ut hui qui ami
cor filios ex ingenita quam
pre se ferunt parentū similitudine so
lent recognoscē. Nam qd^o us sitū loci cuius
lib^r atq^z appnātū minus hre mōmeti: qd^z
ut possit annū tuū ad nobiscū convien
di illuc. pruīsc^z de more & mō mō atq^z
istituto nūtē alicuid adīcas: fuit ea pro
fectio tua tueq^z mentis altitudine digna
cogitatio que cūcta simul p̄ntia ad ea
bititudine: que nobū i p̄missioē ferunt
compta mihi estimat. Ego uō que qd^z
ip^e i hac sollicitudinē extremitate die nos
tuq^z degens facio: quoniamus scibam/ ne
recandia detineor. Nam reliqui eqd^z

urbana comemoratioem: ut in numero
bilium malorum tam: me ipm uero nec du-
relinquere potui: sed eis similis sum qui i-
nauis mari pre-navigatois experitiae he-
rent semper & fluctuant: & peruentibus
simillimi sunt. Qui nauis iudicantur
magnitudi + miquis hec ingentis illo mo-
tus excitaverit: atque se inde ut ad lem-
bu ut ad timbam tristiteret: ubique tu-
berunt: errant: naufragant. Consequitur
H. illos ubique formido atque bilis + hiuus
moi quiddam & ipsi patimur. Res
& domesticas conchentes. ubique sum
cum similibus tumultibus. Itaque paru ex ista
solitudine profecimus. Ed in que
ad eius consequenda uestigia: qui nos
ad salutem instruxit facienda erat
siquis. n. inquit uult post me uenire
abneget senectatem: & sequatur me.

ferē ista sunt. E nitendum in p̄mis atq; i
sistendum ut n̄ quies heatur. Ut n̄ oculus
qui iugiter circuagitur. & nūc quidz ad trās
uersa porrigit. nūc nō ad superiora atq; in
feriora coueritur. qd subiectum ē cercus
itineri nō ual: s; affigendus obtutus ē ei. qd
cer nē cupis. si plene atq; penitus inspe
curas. ita m̄tes quoq; h̄us mille seculicuris
attractam atq; distentā. ipossible ē cercus
itineri uitate. Ceterz eum quidz qui nec
du nūctis ingalibz obstructus ē. cōcupisen
tie feruētes. & effrenati motus mōresq;
quida insanī tñp̄esq; sollicitant. At eum q
lam uxori cōiunctus ē. alijs quidam curv
tumitus & cōcipit. Si. n̄. desint liberi. deside
rū suū cōmouet. s; n̄ illi lymant' uagent
educandoz cōmē. uxoris custodia: domus di
ligentia: familiæ régime: tabularz dñspen
dia adūsus uicinos. Troves p̄ nefas quesiti

inditione concertois: mēcature pīcula ag-
culture labores: ac ne multa diuinā dies qd
ppas nō effundat tenebris. Noctesq; pīterā
diurnas assūmentes curas: eisdem decipūnt
ymagibz metem. Vez. n. horz om̄uz fr̄
ga una ē: si quis seculu ome derelique-
rit. Nūdum nō vitz relinque est. nō
extra illu corporalr fieri s̄z aut̄ a corpōs
comunitate & comiseratce se iunge: fieri
qz sine dome sine ciuitate sine societatis
sine p̄dūs & uillis sine re ppria sine ne-
gotiis sine substantiis sine comertiis impe-
ritu h̄uaz doctrinaz: paratuq; corde
fuscipe diuinī magisterii formas. Doreo
cordis ppreatio ē: doctrinas om̄s que illa
nūtiosa ex cosuetudine p̄s occupauerat pe-
nituis dedisse. Ut. n. scribē in cera nemo
pt: nisi prius iditas figuraz ante deleue-
rit: ita nec nō quidēm diuinī magiste-
rii formaz ipmē quisq; poterit: nisi eas

quibus ex consuetudine fuerat imbuita. ex
 ea pars extirpare studuerit. Maxima
 ergo ad hoc exequendis comoditate nobis
 solutudo largitur: tu mitigans atque celo
 piens iuria nobis testa: tum occursum apertissi
 munus regi tribuens. ea poenitus ex anno scin-
 dendi. Sicut. n. fere belue si prius lenitus
 de malecentis facile incidunt: ita occupis-
 tie: & vacuidie: & timores: & tristitiae
 nemata mala non si fuerint delinita per quic-
 ke nec iugi irritatioe excitata i forociam
 facilius ratiōis iurante supant. Erit igit
 locus eiusmōi qualis & noster est omnium ho-
 minum ad iuxtae segregatus: ne a quibz
 extraneo & exercitatois interrupat assidui-
 tas. pietatis aut & exercitatio diuinis cogita-
 tioibz emittit auctm. O mihi igit beatus accep-
 foelicius qz me toz choros i terris imitari.
 Mox quidqz erupente luce ad eorum studium
 occurrē: hymnis qz & cantus honorare crea-

tore. Tunc uero clarus sole radiante conu-
sum ad opa ubique orae comitante hym-
nis quodq[ue] trinitate sole condire mysteria
Letum quippe & serenu statu in solatia hym-
nor[um] largiuntur. Initu[m] quoq[ue] iumentis
in quiete atq[ue] silentium: quum neq[ue] lin-
guas loquitur huma: neq[ue] ocli colores specio-
uos corporu[m] coccinatusq[ue] circuuspiunt
neq[ue] auris rugore in solueat: audiendis
canticis ad uoluptate factis: ut ubi sciamus
ac vidi culosorum hominum: q[ui]c uniu[er] omnia ma-
xime solet in robur & solueat. Mens ita que-
nec ad extenuata diffiduntur: nec rufus
ad scdm p[ro] sensus attrahitur: reddit qdem
ad seipm p[ro] seipm uero cōscendit ad dei spe-
culatorem: ac ipius iterius exteriusq[ue] illus-
ta pulchritudine: nam quodq[ue] n[on]m obliu-
scitur: quum nec ad ali me tor[um] curam
nec ad clamitor[um] solitudinem attrahitur
s[ed] ocium a curis omib[us] tenuis ac fragilibus

agens. omne studiu*m* suu cunctamq*e* op*a*
 ad conquirenda sempit*na* bona confert
 solicita quoniam*m* assequat pudicitiam
 & fortitudine iustitia q*e*s atq*e* sapientia
 iustites q*e*s reliquis. q*e*s his ueluti principi
 lib*z* subdistrincte. convenientissime singula
 uite officia spere suggestur homi solerti
 atq*e* studio*m*. Maxima uo iuueniendi offici
 uia e*st* ppetua diuinar*z* scripturar*z* medi
 tatio. Deniq*e* i his gestor*z* i signis iueni
 unt p*o*clara monimenta. uiteq*e* b*r*essimor*z*
 ho*m* i*co*scripte tendunt. que n*u*elud yma
 gines quedam uite celesti consationis.
 i*pro*p*o*site sunt ad imitandu*m*. Itaq*e* i quo se
 quisq*e* minus h*re* p*se*nser*it*. illi p*se*uerant
 itambens. tanq*e* & comuni quadam tabec
 na. medicina aptissim*u* longor*z* suo repe
 riet medicament*z*. Et his quid*e* qui pudi
 titie amas fuerit atq*e* studiosus. sci ioseph

historiam ingiter evoluens ab ipso castitatis
ad eius insignes edocet: qui illi non tam uo-
luptatibus non induisse. neque iniusti intenti-
ssime studuisse copererit. Fortitudine uero
atque tollerantia ibinetur a iob: qui quomodo
sibi prior omnis uita prioresque copie in co-
tearum decidissent. Essetque in monte effectus
tus paup ex diuite: orbisque qui ante libe-
ratus fuerat ornatus: non modo idem pseue-
rauit qui antea futeat. rugitu ubique &
flexu seruans non robur: nec non amicis
quicunque ad consilandum uenerat insultantibus/
& impetu illum facientibus. atque do-
lores eius cumulantibus irritatus est. Rur-
sus propicietur quispiam quo nam modo mitis
idemque magnanimus fiat: ut non quidem
aduersus peccatum: modestia uero ad honestatem:
inuenitur et fortissimum illud quidem. rebusque
in bello fortiter gestis illustrem: mitem
non atque imobilem: referent inimicis talone

Eiusdem mox quoq; moyses ille fuisse phi-
 betur: qui furore quicq; igenti aduersus eos
 qui i den peccauerunt co citatus est: clemene-
 ti tñ atq; tranquillo aeo equitia i se ac male-
 dicta substituit. Prorsus aut ut pictores
 i dustrii quin ex ymaginibz ymagines adum-
 gne ut dicitur exprime mituntur. frē que-
 ter ad exemplar pspiciunt: liniamta ex illo
 omnia ad suam artem summa ope transferre
 hentes. Ita & ei qui se caput esse omnibus
 ptilibz iututis ornatu atq; pfectu. tñq; ad
 statuas quasdam iuatis ac mobiles. inge-
 tis sive uitas & mores enutendum est: illorū
 q; plos actas sibi conscienda p imitationis
 studiu. Dextro pterea lectioni succedens
 puatione ac iugatorenum aium assumit in
 signi quadam i den affectione cōnotum.
 Porro illa erit optima oratio: que ceteram fixa-
 q; dei consuetaem nre imprimat: hoc est di-
 tib habitatio esse dir assidua memoria dum

i semet ipso suscipere atq; cōlecti. Ita effici
mūr templū dei: qm̄ nec tēnus curis
assiduitas diuine recōdatōis recipitur
nec rursus repetitīs atq; i sperniſ p̄tur
latoib; exagitatur. Ceteris qui dei
amicitia & familiaritate digniſ om̄ia
p̄sūs effugieſ ad dēū solum p̄ficiſcitur
passioneſ om̄is que ſe ad imperatiam ho-
tant abſe penitus abigieſ: eodq; ſtudiūſ
maxie incubenſ que ad uitutem ducunt
Danda q̄ i p̄mis ope om̄is adhibendi ratio
circa ſimoniſ ac locutioſ uſum: ut iſ nō
ſit imperitus: uel interrogandū quidem
abq; cōtentioſ ſtudio. respondendū uero
ſine incontinē uicio: no illi iterloquendo
qui aliqd utile dixerit. neq; ostentandi
ſtudio m̄a ingere cupiendo. Itaq; dicen-
di atq; audiendi nōma ſtatuenda. Dicte-
dum p̄terea ſin rubore uēcundie: docen-

dūq; sine iudicia. Neq; nō siquid forte
 ab alio dicidimus occultandum: ut faciunt
 praece & i epte mulieres que nota subici
 unt: s; fatendū ingenue & grata p̄dica
 dū patrem ubi. Nō clus quaq; vocis medius
 p̄ferendus atq; honorandus: ut nec p̄tenui
 tate aures effugiat: nec rursus itensa ma
 gnitudine gravis atq; molestus fiat. Tum
 nō demū s; mo p̄ferendus: quum q; p̄ius
 i trahem et ipm qd dicendū est examinave
 rit. Socidū p̄terea atq; blandū i congre
 ssib; esse cōuenit: dulcemq; i eloquii: n
 de sc̄nay vocis festinatā accupates: s; p̄
 grata exortatōē placidū seipm ac lene
 exhibente: asperitateq; ubiq; & si i crepa
 danz fuerit repudiante. Tunc. n. iſ te fa
 cilius midiet. cui emedatione opus ē: sita
 p̄ hūilitati studiū deiceris. Per sepe nō
 nobis utilis erit p̄ficiē i crepatōis modus

qui dā regi quum ille peccass̄ n̄ a se ipso ter-
minū damnatoris induxit. neq; alterius
submissione psonae utens: illū ipm ventus
sui indice statuit: ut quā is adūsus semet
ipm suū trahit. nihil iam h̄ret in succe-
sorē argueti. Enīc hūilem & abieclum
nūm sequū debr aspectus granis atq; humi
deplissus: contempsus h̄itius: uestis sordida
coma neglecta: ut que dedita opa faciunt
hui qui fugat. Ea omnia nos sponte pferim⁹
Tunica ipa cingulo sit astricla corpori.
Exit aut̄ is cingendi modus: ut n̄ sup̄ lum-
bos & latera cingam⁹: qd effec⁹ pfecto
mulierem: neq; rursum ita simuler &
molliter ut uestis defluit: qd & ipm lasci-
via arguet. sed & icesus ip̄e nec tardus
sit ut dissolutū nūm actus &: neq; rursus
elatus & uchemes: ut seroſ āt motus iſinu &
vestis aut̄ iteratio unq; ee debr: ut sit opinio-
nis carnis aduersus h̄mem est atq; suffici-
ens

Neq; nō i colore flos: neq; i preparatoe
temuitas atq; mollities diligenda. Namq;
i ueste decoros colores attende par esse ui
detur compositioni mulierib;: qua ille acurate
student genus crinelq; suos alieno i fluentes
flore. Quin ea debz eē crassitudine tunica
ut ad calles facie dūm / cōsorte nō indigent
Calciāntiz nō ita uile sit: ut in necessitate
suppleat. Proximus autem ut i uestitu: ita
& i cibo necessitati cōsulendu est. Panis
et satis faciat necessiti: & aqua eius qdem
qui sanus e siti moderabitur. Quicq; pre
terea ex olerib; & leguminib; pulmenta: ui
res corpori ad necessariis abeundas utilita
tes pseruare poterunt. Ita nō comēdenduz
ut no redens i nobis appareat i gloriis: A
uerq; ubiq; gravitas ac modestia: & circa
uoluptates continentia seruet. Ne tūc qdaz
animus in re dei cogitatio vacue debet

ue et ex ipso ciboz nā sumē q̄d corporis
opificio: occasionē q̄d sumē dandi dō glam
ut uarie ciboz sp̄es salubritati p̄petuatis
cōporz cōuenientes ab eo qui cuncta sapie
tissime dispensat ex cogitate s̄t. D̄rōes m̄
cibū fiant dei munere r̄bz digne: q̄d mū
tebuit: & ea que i futurū suau. D̄rōes
itē post cibū faciēnde: que & p̄ exhibitus
ērās referant: & ei que p̄missa sunt pe
tant. + Iora una sumido cibo cōstituta ēa
den p̄ anni ambitū sp̄ occurrat: ut ex migr
ati quatuor horis: quibz diei cursus noctisq̄
cōficitur: uix una ista deputata sit cor
pori: reliquias om̄s i animi exaltatōe cō
sumere monachus debebit. Sonni p̄ea
leues: et ex quibz exurgat facile: nālūs
sequentes exaltatōe cibi: qui frequenter &
i dūstria cogitatioibz & magnari rez curi
interveniantur. Nam altissimo sopore de
primi solutis m̄bris: ut detur otius iniq̄

ymagibz. pateatqz illis aditus ad eluden-
dus nūm: ita dormientes cotidie morti
faciat additos. Cetēz qd illis aliis mortali-
bus amora ē. hoc erit medie noctis tēpus
hūi qui se ad pietatis studia exētere pōgit.
quim p̄cipue singulare etiū aut nocturna
quies atqz silentiū parat: qm neqz
octi neqz aures aspectum aliquę aut audi-
tiū noxii ad cor asciscunt: s̄ mēs i seip̄a
deo ingiter assistens cōpungit se qm qd
ex eoz recordatōe: que in peccauit: nor-
ma nō sibi statuit ad evitandū malū. in-
quirit qz cū gemitu & lacrimis diuinū
adiutoriū: ad ea p̄ficienda que studiose
proponit

E xplicuit

Iesus Christus

Versus bti Cypriani epi carthaginensis de cruce domini

Et locus ex omni mediis que cernimus orbe
Gloriosa iudei patris cognomine dicitur
Hic ego de sterili suctum robore lignum
Plantatu memini fructus genuisse salubres
Non tamen hic illis qd se posuere colonis
Precepsit. et in fructus huic re beatos
Arboris hec spes uno de stipite surgit
Et mox i geminos extendit brachia ramos
Sicut plena graues antene carbashi teidunt
Vel quom disiunctus iugis se arant in wetis
Quae tulit hec primo maturos semine lapsum
Concepit tellus: mox hinc mirabile ductu
Tertia lux iterum tre supsep tremendum
Exulerat ramu uitali fruge beatum
Sed his uicenis formatu ille dictu
Crescit i in meum: celumqz cacumine sumo
Contigit. Et tandem secundum capit abdidit alto
Dum tamen ingenti bus seruos pondere ramos
E didit. Et totu spargens porrexit i arben-

G entibus ut cunctis uictum intāctū p̄ enim
 P reberent: mōtēnq̄z mori q̄ posse docerent
 E xp̄les & mox quicquaḡta diebz
 V eritate de sumo diuinū necrūs h̄austūm
 D etidit i ramos celestis sp̄s aura
 D ulci vore graues manabant undiq̄z frondes
 E cce sub ingenti ramorū tegmīs umbra
 F ons erat: hic nullo cā turbante serenus
 P erspicuis illimis adū: & gramina circu
 F undebant letos uario de flore colores
 H unc circu innumeræ gentes: p̄dīq̄z colibit
 O ñ uarii gñs: sexus: statu: honorū
 I nnupte nupteq̄z simul: nidaeq̄z murisq̄z
 I nsimiles pueris uiri: iuuenies q̄: senes q̄:
 H ic ubi multigenis flexos i cumbere pomis
 C ernebant ramos: nudis attingē dext̄is
 G audebant: nūclidos celesti ne p̄pare fructus
 N et pruus cf̄ hos potuit cupidis deceperē palmis
 O ñ luctuosa uig uestigia foedi poris
 D etegerebant: corpusq̄ pio de fonte lauaret

Ergo diu circu spicantes gemme molli
Suscipiunt alta pendentes arbore fructus
Tum si qui ex illis delapsa putamē rāmis
Et dulces multo rovantes nectare frondes
Vescuntur: neos exoptant sumē fructus
Ergo ubi celestem coepérunt ora saporem
Pūnitāt̄ aūs: & metes pādere aurās
I nicipiunt dulcissimō hominē compōnē sensu
I nsolutū multis stomachū inouisse saporem
V idimus: & felly comotus melle uenit
R eiecisse bonos turbata mīte sapore
A ut auide sumptū nō dilexisse: diuīs
Et male potatū tandem enomisse sapore
S ex quidem mīti renouatis mītibz egros
R estinē aūs: & que se posse negabānt
P er tulerant: fructūqz sui cēpēre laboris
M ulti & sanctos contingē fontes
D ifcessē: iterū subito retrorsū relapsi
S ordibz & geno missi ueluntur eadem
M ulti uolona portantes pectorē totas

A ccepunt annas paenitentesque i nesciam condit
E t qui cum sacros possunt accedere fontes
S eptima lux illos optatas sicut ad undas
T ingunt i liquidis ieiunos fontibus metus
S ic demum illuviam metus: iusteque poros
D eponunt labem: puerisque a morte reducunt
I llustres annis celicisque ad lumen ituras
H inc iter ad ramos & dulcia poma salutis
I nde iter ad celum per ramos arboris alte
H ec lignum vita est cunctis credentibus Ame

Tenuis.

C hriste potens rex redemptus conditor cui
V ox sumi: sensus qz dei: que fidelit ab alta
M ente pr: tantiqz dedit confortia regni
I n pia tu mē domiūisti cōmīta nīte
P assus corporeā mūdūz uestre figura
A ffiricqz palam pplos: hominē qz frateri
Q uē qz intero i clūsum marie: mox aglo uiso
U reginei tumē sumis: i nuptiæ mī
A rchono stupuit completi iūscerā partu
A nctore pūtura sūm: mōtula corda
A rtificē rexē poli: mūdūz rector
P urs fuit huī gñs: latuitqz sūmo
P ectore qui totum lacte cōpletatur orbe
E t qui nō spatiis teg: nō equoris unda
N ec capitur celo: puos cōfluxit i artus
Q uin & supplici nome: ne zufqz subiūsti
V t nos eripes leto mōtemqz fugares
M oerte tua: mox ethereas enectus i auris
P urgato repetens leta te luce pūente
A ugustum foneas: festis ut sepe diebz
A ntua sinceri celebret ieuinia fieri;

T 6700

39.

Prefatio Tuita sanctissimi Ba
silii ep̄i cesariensis Edita ab ursō sa
cerdote viro deuotissimo.

Post lucifer ille p̄cax de celesti
ḡla p̄iectus ē. & iudic̄ ipius
stimulis de paradisi amenitate
phthioplauistus expulsus ueluti stomachus
languens uitales frigidit clapes: iam om̄e
gn̄s hom̄z celeste coniuū ignorabat. Sz
pius ille redemptor huāe misericordia
pio affectu: de celis p̄ uirginem uisera
conuallem hui⁹ mudi descendit: & hui⁹
mū gn̄s qđ olim emulatoris dolo deceptu
fuerat: dō pri recociliare cupies: i extin
quibilem ignē. s. ss̄s misericorditer accē
dit. De quo ignē bus artēsi op̄he, apti
metryres: & om̄s sancti usq; ad metam
nūte: p̄ dilectionis eius amore: cu ipo duc
malicie uiriliter climicar. De quibz nim̄
vū agomibz basilius extitit: qui sine effu
sione sanguinis effectus ē. Cuius uitam

atq[ue] mireacta cogis me in sum om̄n̄z chri
stianorū ultimū atq[ue] ifimū sacerdotē dicē
o clarissime gregori: loci scriptator ne
apoleos ut quolibz acceptum deo munus t[em]p[or]e
cōsigne. Sz dñi auct[or]itatis nos pondere
p[ro]ctor p[re]gauati: ne sub tanto honore succū
bamus: & tam sancto iure i ore magis q[ui]d
laude ymamus. tu carissime nobis rep[re]s
entantibz sepmis igeris. q[ui] dñs ab initio no
cu phys/ nec cum phisicis locutione: sz am
eruiculis ac p[ro]scitoribz roem huit. T[em]p[or]e
uinclo tuz caritatis constricti ad libuto ni
cholao perissimo psule iux uruz libitum
atticū eloquiu[rum], latinū fecimus: qualit
ad liquicium ab amphylolio psule nicho
mediense magnē auctoritatis iure dice
tum: i g[ra]tor[um] dometis iuenimus: hui h[ab]it
e ueniam a lectoribz postulo: ut quicq[ue]
ceptum iuenerint sagatus corrigant
& ignorantes ignorante meę magis
obedientie q[ui] audiat[ur] ascribant. Adm

si quis garule i uociferatoem prouince uolueret: dicat prius ipse nobis: quis unq; tanti fuerit ingenii: & tam fame potens ut sermones possit sermonē conferre. Sz diuimus nos haec p̄dei amore agimus. regum donati i toto mīmē sequimur. Nam & illi cui gesta sanctorum sc̄pser magis sensim q̄d uerbi posuer. Qd sicut duplacet hec: mittim⁹ eum ad gloriam scripta. Qui quanto i ḡne: & tanto & i dicto illi congruit. Un abn̄ x̄e peto ut fidem dictis adhibeatis: quia melius puto silere: q̄d falsa p̄ferre. Nam ne ubi ob salutē aūe gr̄amus c̄lippeū: cum q̄d ipugnare hostes ualeamus: sic b̄ts athleta dei fortiter pugnam⁹ uicit. Quā adesse nobis iuocamus: ut si nō iculatus sermo uel uirtutes illius i hac pagina adornent. qui tinus ipius adiuti p̄cibus dicendi certimus eius uictoriā: ad laudem dei creatoris ne uerteatne stillus

Explicit psatio. Incipit uita sancti Basili

Basilius ergo in ciuitate cesarea
pium capadotis ortus ex chri-
stianissimis parentibz. s. basilio
prebemila mre cluctissimis atqz nebi-
lissimis. ubi abeis educatur. Quom fac-
tus ess annoz. vii. literary studio tradi-
tus e. & p. ciuuenzia curicta cum ni-
mia sollicitudine idesment' discendi qra
iuigilare & phye i nali ingenio acquisiuit.
Post hec aut reliquit ciuitate t. quanat'
erat & pexit ad matrem phoxathena. Erat
ii. iam & pte reclimitus & ornatus absti-
nentia pudicitia atqz prudentia. Qui quin
uerissathena adhesit cuicam pho noie
Eubolo: qui ceteris plus sapienter erat: & au-
ditor eius factus: ita p suam industriam
phym didicit: & ut ipse eubolus pceptor &
eius & omis condiscipuli mirarent de pru-
dentia eius. Nam ipse basilius i disciplina
euboli pariter erat: quam bto & ero na-
tingenio qui cathredam uice applica biam

41.

tie ciuitatis xii. annis rexit cum iulio
apostola & libania. Quum autem nimis
perficeret in doctrina seu prudentia statu-
rit in corde suo sicut in pane & aqua solimo
uiuet usque dum a superna prudencia percep-
tus sapientia munus: qualiter saluari metatur
Et sic coniunctus xv. annis in phrygia studiis
fragitiis requiriens omnes libros phizy &
ethnici: quum amicta studiose legeret
& nequid est que uolebat iueneret. Qua-
dam nocte iugilante eo quum domina clau-
ritas sup eum inlucescet: horrens in hoc
scism ut adhuc omnia uolumina scripturarum
studiose lectinaret: quatenus qd ducbat
ab eo reperiunt. Denique egreditus inde pe-
xit egyptum: & adhesit cuidam porphy-
rio archymadrite: de quo multa aludierat
& a quo accepit libros sacre legis habun-
danter. Quos quum sepius legeret: et
qd ducbat iuensis: permisit ibidem cau-
dens & exultans in herbis diuinorum
meditatoe mutuens se aqua & cles. Et

quum uno mo ibi p̄missis: & ubum ue-
ritatis dī uam p fidem cognouiss: mox sa-
ciatus omnia ista inquirēn̄ amxie: iee
desiderabat uerisolimā orois cō: & ut
uidere et ubi miracta facta fuerat. hie
ūo porphyriū adorauit ac dimisit. Ex-
hunc i sp̄iratus a dno: regressus e ubi sa-
piētiam dedicebat: & cepit suadē mul-
tis plis gentilibz: offerens eos christo: &
demonstrān̄ illis callem salutis. Et quum
post hęc que t magenuz sūi euboluz: q̄ erat
dux uerbi: ut i note scer ei regulari ueri
itineris: qm ille ad dñm se conuerteret: os
illum imittare t q̄ ad mēn̄ pceptore ac
erudit̄ erant: mox iuenit illum dispu-
tantē cum multis p̄tys. Nulla & n̄. cen-
ditio erat ap̄ illos: nisi iueniendi & audi-
endi aliquic̄ noui. Phophante cū illo re-
guit arm astans foris basilius. Tunc unus
ex ip̄is dixit ei. Arguit te quidam phy-
losophe. Cui dixit ille. Deus solus: aut for-

san basilius. Int' dum aspiciens cognovit
eum: qui statim adhesit ei: & triduo p
scenerantes sine cibo & potu disputauer
utriqz. Eubolus. n. pmitus aut basilio.
Quis est pminus sapie sermo? Cui ille. Exo
dii sapie est timor dm: & memoria mor
tis. In quo enbolus admivens dixit. q
e g mūndus? Nihil ille dixit. Et quidem
p totū mūndum dulcia st uba mundi: sed
mūndus ualde amarus e: illis qui sequunt
eunte. Nam alia st desideria corporis: alia
i corporee nē: & simul conexa i foelicia
st. Quia nemo pot duobz dmis huire.
Uenitn dispensemus scdm uires mēas uer
bi scie: quatenus hū qui pignorātiā
nestū st: p uam roem ducimus sub itelli
gentie tectum: & simudus ē inclūmus
eum / atqz ppetatis me tegmine. n illi
qd hēmus negemus: & clisseramus penig
mata salvatoris dicta: que nobis pmi
sit remitti p pñaz. Un tres paginas.

Expositus de ypoito mentis. Lime autem me-
ianus & actiones sapientie se habentes robur in-
stitutae & castitatis. In alia vero stationes
& per circuitum eius libidinis, ebrietatis, ne-
gligentiam, scurilitatem, detractionem, machi-
nationem: & reliqua que noxa sunt his iuntis
sapientia & sit decorata. non time sine timore
sed cum hilaritate & mansuetudine. Et si se
contemnit ipsi iaceptandi proximus tamen blan-
diendus est ipsi: & circa ipsum abstinentiam
hindam opus est iustificatio pudicitiae: robo-
re nigris & multorum bonorum plenitudo
+ Huius quidem historie sensus uidentibus fir-
mitas est: audientibus vero amoris coceptus
ad meliora. Hec ergo cognoscens miratus
perducatur sum ad hoc oculum: & certe se
ab nos figura & enigmata. Sed nos sic illa manife-
stat uitas: que perducit nos ad salutem. Resur-
gemus. et nos omnes: cuiusdam in uita et in aeternis
& aliis obprobriis sempiternis: qui uim assiste-
mus aucto tribunal christi. Doceat nos precorius

pp̄haꝝ. ysaias. hieremys. & certi pp̄he
 ſi & ap̄tſ paulus: eſt poſt illos ip̄e largitor poe
 nitentie. qui peoſ locutus dñs om̄iuꝝ: qui
 requiſiuit ouiem p̄ditat: & filiuꝝ qui portio
 ne venia luxuria diſſipavit: cui iuſtes
 ſplendidas tribuit & amulꝝ: & p̄parato
 coniuio monuit eum. qui nullam p̄nigam
 miſerat culpa: ut m̄i indulgentiam puehe
 ret. Qui quim ſit atomus: id eſt & ima
 gnis & minimis dñator: & ſumus i bo
 niitate & equalen incedem dat illi qui circa
 XI°: uenit hora: ſicut & illi q̄ ad p̄mam.
 Sic utiqꝝ & nobis poenitentibꝝ accepta ex
 aqua & ſp̄n sancto regeneratoꝝ: tribuet
 q̄d ocs nō uidit: nec aures audiuit: nec
 cor hois aſtendit: q̄d p̄parauit his qui di
 ligunt eum. Hec iḡ quim aſculutissiſ sapies
 Eubolus dixit: Probauiimus p̄ceto iā que
 tu p̄dicas: ꝑ hęc ſeruētur i posterū. Grande
 & milii deſideranti m̄ic eſt nuper audiū
 eſt a te diuinū ſecretū de lucruſate cui

tate: quod scire dei dogmata cupio. Ille aut
Audieram de hierusalem dñe ē magna
& celo p̄xima: sed cūnitas cui nōm ē Beth
leem clarificat oculos suos ad ciuitates
meliores: & ad ueracē comitiat uitam
quae por ē i gentibz ex omibz uenerabili
bus locis a pp̄his p̄dicata. S̄z iam de dñi
nis ubi p̄ferimus aliquā. Igit̄ icipia
mus a p̄tho plauso homines: cui nōm ad
quā usq; ad noe diluvium sub q̄stionē est
fuerūt grāces. x. & anni duomilia ducē
ti quadriginta duo. A diluvio aut̄ usq; ad
habrā simtr grātiones dece. & anni. M.
clxxxiii. Abrahā aut̄ erat anno x septu
ginta quinque qsn inḡssus ē in terram chana
an de messopotamia: & ibi lūtauit annis
xxv. & genuit ysac. Sed s̄q; ita aut̄ dum
est anno xysac genuit iacob. Et quoniam
erat anno x. c. xxx iacob descendit i egypt
ū anna cu. XII. filius suis & nepotibz filii
suis m̄o Lxv. Et dum lūtaissent filii ha

bras cum semine suo ita egypti annos qua
 dringentos triginta multiplicati s' nimis &
 facti s'. XII. tribz: aggredi i nō saxagita mi
 lii. lo^g de semine leui frē moyses & aaron
 aaron nō sacerdotii dignitate meruit. Moy
 ses quidem pncipatum cōsequutus ē: qui in
 octunginta minor uite sue calcanit mave
 rubru: & excusit ppim & egypto. Ita moyses
 crescente p̄plo t̄p̄ in achi & i lida p̄mo re
 gnavit sicut p̄se iudice leges referunt. inū
 nāch dñm ueram & cognoscere a tribz didicimus
 Legis latio siquidem post eḡssione & egypto
 moysi data est p noctem dei. Fuerūt aut in
 deserto p annos quadraginta. Tocco iesus
 duxit eorū fuit p annos uiginti quinque. &
 indices rejerūt eos p annos quadrageitos
 quincuagita quatuor. Ad dñ usq ad transm̄
 oratione babylonie fuerūt quattuor
 dec̄. & anni sexcenti noue. At transm̄ oratione
 babylonis usq ad clariū anni XXV. & ab impe
 rio clarei usq ad iesum qui d̄e christus anni x

quadrigeni xxxiii. Et hui om̄s existit ab
adam usq; ad christum anni quinque milia quinq;
ti secundū m̄az suspicatoē. chro tpe natus est
dns iesus christus de tribu iuda ex semine ad
secundū carnē i ultimis diez: hoc ē īmediatē
sex milii annorū: i anno quadragesimo t̄cō im
perii augusti i xxv. die m̄sis decebris i dioc
tione. ut sexta dihada. Anatiuitate & dñi
usq; ad dei uerabile cultore magnitudi*n* i pato
rem constantinū s̄ anni duceti nonaginta septe
Ecce qualiter p̄sca fuit p̄ tot annos indecor
gens: & quare plancito nō eubescit de citha
clysino p̄mo & scdō hymere. Erat. H. alies
ps m̄a cum stantibz dinumerata: cui adhuc
nō cadere l̄io. Dinumerati qđem suimus
& nos i centesimo ordine cū ouibz supernorum.
Et q̄ extē fīa est a celesti consortio una om̄is
hoc ē m̄a nā p̄ serpentis suggestionē: iam nō
iſe ip̄e numerus iter greges qui nō errabat
deputabat: s̄ non agitā nō nō labat. Cecidit
diabolus: cecidit & homo. iterū ut ex nobis re
pararetur ip̄e ordo. p̄en uenit christus filius

dei nūni quē saluare dūe p̄ieruerūt: ut sup̄ hu
 meros deportantes: renotar & ad supera. Un
 quis aut̄ qualis eſſ; d̄ens p̄ sp̄m ſanct̄m euāge
 lī ſcriptor ioh̄s diſeruit: velinque pat̄nam
 p̄iſcationē: & uniuersi mīndi: tenuerūt qđem
 aere. nō v̄tiniuit eum phoebus neq; cintia
 ſup̄aſcendit altiora celi. poſtpoſuit t̄p̄: & eti
 ates reliquunt. & moysi p̄incipiū: nō. n. d̄ix i n
 p̄incipiū fecit: nō cāturam itroduct̄it ſcātore,
 nūtianit: ubi. n. cātura ſecit idquit: ubi nā
 erat eſſentiam dixit: qđ ille utiq; qui ē eſſentia
 lis coet̄num ſibi genuit. Qx. n. euānḡla. i p̄in
 cipio iſquit erat ūbum: qđi nilul. aliud erat n̄iſi
 ille qui ē & illo qui ſemp̄ ē p̄r c̄et̄nūl m̄is &
 ſp̄m ſc̄tm. In p̄incipio erat ille imp̄ar ē n̄is: &
 ille erat i p̄incipio & om̄i poſt illūm. qđi p̄illū
 In p̄incipio erat ūbum: erat & nō pſerebatur
 ūbum: erat & nō conſtruebat p̄ ſyllas. Erat uē
 bum eſt nā i lingue effuſione. Solus filius &
 & imigenitus & ueritas. ſine paſſione natuſ
 ex p̄p̄e chadmon̄ m̄iſ ūbum archam̄ aīe qđi
 ad lucē p̄ferimus. Ita & filius dei celatus a

in patre am sc̄la misteriū in mundo manifesta-
tus ē. Sic ubi pcedens a nobis loquētem
n̄ eviciat: & audientē p̄eplet. Venit q̄p
pe i audientē: nō recedit ex locuente. Iſa-
cī dei ubi dūi eff̄ cūm patre uenit ad nos
i carne: & a p̄e nō separatus ē p̄ nām: &
nobis cōiunctus ē p̄ grām. Deus cūm sit
utich p̄ nām: ubiū idem dictum est i p̄nōe.
Sic ioh̄is h̄o cūm eff̄et p̄ nām: vox clamans
tis die tuis ē p̄ p̄dicationē. Simile & filius dei
deus cūm eff̄ ex deo: ubiū uocatus ē p̄ p̄
impassibilem nativitatē. In principio erat uerbi
s̄ no ubiū sine ſba. Alia. n. ubi p̄cepta &
iufititia ē dei. Unigenitus filius ubiū eſt
nō p̄ ſytas nec ubiū platum: ſ̄ ubiū cōdo-
nans fontes. Velut dicit. Si quis audire uer-
ba mea lit uitam eternā: ioh̄is quidem dicit
In principio. Et paulus: dñs secundū carnē qui ē
ſub omnia dñs. Et petrus tu es christus filius
dei uiui. Et dñs. Tu aut̄ idem ip̄e es. & anni
tui nō defiſcent. Et ip̄e. ego sum lux mundi

& uita / & iunia regni celorum . Si uero creatura
 est christus : me dux est iotis : qui dicit omnia
 p ipm facta snt . Et si creatura est : quo e tporum
 & scitorum creator ? Omnia p ipm . In sexta . H.
 die fecit hominem / quadrupedem & reptilia . In
 v . inde uolucrem celi / & pisces maris . In . iii .
 & . vi . solem & lunam . In tertia siquidem aquarum
 differetiam / & aridam demonstrationem . In
 sexta qd sup nos e ipm firma metuz . In . vi . uo
 celuz & terram aquam & angulos constituit
 Luce fecit / die statuit . initus tporum tminu-
 uit : i latro aut requieuit . Si ueritatem
 dans illi tps : ut tuu conumeres illu catu-
 ris . qd absit . Quid . vi . sine tps quia inca-
 tum ? Qd sine initio quia et nuz . Etnusat
 solus ds i treibz psonis / i diuisa deitate ma-
 nente . Trina qd equaliter etha : & coeterna-
 teina i una essentia . Trina opatua & coopa-
 tua : tria cosubstantialia i simul conexa
 trinitas sancta uocatur . Una uocatio : una di-
 tas de ipa uisio / de ipa uirtus / de ipa substa-
 tia . Similis & simili equalis gen cooptante

pr̄s & filii & sp̄s sancti ēēam unā / deita-
tem unā / uoluntate unā / unū regnū / unam
ectam / unā fidem / unā baptismū. Ita om̄is
dīc est filius pr̄s: ita sp̄s sanctus ē unus dei
tatis sp̄s. Nam dīs qui descendit & ascendit
& cum p̄rē sedet: & a nobis nō separat: m̄a
sine conotione sp̄s extat. Resuscitat nos
a morte p̄cōry: tr̄nsfert ad c̄lestēm gl̄am: &
dionos facit ut rapiamur i mūibz obuiam
illū i aera: scribit m̄a monita i libro uite
Concedit nobis credentibz i ipm / & p̄spectare
quidem illum ē celis qui cum p̄rē est. & hic
nobiscum p̄ns qui uniuersit̄ uidet op̄l. Non
tū. q̄ carne absens ē: longe illum ē timēs
totus i nobis ē: audiens cui dī ille loquitur
homo. Videntis qui i nobis s̄t sensus: scriptas
q̄z cor dī & renes: qui paratus ē oīs erra-
tes & poenitentes p̄ sanctū baptismū offerre
p̄vi & dīcē. Ecce ego & puer duos declisti
mihi metū. Ecce tradidi tibi exporta a san-
ctis p̄ribz. & que unanimiter testificati s̄t ut
p̄ ipm simus discipuli christi iesu. ¶ Cui Eu

bolus dixit. O basili celestium narrator se-
 cretor: & trinitatis sume Redicator pte ac-
 do uniu preme omnipotente: Excepto resurrec-
 tione mortuorum & uitam futuri scfi. Hec
 aut que i me est fides: ondo tibi omnia que
 st mihi: & reliqui tps uite mea tecum ero.
 Post acceptu laueriu iam ex aqua & spm. S.
 Basilius respondit. Benedictus dñs nunc &
 i scfa: qui clarificauit luce uam i te: & ab-
 durxit a multorū errore deo: ad sciam sue-
 mie. Qm sciat dixisti dñsim ē tibi qualiter
 de salute nra cogitemus: ac de uinculo hui'
 mundi liberemus: et ea que nobis st/ egen-
 tubz tribuamus: & i sciam ciuitate pscisce-
 tes/ i spiciamus nerabilitia loci: ut adeo ob-
 tineamus rectensatione. Sic quippe qd suu
 erat religiose dispensantes tm sancti bap-
 tismi uestimenta emetes: huc olymna festina-
 bant/ contendo gentilium intitulacione. **F**Qui
 cum uenissent ad ciuitatem antuo etiam
 applicueri pandochium cumdam filii pandochi
 ali: cui nomine erat filoxenus: qui frudebat

i arte rhetorica: hic erat discipulus libani
sagacissimi sophiste. Qui quin accepisse versus
ab illo homericos: ut transferret i sensus rhetoro-
icos nec ualearet translatatur. Que quin nidi-
ssim basilius aut ei. Quia obire tristis es omnemnis.
Et ille. Quic mihi pederit si tibi dixerim. Et
quoniam dixisse de pho & cibis, suscipiens basilius
ipsos versus: coepit exponere diligenter disputa-
toem illorum. Miratus itea omnemnis & gauis-
ualde rogauit eum ut i suo loco ordinare tunc
ab eo. Tunc sepsit illorum expositionem i tribus
dissertationibus. Altera aut die pexit ad libri
um. & dedit ei insimū cōscriptiōne. Qui alto-
nitus de tam mira compitōe ait. Nemo ex
his qui assunt plus taliter enodare ualevet
uelut iste dissenter. quid omnemnis. Incolis he-
terno uenit i pandochium meum: & otius dispe-
ravit in hexa solutione. Tunc libani us festina-
ter ad pandochium potens uenit basilium cum en-
bolo. Et quoniam cognovisse eum gauisus est uehe-
menter de eorum aduentu: & rogauit eos ut

i domo sua aliquo pulm̄to uescēntur cibo. Illi
nō parce sumētes: sic mos erat. q̄nā egerunt de-
tunc libanius coepit disputare cū illis: & oppo-
nē vñethoricos iūsū. Illi aut̄ disceptabant cū
et de fidei uerbo. Libanius aut̄ quā intelle-
xiss̄ que dicebant̄ ait. Veniet t̄p̄ istūs uoca-
tiois: & puocente diuina piudentia nō est
qui renuat. Sz q̄r bñ p̄fuiſti mihi loquī: & q̄
meū ſt̄ rogo iūuenibz ut loquaris. Stati con-
egans iūuenes docuit de aīe eos purificatiō-
de criminē mōns: de cōpoſitione & actionis
maſuetudinē: de uocis moderate & ubi cōpo-
ſitae: ut cibū & potū ſine facie ratiōne ſumēnt
an ſeniores ſilarent: ergo ſapientiores audito-
res eſſent: ſublimibz ut ſubcliti forent: coe-
phibz & minoribz caritatē ſine falſitate of-
tendēnt. Ab iūenibz iūibz & desideriis car-
nalibz ceſſarent: n̄ p̄tinaces eānt: i uerbo nō
muſti luquentes: n̄ aruenti i chachino. Vene-
cimdat adernati: cū muſieribz i pūdiciis n̄ loq-
ſemp i contemplacōe ſurſum evigēnt. aūmuz

effugarent contradictionē : nō majorer appre-
terent dignitatē : p̄ nihil ducerent iurē
tum huāi honoris : equidem nō querē laude
hui⁹ sc̄ti : & si alie⁹ nū possent adiunq̄r & alios
& a deo expectarent eti⁹ uite retributio-
nē ¶ Hec quim dixisset cām p̄dicatoris di-
cipulis libanii basilius mirati s̄ om̄s . Et cu-
um iure pararent hierosolymā loca sacra fi-
dei amore uisenda : ut ibidem uenerat dñm
adoraret mīst̄i sc̄ti s̄t̄ epi ip̄ius ciuitatis
nomie maximo . Ad cūs uenientes depre-
cati s̄t̄ : ut accipient regnatiōne ab illo i uordā
ne flumine . Quim uicissim sanctus iurē est
repleti essent sapientia dī : p̄tinus simul p̄ges
om̄ eis & cum aliis fidelibz obedivit p̄petuo
ni eorū . Basilius uō quim p̄ueniss circa ora
fluminis p̄strauit se i thām / & cu lacrimis
postulauit ut iditum fidei saḡ ei uenire
tire a dñō . Surgensq; exiit se uestimentis suis
uana cum uerē hoie / & descendit i aquam .
Et ecce fulgor adinstar ignis erituit super eos

¶ 21
viii

et columba ex eo exiens descendit in or-
dine combauit aquam & adiuolauit
in celum. Statimq[ue] acceſſens ſacros & bap-
tizauit eum: aſtans illo pectus timore
laudaverit deum. Baptizatus autem basilus
mox ut exiit de aqua / omnis prece orare or-
tatus est. Multi autem miratus maximus
qua ap[er]t deum habuit basilus caritate: mox
clans ovoem induit eum in christo reno-
vatois ſtolas. Baptizauit & eubolum li-
niens eum creſtate: & tribuens eis
uniuersitate participatiois Eucharistiam. Po-
ſtilauit autem basilus domini ſacerdotem: ut sta-
tiaret ei qua ſumeret ſibi cibi annonam.
Quod & fecit. In hoc non ait Iuſu christo
dñe credo emulge tue noci. & confi-
do ut comedens ac bibendo ſupere aduer-
ſariū meni per inspiratōm ſcī ſp̄s tui. Et
perfecit omib[us] pontifex mox reuifus est cum
illis in ſcam ciuitatem. In dia[u]m uigil unius
anni tpe p[re]miasit una cum enbolo: &
unamittit p[ro]exit antiochiam: ubi etia[]

amelio eiusdem ciuitatis epo i leui
tico honore constitutus paremum liba
eius i pretans ammiratus est. **N**ec
multo post pexit capadotiam: & exinde
ciuitate cesaream. In ea uo nocte rene
latu fierunt epo eiusdem ciuitatis cuius
me erat enebius de illorū aduentu. Q
qui euangelist, attersiuit priore qui erat
i sacerdotali misterio: & aliquos qui uide
bant religiosi eē i clero: & misit illos
ad eurealem portā ciuitatis, i dicimus illis
similitudine illorū: ut vocarent eos. Cud
ue nescirent ad portā: uidentes cognover
illos: & rogauerū pēs ad eum. N ex uides
eas sc̄issimū ps̄l ammiratus de sua mis
ione dō grās egit: interrogauit ch un adue
nissent: aut quo p̄gerent: uel que illorū
notia essent. Q uis statim p̄cepit mīstris
ut illis omez hūuitatem p̄berent atq; ca
ritatem: & illico idicauit suis quid sibi
a dno fuerat reuelatum. Illi uo dixerūt
Dignū est ut manifestū sit p diuinā re

uelatoem qui post tendebat sumus sacerdotii
solui vege. Ille autem adiuvauit basilum simul
cum eulogio: & coepit iurare ab eis de diuinis
scripturis: & stupens eis talis i illis deo erat
sapientia. Nec multo post de hinc sece transiit pre-
dictus enebeius eis **V** Congregati sunt ptevera
i concilio p epo eligend: & p sancti sps de-
mostriatoem eligerunt basilium i pontifica-
le solium: & consecratus gubernabat ecclesiam
cum dei pudentia. Non post multum temporis
pestilauit concedere ei domini sapientia siluerit & in-
tellexit: ut ipso sermone offerret de manu
domini sine offensa sacrificium: & ut ueniret
super eum seti flaminis umbrato. Quo facto co-
punctus coepit ministare a deo p singulos dies
& cum fide & oratione propria manu scribere
missis secreta ad suam memoriam. In ea
dem nocte uenit ad illum dominum cum apostolis: &
sanctificatum panem & calicem faciens super eum
altare, exortauit eum dicens. Basili secundum
tuam petitionem repletarum es tuus laude: &

ut ppo famine tuo offeras sine contamina
tione sacrificium. Quumqz ille i eum octis
aspettare no ualeret, surgens cum tremo
re ascendit ad aram: & coepit statim scri
bere ita. Repletar ut meum laude tua
ut cante gloriam tuu. Dñe qui creasti nos &
adu xisti i viam hanc. & reliquias orores mi
sse. Et post fine ororis suspiritu illum pane hoc
ororem dicen^o. Respic dñe de sancta habi
tatio tuo: & ueni ad sanctificandum nos, qui
sursum cum pte resides & cum spu sancto
& nobiscum inuisibiliter manes dignare p tua
potentissima misericordia distribue tu nobis & p
nos omni populo sancta sanctis: & sit omnis pps
imus & sanctus: sic est unus dñs Iesus dñs
Post huc frugit pane i tribus partibz: & una
etdem communicari se cu timore & ueratio
ne: aliu no reservauit ad sepellendum secu
tiam iio ptem retinuit p patrino eius de
loco. Eubulus nñq simul cum clericis pere
gerat dum staret in ianuas templi. uidet

lumine i templo & uiros & eos albus i ducto
 glorificantes dm: & basilium stante ad am
 qui stupentes de uisione: cecidere ut i faci
 es suas cum lacrimis adorantes dm. Egre
 diente autem basilie genu flectentes salutare
 vint illus: & ipse interrogauit eos de aduen
 tu eorum. At illi narrauerunt ei de miraculo
 quod uiderant i templo p confectione portar
 tum basilus creatus referens dno de tanto
 beneficio: uocauit misericordiam & pcepit fieri
 columba bluero obire i signum columbe: q
 apparet ei i iordanem quum baptizare tue
 rit i ea reponet parte quam superdiximus
 ac suspendet super aram. Hoc diuidem facto
 propositum ubi consolatiois ipso: p ro qua re
 cogitata est multitudo magna i ecc: ite q
 erat magnus abstinenſ efficiem: de quo pos
 ter dicendum est: qualiter diuinatus cotem
 plator factus est prius mihi basilii. **P**ro post h
 missam eo celebrante hebreus qdm chri
 stiane plebi concensus est in nova missa: &

quum munus heuchariſſie exploraret ui-
debat puer, pcedente manibz: diuum basilius
munera frangebat, & communicabat pnci-
pantes. In quod accedens ille data e ei caro
que ueraciter erat. Itē, accedens ad cali-
cem, qui sanguine repletus erat. & ex eo
factus particeps: ex utroq; sex manit reliq;
as: & p̄gens i domū suam condit uxori
sue, ne luti affirmaret hēc que dicebat
& quid oculis p̄p̄liis cōneret dicens. Vere
tridile e. & glōsum christianorū misterium.
Alia die p̄ixerunt ad hōiem der: & deh-
cati st̄ eum ut chātacius ab eo p̄cipierent chri-
sti bātismū. Ille ilo i nō solita quis agens
de baptizavit eos cum omni clero sua. **F**ig-
sus die quodam hōe dei for' insecurus occurrer-
et mulier solatinū sibi postulans sicut a poten-
te: qui pot ap̄ pncipem t̄re. Ille uia tollens se-
dulam breuiter scripte hncipi hēc. Mulier
paup̄ela accessit ad me dicens: ut possim ali-
quid ap̄ te: & si possim demonstrat mihi. Et

direx. it ei mulieris cartulam. Ille nō
 quum legiss: vescrisit hec. Propt' te-
 o pr' sc̄tissime nolui compatiens et mulieri
 s: no valui. pp qd i publico illa debz. Ipe
 iterz scripsit illi. Si noluisti & no valui
 sti bn sit tibi: & si valuisti & no noluisti
 pducat te maiestas dei i ordine egenorum
 ut qd cupis no valeas. Et uenit sicut
 ei p apices direxerunt. Non post multum
 i plati i dignitate exibatus p gebat nim-
 tus reddere ratione qd nequiter gesse-
 rat. Tunc pccatus eius dei ut p roem
 suam ppitum ei facet imperatore. qd & se-
 cit. Post sextum. n. diem uenit qui ab
 soluerit eum i debitiss cunctis. Ille aut abi-
 it ad uirx dei grās agens et. noctauit qd
 mulierem. & restituit ei qd abstulerat clu-
 plū de ppis suis. In ipso deniqz tpr iuliam
 nequissimus imperator pogens contra psas
 denenit i ptes cesarez. ciuitatis: basilius
 itea & qui cu eo erant obuiam uenit ei

Quis uidens rex dixit. Sapienter te sis
o basili. Ille responserit. Et si sis esto. Tunc
piumne obtulit ei vir tres panes. Ille ilo indi-
gnatus de paucitate panum pcepit ministris
ut acciperent panes. & retribueret ei facie-
m. At ille suscipiens dixit ei. Nos quidem
o rex de quibus nos hodie comeditimus obtulim⁹
tibi. tu ioc de quo alii aut alia retribuisti nob⁹
illudē. & sine voluntate tua condidisti eē oves
pascentes foenum dñi. Julianus itaq; het au-
diens finibodus effectus. ne sicut rex grās
egit. sed dixit. Nunc pastum istud foem datū
est tibi. si quinque psis iam subiungatis rever-
sus fiero. concertam ciuitatem hanc i ana-
tri cultura. ut fiat tritici g̃minatio. magis
q; locum lūtatio. Nonquid nam ignoror. multatia
qua a te seductus es op̃ts. & a me adorata.
dyana p̃ despectuone mea. no p̃stinentes
desturxē illam usq; ad solum. Et hec dicens
velocius abbat i dignas contra psidam regio-
ne. Reversus tunc i ciuitate basilius. con-

vocans uniuersam plebem: nuntiavit illi de re-
 gis indignatione. Mox basilius consilivius eorū
 factus dixit. Pecuniam fīs p̄ nihil depn-
 tate. De salute mā cūva hētote: ut si reg-
 sionis fuerit datū tps suppo impatori: mi-
 neribz Eum placere ualeatis. Illi aut aben-
 tes ducūdz portarē nimis eis obtulerū ei anrys
 argenti. lapides pretiosos suphabudante pleni-
 tudine. Tunc uidens subiectiōne eorū & obedi-
 entia: posuit illum i⁹ ephopiatū. & scribes
 noīa singlōrū ait. de iuritationū dñs ualeat
 illum erexit: & nobis reddere dñe mā st.
 Statimq; precipit om̄i p̄plo ciuitatis ecclēsiē
 motē didimū. Ichno uenerabat dei marty-
 ris templū p̄tiosum. Et p̄ tridū abstinen-
 p̄ misit supplicans dō ut conūtez a potestate
 regis machinatione. Et quim diutius exora-
 ss̄ contrito corde: uicit iūsione uir deim
 titudine militie angloꝝ ultra citradz i⁹ mote
 & i⁹ medio eorū throno gloso sedentem dñm
 dam mulieris figurā: quasi loquētem sibi insta-

tes magnificos viros. Vocatis mihi merci-
vium ut pugat contra iulianum: qui semper fi-
dei christiane opatus est contraria. Sanctus
ig[ne]s uir cum armis suis adueniens: hortatur
ab illa citius abire. Et mox uocauit virum
sanctum: deditq[ue] illi libru[m] h[ab]entem i capite
hystoria totius creaturae. i fine uero hotem
plasmati ideo. In principio autem libri scriptum
erat. Loquere. In ultimo siquidem eius ig[ne]
scit. Sustipiens autem libru[m] ante conspectum eius
plegit usque duce intur i dulge. Qui statim
excitatus per timore gaudio repletus est
& attentius inspecto factus de visione: Entra-
lū pulsans descendit cum ipso i ciuitate in ec-
clesia S. martiris merculii: ubi ille portus
erat cum armis suis. Vnde dum recessisset
custode: & non inueniens eum: ubi positus fue-
rat dixit. Qd sero ibidem fuissent: ubi soli
ta erant. Credens igit sine ambiguitate ba-
silicus quicera esset ipa apparitio: glorificauit
am: qui non dereliquit spantes i se: & cu[m] gan-

deo ascendit i monte: ubi adhuc omnes de-
scentes uenit. Quos excitans & i oratione
cohortans nutriauit illis. dea deo facta fue-
rat sibi renellato: & qd infectus esset
ille tyrammus. Qui mox cu omibz gravis ager-
deo: reuisi p*re* i ciuitate: & p*re*cepit ut os
coggerentur: quo participes essent solem
nis missar. Nec iam factio diuinum sursum
eucharistiam sustulit: sicut consuetudo erat
no est comota columba. Cogitante qut illo
diuina e*sset*: uidit unu de diaconibz obstrepe-
tem & inuente mulieris sursum: tunc ammo-
uit eum ab area: & ita eccl*esi*am custodiri p*re*-
cepit. Cohortans ig p*re*lebem / ut septem
dieb*ez* permaneret i eccl*esi*: levitam illumine-
runt & uigilus substituit: & ut de facultate
sua egenis p*re*beret. recipiens & sic ad maiestate
dei exorandu p*ro*sumet accedere. Ve-
lum aut statim p*re*cepit expandi i sacrario /
contristatus q*uod* est mulierib*ez* dicens. Quecum
extra uelum apparuerit: q*uoniam* hinc oblatio cele-
bratur: phucetur ab eccl*esi* & sine communione

remmebit. Populi autem unius iam infine septem dierum: quoniam dominus adhuc in eodem momentum libanius iuliani questor a plio regis Iudea itauit cunctate. Quoniamque audiisse quod populus cogitat in eodem esset: pugnans multum pessimam mortem iuliani tyranjni dicens. Subito uenit etiam de percussis enim lancea & mortuus est. Nam & alii autem quod percussus divino iudicio iam dicto loco pugno: trahebat manu suam de sanguine suo: & spargebat in celum dicens. Vicit christi galilee: mihi est. Et sic mortuus est. Post haec ergo perdidens libanius ad gemina summi sacerdotis. & postulauit ut acciperet christi signum. Et hoc recepto remansit cum basilio & ephodio. Alta autem pars precepit omnibus ut recipiant ipsam pecuniam illi vero unanimiter dixerunt. Si regi mortali hec tribue decretum: ut non destrueretur ciuitatem: noster magis in mortali regi expedit ut offeramus eam: qui de cofinio mortis emerit nos: ecce prius in manibus tuis erit: sicut dominus inspiraverit ita pugnae. Ille uero uidens illos manu

gnuminitate: tamen pten reddidit illis: de
 reliquo adorauit eccliam: & ciborum & aram
 & alio cathareo & lapidibus preciosis decorauit
 ubi conlocans multitudine cinium: sanctificauit
 aram & triclinio celebaret constituit. **H**ec
 itaq; taliter pagentes nulli adhuc ierro
 re gentilium degentes: accesser ducentes ei
 Ecce ciuitate de captivitate liberata & te
 plu bñ ornatū: necesse ē & ut et nos tee
 tes facias de fidei iurante quesitos. Spē uo i
 breui demonstrans eis uiam ueritatis: cathe
 cuminos fecit: & baptizauit. Venientes ig
 dies quadragesime: p̄ sex dies ex circulū here
 mi neuma solis discernerit: & multitudines
 plurima hebreorū atq; ethniorū pdixit ad
 christum. Nonnulli illo gentiles/ necno & nr
 viam substantiale fidem p̄ficeret: & abhor
 rent heresim arrianorum. Illis aut̄ credidit
 pp simplicitate sc̄ie uulens: & misit nūc ut
 uenire & uir dei ad antiochiam ciuitatem
 Anastasius no p̄tector p̄gens ciuitate cesa
 rem: nūcianuit ea que ab ipatore p̄cepta

erant. Qui iquit basilus. Et ego filiam ante
paucos dies cognomi q̄ impator crederit
talibz hoibz: qn tres calamis cōfractos ma-
nu scriptoris atractass: quim uoluit
exilium scribere. & ueritate erripe. effi-
cte se magis elegerūt. q̄ obediēti apostoltri
ci eius sententie. Et hęc dicens arripuit
uter. Q̄ uii diuinum applicuiss antiochus ad
pfectoy i trudicatur basilus iuditium. x
Intrrogatus iḡ quia cā ipateris negliget
fidem. dei pontifex constant' respondit
Abstine ut reliqua niam ueritatis. &
cōsulalem. quam accepi a p̄ibz fidem. & te-
nem doctrinā arranor. Q̄uidz ep̄ar-
chus mōtem eius m̄strem & dixit homo
dei. Fuit m. ut pp̄ ueritate absolueām
culo corporis. q̄r hoc p̄ multū tps deside-
ravi. & si nos negligitis. ego hinc p̄mi
ssione pficio. Pfectus uo constatia ui-
ri cognitu fecit impatori dicens. Vnde
sumus ore. q̄r uir iste i flexibilis est. x

Quid ipator furore esuaretur: & cogi-
 taverit quali eum morte extingueret: de
 ultione processus est filius eius. Et cum
 a medicis praestaretur de obitu eius: ma-
 ter eius imperatori dicebat. Quoniam age
 que esse puer moriatur pbasilii di scelotis
 facta iuria. & nec audiens ipator conca-
 uit eum ad se: & ait ad eum. Si uero sunt
 doctrinae tue: & deus i te est: filii mei
 i firmitate sola orere expelle. Ille ait. Sacre
 dis rex i orthodoxam fidem: & aggitur
 eccl' dei p te uiuet puer. Ille uero hymnit
 te ita se age: no cessauit sanctus basilius
 unus cum collega suo orare ppueri i fir-
 mitate: seip' qui cum illo erant epi h
 i sistentes: susserunt ipatori: ut no
 se ammoueret a fide illorum: si p oram ipoz
 puer sanus factus esset. Et hacten statim
 puer hoc uidens pector reuulit ipator
 ualenti & fei eius bonitate miru. Ille
 autem audito hoc: no modicū amiri psum

dedit p̄tectori : ut deferret ei ad ege
ner opus . Tunc & inde ille h̄e dicavit
domini uerabilem iſta ciuitatem : & colloca
uit illi plenitudine uires iſimorum & pie
rorum : ut p̄ industria uocet ibi . Hic
audiens ī bator : opes multas donauit ad
stipendia illorum : & ueneratione exhibuit su
mo sacerdoti **P** Eladus uero uir quidam be
ne confessionis p̄ seipm iſeruitute obediens
fuit sancti & magni basilii archiepī cesar
vez capadocię : duci mō & honore setorū
aplicat dñm meratus ē : qui & post disce
sum eiusdem q̄tosissimi basilii . sancte se
dis eius fuit meruit ē : uir mirabilis &
& omni actione ornatus . hic mihi de nit
tis & magnis miraculis eius recensere co
suenerat : eaqd dñs quidam nobilis & fi
delis noī e p̄terius p̄gabat cum p̄p̄a filia
sua pulcherrima simul cu ualentino iſimo
ambulantes p̄ sancta & uenerabilia loca
toris opus p̄seuerantes : & ibidem filia

suam totundē in unū uenerabile monaste
 rium purissime deo cupiens offerendam. S_z
 ille qui ab initio deuorator & iudicis diabolus
 extitit: & lauit eiusdem bonū consilii: pmo
 nens unū ex familiariis: & exاردescens ad
 inicium puerile amore: & idignus existens co
 iunctioni eius: me tuebat clarificare illicitū
 hoc et malignū opus. Tunc rogauit unū de
 overlībīs maleficiis: pmittens ei qd si potuerit
 eam pmonē: tribuerit etiā uiri pondis. Tunc
 maleficus ille dixit ei. Puer ego ad hoc nihil
 possum: s_z si uis tr̄smittam te ad meū pncipē
 diabolū: ipse pficiet tuā uoluntatē: si tu p̄us
 feceris qd illi placuerit. Ille respondit. Quic
 d mili dixerit faciam. Et dixit ei malefic^z
 Dereelinques denū tuū i scriptis: Dixit illi
 sic faciam. Tunc dixit opator iniquitatis. Si hō
 paratus fueris: socius tibi ero. Ille ad eum res
 pondit: paratus sum. tñ pficiat' desiderium
 meū. Et fecit ille filius iniquitatis litteras ad
 uersus diabolū: & direxerat ad eum h̄ntem costi
 lium hoc. Tu ds mens & iniiciens atq̄ pncip̄s

decorus es: festinans me permitto de christia
norum societate expellere: & de sacrificio fidei
tm ad tua me fac puenire amicitiam: ut ad
i pleatue petatio mea. Dñe xi. n. tibi socium
meu perverigente tibi scripta mea de amore
cuidam puerelle: & de pcor de actione hac obti
nere: ut hoc lessicer: & plus hylariter cogre
gem placibiles tibi. Et reverbiens ei scripta
dixit. Vade in fin hora noctis: & sta supra
sepulchra pagnorum: & eterna caria istam in
aera: & mox aspet tibi qui te debemt pro
duce ad diaboli adiutoriorum. Et mox aspergunt
principes potestatis tenebrarum spirituum malign
ium. Et tollentes cum gaudio magnomi
serunt illum seductum: & duxerunt eum ubi
erat diabolus: & oendit eumseipm sedentem
i sede alta: & per circuitum eiusdem iniqui
tatis stantes malignos sis. Et suscipiens de
misero illo lras: dixit ad eum. Ex toto cor
de credis i me: Ille respondit. Credo. Abne
gas christum tuum: Ille respondit. Abnego

Et dixit ei diabolus. Culti & medaces es
 tis: qm. n. me necesse hēris uenitis ad me.
 Qn. n. Ex me pfectis desiderium m̄m̄: ab
 negatis me: & pceditis ueritātes ad chri
 stum uerum: & ille pnis ac misericors recip
 uos. Sz fac mihi i scriptis de uero dō tuo
 & de baptismo uoluntarie abnegatione: adme
 termū p̄prie uoluntatis pmissione: & qm̄
 i die inditii meū letiferis i toruñis: q
 mihi parata s̄t: & ego eam scdm̄ desideriu
 tuu adimplebo. Tunc ille mister reppuisit p̄pa
 manu i scriptis: sicut iquisitus fuerat. Mox
 aut̄ draco ille nāx deilator tr̄fūmisit illos
 demones qui erant de fornicatā: & exar
 seruit pueram. Inimic. amore p̄fati pueri
 Et p̄sternes seq̄a annūtare cepit ac clama
 re dicens p̄m̄. Miē mihi miē: que sic male
 torquitor de tali nro puerō. Refice uiscera
 met: & onde i me patim̄ amore sicut uni
 cam filiam tuā: & coniunge mihi puerum
 illum: que adamanī. Si. n. hoc nolueris p̄ni

tere i modico uidebis me mortua subito
amarissima morte: & roem reddes p me
i die iuditii. Pater uo eius cu lacrimis di
tebat. Ve milii misero co sumpto: quid co
tingit unice filie mee? Q uis men thesaur
presentatus e? Q uis dulcissimum obscurauit
lumen octo meorum. Ego te celesti cupiam des
ponsare christo & angelorum societate te com
ge: & a psalmis & hymnis est cantis spina
libz laudem do offerre cupielum: & p te
saluus esse festinabam: & quo impostern
uituperium renoluta sis nestio. Remitte
mili pscere quo cupio: & ne deponas casos
meos cum moerore ad inferos: nec nobilitate
parentu tuorum i uituperium pducas. Pnel
la uo sicut armata reputabat dicens. Pa
ter mi comple desiderium. Nam i modico
uidebis me mortua subito. Tu uo eius in
magna demetiam deueniens: de in mea
triduatoe angustiatus e: si amicis suis cosen
tiens ammonerentibz eum: qd expedireb

109
110

uoluntas eius fieri: q̄ seipm̄ int̄f̄cē detinet.
 Tunc deniq; p̄ eius pm̄lit desiderium puelle
 fieri: q̄ amarissime seip̄ traheret morti. Et
 fecit adduci puerum qui iquirebat: ipam filiu
 trahidit illi cum p̄cam dicens. Salve filia
 uade i pace: q̄s sit tecum. certissime misera
 mitrum plorabis: repenitens te i fine: qm̄ nūlū
 pelerit. Et. N. malignū cōiugium factum est
 p̄ diabolicā opatione compleatum. Et modicum
 detractum tps significatu est ab aliquibz: eo
 qd̄ puer ille n̄ ingredētur i ectam: nec app̄
 p̄icnar& uerbilibz locis: & i mortale & ui
 nificiū mīme recipet corpus dñi sanctū. Et
 dixer̄ mīs illi compares eiusdem pueri. bene
 cognoscas est virgillum cui cōiuncta es: dñi
 stamus n̄ est: s̄ extenus ē a fide christi. Obscu
 ra. N. illa tribulatōe repleta: p̄strauit se i traz
 & initauit seipm̄ cōscindē unguis: & pa
 tiens pectus suum fortiter climabat dicens
 Nullus i obediens fuit parentū meorū alioſn
 Et quid sperandum me ē? ego miseri: que rem

tiaui genitori meo uēcundiam meā. Hec in
ēsumpte i quale peditiois pſfundū ecclidi. p quo
H. ego nata sum: & nata mox i p̄ntis desla-
rii duare no perii. Hec & his similia dicens
illa tuebita est. Cognoscens aut ille seductor
nir eius: puenit ad eum affirmas eti no eorū
neuitas. Illa uō modicū i refrigerū reuulsi: i
seductiois eius smone dixit ad eum. Si aut
uolueris satisfacē mīs aue mea: i crastino
uō die ambulemus ego & tu simul i eccliam
& corā me suscipiens sc̄m & immortale atqz
mūificū corpus dm̄ mei iesu christi: & tunc
credere possum & satisfacie mihi. Ille aut co-
strictus atqz iuidus: imitauit recensere qd
erat rei capitulu. Mox H. illa remittens mu-
liere infirmat̄: & consilium ut ille p̄tac-
tans cūciverit ad nr̄m magnū & discipulum
christi basilium: & faciens en p̄tatore sibi
cotra ifidelitate mīi sui ad expugnaciu atqz
uicendū diabolū: exclamauit dicens. Mi-
serere mīi mihi sc̄te dei: mīe discipule christi
qu eum demone conuicta sum: mīe mihi

que proprio patri obediens fui: & demonio
 obediens misera facta sum: & recensuit ei
 rei enatus tam. Tunc sanctus dei clamans
 puer illū: i quirebat ab eo si het omnia sic ut
 ea essent. Ille ad eum respondit cum lachymis
 dicens. Sic si haec sunt deo: & si ego tacero
 opera mea clamabunt. Et recensuit ille q.
 ab initio uenerat usq; i fine: & quum consi-
 natus fuerat diabolus p maligna opatione. Tunc
 dixit ei sanctus dñs. Vis reuertere ad dñm dñz
 mñs. Respondit ei puer. Dñe mi cupio
 s; m; me possim. Dicit ei sanctus ille. Propt' quid:
 responde mihi. Respondit ei puer
 ille. Tn sancte eccl i scriptis remittiani t
 christo / & promisi diabolico. Dicit ei sanctus basi-
 lius. Nihil tibi sit care de hoc. Bonus. n. e
 dens: est recipiet te: poenitens ei de mali
 eritatis tuis. Tunc predicta puella pstrauit
 se i tra ante pedes eius: & iuua glie pdcia
 bat dicens. Discipule christi i quo potueris
 subueni milii. Dicit ad puerum sanctus basilius

Credis saluus es? Ille dicit. Credo dñe
mi adiuua me & incredulitate mea. Mox
sanctus ille apphendit manu eius: & facies
ei signum christi & oroen: reclusit eum iunum
locum ubi fieratissime erant uestes: & de-
dit eam ei regulam abstinentie. Et quum
laborass p dies tres: iustauit eum et dix-
et. Quo te hys fili? Ille dicit ei. In mag-
angustia sum serue dei. Non. tolere clamor-
es illorum & paurores et sagittas & lapides
retinente. n. scripta mea: & i ceepant me
ducentes. Tu uenisti ad nos: & nos no ad te.
Dicit ei basilius. Ne timeas fili: tu credi
crede. n. hil. n. sūt paurores illorum. Et porri-
gens ei modicū cibum ad comedendū: & fa-
ciens i eis iterum signum christi & oroen redi-
xit eum. Et post modicos dies: iterum iustauit
eum: & dicit ei. Quo te hys fili. Respon-
dit ille & dixit. Pr̄ simete alonge clamo-
res illorum. & i ceptiones atq; pmbationes

audio: nā nō eos video. Et iterū porri-
gens ei modicū cibum: orms clausit ianua
& pfectus ē. Et post quadraginta dies iterū
uenit ad eum & dicit ei. O nō te hēs fe.
Ille respondit. Bonū sancte dei. Vidi. N. te
hodie i somnis pugnātē pme & incēntē
diabolū. Mox aut̄ sanctus dei sicut solitus
erat faciens orōem: & exclusit eum de clau-
stri: & admixit eum ad cubitulū suū. Mae-
nit factō conocuit uerabile clery & mo-
nachos: & om̄s christianissimos pplos: &
dicebat eis. Filii mei dulcissimi om̄s sīnt
q̄uis agamus dō: ecce. N. one errātem de-
bet bonis pastore i nūm eleuare: & pducere
i scām ectam: & nob̄ expēdibile ē i ubila-
tione nocte facere: et p̄teri sanctam eius
bonitatem: ut n̄ uincat i malis aux̄ nūm.
Et quum hoc factum ē ab om̄i opto beniu-
lo ato collecto p totam noctem depecati p
dīm sīnt cū bono eoz pastore cū lachry

mis orantes p eo . Tunc cu omni multitudine
ppli levavit sanctus dei basilius : & apphen-
dens dexterum eius manu deducebat eum
in sciam dei sectam catholici cu hymnis
& canticis spiritualibz . Et ecce diabolus et
nos sp festinat de i consumabili atqz i mor-
tali & eterna vita eripe uenientia tuom
magna sua & iuissibili pitate : & apphen-
dens pueret et tabat eum expellere de ma-
niv sancti basilii fortite : & tenens eum ini-
tiavit clamare puer ille dicens . Scire de ad
iuua me . In tantâ oportunitate & angustia
deuenit iniquus ille diabolus : qd illum mira-
bilem btm basilium remouit & renouuit a
pedibz . Reuersus autem sanctus ille aduersus
diabolum dixit . Vnde satana scriptu est
N Dñs dm tuu adorabis : & illi soli seruies
Exuagat ds & dissipentur inimici eius : &
fugiat a facie eius i portuabilis & deuora-
tor naut & p tenebris et pditionis pfi-
cum . Et iterum dixit ad diabolum sanctus ba-
silis . Draco i sacabilis n sufficit tibi tua poli

tio : diuam tibi & qui tecum st̄ ipmasti. Non
recedes de ymagine dei mei tentare effigi
em : Cadent a latere tuo mille i& decem
millia a dextre tuis : tibi aut̄ no appicua
bit. Et diabolus respondit ad eum. O smedē
basili p̄iudicas me. Multi - M. Ex nobis uo
ce eius audiueramus. Et sanctus dei dicit
ad deum. Confundervis diabole cū omnibus
opibz tuis. Itex ille malignus sp̄s ad sc̄m
dixit. Tu iudicas me basili. Non. et p̄exi
ad eum : si ille uenit ad me : & abremi
tiani christo deo nō : & rep̄misit i scrip
tis milii : & ecce ascripta manus eius pre
manibz mis reneo : & i die iudicii ad com
mune iudice offerua. Sanctus basilius di
xit. Benedicns dñs dñs meus : nō rep̄ni
sabit p̄pti istius ciuitatis manus ab altitu
dine celi & a misericordissimo dñs / donet
reddat scripta illa. Et reuulsus sanctus basilius
p̄cepit ad optm dicens : eleuate manus ue
stris ad celum om̄s clamantes cū lachrymis

Kylon hoc ē. Dñe mīe. Et astitut uniu-
sus pp̄ts phonū una extensis mālbz i celū
clamates kylon. Et ecce ascripta p̄mis-
sio pueri ex aere omibz nobis uidentibz
uenit. & cecidit in pedes sancti & mira-
bilis magni basilii nři p̄storis. Et apphen-
dens eū. repletus gaudio magno agebat
grās deo cū omī multitudine pp̄ti. dixit
salutē aūg pueri illius. & dixit ad p̄dictū
puer. Cognoscis scripta ista frater. Ille
dixit. Agnoscō s̄mete dei scripta manū
meā. Et mox scidit ea sanctus dei
& cōbusit eū igni corā omī p̄to. & itro-
dux eūm sine impedimētō ita sc̄m deiec̄
& dignū eūm fecit s̄metar. selemniū mis-
sar. & sanctum & uiuificū corpus dñi nři
iesu christi s̄cā p̄ticipari. Et faciens suscep-
tionē magnā. sicut uite om̄es pp̄tm spiritualiter
& corporaliter. Int̄ducens ilo puer. p̄dica-
uit ei plura. & dedit ei reglam cōcedentem.

rei tam: & reddidit eum sanu coingi. Et
omnes ex uno ore glorificabant deum &
dñs iesum christum. Qui iunxit & regnat
cum deo p̄e & sp̄u sancto in seca secula. Ame-

**Nunculum eiusdem magni Basiliū
epi cesir. De muliere peccatrice.**

Mulier quedam nebulis genere & diuitiis
separibz ornata: & uniuersitatibz huius mundi
composita: & iomibz superexaltata: s̄ cui
cluitate eadem effecta: i decen' deuora-
uit peccata luxuriose: libidinis & stu-
pri semetipam huiusmodi serens: nullus
quidem que dei placita s̄t compata: s̄ por-
corum: ut peccator simul i sterquilino puolu-
ta. Nutu eadem dei aliquotiens i semetipaz
i mensurabilium eius facinor illuminata me-
te taciturno silentio recordabat multitu-
dine peccatorum suorum: & dolenter plorabat/ di-
cens. Ve mihi peccatrice & metricta: quo
reddam reum de iniuritudine morum i nabi-
lium peccatorum. Spale templum corrupi huius m-

tem i corpore, tam coquinari. Ne in
ue milii quid opabor. Quid milii cogit.
Forsitan dicam sic mere trice illam: aut si
cut publicanū illum peccasse. Quid & post
sanctum illud baptismū ppetrassē plura: &
quō me ipam satis faciam: si poenitentem
me recipiet d̄ns. Hec omia illa considerā
te: ille qui mult oīs saluos fieri: & incessu
veritatis redire: & nemine mult pire: i
eius memoria reduxit due a iumentute
sua ppetraverat peccā. Et sedens ea due ab
adolescentiis suis usq; i senectutē scripsit i
carta: nouissime nō om̄ia scripsit magnū
qd fecerat pessimū p̄tē: & plumbo sigi
llavit cartā illam. Preiudens nō t̄p̄s placa
bile: qđn solitus erat sanctus basilus orōis
ca ad ecclā procedere: p̄currens subite uel
tauit cartā illam ā pedes eius: & p̄sternens
se p̄pum i faciem suum dicebat: m̄e mihi:
m̄e mihi peccatrici sancte dei: sup om̄iu
peccatorum meorum multitudine. Stans uero b̄ti

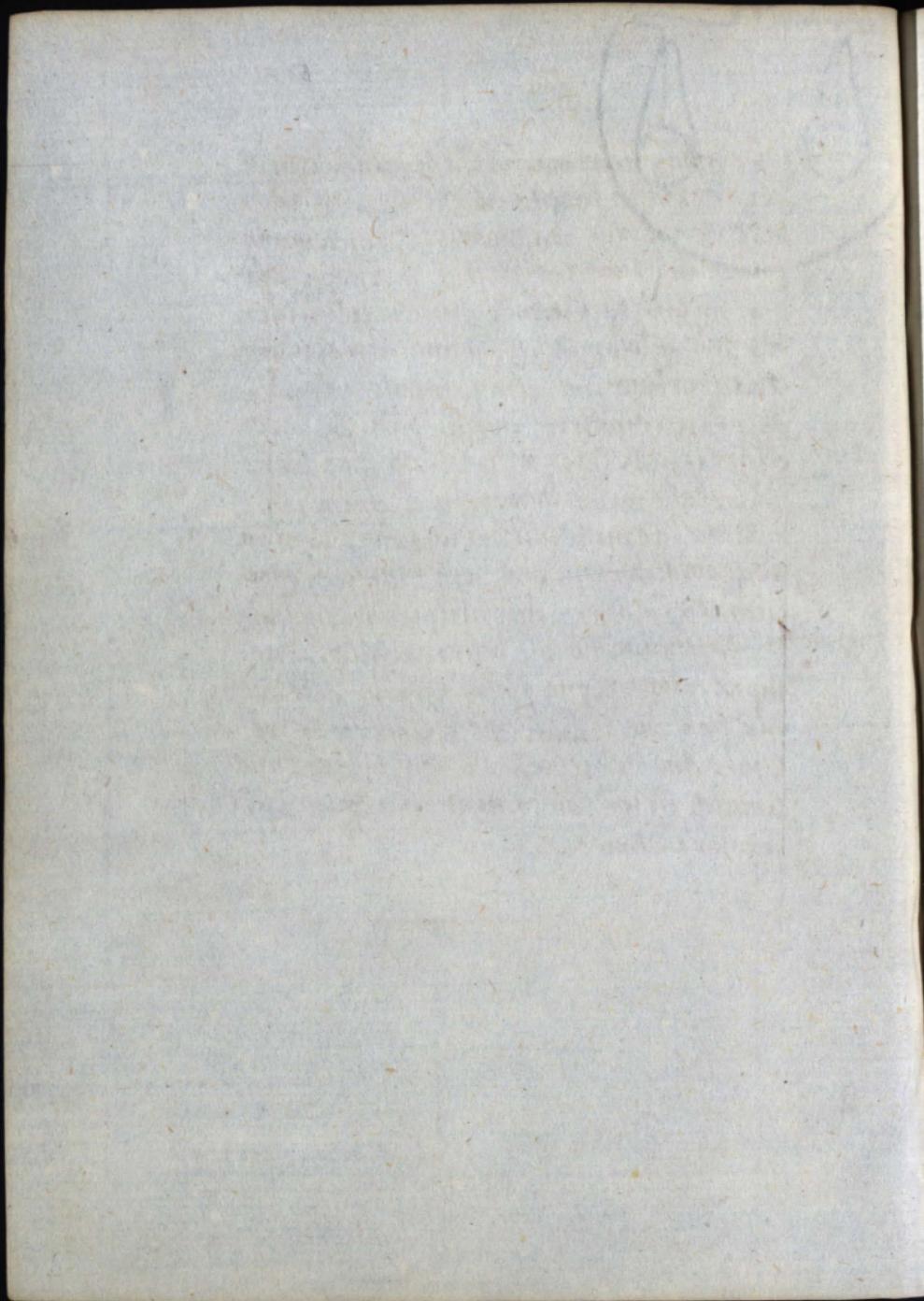
ssimus ille salutifer requirebat ab eo quid
 nā ēēt ei mugitus & ululatus. Illa hūt di-
 xit. Ecce dñe mi omia peccata & delicta
 mea scripsi i hoc tumulo: & bullam istam
 mīme moueas: s̄ tñ mō tuis sanctis orōibz
 hec om̄a delent. Magnus quidem basili
 eleuans cartā illam: & attendens i celū
 dixit. Tibi soli s̄ dñe opa istius manifesta
 Tu quicqz hui⁹ mīci abstulisti peccata: & de
 sola ista aia facilius delete potes. Om̄ia
 qđm mīa facinora dinumerata s̄ apud
 te: tua et mīa i mensurabilis & inestig-
 bilis est. Et hec dicens it̄roinuit i sanctam
 eccliam: tenens p̄fata mīcā p̄ manibus
 & p̄ sternens se coram altario fecit p̄ tota
 noctem: & i crastinū p̄ tota missa & sole-
 mia dep̄cans dñm. Et accessita feminā illa
 porrigit ei p̄fata mīcā: & dixit ad eam.
 Audisti mulier ex nullus pot dimittere
 peccata nisi solus dñs: Illa dixit. Auditū hēo
 sanctissime p̄r: & ideo te p̄moni it̄ceder-

dum ap misericordissimū dm p me. Et hec
dicens soluit lūm dictam cartam: & repit
eam totā delectam. Remā serat. n. magnū
illud p̄cm: qđ fecerat solum scriptū. Videns
aut illa hoc p̄cm mīme delectum: p̄cutiens ma-
nus suas i pectore: angustiavit & cecidit
in pedes eius cū lacrymis clamans & dicens
Mis̄t̄ mei serue dei excelsi: & sicut de omnibz
p̄ctis meis certam hūisti: & exauditus es
& p̄ hoc solo itcedere potes & expandiri: ut
ipm p̄cm delectatur. Sanctus nō basilicus ille
magnum plachrymatus ē p̄ mīa. Et dixit
Surge mulier: & ego ho p̄cor necesse h̄eo
i indulgentiam. Qui delebit & remisit tibi
p̄cta quę uoluit: potens ē. n. deus & hoc
unū p̄cm auferre a te. Ille qui abstulit p̄cta
mūdi: si amode obseruaueris: & mīme per-
caueris: & i mīas dm̄ ambulaueris: nō tantū
i indulgentiā liebis: si & ḡe digna eris. Vade
autē h̄emo: & illuc iuenies sanctum hoīem
noīatum iter oīis sanctoī p̄rum noīe effe
illuc p̄rroīe hanc cartā: & ip̄e intcedet &

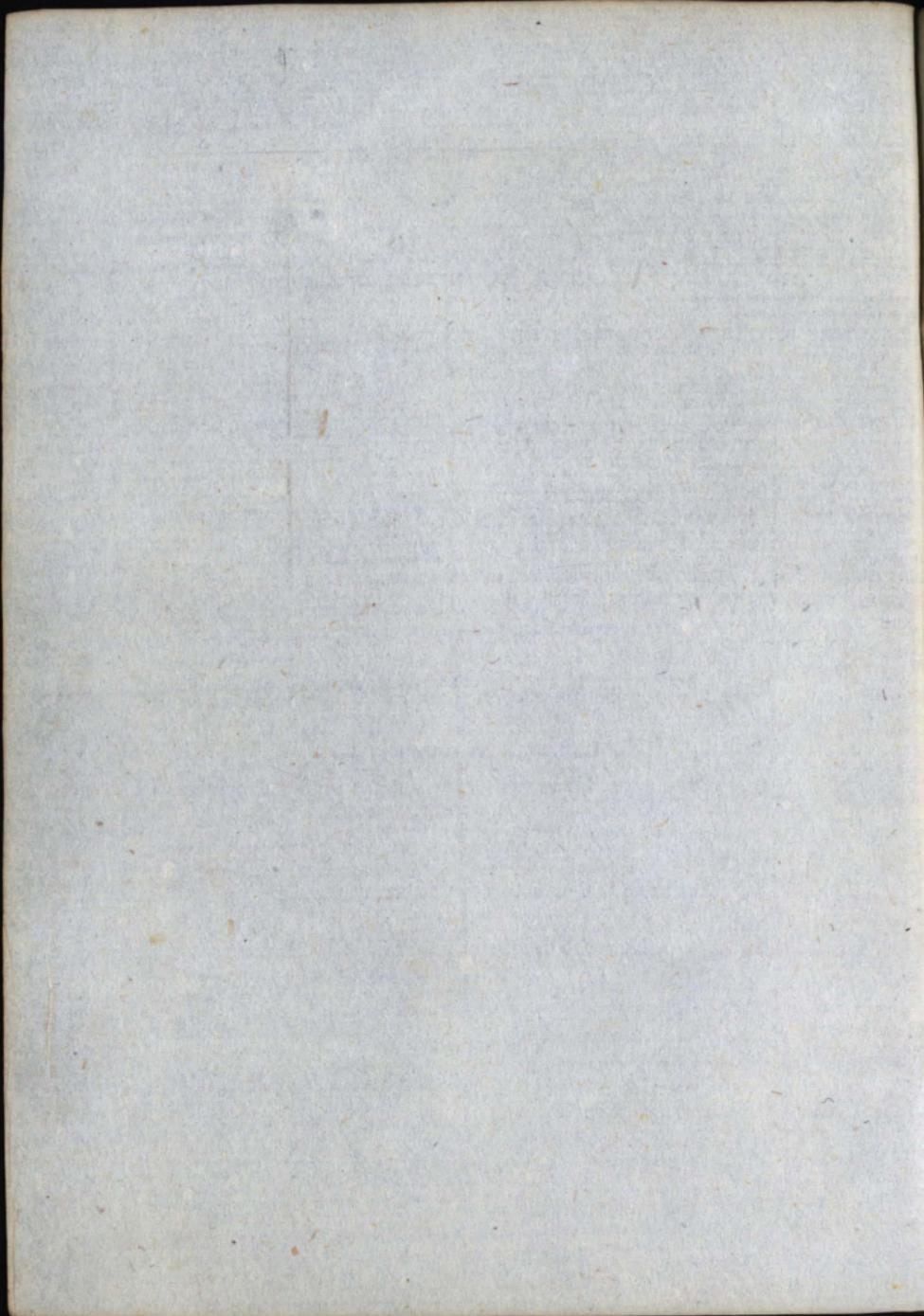
obtinebit ad dñs pte. Tunc mulier illa come-
davit se scđo basillo archiepo: & cūcurrent i he-
remo: & ptransit longitudis iter: & puenit
ad dictum locum ap mīrabile magnum hēmi-
tam nōne effrem. Et pulsans innuā clama-
bat dicens. Mię mili: mię smc te dī. /
Ille nō puidens i spū p̄clua peticōe adueni-
rat dicit ei. Vade a me mulier: qm ego
h̄o pccor sum: necesse h̄eo & ego adiutori-
um. Illa aut iactauit p̄fatam cartā dicens
Sanctus basilus archieps misit me ad te
ut de pccari debes ām: ut de leat pccm. qd
i hac carta scriptum ē. R. Elqua nō plu-
ra pccā sanctus basilus orans delenit: & tu
smc te dī de uno delicto ne pigreris in-
tcedere ām: qd ad te missa sum. Tunc con-
fessor ille dixit. Non filia. Nūquid cui de-
mittitudine illoꝝ facinorꝝ potuit obtinere
ap dñm: & de hoc uno nō pot intcedere &
obtinē. Vade. n. & ne tardaueris ut eis
coiunge debes p̄scdā an eius de corpore pro-

sciscatur. Tunc mulier illa comedavit
se sancto confessori esse: & regissit ince-
sorem. Et dum regissa fruissit uellem: obuia
uit corpus ducendus. s. B. Et uidens p̄fua
uit se i trām: & cepit clamare atq̄ i cœ-
pare adūsus sanctiñ dei dicens. Ve mihi y
ne in peccateici: ne mini: ne mihi co sumpt
te: ne mihi sancte dei plor me duxi.
sti i hēmo: ut de me sine fastigio p̄fua-
ris: & ecce sine opibz reuersa i uanu de-
uoras tante m̄titudinis pelagi uiam iterum
di. Uideo dñs deus & incidet iter me-
& te: qm̄ potuisti itcedere & obtinere
ab deum: nisi ac alium me diriges. Et
hec dicens p̄futam cartā uictauit supsta-
tum i quo ducebatur corpus sancti basilii
& ministris recēsat rei enentis cause
cora om̄i p̄to. Unus quidem ex q̄is uo-
lens cognoscē quidnam eēt p̄tan illud: &
eleumis cartam illam: & soluens reppe-
rit eam totam deletam. Et mūclathm

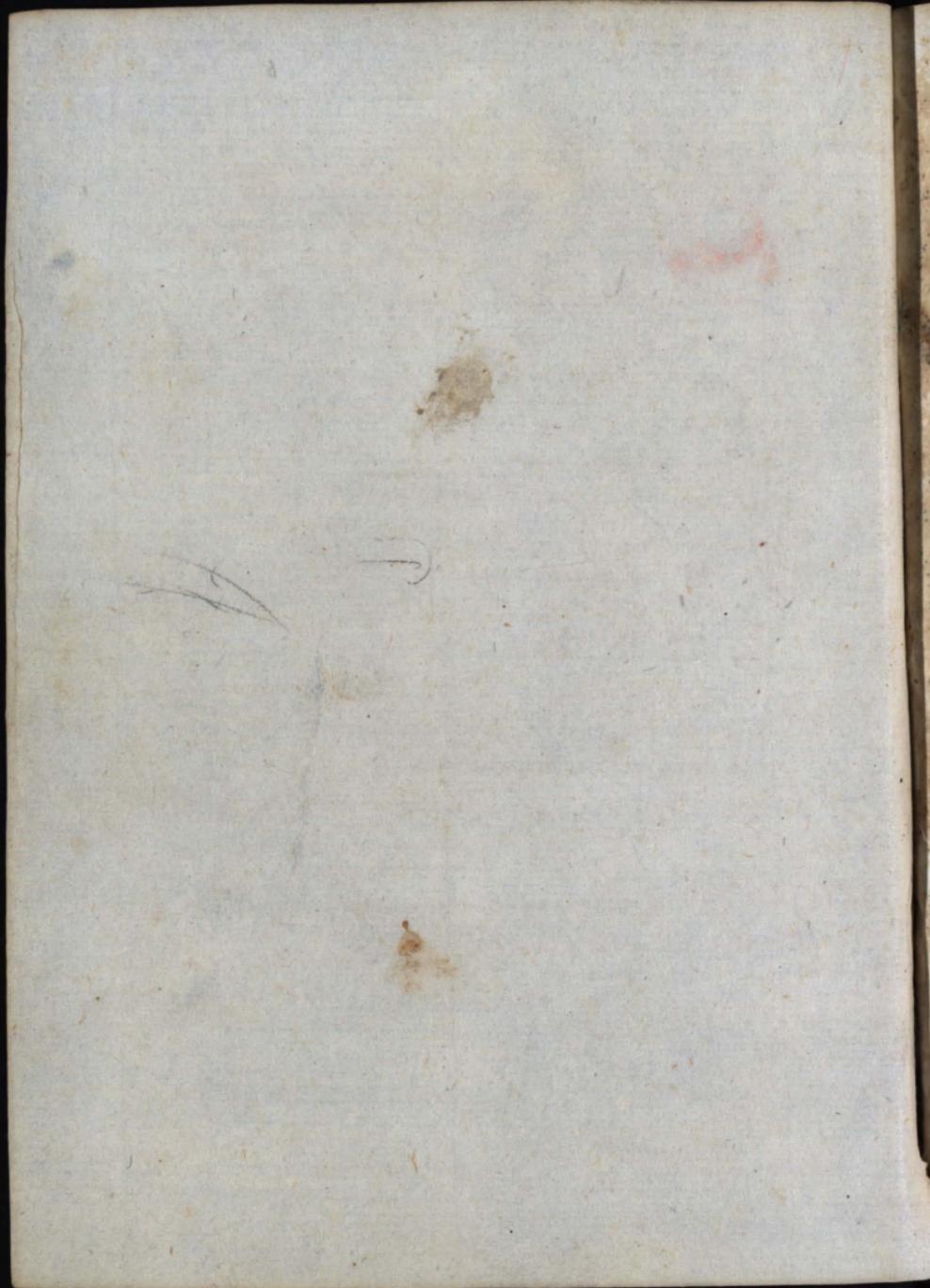
Et clamans uoce magna illi femine. omni
her carta ista scripta non est. Quid n. tali la
bore & angustia consumaris? Nesciens ma
gnalia dei que ite facta sunt & inestigabile
eius munus? Multitudine quicdem ppter uiden
tes tale gloriosum atque magnum miraculum
glorificauit eum. qui potestate talis sit
& i tris remittere omnium peccata: & dare
etiam seruus suis: ut post confessum illorum
remareret omnium longorem & omnem infir
mitatem: remittendis omnibus peccatis: qui in
rectam fidem currunt: certantes & glori
ficantes deum & dominum nostrum iesum christum.
Fatalicum non bene basilii archiepi/ quo
supra celorum regna gloriosus ascendit celebra
tur pmo die i treante mese iunio. Pre
stante domino nostro iesu christo: qui cum deo patre
similiter cum spiritu sancto uinit & regnat i seculorum. Amen.

66a

66 R

Speculum monachorum bti Bernandi abb

Si quis emeditationis uite desiderio
stactus: cogitationum / locutionum / opin-
ionum / sicut faelicitate explorator: uniu-
er-
sos excessus suos corrigere mititur i pnti pagina
frequenti meditatore & assidua lectione / itaqz
i speculo extioris hois sui facie contemplari
In pntis ieg Ex quo surgit ad uigilias: uite sue
tempore debet monachus p momen ta singula capi-
tare & uidere: ut sp bonum faciat: & nullu-
caneat. In omni opere suo sp hoc dicit sibi ipsi. Si
mo mortuus es: faceres istud. Ad psalmi modi
am sp cor heat: nisi ad aliud sublimius rapia-
tur: s & omnibus que ibi dñe usq ad unanimi-
tatem se pecto nouerit deuovere: ut dicenti
i choro suo: ut audiens i aliquo loco. Ad itin-
erium debet secedere ad ororem: illi nec corporis pni-
cte: ita tñ ut iudens sibi dici nouuit. quae sum
corda. Est aut spialis propositi de remetaz si
cogitat ifrmitas rigoris pntini aliquantulum
relaxare. Tempore lectionis sed ad ordinariz aut ad

legendū accedat: nō ducunt scūm: s; sapientia
Est autē sacra scriptura p̄tens iacob: & q̄
hauimus aquę: que i orōe fundūtur.
Nec sp̄ ad oratorium ē eundis: s; ipsa lec-
tione cōtemplari potit & orare. Sacris
altaris si sacerdos ē tānq̄ unus de sumis
angeli i sp̄ totus assidat. Si mister ē tan-
q̄ angeli dñi mister. Tempore laboris cū
aliis ēat ad labore: ubi considerat nō ostendat:
s; pp̄ qd uenit: cessante manu sp̄s labo-
rez uel orando ut meditari: c̄quis i ipso
laborē id ipm facē teneat. Ad mēsam nō
solum fauces sumat cibū: s; & aures expan-
siant ūbum dei. Non n. debet totus man-
ducare: s; sic cor occupetar ad ūbum dei/
ut sole fauces sumat cibum carnis. De hoc
autē plurimū gaudeat si ei uuliora q̄z aliis
apponant. Nam reuera feliciores s̄t. qui
i parcitate substinenta fūnt alio fortiores
In gratiis exsoluendis. P̄chabz sibi non erit

supplicandus: ut p̄ petis eam: quorū eli-
mosynis s̄t stent m̄tue: ut for̄ sitam ne cor-
pori suo sūp̄ necessitatē indulxerit. Si lo-
quuntur ad colloquium sc̄t̄ regulam leniter
& sine r̄isu loquuntur paucā ūba & r̄ona-
bilis: & m̄q̄ ea p̄ferat: bis ad limā ue-
niat: q̄ semet ad lingui. Si cum sc̄t̄ uelz
loquendum ē: tunc maxie adlibent custo-
dium ori suo: ut nihil omnino p̄ferat/ qd̄
nō hedific & audiēt. Sic i- cincis
se h̄eat: ut nemo dubitet: equum uide-
reit enim quin n̄e sit monachus. Post caple-
torium singlis diebz capitulu sibi teneant
& conlocatis cogitatoibz suis/ ponit r̄vez
diligenter cogitans quid i sp̄odie/ cogi-
tatione/ locutione/ ut ope dereliquerit
publice/ ut p̄uāt̄ p̄ singulas noctes lectū
sūm lauans lachrymis. hoc ē singlis petis
lachrymis & dolore purificatis: diligent
de singlis cogitet. In crastino publice de-

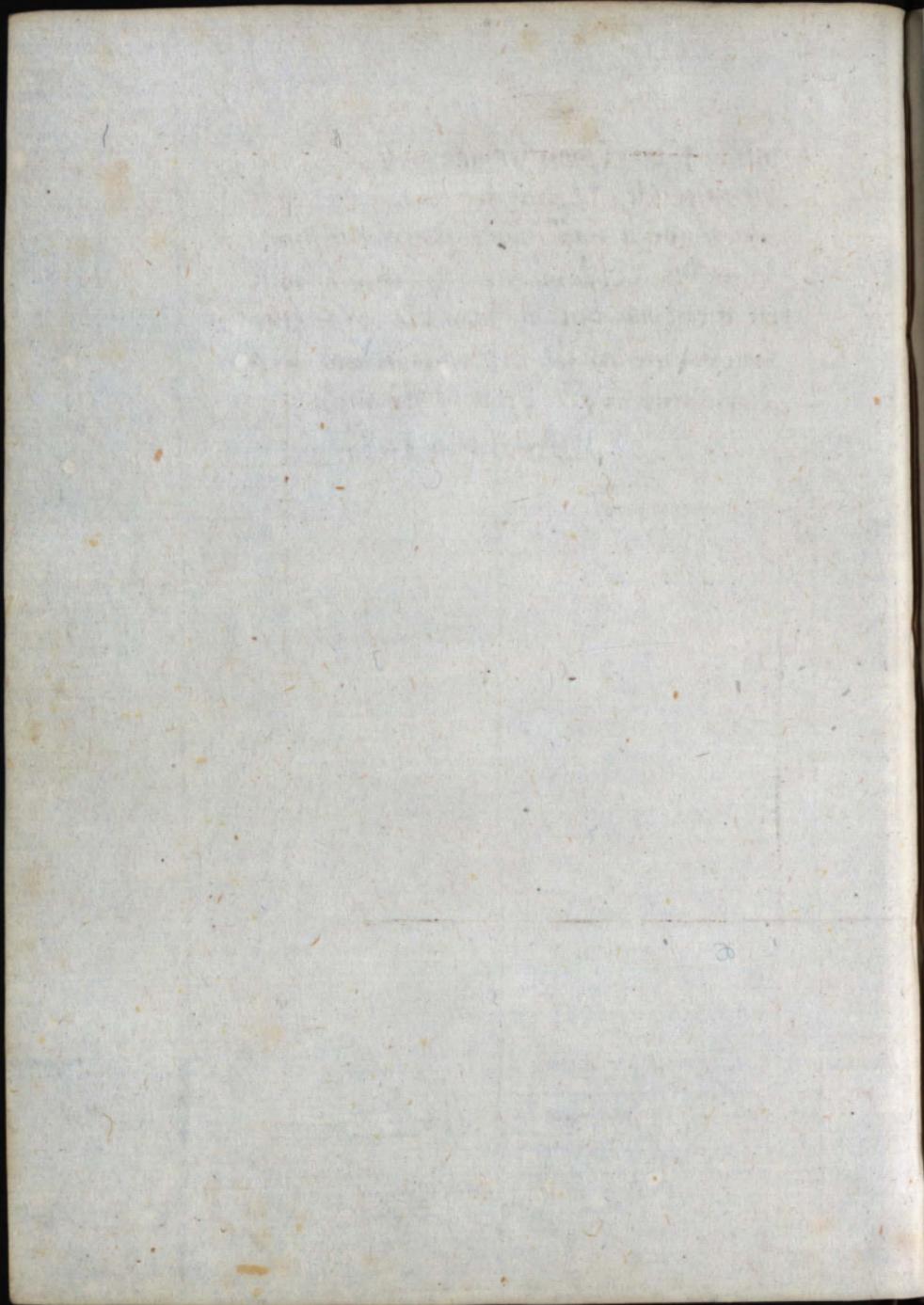
aptis. De occultis non secrete ratio faciat
confessione: que ut profeta sit tria debet
habeere: scilicet sit voluntaria. munda. & nuda
voluntaria. & propria deliberatae & ppo
sito. Nuda ut nude put gessit pcam co
fitentur. Munda ne pcam peccat sicut
sodoma: scilicet pura & simplici intentio se ex
cuset. In capo que publice offendit ma
nifeste reuelat: & tandem assistentes iudi
ci & omnibus se heat: locutitur ut responde
at uel peralmet. Clamer eius interius &
exterius oleum caritatis sit primus. An
mine qualemcum accipiat minus: ne mine
heat familiarem. In omnibus fugiat singulari
tate & admiratio nostra. locutens in fuldi
cat si uid multum eruditus / multum uer sapiens
ut religiosus possit putari. Ad interrogata /
panis uerbus rident. Si de scripturis ut
de moribz agatur / amore pareat non lingua
cum locutur non studient eloquenter: scilicet
potius sit sermo eius rusticus / qd uerbanus

In omnibus agendis non studeat curialis nunc
 deri. Salud honestate fugiat omnes homines
 i potestate portas maxie fecundares. Secu-
 tur communia communis lectioes labo-
 res: & communis obseruantias i quibus
 non sit uictula effraym docta driegere tenu-
 ram: huiusmodi non consuetudine sibi deuo-
 tione trahant. Oroes que ipsam pimoloco
 habent: nec sibi blanditiae cle priatis oro-
 nibus suis que i scatlo loco ei hinde p. Quoniam
 i pceptis desidiosus fieri exitus & ex-
 tremi iuditiis medite et diem: i quo ante-
 tremedium iudice omnius actum suorum re-
 ddet roem. Si aut familiaritas i edicatur
 horum cestorum & mulierum. Sit facies
 communis cum cestis: itus non dissimilis. Non est
 nimia gravitate contracta: non locutioe
 dissoluta: si bona quadam mediocritate
 regatur: ut de sancto martino legitur.
 Facies eius non fuscavit mevor: nec lenigra-
 uit risus. Erat prudens aeg thesaurorum

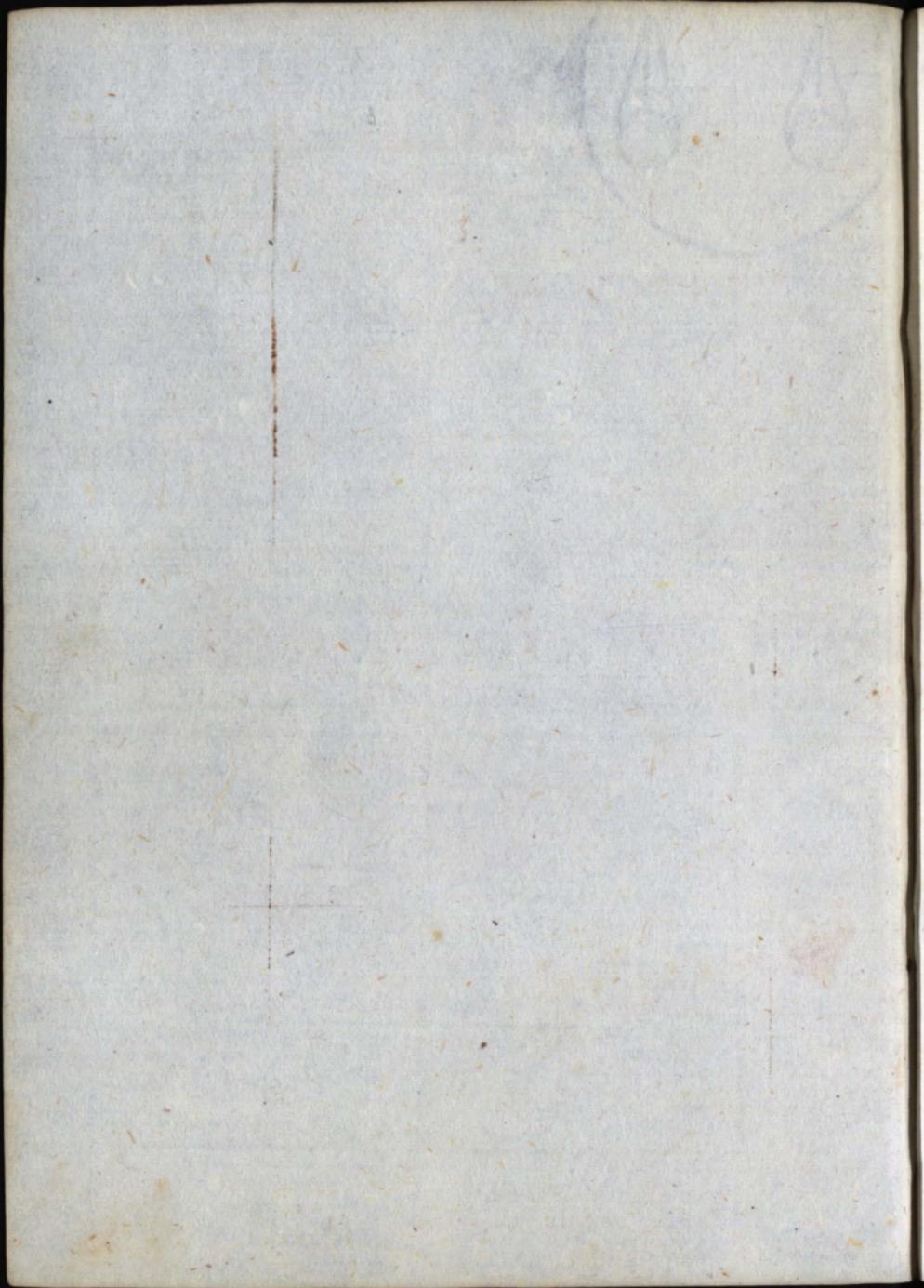
solicite custodientis more moysi cornuta
uelare faciem & quodam risu . qui in scit
modestius i[n] t[em]poris gl[ori]am & metis graui
tate abscondet . Companda e dies i[n] trans
dici p[re]terite . ut ex eorum collatione depre
hendere possit monachum p[ro]fectum vel de
fectum sibi . In omni actu ut cogitatu suo .
deum adesse mediteret : & omne temp[or]e quod
de ipso no[n] cogitat p[re]dicuisse se coputeret . Te
dio affectus coponat se meditari super petra
i[n] qua humiliatur mortui : & cogitet ap[er]te se / quo
tenetur usus sepelliendi : nunc integrum
nec i[n] faciem uersantur : quo mittent caput
cadant brachia : vigeant crura : tybie
iacant : quo induantur / quo co[n]suantur / quo
deserant humiliati / quo componantur i[n] tumul
lo / quo puluis conterantur . Sit manachus
qui melius sededi / sine pressione mere / sine
geneologia / nec patre sibi uocet super tria
ideo sic se existimet qui ipse solus & deus

inter. Ecce i p̄mis h̄iemus ordine & mo-
du uiuendi. Tenebit uo police et assidu-
itas tenendi cap̄ sp̄uale sup̄ius exp̄ssum.
Semel uo i ebdomada cofiteatur ad min⁹
de cōfitepius quis i ebdomada cofiteatur
minore mētū de ppetratis ueniat. & am-
plior datur ei grā de uitandis malis;

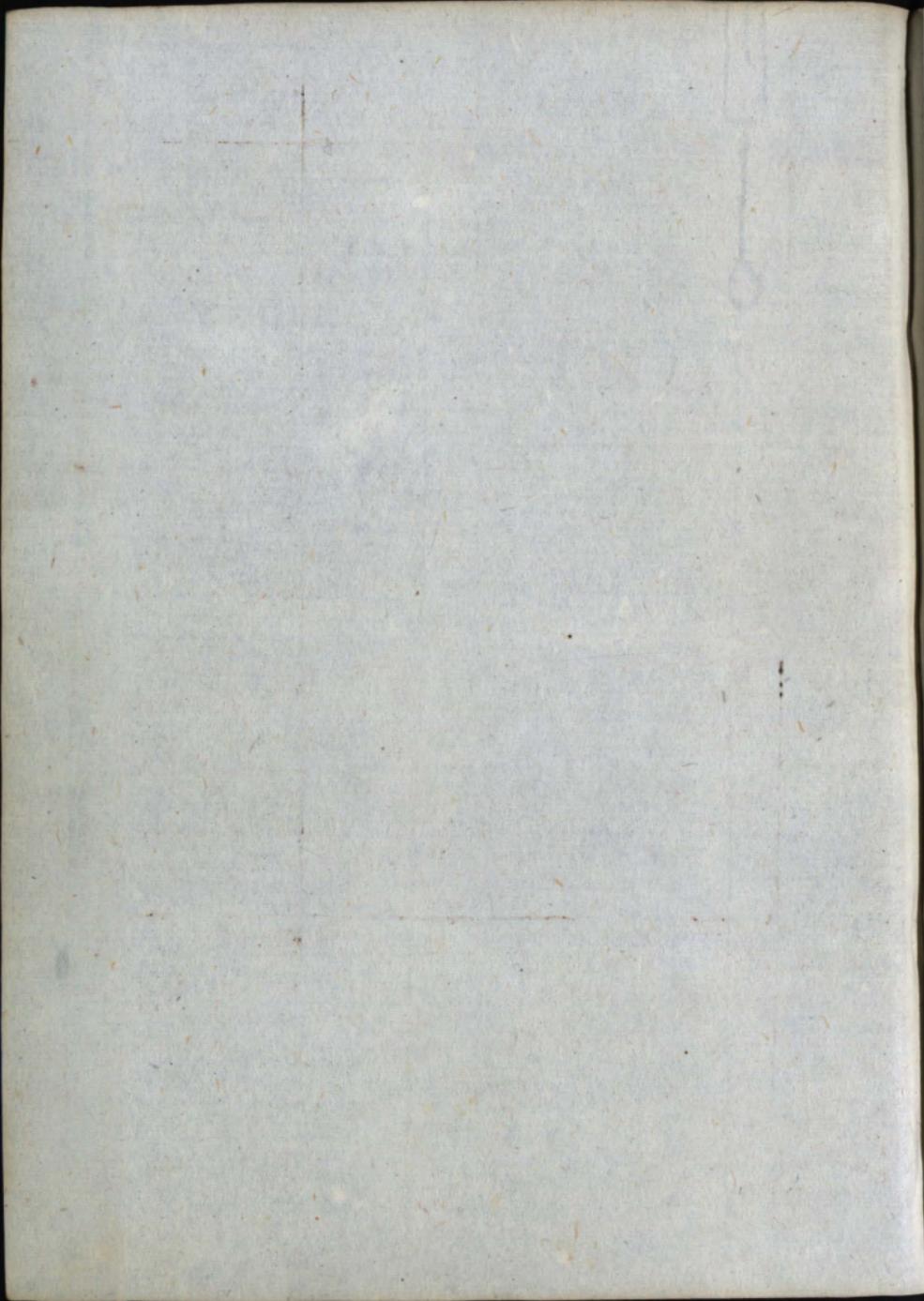
Deo gratias Amen.

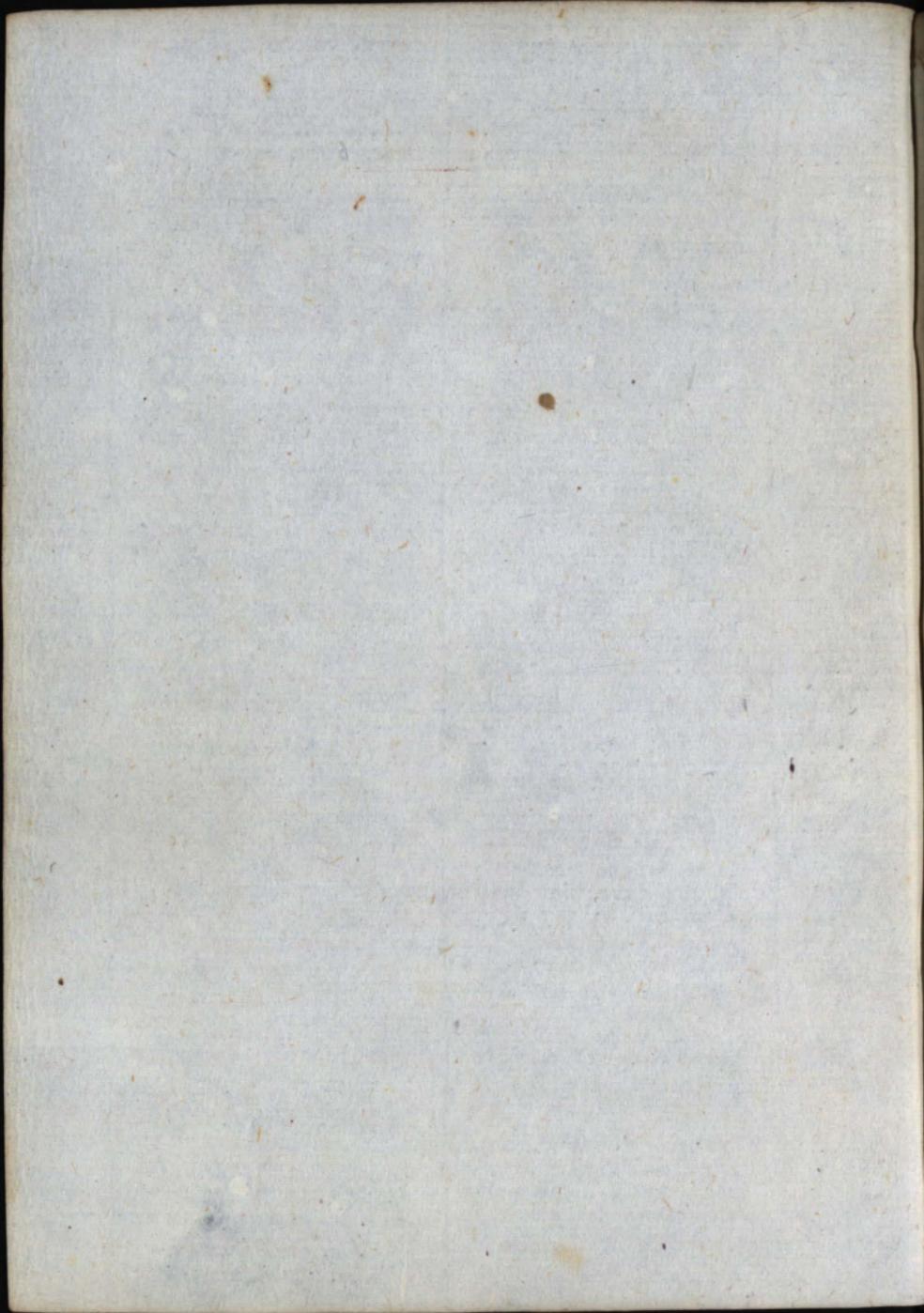
70a

706

70c

20d

A manissime pater

Denotissimi ac clarissi doctoris Bonar
di Opus Incipit.

Tiber iste qui stimulus amoris, i dulcis
limuz, et pium ihm saluatorem nrm
non incongrue dici potest. In tres diuidi pte.
In quan p de xpi gloriosissima passio agit.
In ha de his q ad gteplaticz st disposita trac
In tia et ult de ipa gteplatois qete ter tat

Immat

Currite gentes undiqz et miramini
erga nos caritatez dei erga ipz ce
citatez et malitiaz nra. Si e fili
dei uoluit isepabili quungi nature humane.
qto libenti aia nra debet s isepabili coplai.
Si e fili dei uoluit tanto caritis feruore,
sic miliissimos cineres s unire. qto audi
debet unqsq; ad ipz recipienduz cor suuz
apire. **C**ne e uesania aie q hct neglig
et poti ult stercorib adhcre. Non e assu
psit fili dei carni, ut ho carni adhcerat. Sz
ut sic ipz i carne existens carni afflixit
ac carnalia gtephit. et aia ei semp deo patri
adhesisit. Sic ho carnez mortificet. et semp

no }
} }
} }

se erigat ad diuina. O mirabilis cecatas hoī
q̄ constat ex aia & carne. & aia sine q̄ patiōe
nobilior sit carne. totū tps suū expendit i
carnis p̄uissimā sive i his q̄ caro requit. & aia
suā negligit. ac si nich̄ eet. nec ipaz p̄alce
n̄ ipaz nutre. n̄ in sumo bono getare studet.
cui tñ hec leui? hec suau? delectabiliue sine
q̄ patiōe aliqua ualeant ipetrari. Vbiq; c̄ se
offert hoī ds. & sui ipi? n̄ morte; filii p̄au? no
requit. Corpalia at semp fugiunt. nec et
cui oī sollicitudine & labore & anxietate possit
plene possideri ab aliquo i hoc mundo. n̄ for
te dicam? q̄ ille plene oia possidet qui plene
contēpnit oia. Qz qd̄ magis mirabile est
h̄ s̄ facit aia carne aliquātuluz i clinata. no
tñ coacta. Nam uoluntarie s̄bdit se carni
& carnis beneplacita n̄titur adimplere. & dō
suo se s̄bdere cui oī exhortatiōe. bñficiōe col
latiōe. iterna i spiratiōe contēpnit. & i p̄po
bono. i. i p̄pa utilitate dei no ult facē uolu
tate. Certe si aia no eet prior oī aiali.
deuī. cui llis c̄ debet sup oia diligē. & de
ceteris no curare. Si ḡ oī aia carnem

diligis nullaz carnez in carnez Christi ames. Hec
 est pro te et pro toti humani gressus salute est super
 aram crucis oblata. Eius igitur passionez
 in corde rumines cottidie. Hec antez passio
 nis Christi continua meditatio mete, eleua
 bit quid agenduz, qd meditanduz, qd ue
 sentienduz sit idicabit. te demin, ad ar
 dia inflamabit. te in lishaci et concepni
 et affligi faciet affectare. et tam in cogitacio
 qd in sermone et in opatice regulabit. O pas
 sio desiderabilis, o mors admirabilis. Qd
 mirabili qd qd mors iunxit et ulnica sa
 net. Sanguis albi faciat et mundat. ni
 minis dolor, nimini dulcorez adducat. Aptio
 lateris, cor cordi coniungit. Sz adhuc mi
 rari no cesses. qd sol obscuratus plus solito
 illuminat. Ignis extinctus, magis inflamat.
 passio ignominiosa glorificat. Sz uere mirabile
 qd Christus in cruce sicens iebriat. nudus existes
 iustitiaz vestimentis ornat. Sz et ei manus
 ligno con clavate, nos soluunt. pedes qfossi,
 nos curae faciunt. emittens spiritum uitaz inspirat.
 In ligno decedens ad celestia vocat.

O passio amabilis admirabilis que suu[m] me
ditatores alienat. et non solum reddit anglicum
s[an]cti dumini. Nam per meditatores comorans
in Christi tormentis et seip[s]e non uidet. non deum
semper itucat domini suu[m] passus. Ult[er]ius secu[m] cruci-
cem baurare. et ipse in corde portat celum ter-
razzis pugillo tenente. et per ipso levissime su-
stinet de omnis. Ult[er]ius secu[m] spinis coronari
et spes glie coronat. Ult[er]ius secu[m] in ligno sine ue-
stimentis frigescere. et nimio amoris ardore accen-
ditur. Ult[er]ius secu[m] acetum gustare. et nimio ie-
narrabilis dulcedis potat. Ult[er]ius secu[m] in cru-
ce sancti illudi. et ipse ab anglis honoratur. et a vita
virginis in filium adoptatur. Cum Christo uolens
testari letatur. sicut uolens affligi nimiu[m]
consolatur. Cum patiente ult[er]ius pati. et nimiu[m]
accundatur. Cum Christo ult[er]ius in cruce pendere.
et eum Christus dulcissime amplexat. Secu[m] ult[er]
faciem mortis pallore pulsam inclinare. et ei[us]
caput Christi eleuans suauissime osculatur.
O mors amabilis. o mors delectabilis. o cur
loco illi crucis non sibi. ut Christus fuisse maius
et pedibus conclavatus. Certe ioseph ab ari-

mathia dixisset. Non auferas ipm a me.
 si me sepelias cu*m* ipo in sepulcro. Non e' uo
 lo ab ipo ampli separari. si et si hoc modo facere
 no possim corpe. salte*m* hoc uolo facere mente.
 Bonum m est secum esse. et i ipo uolo ea tab
 nacl'a facere. Vnum i manib. unum i pedibus.
 si aliud continentur i latere. Ibi uolo quiescere et
 dormire comedere bibere et orare. et oia mea
 negotia ptractare. Ibi loquar ad cor ei et ab
 ipo qd uoluer*m* ipetrabo. Sic faciens dulassie
 matris ei uerigia sequar. cui aiaz passiois
 filii gladi ptranshiut. Secure ipaz decetero al
 loquar ulneratus. et ipaz ad qd uoluer*m* iclina
 bo. Et no soluz apparebo cu*m* suo filio crucifix.
 si et ad psepe rediens ibi cu*m* eo iacebo p*m*ul.
 Ut ibide*m* cu*m* suo filio suis ubribi mercar ab
 lactari. Miscebo g lac matris cu*m* sanguine
 filii. et in faciam unam dulassimaz potionem.
 O amantissima ulnera domini nri ihu x. Naz
 cu*m* ea quadaz uite otulis s*m*intrare*m* aptis ipi
 ocli sanguine s*m* repleti. Nec nich aliud ui
 dens cepi ingredi manu palpans. donec pue
 ni ad intima viscera caritatis sue. qbus

undiq; complexus reati nequi: Ideoq; ibi
habito & qb; nescitur abis uestor; ac ibi me-
bior suo potu: Ibi tanta habundo delectatric
ut e' no ualeam enarrare. Et q; pri'su'at
p; pectorib; i' utero uirginali no deditnatur
me misu'; iter sua uiscera compitac. Sed
miltu'; timeo ne ueniat ptus ei' & ab illis de-
licijs excidat qb; fruor. Certe & si me pepe-
rebit debet sicut mater suis lactare uberi-
bus. lenare manib; portare brachij. q; solai
osculis. & induere gremiis. A dulcite: Scio
qd faciaz p; tuncq; me pariat. Scio q; semp
sua ulnera apta st. & p; ea i' ei' inter, iten-
itrobo. & hec toties replicabo q; usq; ero
s' isepabili conglobatus. O cecatas filior;
ade. q; per hec ulnera i' xp; nesciunt itire.
Sup suas uires laborant i' uanu'; & apta
st' hostia ad getem. An ignoratis q; xp;
e gaudiu'; beatoru': Cur g; tardatis per,
sui corporis foramina i' istd' gaudiu'; itrobo?
Quo insanitis q; beatitudo anglor; pz. & in-
stantes patres e contractus: & uos itare ne-
gligitis? An forsan expectatis q; pri' re-

solvatur corp' urm? credentes q' in pnti m
 xpo aia non ualeat getari? Sz crede in o
 ho q' si in ipz p hec angusta foramina ita
 re contederis non soluz aia s; i ibi getem
 ac mirabilez dulcedime iueniet corpus tuu.
 z qd' carnale e z ad carnalia tendit ex illo
 ul'nei itroitu fit adeo spuale. ut ceteras
 ppter has quas ibi sentit delitas reputet ee
 nichil. Imo fortasse aliqui aia pppter aliqua
 credetiaz l' utilitatez dictabit ee recedenz.
 z caro allecta illa dulcedime dicet ee mo
 randuz. z si ita acciderit de corpe quata
 credis aiaz pfundi dulcedime q' p illa fora
 mina coniungit cordi xpi. Certe expmē
 t nequco. si expire z scito. Ecce apta e
 apotecha oibz aromatibz z medicinalibz ple
 na. P ul'nei g' fenebris itra. z actipias
 medicinaz sanatiuaz. Ibi quascūqz uolueris
 species accipe. ibi q'ciuinqz delicate electua
 ria appetitus sume. si z suavitatis unguetis
 uolueris delmiz. p illa itare ulnera nō post
 ponas. Ecce apta est iama padisi. z p lon
 gini lanceam gladius usatilis e amotus.

*Ecce lignuz uite tam in ramis q̄ i stipite
pforatuſ in qbi foraminib⁹ nō pedes affas
posueris nō poteris carpere fructus ei⁹ Ecce
aptus est theſaur⁹ diuine ſapietie ⁊ ſuauitatis
etne. Intra g⁹ p ul'ne⁹ aptioe ⁊ cuſ
cogitioe delicias obtinebis. O q̄z b̄ta lancea
⁊ b̄ti claui q̄ aptioe h̄mo facē meruerit.
O si fuiffez loco illi lancee exiſte de xp̄i la
tere ampli⁹ noliuſſem ſi dixiſſez. hec re
qes mea i ſecl'm ſecli. hic h̄itabo qm̄ ele
gi eam. O ſtulti et tardi corde qui ad poſ
ſidenduz aliquid uanuz p iupta foramina
i troit⁹ ⁊ i de i mltotiens exire nō poſte
ſis. ⁊ ad poſſidenduz dei filiuſ ſumuz
bonuz candorez ⁊ ſplendorez eternuz per
aptas ul'ne⁹ iauias nō intratis. O aia
ad imaginem dei ſta. quō te poſtes ampli
contine. Ecce ſponsus tu⁹ dulaffimus
pro te ul'nerat⁹ iam ſeū għolus te cupit
amplecti t' dulaffima clargi u oſcla. ⁊ ad
ipz negligis festinare. Na; pñimio amo
re apuit ſ' latus. ut t' thuat cor ſuurn.
Sibi i uoluit man⁹ ⁊ pedes pforau. Ut cu*

ad ipm pueris. sic tue manus itrent in
 suas. ac pedes tu i suos. ut s' isepibili^r co-
 ungaris. Obscro te Sm cōsilii apli ou-
 pdans hoc expiri concis! & si t' bonu^r uide-
 bit' uide ampli^r nō distendas. Non dubito qⁱ
 si fūs exptus oia p̄ter ipm amaritudine
 reputabis. Velles libenter tē t' illa vlnere
 hostia p̄qⁱ itrauis obhuari. Ut id ampli^r
 exire no ualeres! & admiraberis sup tuaz
 & alioru^r sup hoc habitam cecitatem. Gaudet
 nihomin^r de tanta dulcedine quā tu sentis.
 & i tm i iflāmati cor tuu^r. Ut q̄i nitē ad
 lra^r de corpe exire uelit materiali^r i x ulne-
 rib^r hītare. Inebriabi^r e nimia dulcedine
 & feruore. & uix poterit i aliud iclinari.
 O ulnera corda fixea ulneratia & metes
 cogelatas iflāmatia pectoraqⁱ adamatina
 ligfacietia p amore. O certe uita dulcedo
 & spes mra! Si tñ p meditacē i sh' passiois
 ad illaz pueris dulcedicē de q̄ duxi. V i
 ad maiorem! Attēde ne uelis ipm passiois
 meditari pp aliquā dulcedicē cpralez. Sz
 ut tui creatoris simu^r bñficiu^r recog^rscens

no orōnq

in ei' accēdarū amorez / et hoc debet ēc tua ḡtina
ōrō semp. Nunc sc̄e p̄i pp tuaz largitatem /
et filii tui q̄ p̄ me sustinuit mortez / et m̄n̄s ei'
excellētissimaz sc̄itatem / ac b̄n̄ frācula et ouz
sc̄or̄ m̄nts / geede m̄ p̄ccator / et oī tuo b̄ficio
i digno / ut te soluz diligaz / tuo amore semp
ferueaz / tuaz hōrez semp illiaz / b̄ficiu / tue pas
sione ḡtine i corde h̄az / meaz m̄ibiaz recog
tam / et ab oib̄ ḡculcaru et t̄ q̄teni n̄piaz m̄h
me afficiat n̄ tu / m̄h me gestet n̄ culpa .

Ad Compatienduz dñō m̄o ih̄u x cah
xo. p̄ studeas q̄rtuz potes te unire illi
p̄ feruetez amorez / Nam q̄to feruēta diliges
euz / tanto maḡ sic q̄patieris passio / et q̄to
plus ei copatioris / tanto plus erga euz tuus
accēdet / affect) V n̄ sic se mutuo augebunt
dilectio et q̄passio / dñc uelias ad p̄fetuz / n̄
h̄t remābit pp aliquaz tui m̄ibiaz / et p̄pne
studeas abicē oēz p̄sumptiaz / dissidentiam / et
negligetiaz / Debet / n̄ ho tam nobile op̄us
aggreedi h̄nūl / confideter et istant / et cu q̄ta
pot m̄nditia cordis / et q̄m̄is ho s'uidignus

uideatur tñ nequaq; deflstat / q; ipé pro
 pectorib; crucifix' c. pmo ḡ s̄ uniaris
 amore / vt cor tuu; uideat q̄umctu; no t̄
 h̄ s̄. Quo. n. te no senties ulnera aut q̄s
 passioes habet / q; no pfundant cor tuu;. Stu-
 deas ḡ q̄tu; potes / ut cor tuu; itret i ipz
 totalr / et te ex ipz reputa nih̄ ec / ac de te ex
 ipz tangi de nihilo curabis. Tota cura tua
 uitat ad pñs c̄ca dñs tuu; passiu;. Nam ei
 e q̄qd es / n̄ debes de te alti aliqd exhibere.
 Sic ḡ totalr transformat / i ipz no possiu;
 crede / qn ei ulnib; ulnicius / pfundaris ei
 ḡtumelijc illusioib; / obp̄bijs. Quataz ḡ
 iocū ditatez / dulcediez asseqüs dñs p̄ huaz
 mñaz te faciat expri. Male. n. sacrem hec
 & calamo declarare / et si hec e nimis alta-
 uident / n̄ ad h̄ bn ptinge sic uelles / potes
 te ad h̄ excitare modo alio grossiou. Debes
 ḡ cogitare q̄taz passioez sustinez / si excora-
 reis / ut b̄z Btholomei / aut assareis / ut b̄z
 laureti / aut usz ad ossa carnes tue detib; fer-
 reis scarparet / et alias / cogita quas uoluius
 passioes / et cui ista sup te cogitan cocepis

No.

quendas horo^re^s nimie passioⁿe^s. Tunc cogita
q^{uod} dñs ihs xps p te uiuissimo peccatore mlt^o
grauiores & imeliores sustinuit dolores i cruce,
q^{uod} tu sustine*s* i passione s^{ed}as. Tunc q^{uod} sumi-
na i corde tuo q^{uod} tu sustinuit agustaz & af-
flictio*s*, & q^{uod} tu amar ad h^c ip^s iduxit. &
sic meditatio afficiat q^{uod} tu cor tuu*s* illis
dolorib^z & q^{uod} illos sustine*s*, amarissis lacrimis
perfundaris. Nec dubius q^{uod} i dulcedie*s* quieter.
Et si adhuc hoc e no uale*t*, materiali expire.
Facias e uniu^r bonus flagellum mlt^o afflictuum
& no nimis lesiu*s*, & i abscondito egregie te
flagella, no penit corpi. don^c b*m* fuerit p*su*-
suz dolore, & te cu*s* illos senties dolores, ad
xp*s* passuz dirige cogitatuz, & meditare q^{uod}
dilect^s spousus tu^s desidiu*s* aie tue. angelos &
solatiu*s*, b*to* p*mi*uz do*y* x*y*, p te uiuissimo
stercore uolunt i suo corpe q^{uod} sine compatice
sustine*s* mlt^o imeliores dolores. & no dubites
q^{uod} istuz ultimu*s* remediu*s* mlt^o uale*t*, q^{uod} p
passio*s* adiicit ho q*uod* pateti. Ad hec
ora addas oratione, ut q^{uod} q*uod* depetrus am*y*
x, ut suis ulnerib^z ulneret mete*s* tuu*s*, &

ad ipsa ulnera q̄i semp̄ drigo cordis aspectus!
 ut tu pp nimia; iportunitatez tuaz a sua
 largitate ipstres qd itendis. **F** Et si hec oia
 no ualeat et scandalizens ḡtra duritiaz r̄adis
 tui / et te ta q̄i sterzus abhorrens plores arma
 re et dicas. Sq̄q̄ cordis mei negotia pua
 lebus aduersus dñm tuum passiuz / ei vlnera
 uicerunt diaboli potetiaz / supauert p̄m pa
 retis uenientia / ḡtregent portas inferni / et
 apuerit januas padisi / et tantu; hndat ma
 litia cordis mei / ut no deuincat a ta; ex
 cellentissima bonitate. Qd ḡ me nequi
 et qd mali malitia cordis mei / Heu m qd
 faciaz q nimiu; ifirmi / passiois dō mei ne
 queo recipere medicinaz / No cessent ocli mei
 a ploratu / don lacrmaf habundatia emolli
 ac duritiaz cordis mei. Heu heu q ibo a
 spū tuo / qd faciaz ex q aic mee uitaz ne
 scio iuuenire / et erga nos sumaz diffusionez
 dñe clemetie no ualeo degustare. Sedebo cer
 te i sterzino / et metis mee saniez testa radaz.
 Affligam me decto / n̄ aliquen m̄ parcam /
 don in afflictione iuenuaz dñm afflictorum.

Mirum ē certe quo hō hē patientia; i se ipo
iudens tantaz negotiaz cordis sui / & nō doleat
O cor pessimum imo diabolicum usq; quo re
sistat largitati imense? Quare maḡ de
lectaris i ulnerib; peccati q̄ i ulnerib; y x?
Quare maḡ spateris pue pucture q̄ gra
uiissime morti dñi tui / & i tensissimo dolo
ri capitū tuū uite aie tue x? Ubi maḡ
i becillitas & isania? O hō nō ne ē uidet
q̄ illuz plus diligas cui plus spateris i dolore?
Nugd ḡ plus diligis pedi tuū; q̄ dñi tuū;
qz isti. s. pedi plus spateris i pua afflictione
& illuc q̄ totū cor itendit q̄ illi. s. dño i ma
xima angusta & dolore / & par aut nihil
cor tuū i clinat ad ipz. O cecatas imela,
O spenib; detriores q̄ i afflictioe spatiendo
capiti totū corp' suū exponunt flagello. S;
certe uidet q̄ tanq; mebra putida iam limus
excisi a capite nro xpo qz ipo ulnerato eius
ulnera nō sentim'. H̄en h̄en mi d̄s qz me fe
cisti si nō deleo t̄ eē gūmct / aut si t̄ suz co
iunct / qz nō suz tecu; pariter ulnerat. / p
me d̄s ulnari es no p te / & tu ulnaria portas

no ego. Quid ē hoc? ego debeo ēc libectus,
ulnēz & nō tu qz ego lūz q pectauī, ego qui
inique egr. s; tu q' es oīus inoīes, qd feash.

^{11. ade} Utant̄ obsecro hēc ulnēra ī me, & ī domini
p̄is mei. Redde nob̄ dñc redde ulnēra nra.
ne q' inoīens es noīens appareas retinens
ulnēra aliena aut saltez tecuz ulnēra corda
nra. Bene mori uolo n̄ ulnēres metez meaz.
Abhorreto nūde cor meuī n̄ ulnēratuz cū uideo
te salvatorez meuī sic uiliss' me crux affixuz
p̄ me uilissimo pectore. Aut ḡ dñc me tecuz
guulnēra aut certe dā m̄ licentiaj trāsüberan̄
cor meuī gladio matiali. Nolo. n. dñc uiue
sine ulnē qz te uideo ulnēratuz. Si hēc oīa
nō ualuerit t̄ cogita q̄ pp̄ scelera tua mīta
tam nobilissio bñhao es idign. & de cetero
nō reputes te hoiez s; bestiam. & cui feris hit
hitatio tua: qz idign' es considatio aliorū. For
te si mltz te humiliaueris! Ille q̄ respxxit humili
tatez ancille sue respicet humiliatatez aic tue,
& dabit t̄ cor nouuz Ut cognoscas dñz tuum
passuz. Sz qn̄ dñc qn̄ hoc erit! Differet mōs
m̄ ē: & si mltm expectaueris forte desideuo

lighiam, et postmodum, in liquido ulnera permanet
ipsum non ualebit. Nam anima mea domini capi-
tan, languor, et qui ad nihil, redigor: desideras
tuus ulnreib consolari. O domine ubi est sapientia tua?
An ignoras quod melius est hic creaturam, tua ulnera,
quod ad nihil, redactas? Non ergo dominus me differat ut
necare ne multa dilatio amittas, quez tuo san-
guine redemisti. Curie domine, curie, et ulnera,
qui fortasse de me nihil iuuenies si expectas. Si
heu mihi quis utilis fuis, qui uidet et qui innocet,
meos diligit me adire. Numquid ergo propter quod iniuste
suis ego? Nam ut innoxia redimiet uolunt leti-
tialrum ulnera, et ego deficit, et non uidet curare.
Non enim peto ut pro me apostoli ulnera,
iam mortuo applicet sua ulnera, et reuenuam.
Domine ferrum creaturam insensibilem uoluisti tamen
corporis ulnere, intrare, et me creaturam rationalem
intrare per uiam sancte ulnera non permittis? Quia est
hoc? Numquid cor meum est durum, et nullus di ferro?
An cogitas quod sit crudelis? Sed quod est mea cru-
delitas obseruit si intrauerit enim amodo sic insen-
sibilis? Propterea intrem per tua ulnera, et dis-
curras, et carnes tuas coedas, per amore semper

impossibili permanebis, et me faciat appetitus.
 Ita tamen, qd semper amplius cendat. Et uoc
 ferabor amplius tardus et non venis, et iacul
 latus desiderio, incipio stanire. Amor regit et
 non ratio, et curio eius impetu quoque me volue
 ris inclinare. Nam qd me uident, me deridet
 et qd tuus amor sit eborum non cognoscant. dicunt
 qd iste stanus uociferat in plateis, et quatuor sit
 cordis desiderium non adiutunt. Ignorant qd a
 mor iterius impedit usque sensus, et qd qd ferue
 ter te quit se ipse et omnia derelinquit. Qd te quit
 pleno corde sic de extrinsecis partibus curat, ut et
 qd faciat in letatione non auitat. Veni bone deo
 et amplius noli tardare! non nimis desidio siam
 simus sine sensu, sed forsitan hoc requiri. Ut cui
 ab hominibus fuerit abstractus purus intrem per tua
 ulnaria gliosa, qd tunc plene ulneres cor ama
 tis. Tunc clamabo et dicam, Heu mihi domini
 quo te in deo tam crudeliter ulneratus. Quanto
 dolore te in deo aggravatus. Quis in tribuatur
 ut per te moriar dulcissime domine, te inde in
 tanto dolore sustine non possum, te aspicere boneo
 super modum, te et libari mors mihi est. Ideo an

gustie s' m' vndiqz / 2 qd eligam ignoro / nū
tecaz pariter crucifigi . Tuas angustias cōsi-
derans i me deficio / 2 iam examinus efficior,
p dolore . q p me sustines tata mala . O d-
feasti dñe / quare p me uilissimo simo tu
altissim' ascēdisti in cruce ? Et qd sum ego
uilissim' umis / 2 putredo detestabilis pro q
tu dñs ouiz debeat sic affligi / cuius tu sis lapia
dei p̄tis ? Quare tales comutatez feasti ut
iuitaz dares p morte / Xitatem p uanitate /
grāz p malitia / glāz p miseria ? Q's quare
hor feceris poterit cogitare / Nimira fuit di-
lectio tua / 2 i hor apparuit tue imensitas
pietatis . No n i te uideo tam mortis / nū
s̄habundantiaz caritatis . Non ne meli erat
bone ihu ut no ēez / q̄ factus te occiderez
Cur ut sic te affligerez me feasti ? Cur car-
nes meas no comedo p dolore / aut quo no
dis creatura me occidit ? q̄ hui occasio tue mor-
tis . No ne misibile uidetur cogitare te taz
beniḡsimus dñz p me tam neq̄ssimo mor-
tuiz / 2 no statim me defice / p nimia e-
stitia . Et quo si no ēet tue grāz voluti

materiali gladio non occido, quod fui occasio tue
 mortis. Cuz patia ergo magna me debeo susti-
 ne sic sustinere coram oculis meis aliquem
 meum inimicu[m] quem toto corde occidere affectare,
 quis non audieret aliquid nomine. Non ne et hoc
 negissimus est quod post tam admirabilem et fruc-
 tuosum tue passionis beneficium non cessabat peccare
 in aspectu oculorum tuorum ac si tua passio nihil
 esset. Te in dedisti et te renuo tenebras effun-
 gasti et ipsas incurro. Mundus abiecast et
 ipse eligo. An non iudicis patientissime domine quod sepa-
 ritior facies tue quam uoluti et in facie est resi-
 sto apte. Si dicas nolo ut hoc facias dico
 uolo. Si dicas uolo dico nolo. Scio te dominum
 meum sumum bonum esse ubi ego sum et ad te
 ac si nihil esses non aspicio. In quanto cordis et corporis
 mei facies ad ea quae uana sunt et aliqui ad illa
 quam incongruum est no[n] uolare et sic eius cor meum uin-
 culo amoris colligatur ut ad te cuius est nequit
 eleuari et hoc certe et detestabilis abusio. Sed
 nunc bone d'ye uoluntati per me frustra mou.
 Quemque sic curae emisti per nihil perdidi. Me
 tecum occidas et pariter crucifigas ne a te a-

plus ualeam lepari, et tecu; possim uiuere in eternu.
O Ne y" x" cor meu; tuus ulnib; Am.
lancia, et tuo sanguine ictu metu; mea
ut quicquid me xotam semper te uideas crucifixus;
et quicquid asperereo in tuo sanguine appareat ru-
bricatus. Ut sic totus in te tendes, nihil propter te
ualeas uiuenire, nihil in ulnera ualeas itueri.
hec sit in gloratio, tecu; mihi d' ulnerari, hec
itaui sit in afflictio, sine te aliqd meditari,
ibi siuis terminet appetitus. Amen.

Contabat iuxta crucem quam tu eris? O domina mea
ubi stabas, nūquid iuxta crucem? Jammo certe
in cruce cuius filio, ibi non crucifixa es secundum.
Hec restat quod ipse in corpore, tu atque in corde, nec
nō et ulnera per eum corporis dissipata, sed in tuo corde
unita. Ibi domina mea lanceatus es cor tuu;
ibi spinis coronatus, ibi illusus, exprimitus,
et gemitus plenus, ac acetum et selle potatus.
O domina cur iuisti in molere per nos? Nūquid no-
sufficiebat nobis filii passio, in crucifigeret et
miser? O cor amoris! cur crucifixus es in glo-
bus doloris? Aspicio dominam cor tuu;, et iam
non cor sed mirram, absinthius, et fel video.

. querio.

qro matrem di, et iuenio sputa, flagella, et uicula,
 qz tota gisla es i illa. O amaritudine plena
 qd fecisti. Cur uas scitatis, fecisti uas pe-
 nalityatis? O dñs, quare no es solitaria i
 camera tua? Quare ad caluarie locuz ui-
 si? Non e tua glorieta dñs ad talia spec-
 tacula pperare. Cur te no retinuit uere
 ci dia uirginalis? Cur te no retinuit pa-
 uor mulieris? Cur te no retinuit horror
 facinus? Cur te no retinuit timor tui lo-
 ci? Cur te no retinuit multitudy ulgi? Cur
 te no detinuit detestatio mali? Cur te no
 detinuit clamoris uchemetia? Cur te no
 detinuit stultorum uelania? Cur te no re-
 tinuit demoniacorum caterua? Hec no
 considerasti dñs, qz cor alienatus erat a te
 p dolore. Non erat i te s i filii afflictione.
 s i uincubus unica: s i morte dilecti. No
 considerabat cor tuum ulgus s i ultim: no psluraz
 s i fixuraz. No clamorez s i luorez. no horro-
 rez s i dolorez. Reuerte dñs ad locuz pstrinaz
 ne cuius paucissime pastores te i amittant. ut
 no in una hora utroqz puenm regimur. No

ē consuetudo dñā milieis tali morte dñau.
Nec ē pro te dñā sententia p̄mulgata. Sz ut
puto het audire nō potes q̄i amaritudine
repleta es. Totū cor tuū uerliz erat dñā
circa filij passioez tuū. O mira res tota es
i ul'nerib⁹ x̄ tot⁹ x̄ crucifix⁹ ē i itim⁹
uulceib⁹ cordis tuū. Quo ē hoc q̄ ḡtines
sit i ḡtento. O ho ul'nera cor tuū si
uis intelligē q̄stioez. Ap̄i cor tuū clavis
z lancea z ueritas s̄bintrabit. Nō itrat
sol iusticie i cor clausuz. Sz o ul'nerata
dñā ul'nera corda m̄a z i cordib⁹ nūs, tuū
filij renoua passioez. Cor tuū ul'neratum
quunge cordi nro. ut tecū filij tuū ul'nerib⁹
pariter ul'nerem. Cur het tuū cor dñā sal-
ter nō heo, ut q̄cūq; pgam semp tuo filio
uideaz te q̄fixam? O dñā si nō uis m̄ dare
tuū filiū crucifixū, n̄ cor tuū ul'neratu
salter q̄lo m̄ ēdūc, filij tuū ul'nera, q̄tuelias,
illusioes, obp̄bra, ac q̄ m̄ te sentis ista. Que
n. mater si possi nō libent, a se, z a suo filio
aufferret passioes, z i suo ponet suo. aut si
hic iebriata es istis, n̄ uis ea a tuo corde,

et a tuo filio separe. ut alicui ea tenuas. sal
 tem dñi illis ignominis et ulnecubus id
 gressimur me coniuge. ut et et tuo filio
 solatus sit. lotius hinc penit. O quoniam tuus
 es. si possem uobis salteris ulnibus sociari. Na
 qd hodie maius dñi mea quoniam hinc cor unitus
 cordi tuo apto et filii tui corpe pforato. Ho
 ne cor tuum plenius est gratia. et si aptus est quo
 illa grata non decurrit in cor s' unitus? et si
 filius tuus gloria beatior. quo si pforatus est non ema
 nat illi dulcedo glorie in cor s' coniunctus?
 Hec n. intelligo atque posse esse. Si timeo ne in
 turis animi aliquam longe et credimus esse propositum. O dñi
 mea. quare mihi qd peto non tenuis. Si te offe
 di pro iustitia cor meum ulna. Si tamen n*on*
 p*ro*indecede peto ulna. et tu es dñs tu es pietas t*u*?
 Quoniam fca es mihi crudelis quoniam semper fusti benignus.
 Quoniam fca es mihi amara quoniam fusti semper libalis et
 larga. Ho peto a te dñs sole. n*on* sidera. si
 peto ulnecula. Quid est hoc si de ipsis ulnecubus es
 amara aut a me dñs iutaz austeras corpora
 lem. aut cor meum ulnecula. Verte cibos et
 obprobrius est mihi uide dñs meus ulnecatus.

et tecum ulnecata; dñaz, et me sum uulissim
ptralire illesuz. Certe scio qd faciaz. hoc e
sine itmissioe, et cui clamore et lacrimis tuis
pedibz puolus postulabo: et ezo nimius ipo
tun. aut m hoc cibies. aut si me paucus
no recedaz i de hz stabo, et tua sustineto fagel
la, don ezo vndiqz ulnat). Nec aliud n
ulneca a te peto. Si at sine paucioe bla
diri uolus pseuabo gstant, et tua recipia;
bladimenta. et ipse blanditie cor meu; tuo ul
necabut amore. Si at nqz diuis l'feceris
te cor meu; ulnecabut' tanta et dolore, et sic sic
vulnera no recedam. A men

Quicca passioez do se pote ho se hre ut glori
ceaz. **P**ro Ad imitaduz. **S**ed ad qua
tiendu; **T**ertio ad admiraduz. **Q**uo ad
exaltanduz. **S**exto ad resoluenduz. **C**inco ad qe
scenduz. **P**rimo ad imitanduz gloriet.
Hec e n. sumi et pfectissima imitatio x. hec e
suma et pfecta religio pfecta. hec e regla et ex
emplar pfectoris ois uite et uirtutis. s. xpi imitau
i passioe, et morte. Sit ergo regla mea uiuen
passio saluatoris. et i h tanto ampli desolem

q̄to ab hac exemplari & regla ampli' elongamini.
 Temp⁹ q̄tū i nob̄ c̄ uelim ab oīb̄ galorū
 deca uili pendī illudi p̄seq & flagellari & i
 diuinis obseqis ab oīb̄ explorari. Sim̄ nudi cū
 nudo. & nū h̄ p̄mitus nūpam̄ h̄c. Imo h̄c
 aliqd sic nob̄ grauissima pena & dolor intensus/
 nū at h̄c plena extatio. Abhorcam̄ delecta
 bila & dulcia degustare: & pot̄ uelim uilib⁹
 & amaris cibarū: ut post deſiderem⁹ q̄ qlib⁹ ciba
 ria felleuz poci⁹ nob̄ p̄ melleuz ferant saporez.
 q̄ ip̄e fuit felle & aceto potat. & ut breuius
 dicar, coſidem⁹ q̄ p̄ nob̄ sustinuit, & q̄lī i passio
 nib⁹ ſe huit & nos p̄ modulo mō q̄tū pōſſum⁹
 ḡſtimēn̄ eide. **S**cdō d̄bet eaꝝ glidere
 ad q̄paciēdū. **D**elex. n. glidere ip̄i flagella,
 illusioes & obſtrua & i corde nō ruminare
 & ymaginari q̄ta ibi deiectio & contemptus
 erga dñm nūm̄ q̄tū dolor q̄ta ue afflictio
 i corde & coꝝ ſuo & rōne paſſiois & q̄paſſiois
 p̄ peccatis nūs fuit. Coſidem⁹ q̄ta te amari
 tūdie erat repletus angloſ ſuſcedo q̄tū &
 agrauabat nō tu pene illatio & m̄i ſgratiu
 do, h̄ i assistetis nūs afflictio quaz ſic dilige

bat / q̄ dehinc pre ḡpassiois dolore uidebat /
Ibi fili⁹ crucifigebat̄ cui⁹ matre / et pp̄ mutua⁹
et itenſaz dilectionez ex ḡpassioe mutua erat
nunca afflito utriq; / et maxime cui⁹ p̄ inicem
copateret̄ / Scribat m̄ q̄ fili⁹ ḡpatiebat̄ p̄
ipa / sic p̄ reliq̄ redimedi⁹ / Sacabat fili⁹ / et i
time scrutabat̄ q̄ sic gladi⁹ ex ḡpassioe / m̄ris
aia⁹ p̄traſiuit̄ / N̄ passio filij erat passio
m̄ris / Eya ḡ xane / et hoc xte et cōute i
corde tuo / et totum cor tuu⁹ reple illus quicq; / et
penis uident⁹ dñ⁹ tuu⁹ sponsu⁹ tuu⁹ p̄ te talia
sustine⁹ / Si . n. ei p̄ amore⁹ bñ uincit⁹ fūis
i time ḡpatie⁹ eidez / Si at nō sentis dolore⁹
capitis / quo es unu⁹ cui⁹ ipo? / Et sic plus co
patiēdū⁹ ē capiti q̄i ceteris iſerorib⁹ mebris /
sic sic ḡpatie⁹ s' plus ḡpati debes q̄i q̄tu⁹ di
lecto filio l' aico imo plus q̄i ē ipi / si oia⁹ s
dicta patereris / Jam ḡ caruſt felle et abſin
thio iebrem⁹ et m̄ria / et sblu⁹ ei⁹ ulna sentia
mus / trāſfigant m̄ri cordis itima / ei⁹ quicq; fla
gella / et ulnera / Nec i nob sit qd̄ nō p̄fudat̄
ex passiois dolore / et affligat̄ itense / Terc
tio q̄idam⁹ q̄s. que p̄ qbi / et a qbi passus e

multus mirari debemus. Q's s. dei filii de
 uerus sume potens sapientia et bona et simpliciter
 q'qd nobilitatis est ei attribuere. et adhuc nihil
 est respectu magnitudinis sue. Oia n. optimeque ma-
 gna et bona sed sic quodam familla immo quodam uirtutis
 in operatione ipsius. Et que? pegnatioe et fugae
 sitim et famem calorem et frigus tempestates et hor-
 rores. p'secutioes et obviantioes vincula et flagella
 illusiones et dolores. Conspicit gloria genatur ui-
 stitia. iudex iudicat iustus iudicatur. Immo
 etiam blasphematur Christus genitetur. Occidi-
 t vita sol obscuratur. luna denigratur. sidera dys-
 p'guntur et hec oia tollerat patienter ut agnus. Cui
 solo nutri deus creaturae demergere possit. et profundus
 inferni. Et per quibus hec patitur. per sceleratissimos
 iniurias. per nequissimam manus. Immo per diabolicas uirtus
 et per imitatores diaboli filius. per receptaculam diuine
 maiestatis. et ignorantie dñe coniunctas. Ego talis
 et talius talia et talia per talia uulnus et abieccio pri-
 sus est. Et a quibus? A spiritu dilectio et ab aliis
 peletis quibus deo benignitate ondit. et a uulnere
 maximo. a stultis sapientissimis. qui de libu-
 et de sapientia. De ipius sume puro. A sancte
 fecundissima splendor eternus. et in his oibus in dñe

benignitatis admiratice deuenim. **P**ropto q̄ si de
rem ea ad extandur exaltare i ea debemus de re
deptice huāna restauratio anglica. et dina
clemētia. De redēptione huāna sine dubio ni
mis gaudeē debem⁹ fia p xpi passioe et mortis.
Q's q̄d no extet et gaudeat cui cernit se per
hac passioe libatus a damnatioē cēna a culpe
ignomina a diabolica potestate. Et q̄d no ext
tet i imensis cui cernit deūi ip̄z tñm dilige
ut tate uilitati et penalitati subiectus semet ip̄z
p eo. Non q̄ gaudeat et extet de ei uilitate
et passioe si de ei effici et amoris manifestatice.
Q's p̄nceps i regno l' ip̄o alicui ip̄atoris l' regis
cerues se tñm a rege l' ip̄atore dilig. ut patet
est mori p ip̄o. no gaudet et extet. **P**ropto
magis nos uulsi hōies et nefandissi peccores
l' hui gaudeē debem⁹ et exaltare cui uiderim⁹ rege
regis dm̄ dñantur deūi et creatorei nr̄i nos
ita ḡtine dilig ut immolauit se ip̄i p nobis
ta turpi et uilissima morte. Deben⁹ sup ex
tolli imēsa exaltatice plus ille gratiae me di
ligit s̄q̄ ego me ip̄z. Gaudeam⁹ et exaltem⁹
q̄ p xpi passioe restaurata et anglica ruinā.
A magna iocunditas debet nob̄ē cui uiderim⁹ p x

morte tam nobile collegiū repatri de nob̄. Ut
 fiat unū ouile et vni pastor: et simū unū in
 uno. In hac debet tota celestis curia et in militiā
 eccl̄ gratulari. O certe amabilis et uenerabilis
 passus saluatoris quod sic disuncta coniugis et cas
 segnata agglutinas et unus firmissime! simul
 st̄ngas uinclo gloriati amoris et felicitate gau
 dii sempiterni. Precepue at gaudē et extatice de
 bens cernetos et supdās oībū sumas clemētias
 dō dei nū. Hac puto est summa gloria beatōrum et honorum
 q̄ et angelorum p̄to itini' ḡteplant' et profundus
 benignolentias et clemētias di' et imensitatez
 boitatis ei' et hec debet eccl̄ cui libet ḡteplant
 extatatio modularis. Enī n̄ q̄d magis apparet
 diffusio boitatis dīne et beniḡssime clemētiae dō
 nū q̄ i passione sua ubi talia tam turpia et gra
 uia iustitiae uolunt p̄ inīco suo libato et glorifica
 do. p̄ uirtute q̄dā digna morte eterna. In
 istud gaudium iteret hō et reuocat se magnificēta
 benignitatis dīne. Accedat hō ad cor altū et
 i corde suo exalte et excellētissima et ienarrabili
 clemētia xp̄i passi. **O** n̄to glōdem̄ beatis
 maz et passioez ad cordium mortis resolutez in
 xp̄i. et hec e p̄ p̄fam̄ transformatorē in ipm

Q dicit qm non solum ho imitat q patit ad
mirat r extat. Sz i tot ho qdam qut in eum.
s. dñs vix crucifixus ut iaz qm usq i semp s'
cruifixus occurrat. Imo te uere ipz resbluitur
qm ex se exies ho r supposet uniusq imo tot
sup se totu abstract ab oibz toti e gaudiis et
transformat i deuiz suuz passuz ut nich sciat
itra se ipz n crucifixuz illuz r exhortat
r passuz pro nob. **P**ropto gloriis illaz
beissimaz passioez ad qeter dulcioris uerit qd fit
qm iaz resolut ut dixi sitibund eadie passioez
ruminare no cessat. Intra bz suuz posse illuz
passiois thesauri huius r deuote ligat amore
deuoto r feruida deuotio deicit a se r rege
scit i x° crucifixo r qto plus a se deicit amore
r deuotio tato plus eadie dilectio p se mortuo
heret r plus regescit i eo r sic mutuo se
augent adhesio r amoris deuotio don tota
deicias aut a se absrbeat ab illo camino r
amoris passiois dilecti. Sic i amplexibz spon
si se puta qescit q clamat r dic. Adiuio uos
filie ierih ne euigiles neq suscitare facias
dilectaz don ipa uelit. Sic q etia passioez do
debet ec initatio ad pugatoez r directioem

Compassio ad unionez et amorez. Admiratio
ad metes elevatorem. Gaudium et extatio ad cor-
dis dilatatorum. Resolutio ad pfectam confortacionem.
O' es et pausatio ad deuotioris confortacionem.

Vt ho possit amplius perficere et do magis placere
ista decet quod secundum i se hunc studeat. **P**ropter
studeat quanto possit se uelissimum reputare et in-
dignum ei beneficio di. Sibi displiceat. Soli do pla-
ce cupiat. Ab aliis uelit uilis non huic reputari.
et ex hoc summa si clementia recognoscatur. quod cui
sterius sit uelissimum in oib; ihedelissimum. ad in-
mese maiestatis iuriaz sumptissimum dignat in
hunc s' assumere et quod magis et in filium adoptare.
No ergo reputes magnius quod do huic si reputa
maximus quod ipse dignat hunc sic insufficietur
et misericordia huicatur. **S**ecundo ut de nihilo non
de peccato et ad ipsum inducatur et a bono retrahetur
doleat immo de quicunq; alia tribulacio iuria et
afflictio gaudeat inferentes itime diligat
et spalem orationem per eis domino fundat. **N**on inde copio-
sus laudes referat et ad regnaciam de tanto
beneficio insufficietur se recognoscatur. **O**ra quez
de dilegit corigit et castigat. **I**n ipse tribulaciones
nos ad deum ire gressum. **T**ertio ut paupera

tem, et oes penuria; pp xp*r* diligat. de tynali
b*y*, n*on* st*et* nec*tate* sua, no*re*quat! aut qu*o*
m*o* appetat. h*e* cap*i* i paup*tate*, et i o*c*
por*s* de*rectio* se studeat conformare. Et hoc de
bet manu*r*, reputare, q*uod* rex regu*r*, et d*omi*n*u*m
t*ur*, s*u*u*r*, sic iulissiu*r*, suis dignar*e* idu*e* orna
met*s*, et s*u*l*tu*s f*eti*dissim*u*s similare. Ideo q*uod*
q*uod* uidet se d*ati*ore*r*, et i p*hi*b*y* g*ob*lo*b* hy*nd*are, ca
to debet it*im* 2 ph*an*di*r* g*et*stari. cernes se co
mag*a* et similitudine elongatu*r*. Q*uo*d r*ec*to
i his bo*r* i differ*en*tib*y* al*te*ri*r* pot*er* q*uod* sua adm*is*
ple*r* studeat uoluntate*r*: Immo semp*tu* sua i ext*er*
rib*y* actib*y* studeat abnegare: alio*r* b*ri*p*la*c*ta*
affectans, cui*r* o*ri* uigilantia i lucis adi*plete*.
Et si hoc e*cc*a o*es* face*r* debet suor*e* en*plato*
debet p*ri*p*u*ue obedi*r*, tot*s* met*s* uiscerib*y* adi
ple*r*. Et que*uic*o*r* d*ix*it ho*est*a, aut uelle fieri
signo aliq*uod* it*ima*uen*it* debet p*ro* posse suo, cu*m* mag*is*
d*esi*do*r* effectu*r* man*u*pare. Q*uo*d n*on* ut
nullus, q*uic*u*r* mis*er*u*r* despiciat, si erga om*es*
pot*er* mat*ro* moue*r* aff*ec*tu*r*, et sic o*bi*s q*uic*at*r*
itime sic mi*ri* q*uic*teret*r* unico filio*r* p*re*dilecto.
O*mes* e*or* mis*er*as reputet*r* esse sua*r*, et sicut
sinet*r* ip*s* debet o*bi*s, si tame*r* pot*er* ib*ne*re!

quis i gratien^o & ministriu^o debet erga oes ma
 ternarⁱ se huc. debet tu oes tanq^z pres & dno^s
 reverent. **Sexto** ut nulluz inducit de pec
 cato cuius ignorat qd dina gnu i aio opt^t. Si si
 aliqu^e p signa aliqu^e manifesta conciterit
 peccator^e plus de peccato illi doleat qd si propo
 corpori mors milies iteret. Recogit qd po
 cior e aia q sic letali ulnecat. qd oia corpora
 uniuersa taz bonu^z q celoz. i p^tu^z corpori. Et
 id sic corp^m meu^z a morte sic immo m^lto
 mag debem^z pxiu^z custodire. cuius si negligan
 tia & a peccato retrahit. orone. exhortatione &
 exemplo. **Septimo** ut bonu^z pxⁱ diligat
 sic suu^z. & sic m^l om^z t^z fili^z iocundat sic in
 bonis debet oiu^z iuuentu^z iocundari. & maxime de
 his q spuialia s^t & ad spuialia iductu^z. & sic
 ac si sua essent debet alioz bonis perurare. et
 perurata sollicite pmonie. & semp plura &
 maiora bona de pxio credere debet q ualeat
 itueu. Debet m^l om^z de bonis typalib^y
 pxⁱ gaudi^e no modicuz. **Octavo** ut
 m^l pter deu^z diligat aut pior p^p deu^z
 ut i oib^z solus & sinceriter diligat sic loco.
 n^o eius alliciat qta cuq^z scatas aliacu^z aut

bñfitorum imensis. Ut aliquem amore diligat
singulare sibi amore eum / sibi caritate deos / deus refe-
rens. melioreret magis diligat. potest tamen bñficia
per bñficia repetere / et per bñficia propria / et per
caput petibz oratione coram deo ad salutem aut
cessundare spalez. **N**ono ut quod faciat
et quodque negocia ipsi licet deum semper actu in corde
heat / et nihil aliud quam honorum suorum / et omnium actionum
honorum seu huiusmodi intendat / sed ad hoc papue mitat /
ut sic semper propter deum intelligat ac si ipse
quod prius est in sua uidet certius. Sicut enim timeat
et reuecat / et intensio amore in ipsius amore frater.
eo quod prout potest uia fruat / et in ipso et non in
alio regescat. **D**e cibo ut pater assecu-
possit esse dei magna bñficia recognoscatur. De-
bet tamen et ceterorum bñfitorum iniubilium / sicut quod
potest remanistra / et papue quod sua eius volunt
ymagine designare / ei naturam assumere / et se
per ipso morti tradere. In uia sed et cibus. In gla-
ci pmiuiz et hinc sicut est ipse. Et quod nudus est eius
assecuratus in pmiuiz tandem in uia aspiciat eni-
m patibulo / sicque s' extinguit / ac si ora ei ulnera
in suo corpe sustinet. Et de hoc papue dolete
debet / quod tot uidet frustrari bñficio sic imensum.

Cernat ipz deniqz i altatu exhibitus s i a
 buz r potuz ois saporis suavitatez hntez r i
 ipo toto affectu delectans clamet r dicat. O do
 ihu x. tu q es panis r vita Ita me de te sa
 tiare dignare ut nih pter te esuriaz ita me
 de te rebruare dignare ut nih pter te sitiaz
 tene dñe mctez meaz ne ituiente umbra
 terre a te uero sole iustie sepet. Matu at
 ei. l. x. oez quai potit reuentiaz exhibebit r
 dicat. Dulcisse y dignare me nimirz pec
 catorz nru tue reuentiaz debitaz exhibe. Et
 tu clementissia dna ipetra ut sru tue dedit
 suuirtutu r t o obsequar pma mcte r cor
 de deuoto qntuue tue benigntati assistaz. Amc.

QVIA cor coteplatis no cessat sive cessare
 no debet iuvestigare quo sui creatoris aore
 apli i ardescat. Pposui balbuties ad hoc idu
 ce ahqd iductiuiz **P**rimuiz g agnoscet
 q nih e q ad ei amorez tam te iislamet
 sic bnficioz imesa donatio. hoc e ipo q ipz
 ad largieduz t ieffabila libez recognitas ipz
 te diligem nimirz cogitabis. Et qd e ho q ma
 gis excitet ad amorez qd diligi r amari.

Hoc e' faciuit q̄tūcūq; crudelis hoīes q̄ dili-
gut diligētes se. q̄pius erga suūz reatorez, ha-
stigante antiquo spente negligit adiplē. Co-
gita qd uelis / z idē creatorez tuuz hebis non
modicam materiaz diligēj. Accede ḡ ad
ip̄z p̄ hūc modū. Debes no fictive s̄z uaciter
cogitare te assistē do tuo. Ita n. ē ubi es sic ē
i celo empireo. / z te ēē suūz no tuuz cogita / z
no dubitatib; q̄ ab eo q̄cqd ad salutē, no ad tuu-
dānuz petiuō ipetrab;. Hec certe oia icētua
st̄ amouis. Quo no diligis, cui es. / z q̄ pat̄
ē oia ē dare. Ho ne m̄lēz diligis q̄ t̄ alio
ēbuit. Ho ne ḡ maḡ eūz q̄ oia imo z̄ t̄m
it temetip̄z t̄. Si ḡ te diligis. quo ip̄z q̄ te
fec̄ no diligis. Tu te destruxisti / z adhuc
te destruis / z amas. / z ip̄z q̄ te ḡstruxit / z
restruxit / z ḡsuat no amas. Dic ḡ dno.
Oīc creature tua suūz / z m̄ teip̄z negare no
potes. Sz an q̄ p̄cedas. hec q̄ dixisti meditare
z iflāmare amore. Q's. n. apli se pot ḡtīnē
q̄n statim oib; oblitis i deu; se totu; piciat no
p̄ p̄tes! du; cogitat deu; suūz, sumu; bonu; de-
licias anglor; p̄mu; bonor; hoī i firmo, et

corruptibili, cui misericordiam non posses exprimere. semetipz negare non posse. Et quia
 cuq; sit iuramus et peccator. si ad ipz se conuiterit et ipm petierit obtinebit. hec nos
 desiderat petere. et largiri ult. duz igit petit. Hoc qd amplius laboramus cui cotidie nos
 met ipos affligim' circa nihil. Cui posside creatorei ouiz ualeam. Qd g' amplius
 quim? Si. n. o. boniz sic de leui hrc na-
 leo. cur nitar plena misericordia posside? O
 dñe ds me qd t' n iuriaz fecim'. qb; te
 nob' t'bius sic libenter. T' nihil t' confort
 si te hem'. et tu sic nos diligis. et de te ec
 nob' cui delicias tuas dicis. Quare tm nos
 diligis. ut libenter teipz nob' t'bius qd aliqd
 aliud qd petam? T' certe n' ego uolo decreto
 aliud posside. ex quo debita petitioe ualeo
 posside deum meum! Ornabo me modib. et
 ipz introducam i thalamuz cordis mei. et ibi
 secuz decreto regescam. Bene scio qd nihil
 aliud petit ipse nam itare desiderat. et diu
 e qd pulsavit. Doleo tm qd tm etiu' tato
 bono. Dic g' ei. Scio qd plusq; ego me

diligis / de me i^g ampli nō curabo / sⁱ soluz
tuis delicijs iherebo / & tu mei curam hēto .
Non . n . possūz itende m^r & t^r / & ideo p^mu
tatum tu intende i^ritati mee . ut ipaz s^b
leues / & ego itendar tue bonitati . ut i^r ipa
delecter . Et q^uis ego tecu^r lucer^r nimis
& tu mecu^r nihil . scio tñ q^p libe^rt^r mecu^r
es / & me g^uras & p^moues : q^p ego tecu^r tua
p^fruar bonitate . ⁿ h̄c Certe no n
q^r ego me odio / & tu me diligis . Si aut
dne uellem discurre p^r oia dilectoris tue sig
deficeret / q^r n^c bona nat^r / n^c bona fortuc
n^c bona gr^e / n^c bona gl^e / si ho^riz & ageloz
linguis loquer expmē no ualezer / & io hi^r tu
citis i^r tuu^r filiu^r p^r etne aliquituluz respma
bo . **O** q^uta fuit erga hoie^r tua dilectio
d^r me / q^p euz tantuz dileristi Ut uelles hoie^r
ee deuz / & deuz hoie^r appellari . Q^d . n . sibi
ampli facē potuisti . q^p q^r euz unisti isepabi
liter . Qd dicaz . De sexu frigali ip^r voluush
nasci / & q^r erat tu unigenitus ppus fili^r Wo
luesti filiu^r Regis nouari . Multuz qdem dne
bm vtr^r sexu^r exaltasti humani^r genus .

qui est equalem filium uolumisti hunc esse filium
 milieis. Nam hoc dilectorum signum nolum
 si circa anglos demonstrare non n. aglos
 apphendit sed semen abrac apphendit. Mer
 e certe quo propter tuu amorem corda filiorum hominum
 non sindunt. Qd. n. hunc aliud dicit facere
 quod cuius peccatum in inferno nos profundum
 deinceps et alia nobiliorum creaturam si uolumisset
 in istanti creare. Oita fuit ista dei dilectio.
 quod post lapsus dignatus est nos fratre tam benigno
 et post ei offendit nos amplius quod pri exaltare
 Qd fuit istud. Hunc exaltatio mea ut m
 culpa certe non habet a te certe ne amplius frige
 rem humanae naturae et unire inseparabile uolumisti.
 Mira uidetur tua dilectio domini meus quod te odie
 tes et diligis et exaltas. Si ergo nos quod nichil sumus
 tamen diligis quod es sumus quo nos miseri te non
 diligimus sumus boni. O cor meditabis quo in
 tam excellenti dilectorum affectu non deficit pre
 amore. Qd in hoc uoluit dominus non ut suo nos
 iubuaret amore. Oita ergo creatoris mei di
 gnatio quod tantum desiderat nos secundum dilectorum um
 culo colligari. Quo poterit cor hois aliud co

gitare. Ut ḡ sic nos exaltares n̄ d̄ uolunsti
pius nasci. Ut nos bestiales p̄ peccātū celestes fa-
ceres uolunsti iter bestias i p̄ sepio collectari. O
mira bonitatis diuine diffusio! O detestabilis
m̄or exortatio oculorū! O glacies, no cor, cur
no liquetas ad huc calorem? Hen m̄ nescio
p̄ qua; uia; ampli nos regras: ex q̄ p̄ hac no
no ht. Sz qd dicam. Xps q̄ ē receptaculū
expulsioni uolunt fugē in egyptū. H̄ uq̄ dñe
q̄ ubiq̄ eras fugē i digebas. Certe no: qz imi-
micos ces tuos i tua potate tenebas. si hoc fa-
ce uolunsti ut hec pro me paties tuu; m̄ mai-
festares amore; / z ad te fugere; p̄secutu;. O d̄
me, bn video, q̄ totus me es, / z me uis totalit
possidē. Sz qd plura. Taceo sive uite pcessu;
q̄ tot ē dilectione plen, / z uero ad alapu; / z co-
sputa. Certe hoc dilectoris signu; cor, hois no
sufficiat cogitare. Si. n. m̄ h̄ apli unq; i secul-
ses, n̄ i factur cēs, n̄ q̄ tu d̄ etius, i mea
nā sustinē uolunsti hec obtria, deberez totalit
tuo igniri amore. Q̄ d. n. mai dō. / z qd ui-
li peccore. Et tu d̄ p̄ peccorib; uolunsti a
peccorib; conspu; / z illudi. Ds me qd sunt istud

q̄ a.

q̄ à creatura quaz delecte potas sic uilia to
 lerasti. dicetib⁹ te ēē demoniac⁹ benignissime
 endebas? O summa tue manifestatio caritatis.
 q̄ talia p̄ nob̄ a demoniaco audiebas. Q̄ d̄
 ēē tm̄ cure erat de nob̄ q̄ te oī obpxrio suppo
 nebas? Sz tua nimia dilectio h̄c placite
 uolunt sustine. O cor plusq; lapidem. O cor
 nō cor. cur nō accederis ex amore. Lapis ca
 lone solutus ī es vatur. ⁊ tu ad tm̄ calorem
 imutabilis p̄seeras. Vtinaq; ḡ lapidem
 ēēs nō carneuz. Et qd̄ mirabili q̄ p̄ caro
 cordis lapide durior ⁊ isensibilior iuenit.
 Sz nō ne dix̄ do q̄ auferet a nob̄ cor lapi
 dem. ⁊ daret cor carneuz. Imo ex quo lapis
 cici imutat q̄ cor carneuz det nob̄ cor lapide
 um cor carneuz auferen. Ad uacuidiaz maz
 dico. O cor negissimuz o cor ihidelissimuz cur
 sic te odis. cur sic te laceras ⁊ cosumis. Cur
 sic te diligetez fortiter nō diligis. O crudelis
 simuz cor plusq; uitaz mortez diligis. cur
 te q̄rentez nō recipis. O lapides ⁊ creature
 isensibiles flete uesaniaz cordis mei. Certe
 ⁊ dñe si me odires ex quo dñs me es ⁊ tu lo
 lus refugiaz meuz p̄tector ⁊ gubernator me?

diligere te deberez. q̄to magis aīz me tantum
diligas / & me sequis tuis beneficis fugietem.
Nam tā me diligis ut te p̄ me odire uide-
ris. Non ne tu uidex ouiz uoluisti p̄ me
iudicari / & mortez turpissimaz / & grauissima
luctuē. O d̄s me! qd̄ m̄ ampli facē debuisti
aut qd̄ m̄ dico / ampli facē potuisti. Certe
si h̄c in seasset un⁹ iustitias ipz deberez diligē
i etiuz: Ego te no diligaz deū meuz. No
dico sanguis effusio q̄ tota fuit plena caritate
h̄s obliu tu⁹ aspectus me iebriare debet. Ōto
mag⁹ ḡ passio tua grauissia / & igninia ple-
na. Certe me totuz uoluisti / q̄ m̄ te totuz
ebuisti. Et qs reprobabat hec de manu tua d̄
mi. Cur e cura fuit de tam nūllissia creatā.
Certe nū aliud n̄ tua nimia bītas / imēla
dilectio h̄c exigit. Nam si nos redime uo-
lebas alr facē potuisti. h̄s sic facē dignatus es
ut nos tuo ampli inflammat̄ pectoris. O amor
cordis / & desideriuz. O dulcedo / & suauitas me-
tis. O ardor / & inflamatio pectoris. O lux
& claritas ocloy. O auruz symphonia. O
hostia odorifera d̄ p̄n. O melliflua gusta-
tio flux⁹ & sanguis. O amarissia palpacio

lateris! O aia mea, uita mea, et uiscera
 cordis mei! O medulla ossium, vegetatio car-
 niu[m], sensitatio organorum, intellectus inspiratio
 et exaltatio mea! Cur ergo non sum totus in tuis g[ra]u-
 bus amore? Quare aliud est in me non amor?
 Quo possim aliud meditari? Tum quod amore tuo et
 dilectione amplius capitur. Cur ergo non sum tecum
 illaqueatus et captus? Undique contumeliam amori
 tu[m], et nescio quid sit amor. Sed heu mihi cur sic in
 sensibilis maneo sine causa? Cur uanitas plusquam
 ueritas me alixit? Cur creature iniquitas plus
 quam saluatoris mei benignitas me attraxit? Cur
 stercore adores, plusquam redemptoris mei amorem
 nimius, adamavi? O genitrix dilexisti hoic d[omi]no
 meo, pro ipso non solus in cruce uoluisti pati, sed et
 ipsi apostoli iheros uisitasti et tecum ad supos reduxi-
 sti. Non ne potuisti dominum per ipsum mitte aliquem
 angelorum in ipos contrahes per te ipsum? Cur ubique
 uis hoic sociare? Cur ei loco uis eius hoic ha-
 bitare? Quod autem non uilia iste domini? Cur ipsis di-
 ligitis sic intense? Postquam et resurrexisti uoluisti
 adhuc xl. diebus hoic apparet. Secum glorificat uer-
 sci uoluisti, et pacem donans te ei palpabilem et
 brusti. Ego dñe non ne sufficiebat huius quod per te

fueras crucifixus, et demum ipi extraxerat de ictu
no. Videret quod tam hoie dilexeris ut ab ipso no-
lueris abstineat. An ignorabas quod de tam excel-
lenti passione brachio fueram iugulatus: quod et huius
locus huceras, increduli extiterit. Quo ergo nos po-
tuisti amplius itare? O quod mirabilis est tua
dilectio, cui non possis ab hominibus separari. Non ne
quod ascensur eras ad dexteram patrem tuum, potestem
hunc dimisisti ut te cui uelut heat in altari habet
potestem ei, anque mori in apes ebruchum ne ait
te timet. Sed o cur hoc facte uoluisti, cum ad
eum missus es a domino sancto? Cur semper cui hoie
uirs morari? Sed tuo corpe incorpore nos taliter
ueluisti, et tuo nos uoluisti potare sanguine, ut
sic tuo celebrati amore tecum unius cor et una
hercem auimus. Quid nam aliud est tuus sanguine
bitum, quod sedes est aie quod mias auimus, tue aie respa-
biliter colligare? Hoc est certe quod uis, hoc est certe
quod desiderias de me, hoc est redemptio a me in qua
tato tempore procurasti. Et hoc est a tua gloria la-
borasti. Hoc nobis concedat quod in eternum uiuere et regere. Am.
Opere tu te in dedilisti et a me cor meum peti. Si ei
hercet unius cor, quod solus manu est quod si simul

cent dñi corda filiorū hominum / & os angelorum affectus.
 ut materialis laq̄r̄ maior & plena spiritualia & corpora
 sua simul actu genet & genere possit q̄d celum i
 empirent. ipz totus & totaliter obueret & aut &
 buere debere, & adhuc tato dño munus suum
 puer, imo q̄d nichil erit. Q̄to ḡ maḡ illas simili
 tam puer, cordis quaz hec & dabo & totaliter i te
 ponaz. Hoc. n. p̄m̄ xim̄ in e deceto q̄ cor
 meu, hec dignaris. No ne ḡ stultus es in illa
 applicare, q̄ reas illa ad laudandum te aliam
 creature cuius d̄x me uelit hec illa. Etiam i me
 ipso nolo ut remaneat a modo s̄ uolo ut totaliter
 regescat i te. Nele! q̄ cor meu maneat in
 eterna iocunditate i diuina maiestate i imensa
 beatitate q̄ i mea fragilitate i tua sc̄a diuinitate
 q̄ in mea iniqtate. Si hec hec o geplatiue
 cupis, mltus desideres corde: & ostendentes ore po
 stules, & desidium aie tue obueret & d̄x, & uoluta
 te tua no fraudabis. Sz metes tuas eleuans
 i bndomib⁹ dulcedas te puenies, & tagi coronas
 lapidis preciosi semet ipso metes tuas exudabit. Re
 gli. Nullus pot deus p̄fēc iuenerit q̄ se p̄fēc no pot.
 no.
O Homo quis cognoscet q̄ tuus dirigas cogita
 tuus, semp debes cogitare te i p̄nia dei tui,

2 ipz semp i tuo heas cogitatu. sup xpi autem
x te grauissime ulnatur, q̄i semp dirigas cogita-
tu, 2 q̄ ip̄e sit d̄s tu, q̄ x te talia passus ē, co-
gitabis. Sepe at ad xpi m̄re reuenter q̄ ē
m̄isorū solatuz festinabis. q̄censuq; ad ipaz
tuuz direxit cogitatu, ipaz cogita m̄re d̄. Ut
sic quoctuq; dirigas cogitatu, deuiz tuuz heas
semp i corde. 2 semp coraz ipo existens. suaq;
admirans magnitudine, 2 tuuz misia, recog-
scens q̄tuq; potis resiliens i teipz admirans
no modicu, q̄ dignat. tui reu, fidelia, coraz
suis oclis pntare. 2 te ad monicu, putatur
i sua pntia comorari. Hec sic facies de ha-
dono maxio, 2 de oib; alijs q̄tus potis referas
do grās. 2 q̄ i regratari possis, recogita ma-
grās donu, 2 hoc donu. s. q̄ i pntia sua ua-
leaq; comorari semp, 2 i alia q̄ ē gressit debes
cū di uigilatia custodire. semp cū magna am-
bitate imas ad muora. Et si pp tuuz misia
aut aliqua occupator extiorez, cogitatu, tuuy a
pntia sua absentes, cuj; anxietate magna
reuti studeas ueras. 2 hoc si facies, qualem
processu hrc debes, unctio te docebit. Hoc tu
x certo heas, q̄ q̄qd sit de alijs. semp debes te

ad nihiluz redige optuz potes / 2 omuz peccoz te
 iſimuz reputare / 2 taz p te q̄ p aluz a do tuo
 ē pte cuiz ai huiitate ueraz postulat̄ / 2 tuaz
 glidat̄orū sup hoc dirige poteris p huc modum.
 Nuq̄ cogitare debes q̄ aluz peccoz a do de a do
 elongari / qn lepe 2 si no semp ad dñm se utant̄
 i corde / 2 qn dñm suu tue itim̄ recognitet p
 tu / 2 clau recognoscet / 2 qn maiori reuelia
 coraz ipo assistant / 2 maiorez glusicez suoz
 heant̄ peccoz / 2 huic se ei pntent / qn 2
 maiori 2 ardectiori moueat̄ affū i pntia ta
 ti boni. Et si hoc ^{pleno} corde no potis cogitare /
 H̄ ipo debes te supbissimuz reputare / n̄ potis
 ḡ huic tue supbia pponderare q̄ capiteas aluz.
 Et cui a sapientib̄ sentiat / q̄ sic acingit de bona
 ita de malo / q̄ aliquoz defectuū ē i quolibet re
 peire / q̄ i aluz tam excellēter no possum uie
 nre / debes tue firmissime psumē / q̄ supbia sit
 illud virtuz / i q̄ singlatur tu excedis / ex q̄ no
 potes tuaz respicē puitatez / 2 certe si hoc ē
 ueraz satiz potes te iſimuz omuz appellare. Sz
 forsaz tua supbia cogitatio ē dicet. Quo hec
 de iſidelib̄ cogitare possuz. S. q̄ suu iſim̄ ei.
 q̄ n̄ deuz 2 cognosauit / Sz audi supbia ceta

A n ignoras q̄ si den⁹ cognolais ipz qz te redemis
se credis suo sanguine precioso / et ḡtra ipz i superbia;
eleuaris q̄ graui⁹ peccatis q̄ si hec oia ignoraz.
No ne u cu⁹ pecc⁹ maior e cognitio. maior e
ḡtempt⁹ / et no ne u maior e ḡtempt⁹. maior⁹
pecc⁹. Nulluz ḡ exacias o islane. si pleno
corde te huiusq; tuaz misericordiam recognoste. Et
si e tuc libe⁹ pat cogitatio ḡ tu es a deo regnat,
hac q̄ cici⁹ excludē debes / n̄ pmitte tecu⁹ mod⁹
aliqu⁹ commorari. Tunc debes no modicu⁹ / et deu-
aleſſum supextolle pietate⁹ / et confide i x̄ ultime-
rib⁹ i clemētia m̄ris ei⁹. Inmēla e. n. m̄ia di-
m̄. Et h̄ i te solo cēnt⁹ oia pecca⁹ q̄ unq; sc̄a n̄
l' posset decreto ppetrari. adhuc i iſinut⁹ supex-
cellit m̄ia ei⁹ / et hec oia si ad se recurreres
pp sua⁹ largissima⁹ pietate⁹ ḡdonaret. Si i e
te ueniat cogitatio utru⁹ tu sis i caritate an no-
tum⁹ paſdubio debes / si caue ne determinate i pte⁹
aliqu⁹ declineris. Fidel⁹ age / et de diuina m̄is
semp̄ sp̄ra. Si. n. hac egeris / et cui ḡſtūtio repu-
taueris te peccore⁹ nocte undiq; obrutus / ac de-
tata tenebrositatē itense dolens / ad fonte⁹ pie-
tatis huiusq; ḡute⁹ metet tuaz / oriet i tenebris
istis lux tua / et eleuaberis di m̄i dulassia pie-

tate ad celestia contemplari. et ibi i deliciis huda
bis ut dicis cui ppha et nox illuatio mea i de
liciis meis. qd ipse prestare dignetur.

Si attēdis o ho q te d ad vmagis suarū fec
Op te tot et tam nobiles cedidit creatas et
tuas assumes natāz taz care te redit et nō sb
luz ut ipz i abus heas i pnt s leipz t i futur
i pnum reponisit. sic natāz ḡsuat grāmaz i
fundit. hec oia ad suarū fac̄ honoraz et i ipm
tenderes ut debes et ei hōres appeteres. ut q̄
tui oblit p nihil te suppones q̄qd hōris glo
latois aut t blatois siue iurie t gtinget ac
si nih accider reputares totu i laudez et glaz
creatori referes et qnāqz aliqd fac̄ ad dei ho
norez. atqz tue salutem utrūz ēt difficile no
iudicare debes. Et qdām ipetu mētis nimio
amore feruētas debes stude effectu manapare.
Si. n. bn creatoris tui ēeg amore successus o ho
nih p ipo l iuriosus p difficile reputares oia
et leuia oia amabilia oia dulcia et suauia ap
pareret et taz libeter hec oia adipleres. Ut
cuz oia pfectissim q̄i nih p ipo fecisse credes smo
poti defecisse. Ex hec tm te exolu hōres ut te
ipz iur posse aliquatenus tollerare et cogitares

Sollitate q̄i posses maiora facē aut saltez eadē
pfecti ad ipsa plementa. ppones i corde tuo p defectib⁹
tuis grauit flagellatu. Nam erubestis no me
duas et doles tam altissim⁹ dñ⁹ sic misericordia mi
nistrare. Qd̄ plura dicam? q̄to plus q̄h
ces tato plus delecte cogitares! et ampli erube
sc̄es et doleces et maiori ardore succelus semp
maiora reape conareris. Nūq̄ e' de his q̄ ad
hōrez di cerneres tu' possi refici appetas. Semp
n. famelio apparetos. O mirabilis calor aoris
q̄ sic ato digeri fac̄ ac tādez gūtit i p̄mūz sic
fīne. Nō dubito q̄ te nimio feruore ebilizet
cor tuu sōnuq̄ hōres exolu, et q̄qd te ad mo
metu abstrahet a buclio di cui. Semp eni
dereris et ad sucedu, do tuo piger. Aliq̄z hui di
i q̄patioe tui p̄mptiss apparet. Eorū p̄nitas
eet t̄ i gaudiu, h̄z e' tua p̄ḡtia i meoz̄.
A cetero ḡ ho ad cor altu, et i tuis actibus
exaltabi de te. Si. n. hūs cor i līmūz et tenu
minima fūctia reputab⁹ maxīa, et q̄ nihil
eruit, et difficulta apparetur, et illa q̄ pro te
aut p̄ uno tuo aucto mīlissio libent fac̄es. p̄ do tuo
altissimo grauareus ultra modu. dulcia et ama
bilia reputab⁹ amara, et eḡra amarissia dul

cia reputabis. Oculus tuus irradiatus solis
lustre abhorabit et abulare i tenebus affecta
bit. De spiritualibus utris triumphabis et te euphami
a demonib ignorabis. Applicabis manus proprie
tates; si astilla et i egestate glie medicabis.
Si uhe est quod iau no potes bestiis queri. Vana
uimetus silis es quod suorum habeunt onera dnoz.
Non potis eader culpa argui et te i tuis neq
tuis adiipere. Si ergo ad suuenduz do sic hec
manus et pedes ligatas non restat nisi ut i extio
res tenebras iaciaris. A quibus ipse nos custodiatur
cui mna totus plenus est orbis. Amen.

Quoniam ad dilectionem dei hndaz impedit di
lectio suu et quanto plus intendit una re
mittit altera. Ideo ut pte possim deum diligere
debemus nos pretere odire. tunc at te pte odi
cuz appetis ab oib pleno corde concilari et
iulissimus reputari flagellari et deca. et qd
ad nihiluz redigi et her osia reputas esse pa
ea i tuis iniurias delectari et i tuis afflictionib
cosblari. Et no soluz est nisi ab hoib her iter
si et cupis eos credere te istis iniurias et tri
blatioib esse dignuz. Hoc dico quod mta appetit
iustitiae adiuta ut i coru toleratia ab hoibz

comendent. Tales at nō se adiunt s̄ diligunt
2 m̄cedez suaz recipiunt t̄ hoc mundo. Tūc ē te
pte odis qn̄ nō soluz iūs ab alys cōculari s̄
2 temetipz tm̄ abhorres ut vix temetipz va-
leas tolerare: 2 es t̄metipz abhorribilis n̄
mis 2 velles ē a creaturis irrationabilib
2 iſensibilib ipugnat. Et cuiq; aliqd pp̄ trāz
necessitatē delectabile aut nō afflictum; reci-
pis q̄ temetipz turbatus soluz deuz q̄us 2 oia-
renius ex xpi. Ad h̄c at donu; p̄maxu; z
pucere ualebis si ḡdant 2 ex corde lexe pe-
tens h̄c a dō. Ex pte tr̄ tua poss̄ ec̄ aliq̄
iductua 2 dispositua ad donu; isto. P̄nia
ḡdare d̄bes q̄ nat̄ es ī pecto 2 ex q̄ ab illo
lauaro regnati es 2 purgari 2 lotus. postq;
usq; libert̄ arbitry h̄usti usq; ad h̄c horam
q̄i q̄tine pectasti. imemor p̄t̄e lotomis
q̄ deriuauit a late ihu xpi. 2 dinaz nō reue-
rens maiestates ī cui p̄tia exiſtabas 2 te
metipz offendens plusq; aliq; iniicius. Quo
si hec cogitauis te nō edibis. 2 qd edim̄ n̄
mala q̄z 2 noxua. Et qd peius q̄ se oppo-
ne sumo bono. Qd q̄z q̄ sue aie occiso: 2
tu ē talis h̄usti. 2 plusq; valeas cogitare. De-

bes ī cogitare q̄ p̄to ab extrinsecus amplius
 molestari, tanto magis p̄cludit ē via vndiq;
 ne vagitus p̄ denia, & affectus nō applicet
 creatē, s̄ i solo dō altissio regescas. Q̄' s̄ ḡ
 nō odibit illi clausure aptioe, Vnde p̄t exi-
 ri a dō. Certe tūc apitur cui p̄pa cblatio
 nō amat, s̄ ab aio effugat, poti uoles rege-
 scē i stercore q̄ i dō. Cogitā ī q̄ soli dō de-
 bet' reuientia & honor, & ip̄e ī se & ī suis mea-
 turis solus ē diligēdus: & ido si uē dū diligis
 debos te honorari & diligi ab hoib⁹ abhorre
 Quo nō abhorrebo m̄ attribui qd̄ ē dei. Imo
 opposituz poti affectabo, ne si mediuī tenere
 uelle, recurrez i extremuz. Q̄' ḡ utiles s̄t iste
 afflictioes ext̄nsece. Certe p̄ istas ad cogitac̄
 me misere deuenim⁹, & p̄ hanc cogitac̄ m̄i de-
 uenim⁹ ad di cogitac̄. Nam q̄to q̄s mag-
 sine uilitatis ē cognitor, tanto magis ē diuine
 maiestatis inspecto. Q̄' d̄ ḡ utilis q̄ p̄ hoc hu-
 manū & ad celesta exaltari? Q̄s ḡ ienuet se
 adiu & ab hoib⁹ cōculari? Certe nescio nisi
 stult⁹. Si ḡ times, o ho, q̄ a tortorib⁹ seruit,
 q̄to magis time abes q̄ a dno effugis? & si
 illa times, certe ista deliges & amabis. Haz

ista s^t uia ad patas^r 2 matia mag^r boni. Cōsolo
nes uo^r s^t uie ad penas^r 2 matia mag^r casus. Iste
giblos^r uias iſciunt^r 2 deturpant. He at s. cōſolo
nes uias lauant a maculis^r 2 purgat a ſcora
pectori. Ut ſic dealbate 2 mūdate uideant deū
ſuum. O d^r q^s no appetit euolare? 2 quo p^rbi
ut alioq^r ē tuus vng^r alicu^r n^r q^r pte aduersi
uolunt ſuſtine^r? Nūq^r na auctia pbat^r 2 co
ſolob^r 2 horib^r hui^r mudi^r? Certe ſic pauca
iueniret mali^r q^r pauca 2 utin^r alioq^r q^r no
appetit gſblari. Sz ēte illi tui hui^r cōcernunt
q^s corrige no deſtit. Nam ſamp es cū talib^r
No^r g^r hec remiat^r h^r diligat^r nūl q^r re vlt
tang^r ſpahs alicu^r imo tang^r cariſſimi hui^r au
dito hntare. Hec ſomp nos stimulat^r 2 faciunt
curie^r 2 pfecte ad maiora. faciuntq^r gſtende ad
mota^r ad celeſta geſplan^r. Hec ſt certe que
cetis^r pauclib^r mebus copati iſtriuunt nos. Quo
ue p^rimo ſuſuas^r 2 paſſioes^r 2 dama patienti
gpatiar q^r hec mihi p^rbaui. p^rpa ap^rs ad he
breos. No hem^r pontifices q^r no poffit gnat^r
iſtrumentib^r mris. 2 hec ē q^r corpe fuit ipaq^r exp
tus ſic ibide ſuunt^r. Et ſi n^r alijs no gnatim
quo gregnabim^r ſeu^r. aut ſi gnatior^r no hem^r

quod sum' gmebra. Aut si gmebra mortua, et
 sensibila sum, qd restat n. ut de corpe exadiu.
 Aut dico in: quo ipi capiti xpo p te motio
 tres grati, q no poteris. Aut si non pateris,
 quo libi poteris gformari. Sz cte si te aliud
 no mouet. hoc sbluj debet facere audiui passio
 nis. Qd p ei aut magis moratur qd passio
 mihi xpi no grati, et taci bnsim i gratus iusti
 nere. Aut qd fructuosi et suauis qd illi passio
 ex corde p copassio, plenar, gete. Qd bene
 nullus pot face n q iuriaz expt) e. Aut dic
 in qd nobilis qd assimilari filio di. Quo si ei
 assumiles sumus p qsolos et horas, eritis libi co
 formes i regno. Minime. Qd n. abhor
 bilis qd uide p me store filius di i assupta hu
 manitate iurias et obvnia sustine morte tur
 pussimas et grauissimas tollerare. et ego volo
 ab hodi horari et delicias astu. O homo
 sterius et plus qd sterius p iuria quaz feceras
 ipse semetipz ad talia iudicauit ipse auctor et
 iudex sup se reflexit iudicauit. et tu adhuc co
 ram eo qd s' iuriari us ptransire imumus.
 Salter coriaz oclis et te afflictos pteb merorez
 et corde te offer ad consilia patieduz. Certe

no dubites qd ex quo e p te sufficiens punit? /
Si hec iterum sustinere uolus, 2 toto appetitus cor-
de, no sustinebit, qd no vlt ut p eadz iuria
big passio iterat'. Sz qd credis esse iurias, i
horez guter, 2 qd medis tiblocz ee i gblonez
uidebis! 2 i medio ee danus, repes fructu nilz.

2 qto iuria maior, tanto horabilius eris.
Qz to tiblato 2 afflictio iterat, tanto mag co-
solabis. Et si ea p ipo ailes, ete ipz q est
ea possidet. Si at horez appetitus depmerit.
Si gblonez tiblatus. Si tibalia paup eris.

Q1 e pter deu, aliqd appetit se affligit. Imo
2 si se idbte dilexit se occidet. Si at se odie
solum deu, dilexit ipz plenarie possidbit. Vn q
deu, diligit ipz ht. 2 qto pfecti diligit, tanto
pfecti ipz ht. O multissi hores, quo hic oclz
uros no ponitis. Sz ultos 2 uos 2 oia abhor-
rete! Certe cui uideritis uos posside creatorez
ouiz, 2 mes via i ipo qeta sunt oia uirtutez
reputabitis: 2 corpora via deu adhuc st morta-
lia tanqz stercore erunt uob abhorribilia. 2 sic
q austert stercas, v aliqd abhorrible ab oclis uis,
sic q uos usqz ad mortes affliget. 2 sic q dete-
staret qd abhorremus gauderetis! sic q uos de-

testarū iuriaz 2 obpbra uob dixerūt 2 fecerint
 extabitas. Nam nih uob poterit euire adūsi. qd
 qd blos 2 hōres nō poterit uos decipere eo qd de
 ipis nō curabitis qd grui appetitio. Adūsita
 tes nō poterit uos decipere qd ipis affectatis. Imo
 qd eunt maiores eut maior qd blatio. qd magis
 i hor vñ adimplebit adūs. Nam ēte sic deberet
 ēre. Et qd no debet gaudē 2 separat a vuitate
 2 iugereit uitati. Nō ne hec oīa s' vanitas.
 Et qd ē vutas n̄ d. nihil. 2 id oīa p̄t dñz aut
 qd m ipz tordit abhoney s'. Si n. sic ess̄ o hō
 qd i sbllo do uelles affici 2 suu sbluz stices hōres
 2 te ut dñm ē nō diligēs s̄ odires 2 ab alijs
 appetes gculari viam diabolo p̄clusisse. Ut
 penit ad te itare nō poss̄. In hor ē discordant
 doctores qd oīs mali cā ē timor l'amor simo
 2 ipi timorous cā ē amor sui. Quo ḡ ex timo
 re peccare possis qd desiderib⁹ affligi 2 ḡtem 2
 ab hoib⁹ gculari. Et quo amore tui peccare
 poteris qd te p̄fē odies 2 creatorez tui diliges
 hoc ēte s̄ huic ad p̄faz inacētiaz 2 sc̄titatis
 qd sumatoez p̄tinges 2 qd aliquid fūdi diabol⁹
 eris p̄marim i regno dei. Qd ḡ asseq ista
 tardas. qd negligim hac metas p̄fōne h̄re.

N*on*q*uod* hoc dom*n* excellentissim*m*, negabit nob*is*
si ab eo ip*s* postulare uolum*m*? Certe no*n*. De hoc
te et*stico* sic possu*s*. Imo hoc libertas*e* dabit.
No*n* dico q*uod* det *e* pat*i*, q*uod* hoc no*n* dabit gredit*s*
s *e* ebuer*t* uelle pat*i*! *z* hoc *e* sufficit. Q*ui*
meli*c* est *z* uelle *z* pat*i*! *z* forte si dignus
fui*s* *z* ill*d*abit. Et si dicas no*n* possum tu*n*
laborare ut ad tant*a* sc*it*ates uenies! ut sol*u* d*u*
diligere*s* *z* me sup*o*ia abhorre*s*! *z* ab ali*s*
appetere*s* uilipendi*s* *z* ego dico *e*. Q*ui* ad hoc
no*n* requir*u*ste labor ext*in*sec*t* aut corporis ua
litudo *s* p*o*ca*s* sollicitudo *z* corporis ques*i* labor
cordis *z* ques*i* met*s*. No*n* requir*u* dico m*lt*us la
bor ext*in*sec*t*, q*uod* p*o* ill*u*z distrahit*s* ho*n* iterio*r*.
Labor tu*n* pietatis *z* humiliat*s* ad hoc *z* ad o*u*
ut*ilis* *e*. D*u*z tu*n* ho*n* getez met*s* *z* labore cu
stodiat*s*. *u* requir*u* ualitudo corporis *q* repug*n*
ualitudin*s* sp*s*. Requir*u* labor cordis *z* sur
gen*s* *z* totali*s* se euellendo ab ist*s* stimu*s*, *z*
ad celesta ascendenc*s*! *z* d*u*z asc*ed*er*s*, requir*u*
quies met*s*. M*lt*us, n*o*, abhorret*s* e*u*z qui
ip*s* degustat*s* *z* ibi no*n* q*escit*: *s* post tang*s* si
s no*n* c*est* s*e* suffici*s* reddit ad amplexada cor
pora! *z* sic ignar*s* ult*u* it*y* d*u*z aplexau*s*. En

certe hoc vni rustico facere non audet / et ipse deus
 plus ei rustico iulpendum / et nichilomin' uolum
 q' i' oib' m' latifaciat uolutati . Et non est ita .
 Et si ipetrare uoluis sine repulsa tamen pellens
 donum / preceps ad alia / ad ipse reuient' contendas .
 ibiqu' gemitus / et sollicitate roga eum / ut aperte non p
 mittat te redire ad uomitorium / et si hic feceris non
 dubito q' ab illo splendore eterno illuimat / tuas
 miseras recognosces / et super omnia te alibi / dimic
 expiens boitatem / et omnia tangit / stercore refutat .
 iungentis amoris vinculo soli do . Qd' ipse co
 cedat q' est b'ndus in stela seclorum . Amen .

Hec di natus abezer n' aliud n' alio co
 gitare loquitur et opari q' si deus facie ad facies
 uideret . Nec est dubium q' sic est nob' p'nis d's
 et sic nos uidet (Ac' s' eccl') i' celo empyreio i' sede
 bec' uigis / quis no' sic effluat hic sicut ibi .
 id quoq' eum no' uideam / ex q' scim' eum ee' ux
 nos / et i' itimus cordis nra . No' pp' ha' debemus
 plus p' mun' n' alio cogitare loquitur aut facies q' si
 semp' uidem' eum . Tantum est timet su' ipatores
 si faceret q' ipatores est ux eum / et uidet eum
 quis ipse no' possi' ipatores uide q' tu' timet
 si ipatores uidet / immo forsitan mag . Nullo

et n. huus q. timeat ppe, qd uideat dñs, h. qd vi-
det a dño. Vn il hu p certo saret, qd dñs
suum no poss, uide cui, n. i stare poss, qd hu
su facet, no timet tuc dñs, ut cred. Sz si
saret se uideri a dño, et dñm uide no poss, te
mltum timet. Qz to g. mag dñm m. timey,
q nobuz, et i nob e, et oia ituet debem moueri
temp timore, et reuientia, et deuotioe amore, et
erubescetia pector. Mlx e certe quo sic mo-
dica fluita, sic e cor meum, no absribet tota
lter ab imela boitata dina. Et quo no su di
amore do su temp iebuat) icedit. Hor credo
heret si illi boitata imense uellet applicare cor
suu. Vn de hor no dubitet alijs, qd qto mag
illi boitata imense uellet applicare cor suu, tato
melior et pfectior eet. Qd i sumo applicare
poss, Ut penit oblit ouu, pter ipz toto au-
conamine, i ipz tendet ibiqz questet, no statu
a tato bono resiliens, et cred qd absrbi dulcedie
glumaret i statu, tuc it glolaez et cibationes
ut tipia et hores, virtupia et obvbia sensibil
ptansiret, mihi sentiens n dñs suu, solium
ipi affectus horez. Tuc cophensor dia poss,
plus qz uator. Hc no mis anglo, no ho, no

peccor.

peccor. si scias! et si ad hoc ptingē cupis o ho
 hac breuerz reglaꝝ tene. Q[uod] cūq[ue] ult eē ḡssia
 tuo i statu debet de sua vtute totallꝫ despice.
 2 plenarie se committes i mābi pietatis īmēse
 toto corde ḡfidit de ipa. nū q̄tuz i se omit
 tens de ḡtingetibꝫ fideliꝫ agat. q̄cqd pot ēnē
 ad sui ptingere hōiez. Et ad hoc qd i p̄fata
 regla ſeptuz ē. domini di p̄maximuz. 2 q ipz
 hūit no a le. si a dno recognoscit ſacri
 p certo q ad hoc ē ipſiſſibile p le. 2 p̄nus
 poti ad digna mortis eterne.

O E p̄ximo accipe breuerz doct'naꝫ. Nūnq[ue]
 q̄ hōiez de mudo reputa te ipz. Si hoc in
 cordi tuo i pressig no ē dubiuꝫ q̄ bonuꝫ ſuꝫ
 ſic tuuꝫ diliges 2 qd ad ſalutem ſuā ſpectare
 uideris ſic p te ſolluare paurabis ōzone exor
 tatiꝫ aut alio mo ſi poteris. Et cui ipz in
 debis bona dicē aut facē replebis gaudio ſit
 ſi illa dices aut facies tu. Si ac ſcueris ipz
 ē i peccato aut i alio ſpāli delicto, l' defectu
 nimiuꝫ eo dolebis! 2 ipz a malo p̄t poteris
 relevabuꝫ. 2 iduces ad bonuꝫ. De miſriſ cor
 poris ſic ḡpatieris ſi ac ſi illas i ppo hōiez cor
 poris. 2 ſic libēter 2 diligent' ſuies ei ſic fa

ccres ē. Imo mltō libera? q̄ mai? ē p̄muiz ibi.
2 ī q̄ te delect̄ odire illuz at diligē. Et si ce
ostē deut dō l̄ fr̄ no plus curabis q̄ si tu ip̄e ē
hoc fecisses l̄ dixisses. 2 eo ampli placebit ē
q̄ ibi ē maior mereh matia! Et si qd fecies
boi l̄ dixis, no plus eleuaberis q̄ si ali feciss
l̄ dixiss. 2 si aliquaz defectus no clypabilem
feceris, coraz eis no plus curabis q̄ si i pmato
ubi nullus iudiss, fecisses. Inde ī seq̄t q̄ si
vnūqueq; reputauis te ipz, q̄ nulluz spale; ha
lebis, q̄ ces singulares erit! Nulluz p̄ alto
diliges, n̄ i q̄ptuz ipz nouis meliorei, no q̄ ē
sic familiaris l̄ notus! n̄ ī et̄a qdciuz bonuz
debm' affici, si solū mō et̄a deuz! siue i se ablo
lute! siue ī i q̄ptuz isti, l̄ illi tata bona largit.
Possim? tn plus orare p̄ illis q̄bi sum? magis
obligati, n̄ tn sic ē oranduz p̄ illis ut alioz di
mittam). Hoc soluz ē appropabilis. s. culpaq;
tuaz, 2 deficiq; tuoz. 2 q̄ te uiliorez ob̄ repu
tes! 2 no soluz tua si aliena peccata reputes esse
tua. 2 p̄ ip̄is ueriaz postulab sic p̄ tuis. Et no
dicas quo possiz ces hoies estimare me ipm.
Hoc docet te fac̄ p̄fca caritas, q̄ te eis gūgenſ
vnuz fac̄, hoc tn clari icuetur, 2 ad ht facien

monet' facili' q cor suu*r* i hore*r* ut totall*r* radicau*r*.
*Nihil aliud n*r* i se n*r* i alijs quens.* *N*n *hec e*
*regla poptima q q ult deu*r* 2 pximuj digne*r**,
*solu*r* hore*r* dei sciat 2 cui magna audiatur
grat. *mih aliud intendens i omnib*r*.**

ij

Transige dulcisne ihu 2 medullas aie
*mee suauissimo ac salubrissimo ul*n*e ameris*
tui. *Vlnera uiscera aie mee xia 2 supna 2*
aplica caritate! Ut vete ardeat 2 langeat,
2 liqiat aua mea! solo semp amore 2 desidio tui.
cupiscat 2 dehinc aua mea i ato tuo cupit
*dissolu*r* 2 ee tecu*r*.* *Ta ut aua mea te solu*r**
*semp cluriat pane*r* uite celesti*r* q de celo desce*r**
disti. *pane*r* anglo*r* refectio*r* dia*r* sc*r* pa*r*ne*r**
*mr*r* cotidianus supstantiale*r* hinc oem*
*dulcedine*r* 2 ex sapore*r* 2 ee delectamet*r* sua*
*uitatio*r*.* *T e inq*r* desidiant angli xspice*r* te*
*semp cluriat 2 coedat cor meu*r* 2 dulcedine*
saporis tui repleant uisera aie mee te semp
*sciat fontez vite fontez sapie*r* fontez hac*r* fon*
*te*r* etm hui*r* terre*r* uoluptatis*r* ubitas dom*r**
di. *te semp abiatur te quat te iueniat ad te te*
dat. *Ad te pueat te meditet*r* 2 de te loquat*r**
*2 dia opetur i laude*r* 2 gloria nois tui cui ihu*

litate, 2 dilectione, cuius dilectione 2 delectatione,
cuius fratilitate 2 affetu, cuius patia, pace 2 perfectu,
2 pseidiania usq; in finez, 2 tu plus semp
sis mihi tota spes mea, tota fiducia mea. diuinae
mee, deliciae mee! delectatio mea, gaudium me
um, iocunditas mea, gaudi mea, exultitas mea,
pax mea, suauitas mea, odor meus, dulcedo +
mea, cibi mei, refectio mea, refugium meum,
auxilium meum, patia mea, sapientia mea, posses
sio mea, thesauri mei. In quo fixa 2 firmata
2 immobilit radicata sit semper misericordia mea, 2 cor
meum. Amen. O lector, quoniam hunc occupatus,
opta 2 m.

Si ad contemplacionis quietem noluis pervenire, i
ntra te studeas radicare. **P**rimus ut quod
tuum gaudore, offendens, 2 a te, 2 ab alijs cot
tidie offendat, recognoscas. 2 de tuis sceleribus,
itime dolens, alijsq; tangit, et apaticus habudan
ter si peccato cotidie lacrimas. 2 hec cogitans
magis etiam desideres quod gaudeas. Enim enim quod in
statu non sum leticie habere meritis. Magnus est et
si dixi, nonne hic grauit, offendis, nonne delictis pos
sum totum eum uite nre plorare, placare? 2 hac

consolone, debem' elige i pnti posse semp i m̄is
 2 pxmoy negras deplorare. 2 ip̄e berm̄issim
 dñs aic sic fideli i amaritudine existet post lē
 matorez 2 fletuz exaltatorez ifundit. Et sic aq̄
 i uite putrefacta siue sbl calore decocta i unu
 gutur. Sic i pfecte grtito lacme feruore ca
 rritas decocte i unu letitie gutunt. Nec
 e' decet dñz tam nobil dono i aia hizare. n̄
 mudiissimai iuuenit 2 cui oī diligetia lacmis
 exprimat. **E**ccl̄m e' ut nitari⁹ p̄tr⁹ pos
 sit xpi ḡpati passioi 2 ubiq̄z eaz tecu⁹ cūserre
 i corde. Nisi. n. ḡpacien⁹ nouerum pati secur⁹.
 secur⁹ no poterim iocudau. Si. n. bñ passioe,
 huaz tuu⁹ meditati 2 multz itrauis lat⁹ ei. O
 felix cor qd' sic cordi & dulcat colligat. cui le
 uā N capite 2 dext̄a amplexab⁹. recte tē cui
 sponsio sponsa i cubiculo collocat. Sz. obēn cor
 m̄ narrā obtem dulcedinez, qua tu sensis qd'
 affluis delicias no occultes. Sz. ut bñ video
 me no audis qd' cor tuu⁹ absituz e' pdulcorie
 iam tui iterpos existētis i carcē es oblitz.
 Cerno. n. te sic amicitate minia ēē raptuz. Ut
 t̄ iaz ne sit uox neqz sensus. Q' t̄i⁹ e' ad
 ḡteploris getez n̄ p illa hostiuz voluit itrone,

ture, se reputet et latnet. **C**ertius est ut posside non deus non cupas, et quod non dominus huius aut oblatum suum, videris, non noire audieris debes tangere de tot solis non curare. In solo stabilius mete, tuus, et solus soli unigenitus tecum auribus tuis melos sive eloquie resonabit, thesauros sive sapientiam reuelabit, melliflua oscula exhibebit, te per delicias non potis sustineat, et suis subiectans te aplexibus nimia dulcedine absorbeat. O felix aia quo abiisti, quod nos in tanta amaritudine reliquisti! Nucia nobis obsecro, si est sufficient illorum bonorum! An quis quod de misericordiis obsequiis transmittam? Sed ut puto non reputaris nos exenatus a stercore humore. O domine et offendimus o aia nimia iocunditate repleta, quod in maxima nostra asperite non dignaris. Quare sic quod diligimus, tu gemitus? Sed ut uido nobis non loqui, quod impia es a dilecto. O amor ineffabilis, quod sic cor gelutinat suo timi. O nostra benignitas meatorum, quod se singulariter diligenter tam dono uillitat excellenti.

O Admirabilis mutatio dexteræ excelsi, sic non apud homines typalia amates, mirabile est, si quis unius stercus gemitaret in oes deliti

al 2 hores mudi hui. s. ut p vno fidelissimo ster
 core heret hui mudi plena; dignitatez 2 aptuz
 ad tyralia ad moduz ipitorus 2 aptuz ad hymna
 lia ad moduz pp. 2 nullaz resistentia; hre
 possi 2 ilip maligni spus obtemperat 2 non
 soluz terra. h. celi sidera ad suuz regerent
 nutuz mortificare 2 possi 2 mortuos suscitare
 2 thermos curare 2 2 possi curuz nate mutare
 i oib; 2 heret oes diuinas 2 delicias. qd; citra
 duz possi excoxitare Imo quas d; possi facere
 duz tñ i deu; no ducet! sic Imo sic gpa
 tioe milto magis e admirabil 2 laudabil et
 amabil illa gmutatio qua qd gmutat se i
 deu;. Nam maior e sic gpnoc distanta
 i hores 2 duz qd int' quacuq; nullaz crea
 turaz ad oia q citra se d; facere possi. Cuc
 at ho se gmutat i duz qd eligit se odire 2 sb
 liz duz diligere 2 cca nich aliud ult affici n
 soluz cca duz 2 ille soluz i suo iacet affectu.
 2 de nihilo curat n de ipso d. 2 tota; sita quo
 p se 2 p alios horum est d; dñs & sic. O com
 mutatio desidabil. Nam cte iste ulna peccor
 i x ulnara comunicauit 2 metis feditate i di
 bortatez sua; uilitatez i di maiestatez sua; ne

q[ua]ntu[m] / di clemetia / amaritudine cordis / dul-
cedimes reato[n]is / nra; tot[us] ē d[omi]n[u]s / et tot[us] ē i[ns]ip[er]t[u]s
Se exiuit / et d[omi]n[u]s itrauit / zelo di libi met quer-
ram fac / ta q[ui] mudelesslo hosti. Si g[ra]m[t]e talie est
comutatio illa / Cur sive neq[ue] / fidele mancipiu[m]
util' creatu[ra] / hec adiplerere retardas? Cau[er]e /
ne haec adiplerere studeas / cui[us] corpore opis / graua-
mine cordis / anxietate per torsu[m] / insensibilitate
metis / si pot[est] cui[us] d[omi]ni a[re]a aniciditate / seruoris i[te]r-
sio[n]e / amens i[m]mellitate / maxie cui[us] mihi sit ho-
util' / mihi delectabil' / mihi nobil'. Si g[ra]m[t]e ip[s]e
exueris / et p[er] h[ab]uc madu[er] i[ns]d[omi]n[u]s itrauis / c[on]sue ne
extra ip[s]e possis mod[us] aliq[ui]t ueniri. Et aliq[ui]t me-
atis firmitate aut negligetia exire gaingerit
H[ab]uc statu[m] cui[us] platu[m] recurre / et depecare sup-
pliat / ut t[em]p[or]e indulget / et dignet te fugitiuum /
iunq[ue] responde / et te p[ro]ponas firmit[er] i[ns]corde tuo
ne apli inde excas. N[on] dico t[em]p[or]e ut tale p[ro]positu[m]
facias / q[ui] te ad nouas culpas obliges / q[ui] fragileo
sum / et i[con]statares / et si milies ab eo exuersu[er]to
teng ad ip[s]e recuras. Regla ista apli bona /
Nullus p[er] b[ea]tum p[re]f[er]e cui[us] do ecce / q[ui] alium creature
affectione ligatur / sive inclinatum habet.

5

Multum mirari detemus? Inno nos non minari
miri mirem? quo hoc semel degustatis dulce
dimez di p[ro]pt[er] ab eo aliquatenus separari / quo non obli-
uissat' ora ex ebrietate nimis: et comedere et dor-
mire. et si q[uod] aliud an ip[s]e ponat? quo pot[est] ibi
aliud quod suum animi benignissimum itineri / et in eo
summa dulcedie delectari. Cui ip[s]e sciat i[n] oib[us]
sciat esse et i[n] oib[us] ualeat iuuenie / ut i[n] oib[us] req[ui]-
escat. O quod bonum istud! His que recte sunt corde.
O quod dulcis et suauis est spiritus eius in eis. O sp[iritu]lta amar-
itudo sp[iritu]lta estitia sp[iritu]lta anxietate repleta debet
aliquis quod ad monachum a tanta dulcedie sequestratur.

Cuique per gressulatores ad summitates motus do-
ult uenire hoc attedat quod semper per metas eleuatorum
ascendat et nuncq[ue] gestat duum uigilat. Nam in
isto ascensu non gestare est gestare. et q[uod] gestare ult[er]ius
fatigat ne p[ro]pria luce b[ea]tum ascendere potest. inno gemitus
forte aliquid quod cuius gestare ult[er]ius in tunc fatigat ut
aperte nullo modo ascendere possit. In ascensu non
motus maritalis quod caro firmata est queter interpolata
requit. sed in ascensu motus spiritualis quod spiritus p[re]mptus
gravis requit. ut sicut non gestat sed dum fatigat
te ascendere debet uelocius currere fortia. et rece-
tior fuit et audior ad maiora erit et sicut leu-

apparebit et delectabilis et suauis et dulcis gradieret.
in geste eligens pergete et ideo stulti sunt et quod
sit grecoplano exceptum quod cum resumere vires reges
erit. Tunc hecat per certos quod in illa gete vires non
resumuntur sed post vires disperguntur. Unde si uadit
fortiter grecoplano tunc suauem est ei. Si plane ua-
dit caput fatigatur. si gestus vires perduntur et id
non est aliud nisi eius uirgine astredere ad motuam ei
festinatores di. Quod hec capte non potest sed ulti-
tate et tamquam astrensis in desiderio habet horum restat
remedium quod non ualeat his quod deca sunt adeguati
ut saltem modus astredetur materialiter non dese-
rat. Nam quod materialiter motus astredetur et in me-
dio fatigari uolunt gestus non destredetur ad que
scenditur in ualle quod sic ad summitatem nunquam puen-
ire possit et stultissimi reputaretur ab omnibus. Sic
stulti ab hominibus reputantur et nunquam ad cunctum
grecoplano pueniunt quod hodie per grecoplano modum
per multum astredunt et affecti tedio ad locum unde
uererat sine ad statum unde recesserat redent ad
gescendit et in peccatis sine ueritatibus vallibus sine
ipsorum plumbis credunt ad ascendendum effici
fortiores ignorantes quod uix poterant ad locum
sine statu ad quae uenerat puenire. Et ista

est in sic credo quod hodie sic panae aterplatum t
 attingut superalium motus. non si ho ascenderet
 hodie plus posse et ibi questet non retrcedes alio
 mo! et cras ide eleuaret altius et ibi i signet
 pedes cordis! et proximus i de astederet sic facien
 semper! dico uobis! quod iste plus proficit in uno me
 lo quod aliis in quinquaginta annis quod retrcedet ad qe
 scendit! et semper rediret ad idem! et credo quod isto
 i breui gloriamaret i statu! et erit gloria coram
 deo. et a tota celesti curia predilectus. Si i mo
 tez timueris aliquod curias ad cauernas latas et.
 Si uero non potes abstine a valle quod ibi nescius
 es i natus adimplere quod dixi: hec salter fac ut
 ad ualle tue missie et i totum humum gnis eade
 scandas per humiliatem tui et progressionem pxi tam
 de tuis quod de aliis dolens peccatis! et per eis ueni
 aut postulan a deo. quod iuste procedat quod est bndatus
 i secula iecit in in breui reglae operis
 hec oia. Quod percepio et ultruerem ad summitatem mo
 tri deo non questat i retrcedat donum assecutus
 fuit quod intendit. non destredit uel ad suorum vel

O aliorum tristitiam peccatorum
Altitudo diuinitatis sapientie et scientie sicut in
 comprensibilia sunt iudicia eius et i uestigabiles uic

ci? Q' s ascendet i monte d mei / aut qd
stabit i loco sed ci? Sz 2 si qd ascēde uoluerit
p quaz uaz / cuiq' inestigabiles sint. Audi dilec
tuq' tuuq' tua delicate / gauide. Cuiq' cuncta q
sup dca st' cuiq' d' negligentia studueris adiple
z rāu sic dō appropinquaueris / ut m' ptei cu
ualeas cogitare ic. Pter eui sint cetera t'
i nimia amaritudine / q' libenti uelles auaz a
corpe separari q' auaz tuaz / a gtinua meditacō
sui / l' q' gtinua / z q' uidet t' q' teipam no
ames n' ipz. Q' d t' de dilecto tuo contingat
asculta amore repleta / immo q' es tota in
amore, concusa. Iste dilectus tu? o dilecta
a, quo no potes aliq' ten' separari / se ipz a cogita
tu tuo gtinuo paulisp se librahit / Ita ut cor
tuiq' c'ca aliqd iapiat euagari. / tu uidens
eum, quez sic fortiter diligis abstessit / nimia
auilidate repleta / ques vndiq' q' possis / quez
sic fortiter diligis uiuenire. omni creatis breuiter
nūciabis / vt idicet t' / Vbi ē dilectus tu? q'
languida efficeris p amore / q'to t' flotu / q'ta
lamentatice profundus / q'ta anxietate post di
lectu tuuq' discurras / t' nescio exarare. Sz o
mirabil febratio / hoc ipso q' sic i ipz tendis

cui ipso es et ignoras. Si ad facit dilectus tuus
 o nimio amore repleta! dilectissim spousus tuus
 pectori pertinet. et tu ipse nuidens quez cui tanta
 amicitate qsleras in mio amore amplexaberis
 eum. tamen semper cuius oī reuidentia et timore. Si
 p̄tia adsit te et qsdlo si sapies fūs potis expi-
 ri. Si audie amatissima dñna. cui tu securaz
 te reddideris iter absentabit. et te cuī maiori
 ardore q̄ p̄t̄ ipse regnū curaz habebit. Qd
 dicaz t̄ se totiens absentabit donis sic sol-
 licita custodire eum ut te securaz ne audias red-
 dere. et oia heas iam suspecta. Si o felix
 aia audi qd facit dilectus tuus. cui securaz capis
 getari vino dulcisso recipit te potare. et tu ei
 dulcedine ablactata ap̄li capies affectare et
 ipse largissim ap̄li eā dabat. et p̄to plus dabat
 ampli postulabio. et ipse benignissim amplius
 ministrabit. Qd dicaz t̄ se sacrau no poteris
 donis iebriata fūs et vino undiqz iaz p̄fusa.
 Utqz ac post frequtz et nimiaz iebriates sovo-
 rem aut raptuz sequis si dol geessit t̄ potis
 expiri. largissim eā d. et plus sic qpatice q̄
 credi ualeat. clavigr. hoc tu semper debes huc
 i corde. q̄ tu sis uiuissim. et nullo mo ad ha-

aptus sis. Imo pmaximus debet t' iudicari ipse
debet peccata tua. Et cur fitacum; afflittere penas
in hoc modo q' e' laudabil reglosus i.s.s. Amen.

Onus enim i plib' loas s' dico caplois hem
honi; duritas; dura; afflictia febriari
posse. Ut m'ies tua apl' eleuet; uolo ut il
lays ebrietatis; duritas; no ignorez; potes i
telluge; q' uir geplatuus; quis multas alias
g'stiones heat spales; an q' ad s'porez; r'aptez
pueiat; ad q's pauca attigut; valet ebrietate
duplicet exi. **F**prima e' q'da; h'ndatia
iocunditatis; i corde; z u'chenez u'bilatio metu
q' p' multz fletuz; aut multaz g'stationez; passioz
xpi; aut p' magnuz seruoz; singularez amori
i deu'z; uenit; ex q'daz noita letitia; trut in
metu. z illa letitia q' h'ndat i corde; ut z i
mebra corporis redundet; z ea fac d'ine clemencie
tridete; z p' exaltatione nimia admodum
ebria; p'cipanter gradit; potes no sustines;
z creaturez q' uenit sui g'itoris; amoris
mag'tudine aplexat; z b'n potes credere; q'
cor suu'z no multz applicat ad t'rena. Sz; R
aliqud occureut; o'ma reputat ee van.

Alta dulcedo e; q' nimia dulcedie replet cor

ex diuino colorio. Hec uenit p ḡeplōis q̄etē
 2 i tm̄ h̄ndat hec dulcedo i corde ut redundet
 i oīa m̄c̄bra habunde. a deo ut tot' s' tam
 iteu' q̄ extea' mellifluus uideat'. 2 sic p̄ma
 ebrietas p̄ illaritate q̄etes no sustinebat. sic
 ista p̄ minima dulcedine q̄estē fac̄. Et hec
 n̄ i tm̄ itendat ut sapores degustet no au
 fent totaſſr sensuum paclārum actuum. Sz ad
 modū ebrij ee libos no p̄mittat. Tuc q̄i qc̄
 qd uidis reputabis quādāz dīna dulcedine
 h̄ndare. 2 Ḡius p̄ma sit itēsce letitie. 2
 ista i itēsce dulcedis tm̄ no op̄z dubitare q̄
 illa sentit dulcorez. 2 ista letitiae no p̄uet'. 2
 Quicq; no sit necesse timē de p̄ma s; pot̄ gau
 dendūz tm̄ de ha q̄ gl̄st̄t i q̄dāz admirabilis
 dulcedie cordis semp̄ securz e dubitare. q̄
 diabolus trāfigurans se i angly lucis co
 lueuit aliquā lilia perire. Wellet. n. ut
 ho sup̄biret ac se est aliqd reputaret. 2 ut
 talib⁹ delit⁹ frueret. ibiq; q̄est̄t. 2 sic a
 ueret a deo. Hoc bn̄ p̄mittet de cœure.
 q̄z aliq; geplatui aliquā minus p̄sumunt de
 se. aliosq; ḡtēnūt. 2 credūt se ee pxmas
 do. cuiz tm̄ sinit pp̄ sup̄biaz mino elegati.

5
Id dya' p̄ supbie, h̄t hāc potatez i eo ut ta
libi delicays eos denge possit. Et id eū summa di
ligētia attendenduz ē. ut qnā cūqz t̄ accideat ut
aties metis i deū dirigas / n̄ ab ipo cor tuu;
descendat. Ut si delectari oporteat soluz delec
teris i do. Tūc si a deo ēet illa dulcedo debet
itendi. / 2 si a dya' debet p̄uari. aut saltez re
muti. Qd si d̄ i h̄t te uolunt gloriā align
ut q pro tuis aliorū q̄ pectos amaritudine re
plexus. i ipo alioq̄ delicays p̄tuari. regnati
debes s̄ ut potes. / 2 adhuc enī licetuz ē timē
ne plumpres i carnas. potes ē cogitare ad hū
lianduz cor tuu; sup hac dulcedic. q̄ dol p̄ uno
lono aliquo qd facis i p̄na qd tu reputas esse
magnuz. fortasse ult t̄ p̄ p̄mo dare illud. qa
te premijs etijs reputat ē idignuz. Potes
n. timē ne illud dulcissimum vinuz t̄ adhuc
spūalr febricitanti p̄cluy mortis iudicat. hoc
ē occasionalr faciat supbie. Ideo pleno corde
duz sum⁹ i hac valle misie ḡstari debem⁹ mag
p̄ pectis appetē eū xp̄ crucifixo affligi q̄ p̄
culosis afflui delicays. / 2 sic cottidie pectam⁹ i
mo q̄ ḡtumie. sic debem⁹ p̄ecluz pectis velle
penaz ḡtumie sustinē. / 2 sic sum⁹ uilissi di sui

hic debet nob̄ placeā i mo appetē ab oīb̄ mīlissim⁹
reputari. Et sic ad hōrē dī fī suūm⁹ sic illud
debet ī i me / 2 ī alijs placeā qd̄ ad suūm̄ tēd̄
hōrē / 2 sblīz displicere qd̄ ī grūz vergit.
De īdifferētib⁹ nullo mō deberem⁹ curare n̄
q̄ oīa ad laudez sua; deberem⁹ refertie. Qd̄
q̄e nob̄ gcedat q̄ ē p oīa bñdit⁹. Amen.

Hec ī oīa q̄templatiue appetē debes, cuī
bet hōrē / 2 debes p q̄hōrē sollicitate orare / 2
q̄n uides aliquid bonū ī pxio mirabilr debes
gaudē. / 2 si illd̄ no cernas ē ī te. Qd̄ si no
tēcēs h̄z poti' dolūs / tā maxū mala / hoc
peccato committi. / pmiū ē q̄ hōrē dī q̄ in
boīs ist⁹ resultat odire uideris. / Sedm. / p
passioez xpi / q̄ ad hoc passus ē ut vniq̄sq̄ ha
bundet xtrubib⁹ / gēnis. / Tertuz q̄ cari
tates / qua pxiu; sic te ipz debes diligē / 2 ei'
bonū sic tuū debes affectare / lacerās / 2 dui
dis. Mltuz ḡ bonū pxī diligas / 2 pcuras
/ maxū spuale / 2 ī cui necitas se obtuleat
spuale. / 2 semp̄ ē doi spualia exhibebut / 2 tā
dēz ad celesta te uocabit. Ad que ip̄e nos
pducat / q̄ p nob̄ voluit mucas abyzia su
stinet. / men

Onabulus i malitia antiquus viros gteplati
uog emens i celestibz gisari / vñ p supbū
ē dicit / nitit modo aliquo securi eos trahere ad
ifernū / qd uidet eos no posse uincere i apto co-
nat salter eos deinceps i occulto / qd quis diuina ma-
la diuisis tribz sluggerat / En ad huc mititur
ut gteplatu de se psumat / et alios iudicet vi-
tiosos / aplite theres sine / oia iudicat spualis.
Sz o pexima pestis atqz mors grauiissima
i occulto / Hec dñs fugat / pslipatione neq; stima
ab horre / Hec uescetez i noctis facit terror
aplexari / H spual letitia plena / ad Accidia
adducit / Hec ad horez di referen facit diabo-
lce fraudari / Sz o ho mnd i altu gteplois
astendisti / ut sic faciens aliosq; iudicans debeas
mai picipiuz sustine / Pone cui gloriacione
te i nouissimo loco / et cide non ualebis / di comic
des opa / et oia comedabis / Attende g o homo
i gtemplois dulcedie gstitut / et cognoscere qualib
dñ pp sui horez faciens creatar diuinitus diuina
uoluunt munera clavigi / Ut no uno modo
si multiformiter honoraret / atqz suu thesauri diuini
trias manifestari / Ut comedam suaz magistrat
matiaz multiplicez heam / **F** Debes g p cogi

tare / qd sicut boni p familias ordinans suaz
 domuz pensat filioz potestiaz sapientiaz et bona
 tez / et si q uiderit diuila comittit offitia / et
 huius dignitates . Cogita g p tu q gteploni ua
 cas qd ds benignissimi p tu sciens te ad oia in
 becillez noluit te i periculis et difficultib ac iphi
 citas opib ministrare . si sua clementia tanq i
 frimur p gteplois getez te uoluit qsolari . Ali
 os at certes i caritate seruantes et fortiter radi
 catos uoluit sup pericula et difficultia ordinarie .
 nichomin s reges et buens p pete laborez / et cozo
 latorez no medicae i labore . Si g uideris te
 spiritualib iheret . certos at etiam alia laborates no co
 iudicatz si sapiaz et benignitez d i spaciez te iher
 mur agnoscere aliquoq q solideret ee fortes . Quo e te
 tar fortes potis reputare q pp nimiaz tuaz iher
 mitatez lecti mollicaez . S gteplois dulcedinez
 sustinue no uales . si ad moduz arduis o i uento
 moueris . Q d g facies si te oportet una ma
 mi hedificare et altera hostes gladio effugare .
 Nece solo pauore deficet . Lauda g dm deu
 tium / q potentes i arduis posuit et aduersis pre
 detes . certos tec studij clementes bonos et spiraliuz
 distributoris ordinauit / te at ne deficet uoluit

q[ui] est p[ro]pter g[ra]tias p[er] te / ne exare / noluit te s[an]cta l[ittera] / curiosa i[n]vestigare / ut simplicitate heros / ne malus dispe[ns]ator eos voluit te oia abnegare / ut paup[er] eos / Non ergo de ihis te exaltes / sed humili[er]e / no[n] alios iudices si exaltes / n[on] ab hi[n] exclu-
das eos q[ui] iudicis oculos / Debet e[st] cogitare / q[ui] tanq[ue] sapientes / p[ro]bi thesauri acquisiti / ne h[ab]ent abscondunt / laborates i[n] occulto / i[n] publico q[ui] est
teos / Aut ete cogita / q[ui] ille q[ui] dedit uetus podus / permittit i[n] ih[es]u minimis / manifesto defice / ne de maxis q[ui] s' accessit i[n] superbia eleuerit / Et q[ui]
uis sic facit debetas de oib[us] s[an]ctis / t[em]p[or]e q[ui] iudicis
eos i[n] piclo esse debet tu q[ui] p[re]dicto existo / p[er] eis era-
re / ac si posses eos allucere ad p[re]dictos / Debet
s[an]cta oia ad laudes reducere creatoris / q[ui]d facit po-
terius p[er] h[ab]ere modum / et i[n] meli si deo dignabitur
idicare / Cuius e[st] iudicis aliq[ui]s i[n] platico t[em]p[or]ali seu
spirituali / aut dignitate aliq[ui]s substitutos / hoc esse facit
ad comedendas magnificas di / et poterias cogitab[us] /
q[ui] q[ui] laudabis / Cuius at iudicis aliq[ui]s sic iustificetur /
et no[n] solus creatoris / si et creature[rum] occultissima
iustificetur / et q[ui]libet ubi scilicet curiosissime ordinatur
esse ad manifestandas dinas spiritus no[n] ignoret / et
i[n] eis dinas spiritus comedendas / Cuius at iudicis

. aliq[ui]s .

711

aliquos t̄p̄alib⁹ negotijs iſt̄tēs. In ip̄is lau-
dib⁹ dinaz prudētia; p̄ tales q̄st̄tib⁹ p̄uidētēz.
Si iudic⁹ aliquos ceteros iudicat̄s diuinuz in-
dicuz tame. Si pena; iſeretos dinaz recogita
iustaz. Si rigidos. Dime iustie exp̄nueſte ri-
gores. Si reprehēbres tāz discussioes futuri
iudit⁹ recordare. Si uides platos ēta p̄ntaz
reſſos. Ius dinaz m̄az comedab⁹. Si calorem
hucis. recogita di p̄n̄ ega nos nimiaz cari-
tatez. q̄ suu; uoluit filiu; itanari. ⁊ p̄ nob̄
obi crucifig⁹. Si frigus huius. ab oī estu mi-
steue refrigerium anhelab⁹. ⁊ sic oī potes redu-
cē ad laudez. ⁊ magnificētaz glōtoris. Non n-
debet ēē creatura i qua suu; nō horūt̄s reato-
re. Hoc e' ip̄o oīs creatā digna ē oī laude
q̄ adeo addita ē ⁊ ab eode consuat̄ ī esse. ⁊ h̄
qd̄ dī ēē. s. dei / ei' ⁊ tuu; mirabilib⁹ comondat
auctoz. Hec pauca ex poslu ut iua; heas
ad maiora. ⁊ ist̄d̄ ē dinuz iudituz ad qd̄ te
apl̄s uoluit iuntare. i auctoritate p̄missa. quaz
tu p̄exime assūmebas. Non n. vlt̄ iūiere
q̄ ſp̄ual ho;cetos debet glēnare. cuiz alibi
ne dicit. Nolite an h̄ps iudicare ⁊ idez ali-
bi. Tu q̄s es q̄ iudicas alienuz suuz. S3

dic q̄s eo q̄ secreta dīne sapie nō papit ho
carnal' / s̄ spūali mēte p̄ditis . sic duxi ⁊ incli
i creatura qualibet iudicabit . i . discernet . Ju
dica ḡ ⁊ tu decetero oia . i . dinaz potetiaz la
pietiaz ⁊ boitatz i oī creatura disterne ⁊ et
inde ouiz honorificos gditores . Si at aliquē
ctitudinalr aut pbabilr nouis peccorez ! caue
diligēter ne pp̄ hoc ipz gdenes ⁊ h̄ ⁊ ipz co
mēdes . s̄ uiciuz t̄ displicat ⁊ gpatiaz i p̄
tuz potes p̄ . laudab ⁊ dñz tuuz q̄ nō p̄misit
ipz grauij calē ⁊ n̄ te illū uiciuz p̄petrare Nul
lo . n . modo dubites . q̄ si te nō custodiret a ma
lo grauissima ⁊ turpissima duces ad effectum .
Deuz ⁊ supplicat exorab ut ipz ⁊ quilibet
peccorez releuet a peccato ⁊ te custodiat ab oī
malo . Nil c' nouis q̄ peccatis gpati p̄uoz ad
bonuz i durabi cor tuuz ⁊ fortasse i malum
irrues sine freno . Q' c' fideli oronez s̄ue ex
hortatorz dō p̄ximo nō paurat face cuij face
pot . nō dubito q̄ ab ipso dō elongat . Sz q̄
to mag redi⁊ ab his dñz elegari q̄ aruidēdo
detractorib⁊ ac ceteris peccorib⁊ applauden⁊ eos
i malitia sua souet ⁊ audatiaz t̄biuit itez
silia faciez . Si ḡ oportunitas se obtulerit

malum argue / aut si nō expedit / salter p̄tende
 meschicaz facioi / ut aliqualr ḡfundat peccor.
 Nec attendas magnitudinez alium / q̄ illuz re-
 puta ēē magnuz / q̄ approximat do tuo / et ta-
 to maiorez ḡto aplius approximabit. Que
 n. pulchris ē suu, diaboli timē / et maximuz
 reputare / et genere di filiu, adoptiu, / et laz
 arram p̄tē possidet. Certe hec uesam
 ē nimis magna / a qua nos custodiat sapia di-
 pris. Amen.

Non cessans antiqu' hostis / cui nō p̄t iuri
 ḡceplatiuum / i hoc decipe / ut uelut alios ui-
 dicare / salter n̄tit eos ad hoc deducē / ut q̄ vi-
 det se i multis opib / q̄ ipi faciūt ph̄ce / alios
 ipfectos ēē iudicent / q̄ ei deo nō uacat laborib.
 aut certe q̄ eadez / qua ipi sollicitudinē / et q̄ te
 sive uigilia / et abstinentia nō uitunt / s̄ p̄ci
 eos uident s̄z suuz iudiciuz oculos / l' cernunt
 eos ēta talia iplicatos / i q̄bi isti q̄ sic modo p-
 ficiunt aliquā offendereuit. Q̄z o error p̄exime
 et occulte q̄ s̄z extiorez ḡulatoz ult de ition
 hoīe iudicare. Nō. n. requit tñ laborez corporis
 optuz laborez cordis hedificuz spuale. Imo p-
 mu, apd' deoz / sine ho nō ualeat / s̄ s̄z sine

p. 2 qd' mltoties vni e noctuus alij pustile er.
Et sic facies horu, sicut duisse, sic et modi uiney
i bono phicen, et ideo qm te uides laudabilibz
fulge opibz, aliis at uides, etia illa eadz ne
gligetas, cogitare debes, q l' i occulto, l' salteri
cordis thalamo, laboret opa delicate. 2 qd
illios pp cordis statute, spalr diligit, fortasse
no curauit eos extoribz, laboribz, aggrauaze.
Ut ne taz iteri, q extor' laboratoz, sustine no
possit. Debes g ad istaz tetatioz expelle das.

P' i corde tuo cogitare, q no e gaudiudo q h
ly regu, cottidie ad lucrandu panex suu, ma
nualibz opibz se affligat. Sz ut delicate, et sic
labore magno de regalibz diuitiis mutantur.
Naz sic e ad hñaz q oportebit mltoties vnu
tre, ad hñdz vna, deuotioz aut aliquaz itio
re, ordinatoz mltz laborare, et illud idz, ul
meli' habet ali, et sola metis gustio, ad dm.
Sedo cogitare debes, q illud qd laboras hñe de
nouo, et mo capis degustare, sic iaz i alijs in
uetatu, et fortiter radicatur. 2 fortasse ista
e una ro, quare qui affici, sic tu exti' circa
bona spualia no uidet, qd dulcedo spualis
de nouo adueiens, mutatoz iduat: si non

Ne ut medo illuz q iaz diu ē immutatus. immutat
 talr. h̄ p̄ficiat & ḡficiat. Et qm̄ uides te qdaz
 mō ligheri p̄ amore alios ū minime cogitacē
 debes q ad calorez sblis iustitiae ad similitudinez
 solis materialis alioq̄ ligfiūt p̄ amoris seruice
 a dō ut sua mēbra uix ualeant aut nō ualeat
 sustinē. Aliq̄ ū delican̄ nō sbluz ab agititate
 peccati h̄ & ab huius tate religiaz peccati. cōsol
 dant & fortificant ḡtra maluz: ita ut a ca
 ritate di nih̄ eos ualeat separare. Aliq̄ ū ma
 turescunt ita q̄ isti taz itez q̄ exten̄ dulcas
 sumi uideant: & abolita oīs metis ac̄bitate
 iaz poti' i p̄tia q̄ i uia h̄itare cernat. Aliq̄
 ū crescent ad mod̄ arbor̄ & q̄uis sic tales dulce
 dimes no degustent. crescentes tm̄ de die iñ diez
 fuit apd̄ deuz muores. Aliq̄ certe putrescunt
 ut mali. Cuiq̄ ḡ aliquer stoy effectuq̄ i te
 plentis debes mede q̄ id est tuus l' al' melior
 sit i frē tuo! Et q̄uis nō sic cito ligfiat p̄
 amore sic tu fortasse gloridat l' maturescat
 l' crescat i bono. & h̄ s̄ forsan melioris effici.
 & cete cuiq̄ credis ligheri tu mācestus! & ido
 alios nō min̄ te pp̄ talia pfectos iudicet h̄
 poti' time ne s̄ ualeas q̄pari. Nam si cetera

cuz ligat ad solez certis creatis dicit nulluz bñh
tuz sbl aut no ita magnus papitis sic ego :
stultuz est ! qz 2 si no ligant ad solez sic ipsa
en arbores pectora qz fruct pcpit bñficia.

Potes at 2 alr ate spudaz tetatoz effugac
Deles e' cogitare qz sic ptez ad bona naha di
buitates ptcipam oes Ita en qz bz alijs rones
iste qz ille. 2 qz st hores uno qz creature
tot pcpit de di buitate differentes rones re
piunt. Ita sili mo credenduz e' ptez ad bon
spuaha i ronabilibz creatis. Naz gna natura
phnt 2 huc diuilitates i spuahibz domio di in
nuit apbz corinthos cuz dixiss. Volo ac oes
hores sic me ipz ee statim sedit. Sz vniuersitez
ppuz domuz ex do ht : alr qdez sic ali' xo sic. Et
ex alijs diuilsto latro hanc entate hre potes. Si
g' ita e' quo u' no uluet alr spuahr 2 suet
do suo iste qz tu. Aliq e' p laborez aliq sic
aliq uo sic. 2 mltoces e' melior q uilior re
putat. Nô g' aliquer ipfectore te iudices si
no fac oia qz tu facio. Cuz 2 uides fren tuuz
cuz alio sive cuz alijs comotari 2 tu solitar es
te cogitare debes qz iste e' i cruce ptez. Ut
pp magna dilectorz di ubiq sic cui co sive cu

tribuit sicut sicut solus. Et quod tu in dilectione non es
 perficis utrum potes te ad proximum gaudere quoniam offendas.
 Vix autem mihi ad deum bene potes te gaudere quoniam
 te oporteat a proximo separari. Sed hoc certe
 ipse dominus est. Nam angeli qui sunt in caelo per se sunt ita bene
 mouentur in deum cuiuslibet in mundo isto. sed cuiuslibet in
 celo emperio. Hoc non dico quod credas sic totaliter
 posse fieri in via sicut dux maturorum sumus. sed aliquid
 habemus possumus sequi eos. Ad huc cogitare et potes
 quod cuiuslibet ab ipsis exterioribus abstracti et solidi de va-
 cant. ita seruenter mouentur in ipsis. quod propter nimis
 animi intensiorum metus corporis dissolui videantur. et ad
 nimis redigant debilitatem. et id ut uires re-
 sumantur ne penitus deficiantur. et ne in sua letitias
 ab aliis auerterentur. se offerunt ut leprosi solatio proximo
 et semper tibi ad horae diei dia facientes. et id scilicet
 tu et frater sicut et quilibet tristitia iudicatur. aut in
 perfectius iudicatur. Multa namque hostissimae exterius
 quod patitur perficiunt iteri. et multa sunt dissoluta in ge-
 nibus quod sunt in corde scissionem. et dissimiliam diu. Aut
 quod penitus est. Aliquid sunt odiosum hominibus. et coram deo sunt
 fecundissimi. et sicut exterioris satanas uaz sicut re-
 ceperit mercenarius. et aliquis apparuerit homini peccato-
 res quod interior gaudatio est in oculis. Non tamen dico

qui multoties gaudiis extior non rindat intior
et quod hoc lumen gaudiis disternere non ualeat. oes
di filios iudicemus. et nos seruores domini mis
tate manifeste gaudiis videamus. Nam de bonis preciis
de sue excellentia statatis certi sumus. sed de
multiplici uera malitia certi sumus. Magna
est et presumptio velle erga preciis meis limiti
tare fluentias dñe bontatis. quod in die mo
res sui non placet. et quod istam quam uelle dinaz co
placentias regalare. hoc tunc facio quoniam illud quod non
placet mihi suspicor non placere deo. **C**ujus et uides
eos circa extiora explicita tunc cogitare debes quod il
la ad laudes sui creatoris referat. et magis illi
circa dominum affectat quod tu cuius te recte quisas ad dominum.
fortasse est quod sic dominus diligunt uehemeter ipsi
studet gaudiis et omnibus creaturis per singulas creaturas.
quod ipsi et omnes esse nimis laudabiles et diligibiles
et desiderabiles recognoscunt. Et haec magnus es
gaudium et letitia cuius uidet in rebus uirtutibus suis
potestas sapientia et beatitudo mirabiliter comedendas.
Et id forte illa uita sic libenter practicatur nec
assimilantur nobis quibus omnia sunt noticia. et forte quoniam
credunt eos occulos esse et tenet narrabili letitia spi
rituali iterum profunduntur qui huc dissimilantur

sapienter. aut forte qz reputat se ee uiles non
 plumbum sic se dñe facie continue pntare. si se
 vilib adiungetos ipz nitunt reuerent i corde
 i tm q ipz itante alioq geplant. 2 hec pē ee
 ro quare sic sepe cuius alijs occidunt. qz outur
 ei letitia q sic uiles hoies sic se ee exultimat
 possit cuius eis quos filios di reputat cololari. Et
 si dicas pp hoc gē debent cuius meliorib gulari.
 dico q forte illos meliores reputat q minoribus
 similant satates. aut forte ee cuius illis no re
 putat se ee dignos. qz nimis a gusatice illorū
 videt ee diffilis uita sua. 2 id sufficiens eis
 uidet si ualeat ee cuius illis de filiis di qz possunt
 aliquib imitari. Excunt. n. q i hñab simbolus
 facilior ē tralitus. aut forte uolut ee cuius nimis
 pfas ne bona sua intentio cognoscatur. potes 2 co
 gitare q ht fortasse gaessit s dñs ut circa ista
 exteriora splicet 2 cuius frib gulerent. qz sic ē eis
 deu. facili posside q si solitare permaneret. 2
 qto cui maiori labore 2 pugna dñs obtinet ca
 to ē laudabilis eo. Qz dubitat q si ho splicat
 negotijs uite actue ad pte possideret deu. si
 ille q morat solitare q ei laudabilis ē et. 2
 certe ubi maior ē resistet ibi atn magis ite

dat uis amoris p^r multiplices i^tensioe^r actus suu fer-
uor^e, auget sua caritas, et ide mai^r p^rmuu^r as-
secut^r. Cui s^r eos credid^r p^rde ip^r lucrant^r, et
cui eos existimab^r firmos iuuenire. i p^rua eos
sup te iuuenies exaltatos si tamen ibi fui^r mlti-
n. timeduz e^r sic eoz hui^ritas ip^r exaltat, ita
nra supbia q^r oes alios uolum^r iudicare nos deca-
at i cernu^r. Aut cogita de eis q^r ip^r magis
approbat posse do suu^r p^rte i his ad q^r se iue-
niunt patos q^r attetare ardua, et ibi desicer^r
h^r facio. Mltuz e^r reputat l^r reputare debent
i congreuu^r, aliqd tato dno ip^rce age. aut for-
te taz magna i octo q^r pia i publico! taz ter-
rena q^r celesta attetant face, ut i obis ab eis
inclusu^r huam gnu^r ipugnet^r, et ip^r i obis me-
reant^r. et quis e^r sic ip^rci uideant^r forte
plus i uno motu iterior meet^r q^r tu i mltio,
imo forte i obis. et cui^r hec ignor^r minor^r
te no iudices alios: s^r lauda dnu^r q^r te ei^r di-
gnat^r e^r sociare, q^r fortasse meritis spuabl ui-
uis; et si no uiuis p^r eos fortitiam uiues. hec
at duxi ad remeda^r diabolica^r tentatioe. et q^r
uuis sic sic aliqui, aut sic possit ee: et sic de-
permo sic credenduz, sic tactuz e^r. m^r mihi

Implyr placet mag / 2 credo q plus placeat do
 uita gteplativa / q actua / 2 uita solitaria / q
 domestica / 2 in mag placet honestas q dissol
 lutio / 2 hec redi magis ee eligenda q illa
 2 q ista possit ordinari i duz / 2 a sapientib
 ordinet / th qd ppinqui e fini / mag eligendus
 e / 2 mag ipse finis q id qd e ad hinc / Et si
 ita se hnt ista tñ no e dubius q pte ista
 hntes se hnt ut excedentia / 2 excessa / Nam
 aliq actiu maiors st carnis / 2 miti / q
 gtemplatiu / 2 equo / 2 aliq domestici q so
 litary / 2 eq / 2 aliq dissoluti q honesti / 2 eq.
 Q' qd tñ nos he am / duz do placeam / magnu
 erit qd i tanta mltitudine homi / pauci st deo
 gratia / Cui rei ca / 2 p nob / 2 p ipis delem /
 cottidie no medicis lacrimari / 2 qd qtmue i
 dnz depetrari / Ut dignaret nos s' face gratos
 aut si sum usq i hinc i grar ghuare / qd
 ipse nob qcedat q p hrt uoluit icernari / 2
 letab ulnerari / Amen .

O Nupte o luciferu imitator / ride / Nu
 qd te cogitas duz ee / an oia ee a deo ig
 ras / Si g a te ee aliquid ptestatio / certe te
 ee deus fateris / Sz apli uide / ut tua isania

repmat. Non ne de alienis stultus ē glau? Cui
g^o oia sinit a deo. Si de aliquo glauis te q^obas
ēē stultus. Si ac hoc ignoras, te q^obas esse
cecius. Audi g^o isane, si glauari uis, et stultus
apparere nō uis, exclude que nō s^t tua, et de
reliquo glauus. Sz certe, si oia nō tua exclu-
seris, i nihilus, red redigeris! g^o de nihil glo-
riare. Si nō uis i curae uirtutem. Sz spalio
ad dona gratiū faciēta descendam. De illius
glauari nō potes, qz hoc te huc ignoras. Sz i q
tu hecas supponam, qualib^t ea possideas ueliam?
Tibi fideli suuo, pditori dñi! destructori tui.
iustizias quaz possides, nr benignissimi dos, tanq
panuz albussum, et dedit! et tu eaz stillare
nō cessas sanguine mestruolo. Sz uesania
plane vtinaz saltez frontez mlieris heros metis.
Quelb q sit metu sic corrupta q de mestruo
glauet? Imo quis ueliz iuentas metteret q de hoc
no itime qfundat? nō et audet hoc sponsib aman-
tissimo reuelare. Qd g^o o stultitia, i malitia
glauis? Si tñ semel i mese ad modū mlieris
deficet, heres cāu forsan aliq glauij. Sz eru-
beste et dole, qz gtmu? l^o qz gtmu ē flux' tu?
Si g^o ate tñ maluz, et a dō tñ bonuz hes?

no in te s̄ i dō ḡheris. 2 de tua turpitudine
 coraz dñe maiestatis ocul⁹ ḡtine erubescit. si
 deficit nō desisit. Sz dicas. In me nolo decreto
 glori⁹ s̄ ab oib⁹ cupio comedari. Sz ipie lato
 audi. Hōne stultus ē largissim⁹ dñ⁹ q̄ oia f̄
 buit h̄ndant⁹ furari s̄ illud q̄ ē exūssim⁹
 ei marie uideat. 2 s̄ displiceat. 2 sustine
 nō ualeat. Sic stult⁹ ē q̄ ab hoib⁹ laudez q̄
 rit. Id q̄ cui⁹ vniuersa pp̄ semet ip̄z opat⁹ sit
 di. oes laudes diaqz laude digna ad honore
 referas di tu. In te ipo hoc cogita diligent⁹
 q̄ ad hoc creas. 2 receptus ut nō tu s̄. X.
 i cui⁹ opib⁹ comedet. Cui⁹ ḡ dō uocez fideli⁹
 assequar⁹ ut laudari abhorreas. Dic at ab oib⁹
 bus gaudeas exaltari. 2 q̄to mag⁹ ab aliquo
 comedat. tādo i mai⁹ gaudi⁹ eleueris. T
 laudeas p̄tuz potes mete lingua 2 ope tuum⁹
 deu⁹ oī t̄p̄ honorare. semp actu solam siuaz
 laudez itendens. Si n. bñ diligēs diu⁹ tuuz. 2
 ei⁹ hōre⁹ appetes ut debes. malle⁹ q̄b̄cumq̄
 amarislo semp pasti. 2 sterco ab oib⁹ repu
 tari. imo tanq̄ sterco ab oib⁹ abhorrei. 2 tanq̄
 lutuz fecundissim⁹ ab oib⁹ galetari. q̄ q̄b̄cū
 q̄ delicias h̄ndare. p̄tūcuz ab oib⁹ eleuari. 2

ptacugz p̄m̄ corp̄ hospitate! Si d̄ tu in h̄s
amp̄ laudaret, supposito q̄ p̄t̄ meratum
utrobiqz. Hor debet gratissimuz ec̄ nob̄ ut ala-
sm̄ d̄ m̄ a nob̄ 2 de nob̄ aliqd̄ laudis manus
cūluz recip̄ dignaret. Sz pp nr̄as misericordia
gruz n̄itimir tota die. Sz o misericordia 2 ief-
fabiko amabilqz clementia salvatoris q̄ taz beni-
gniss̄e nr̄as misericordias condescendas. Q̄s illaz poter-
it nūciare? O ho totalr te n̄uolue i tua
misericordia et mirare 2 taz dula dñs gratias
agē n̄ desistas. O m̄ dñs qd̄ t̄ gaudi q̄ tam
dulciter me supbz 2 arrogatez p̄tractez 2 fous.
q̄ e ista grā quaz iueni q̄ an te me sustineo
ad monicuz. Certe hoc n̄ merui. s̄i cuius de-
re hitare Imo bone dñs. n̄ e ibi creatura tua
meritor nouari. Qd̄ e p̄ his faciaz? O imelias
boitatio? Qd̄ e p̄ taz beneficijs potero exhibe?
ego nestio facias p̄ delictis neduz p̄ bñficijs
laborare. n̄ e tibi dize aliqd̄ ualeo n̄ illi tuuz.
Sco qd̄ faciaz. Me totalr exhibeo 2 me totu-
phiciam i te ipz: 2 semp timore 2 uerecudia
plen. tibi quaz poto reueretiaz exhibeo. 2 si di-
gnabes t̄ fidelr ḡtine misericordio. 2 si hoc par-
tit. en qz fea qd̄ potui n̄ dubito approbabis.

Ex hoc maximus ē si me dignaberis tecū i' area
 comorari. O q̄ m̄ tecū dulcis ēst tua p̄nia
 sume bonū. A ccedaz cui silentio / dīscopias
 pedes tuos / ut me digneras ad uocaz t̄ i' mat-
 moniūz coplare. Non q̄estam certe don̄ tuū a-
 plexib̄ gaudeaz (renārbile dulcedie ḡspit).
 i' tuis brachys cogescam / tūc delicias affluaz /
 mirabi / dilatabi cor meuaz / mira suauitate
 potis / mihi n̄ te poto cogitat̄. Attamen / n̄c
 obsecro amabil' dñe / Ut meo regim̄ / nullo
 q̄p̄ie me dimittas / q̄ mee sic liberator / dila-
 pidator sū. / dñia ea q̄ m̄ uolūs elargiri. Sic
 illa t̄buis tu ḡsua / t̄t̄ soli sit honor / gl̄a. Am.

Nis dabit capiti meo aquaz / t̄ oclis mis-
 sibiem lacrimaz. Ut plorare ualeaz p̄fectoz
 statuz / q̄i ad nihiluz iaz redactuz. Nam terra
 culta diuinoz cesilijs / xpi exēpho. Spinas et
 t̄bulos germinat p̄ frumento. Certe q̄to res
 pulita nobilior / tanto debet de intensior dolor. S̄
 ut de milioz aliqua uideam. De obedientia
 tanq̄ de reliquo summi p̄mitus p̄tractem̄.
 heu curie / dīscutie / utrū i' sua p̄fecte posso-
 eaz i' aliquo iuuenire. Credo q̄ uix. Aut eaz

inuenies latitatem. Sed mirari potes cum religiosi
et religiosi multiplicetur multa quo obediunt prefatio
sit in paucis immo quia in nullis nuncat repiri. Cei
te quod et si multiplicata sit gens non est in magi-
ficata letitia spirituali et intensa. Quicquid ut
in dicas quis ille qui uelut hinc platus ad pa-
peditum non ne potest ad suuendum. Nam nolumus
platorum uoluntatibus assentire sed huiusmodi ut vo-
luntas nostra debet in oibz adimplere. Et si de-
est aliquid tam plus de ipsis quam de scutiferis
murmuram. Eis gladio lingue non permisimus
et quod perire est quod nobis alias est gratia fit nobis
eo ipso quod a placitis est odiosus. Nam ne cogitamus
quo possim eos uoluntatei pfecti abnegare.
Et ad faciem eorum quod capimus eos coartare. Aut ad
renuendum quod iungunt nos excusatice aliqua
palliare. Aut diligentius uestigamus quo no-
teneamus s' in hoc loco illo aliquatenus obediere.
Sed heu luciferi imitamur qui possit uoluntate
eiusque nescire timeo ne secundum hunc luciferum
Ad gloriam nostram appearat Christus passus. qui per nobis
pro usque ad mortem uoluntatei obediere nihil s' re-
nec de his quod ipsa uoluntas in oibz appetere gaudiu-
m se exinanivit ad plenum. Hunc imitari si

p̄ nos n̄m q̄ euz plati c̄ent sc̄ solitos. Nō dicitur fa-
 cebant hoc s̄ dulce. hoc delectabile. hoc pama-
 bile ī his q̄ sue uolutati maḡ gr̄ia exultebat.
 In his q̄ ad exterioris h̄is ḡfūtioēz. afflictionēz
 exinanitioēz spectabat: sibi n̄m̄ obdīre.
 Nō c̄ curiosē librabant an hoc meli est illo
 hoc securi? hoc laudabili? sic qdaz faciunt cā
 fuge. Sz̄ cūcta q̄ nō c̄ent gr̄ia dñi. qdū cūq̄
 ardua. z uilia dñi c̄enecet c̄ s̄z platoz bñ
 placata adioplebant audiūtate maxia. tanta
 erat deditio dilectio. ut ad eaz sp̄lendaz nō ti-
 meret discurrere sup aḡs. n̄ ire ad capiendas
 leenas. euz iungere eis: z mlt̄ alia. q̄ non
 sufficī emittare. Nec c̄ iudicauit c̄ fructuo-
 suz q̄ obediens abbi q̄ iportabili voluit p̄ am̄z
 lignuz arduz ad aquare! s̄bi q̄ apparuit obediens
 cellitudo. q̄ qd̄ mortuuz z arduz fuit p̄ ote-
 dictis merituз fructuз fec̄. Q̄ d̄ ḡ de obediens
 ḡham. Cur nō pot̄ de n̄ra supbia ḡfūdim?
 N̄qđ uiri aplia possum noīan. timeo q̄
 h̄z ī xam. h̄ pot̄ imitatores luciferi possum
 z denoīari z appellari. Quo xam diu potes
 q̄ x̄ gr̄ia m̄teris adiopletere. N̄qđ xps̄ gl̄d̄
 uit q̄ ip̄e erat d̄. z s̄z huāitatez d̄i gr̄ia et

sciaq plen' / Imo qd' ad diu, iam b'z / q bte
ulgim / 2 i Joseph erat subditus. In subiecto i
didagma suis demonis uoluit obedire. Nos uo
sum / sepl'ra dealbata y'pocrisi plena ossib' mor
tuor' hoib' extre' mortui apparem / 2 iterius
tumore supbie uegetam'. Iam obedire renuete
diam / q' no sum i suuitate uocati / si pot' lib
tatei. Ignoram'. n. q' suuie do' regnare e' / 2 i
hic obedi' suuitatei / q'to mag' nos s'bam' tan
to maiori hore effici' d'g'ores. Et non subi
ctio ipa nos reges q'stituit i furo' / si ex nc
si i sua p'sone sic fac creatis oib' dnari. Ad
statuz reducit p'stim' / 2 m' g'ru' n ad p'fec
tu' die sunt molestare p'mittit. Adusa facit
p'p'p' / 2 h'c' adhuc i carne mortali fac aglice
se h'c' / n' non i suu dñi fac honorei appetere
cuz feruore / 2 oib' postpositis laudei facit
q'ree cuz magna auditate i qualib' reata /
n' p'mittit monetuz p'testre a suuio di. O
xtus mirabil' q' suu facit h'c' obliuiscia / 2 semp
i suu' federe rediporei / 2 i eris abulat' facit
i celestib' hitare. Q' d' g' murmuras de obedia
o supbe. Cuz. n. dic apl' q' i suuitate non sum'
uocati inuit / q' no debem' n' do / n' p'lati' obedi'

timore fudi ad modum huorū / si timore liberali
 ad mox filiorū . Absit q̄ uolunt̄ dice q̄ decreto
 uolūtatez mīaz faciam . Cuz. n. dō dix . O
 ult̄ venire p̄ me nō dix bñplacatuꝝ suuꝝ seq̄t̄
 si abneget ſemetip̄ / 2 collat crucez . l. 2 . l. me .
 Tota ſacra ſepaura / hec ē taz nouuꝝ q̄ uet̄
 teſtiꝝ / obediāz laudat . Si. n. bonaz ſupbia heres .
 nō renuēs taz i ſe q̄ i quolib̄ plato uilissimo
 obedire . Si pot̄ de dignat̄ eis alia tuaz taz nob̄i
 lem ſbię alicui aliꝝ creature . Mir̄ ē. n. q̄ de
 dignat̄ hō ſuare do i plato / 2 nō de dignatur
 ſuare vñ libro aut alicui aliꝝ uilissime trate .
 Si totuꝝ hps ſuaz nitit expedere ēta mīz . Pogz
 uir cordat / ſi cernet / q̄ ip̄ plus q̄ alī ſe offedit .
 2 q̄ dñz ſemp ſupbe egerit / ſuaz uolūtatem in
 vindictaz di i ſu / miteret i oib̄ abnegatiꝝ . 2
 ſic ſeip̄ abhorreꝝ uellet ab oib̄ gauleat̄ ſemp
 tñ ad hōre / di ſu oia reſereꝝ . Qd̄ nob̄ ip̄ ge
 dat / q̄ obediꝝ p̄ ſu p̄ nob̄ uoluit crucifiḡ . Amē .

O Mire benignitas altissime ! q̄ nos tetare
 p̄mittis . non ut capiam / ſi ut timentes
 ad te portuꝝ fugiam . More bone mīis facias o
 dñe . q̄ filiuꝝ a ſe elongatuꝝ / desidat uidere . et

amplexari. et p aliquid tribile s timore, iduatur. et
expandes brachia, filium recipit fugietem. et cuius
gaudie s aridet, et oscula dulcia elargitur. et ne
alias ale recedat oritat, ut non accidat s malum.
Consolatur ad se striges, et demur ubera somni-
nubrat. O felix tecum q ad dicens amplex
fugere nos spellis. O felix dominus q nos undique ex-
fugias primus. et semper te tribus refugias salu-
tare. ut tecum oī tibi cōmōrem. Non ḡ te tetra-
tiae hic mireus, o hōs ad deum fugias expa-
uestens, ibi q si tecum nolūs residebis. In ar-
capi poteris et dānari. Si atē ad te nimium
elongasti, n̄ potes ad eum recurere pleno corde.
ad xp̄z t̄ proximū accelerabis. et i sui latterio
puncto pāno suppōlito abscederis. Et ne time-
as, q te iuere iualeat iūne. hoc semper habas
p regla gnali. q m̄cūq dūz ad te prunde vo-
lueris inclinare i corde tuo ulna xp̄i porta,
et ei ḡsp̄lis sanguine te p̄i tangi umgenitum
p̄ntabit. et ipse tangi dulassim t̄ plenarie p
iudebit. Accede ḡ ad xp̄z et eum suppliciter
depceris. Ut ex quo ip̄i no decet denudo ulne-
rari dignet i tuo sanguine sua ulna renouare,
atqz totaliter suo sanguine rubucere. et sic idut

. purpura.

purpura potius regis palatur; ita troire. O ten-
 tate hec ulnera cotidie meditare; et hec sep-
 ciunt et refrigerant et solament. Nec dubi-
 tes quod si bene ea in corde tuo expressis nulli te-
 tationi aditus apparebit. Quod si e' uidet dominus
 glorie nostrae sceleribus sic grauitate ulneratur; audi-
 ret iterum sclera perpetrare? Et si per ipsorum ul-
 nerat reuentia et passionis non desistet a peccato;
 salte; quod uidet quod siem graticie deberet grauior
 pena peccato quam in obice innocentia a peccato timore
 nimio abstinetur? Abstinentia debet. Si atque te
 Christus et propter tuas negligias uidetur dignatur ad specie-
 pectorum recurras nostre suaz; et ipse tamquam misericordia
 dei reuentiaz exhibebis; ac fuisse lacrimis eius
 auxiliu; postulabis. Et si plenaueris non gestas
 non dubites quod ab ea quod uoluis impetrabis. Secundum
 e' crevit misericordia; et secundum misericordiam latissime est co-
 missus. Et quod cui magis diligentia exerceat con-
 crega eos; et non potest denegare. Quod et si
 nullo modo te uidis consolari; nostras te deinceps dilige-
 et hoc facit ut pectorum tuorum profunditates cognos-
 cas; et tuas miseras non ignores; et hoc est maximum
 dilectionis domini. Non e' secundum placet presumptio aliquis quod
 se iustos reputat; et ad ipsum altissimum tangit

ad familiarez aicaz accedunt. Vult e' ut q̄ tu
cuz magn' se misuz / & q̄i m̄h reputas ad ipz
ueiat / cui pectorz suoz ḡfusioe / & maḡ re-
uientia / & timore / & magnuz imo maximuz
reputet q̄tlicuz se ipz. imelus d̄s nr̄ d̄ct
a longe iteu. Idq; pleno corde di magnitudi-
nez / & sua puitate ḡhteat / & dicat. Dñe
ne no soluz / non sūz dign' / ut itres s̄b tectuz meu-
s̄ / no ut t̄ appropinque ualeaz ullo m̄o. Suffic
e' m̄ / ut tue pietatis ocul' me digneris aspice
a remoris. Dico t̄ q̄ si i hac psalauis noy
q̄elces no sbluz te uidebit / s̄ / ad sua secretissla
introducet. qd̄ ip̄e digner' fac̄e q̄ e' i secula
bndauis. Amen.

Si de pdestinatioe aut p̄stia di. e' aliq̄ libe-
rat cogitatio / sic r̄nde dyabolo talia ppi-
nati. Q̄ cqd̄ e' sit de me / te etiā e' ec̄ dñnatu.
Sz si ego p̄scat) sūz / q̄ dñz meu / no debeo h̄c
p̄l hac uitaz / totis meis uirib; laborato / ut sal-
tez ipz heaz / i pnta / & ipz possidea / q̄tiz possu-
ne utroq; statu careaz / tanto bono. Monieau
iḡ q̄p̄s deceto ne dimittaz / qn s̄z meu possi-
totalr fruar ip̄o / & semp i ip̄a summa iocunditate
delecter / ex quo etiā miseriaz asseq̄ debeo i futo.

Nogd in summa vesania eet si certus sum me
 eternabz ignibz crucianduz me inco trade i pnt.
 ex nuc i capo cui dyabolo gullau. No ne suf-
 ficit illa mibia q me nuc misuz facit an epus
 imo eete plus pdestinatis me do meo exhibeo
 totalr: pnt poto ut mihi sit i me i cor nec
 lingua i ceta mebra qm genue sit i suuio
 di mei. Ut salter duz possiz i qntuz possuum
 hanc sumuz bonuz. Sic e seclaroz qz i qua-
 dragesima no debet comedere carnes. uolunt i
 carni pno hindare carnibz. sic de deo facie de-
 beret q de pscia eet etius i hac papue faciet
 si p suauissim' e dñs degustaret. si qntacuqz
 q dñs me pstuuerit sicut scia etius scio q leiz
 negare no pot. Eum ig totis uisteribz metis
 aplexabz i ipz stnges fortit. i si aurora ap-
 paruit n in bndixit no dimittaz. Q si bn-
 direit m. i ne dimittaz i si no me recede
 no ualebit. Licituz e e m s ferre uiolentiaz
 i hac pte. cui ipz comedet illos q regnij ce-
 loz rapuit uiolent. Aut eete scio qd faciaz
 In cauuis ul'herz me abscondaz ibiqz quieti
 latitato. i ex se me poterit uenire i z exire
 spelle no debabit qz dix. q veit ad me non

ceriaj foras / sic me nō poter gdenare . n̄ se uo
luit iudicare . Aut ad mris sue pedes pronolut
iacebo / & p̄ pp̄ peccores m̄ d̄ fca sic allegabo
& ut m̄ uenias ipetret postulato . n̄ repulsa;
ab ea pati poto ! q̄ s̄ fons pietatis ab oīb̄ pdica
tur / ipa e' nō miserī ignorat / & misis nō fa
tissime nūq̄ stuit . n̄ credo q̄ pp̄ me uelut
adscē . Ideq̄ q̄passio maxia an fluij suu;
si dia p̄f̄ misa appebit / & m̄ ad indulgentiam
q̄toci suu; metu; iclinabit / & sic tripl̄ h̄o
refugiu; qd̄ q̄i Ep̄plex sumul; difficile ḡtrin
get . Q̄ si p̄destinat suu; / & etnaj patria;
debeo , cui anglis possidē certe debeo ex n̄ angli
cāi ultaz duc̄t nō huānaj . Totu; illi me ex
hibē debeo q̄ se m̄ i fmiu; p̄pauit / & hac por
tice ḡtent . nich aliud amodo debeo affectare . Ju
stus e' / & si aliud q̄ ip̄z q̄reze; / q̄ me poss; ro
nabilit̄ dignari . & quē uetus suu; m̄ beniuoluz
cito uideret uratu; / & q̄ me suu; iſerere . Is
ſime dia , sic ḡclude . Q̄qd̄ de me futur̄ sit
a di huictio nō desistat . & vbe t̄ q̄ nō poter ta
to do miſtrare / & ei dula p̄ntia iocundau .

Arne; q̄ sp̄u; p̄ q̄ep̄lone; eleuatus q̄reze;
Quino poti' q̄ xpi; auaz eleuataz assulta .

Inq̄ caro. Tibi dō p̄m iusto ac misericordie ih̄ni
 te de tuo filio conq̄zor! Ut tua iustia consideret
 uolentiaz m̄ fcaz / z tua m̄ia, mee misericordie
 stendit. Ille tuus fili⁹ plen⁹ sapia z utute me
 sua sapia exiluerit / z sua utute, uolentiaz m̄
 fec. Ille tu⁹ fili⁹ sua sapia se s̄b carne m̄ sili
 ocultauit. ac ad me humiliata nimia / z beni
 ḡtate incarnabili s̄bintrauit. oib⁹ fuit humilior,
 oib⁹ despectior, ouiz necessitates asslapste. z ouiz
 ihermitates portauit. p̄ oib⁹ crudelissime uoluit
 crucifigi: taz q̄ passice q̄ passice. grauissime uo
 luit affligi: cordis suu amorez p̄ aptioz latiss
 uoluit demonstrare: Inde uoluit z i remediu⁹
 emanare sacramenta. Quid plura? Suaz carez
 ḡstituit i abuz, suuz sanguinez i potuz, z se p̄
 misit i syuuuz, sua pecepta facietes m̄req̄ fr̄esq;,
 uocabit. Demiu⁹ nō soluz i uia fz z i p̄zia p̄
 mittebat. q̄ se s̄bangeret, z eis ad mesaz tuaz
 transies coedenab⁹ ministraret. His oib⁹ et
 alijs q̄ n̄ scio n̄ ualeo enarrare! aiaz m̄ depu
 tataz allexit mimis! z n̄ soluz allexit fz z
 itus itrans sua traxit utute i tñm ut sic s'
 iaz suis blandicijz couinxat. Ut de me nō cureret
 fz pot⁹ affligat deiciat galicet / z ad nihiluz

redigat. Et qd' graui' uidet' hec m' iheretel dñi
gat. 2 p' eis orone; spalez fundat. 2 si nō iher
emt' iheri diligat. t' appetat. Sicq; mortis
cor. 2 nō curat. In lino iaceo. 2 exigit. Siz
qd' dolorez dolori addit. Ut itenst' doleraz cup.
hec gla sua videt' m' poss' iherre iuriar. 2
stumelar. 2 qcqd' uilissim. pot credi aut gra
uissim. Sicq; me desolataz. 2 afflictaz re
linqt. 2 ipa semp ult' cu' tuo filio comorai.
semp sua carne aban. suo sanguine iebriau. u
cuq; fuit. ult' pit' comorai. Nuc secuz ap
paret i p'sepio pia! Huc at secuz regimo
brachij' applexat. Regis humeri deportatur.
Regis lacte houet'. ne secuz sciat'. ne h secuz
famelet'. nuc secuz colspuit'. nuc secuz ul' nat.
Nuc secuz i cruce. Nuc secuz letat'. i cel'. apte.
nuc secuz t'stat'. nuc secuz g'slat'. q'cuq p
rexit secuz vadit. Sine ipo ee nō q'ut. Ad
nihiluz se pt' utere sic ipo. Q'd ig' t' dicaz.
V' p' de filio tuo. q' aiuz m' dedicat'. sic suo
iebraiuit amore sic alienauit a me. Si
rapina; iubear. restitu'. Nec e' pax m' vider.
sic rape vna; metez. Cur e' aia m' depunita;
soluz tuu; filiu; diligit. O cur sic me odit.

cur cetera derelinqt. 2 tui filij amore absorta
 gradu sine sensu. Jam nih aliud audit nih
 aliud uidet nih aliud gustat nih aliud odora
 tur semp vlt iter sua brachia comorari ibi
 recudatur ibi letat ibi delicias hndat ibi m
 ino dulcore iebuata cubat. Nec imm ^A
 hec aia mea tm filio tuo adhesit qz n eet
 lapide durior 2 ferro ienibiles ex qz catia
 s' tu' fil' fec alr facie no debet imo alter
 stulta apparet. 2 u 2 sic dur lapis q amo
 ri ardore no scandet. Imo ligieret sic ce
 ra si s' heret oia sdcia 2 ido no qzor &
 benigno pr qz fec qd debuit. Sz de tuo filio
 qz eaz nimis allexit bniass ac me i tanta
 misia dereligt. **F** A ttende 2 audi qd rndeat
 carni clemetissim pr. Q' a creatura mea
 eq & iustiaz cui mta exhibeo. Haz cu acilla
 aic ees semp tn dnari uolumi. ac lcp cordiate
 egisti. & non in eaz huire fecisti. Ifiz s. aiaz
 ad oia mala pnam zedidish. 2 qd' pei' e eaz
 ad ymagin meaz feci diabolice suittu bbd
 dish. eaz bestijs ille imo peiores fecisti. eaz
 fetidaz 2 abhorabiles exhibuisti eaz sup eaz ca
 lignez denigrasti. 2 i tm eaz alterash ut mea

turaz meaz sic nobilez cognosce non uulet em. Opertuit ḡ qz carnē nūmis diligebat menū filuz carnau ut eaz allicet ad suuz meum qz amorez. Et qz ē carni aia adherenz mortua erat Ut iuuificaret meuz uolu filuz carnatz p ip̄i occidi! n̄ fuit hic fily mei alioq̄ cū uentio / deceptio. h̄ mea / sua ienarrabil dignatio. Et qz tu caro a sue iuisione pncipio usq; n̄ semp male egisti me uō fili erga eaz nūmis exarist amore / totuz se s' exhibuit. No i ea iustitia mltā exigit Ut eaz totuz / totulr s' dimittaz / ip̄a te plus qz steri abhorreat / 2 ab oib; abhorrei cupiat. Sz qz no soluz iustiaz h̄ nūiz iplorash Volo ut aliqui / i pnt dulce dñe quaz i meo sentis filio phundans / i sup i futo nobilissle ac pfectissime te dotabo. Et si bñ aie obedieus / oib; ex nuc no soluz a pe na etna h̄ a purgatoria te absoluo. qz uiuo i etnuz / i seculz seculi. Deo grās. Ame.

Q. Q cuqz missaz uelis celebrare sacerdos.
 Funditus esto memor / & toto corde reuolnas.
 Qualem sit xps p te cruciamina passus.
 clato capite deusus signat amictus.
 Linea veste nota / q sic deusus i alba.
 In casula noscas / q purpura significat.
 in cincta repnstant sua cingula stola maiphus.
 Calvarie memorare locuz / q uadis ad aram.
 Quale & xps duct fuit ad moriendum.
 Ara crucis tumuluz calix lapidisqz pecten.
 Sindonis officuz candida bussus het.
 Tere cui semib. Iuueniuz gbraa vita
 Et tuz potes. semp grauitatez habeto.
 Sto sollicito. fructuoz vitare tumultuz.

Si corde tuos & uoce clamaz no tñ a lande
 tacant. si i blasphemaz prupish / qz no vobis
 oead / e d / h corde. tu / tu no audis oroez tua
 & nis diu audire. A A chi e vnuz psalmuz
 cui letatia q reuelue totu z psaltru z niz amder
 plus valer vna oeo tra m diligem / p mille m
 negligem a te. xps pendet i cruce / sitiunt
 exurget. & corda nra grauat / rapta et ebe
 cate. Sufficiat nob hec phleodysia fare am

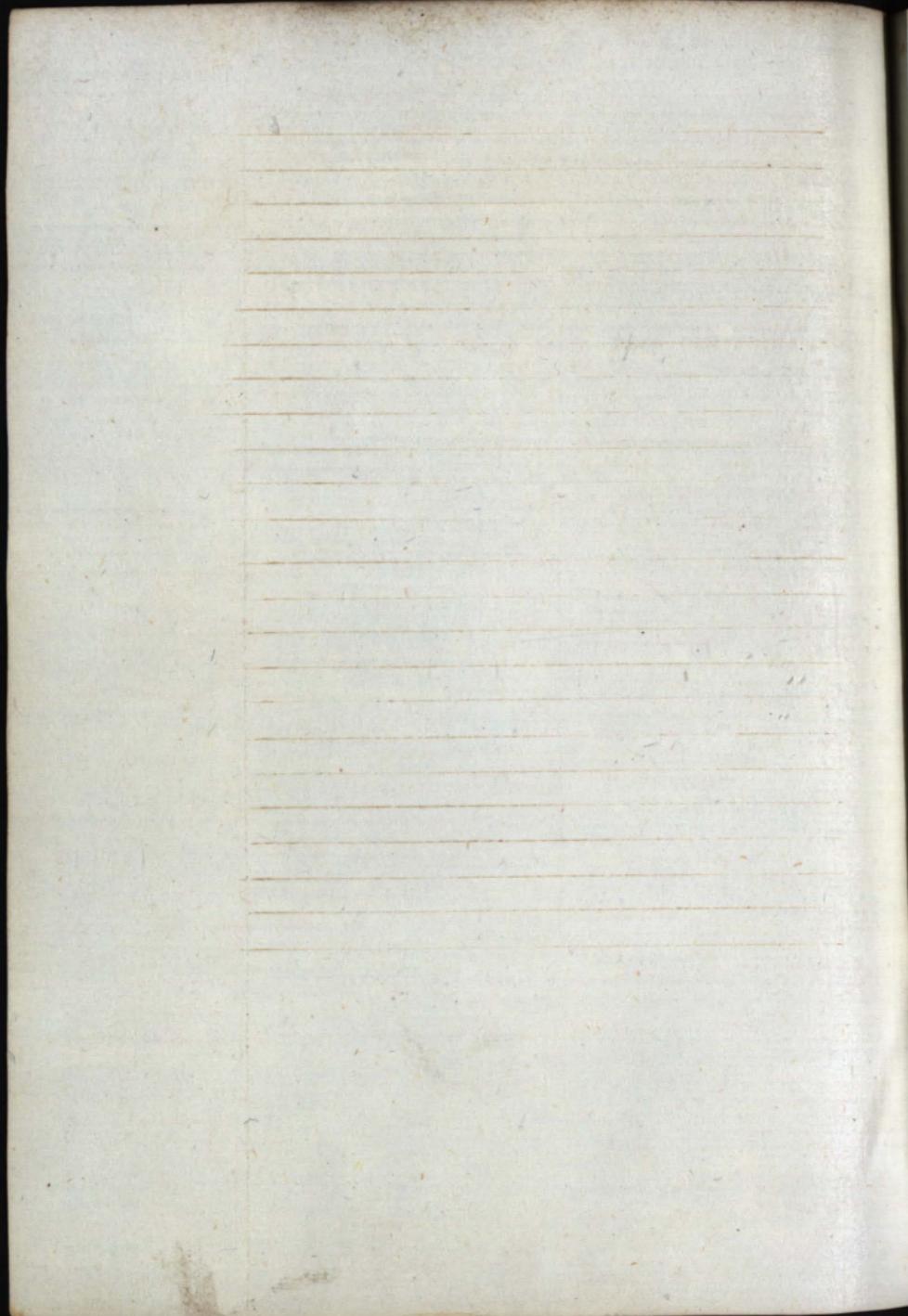
ixi xp̄i et hoc crucifixum. O q̄ angustie erit
vndiq; ue repbis. Sup̄ erit index mali ut
horrendus chaos iferni. A dext̄ peccata accusata
Ac similes ihueta demouia ad supplicium trahentia
Int̄ ḡstā vies. Scis mūl arde. Misi pec-
cator sic ḡphēsus quo fugiet. Latere eū
impossible. Apparere itollerabile. Mallet repbi
oc tormenta sustine q̄ fateri uari uide uidias.

Tu aut̄ dñe misere nob̄. Deo grās

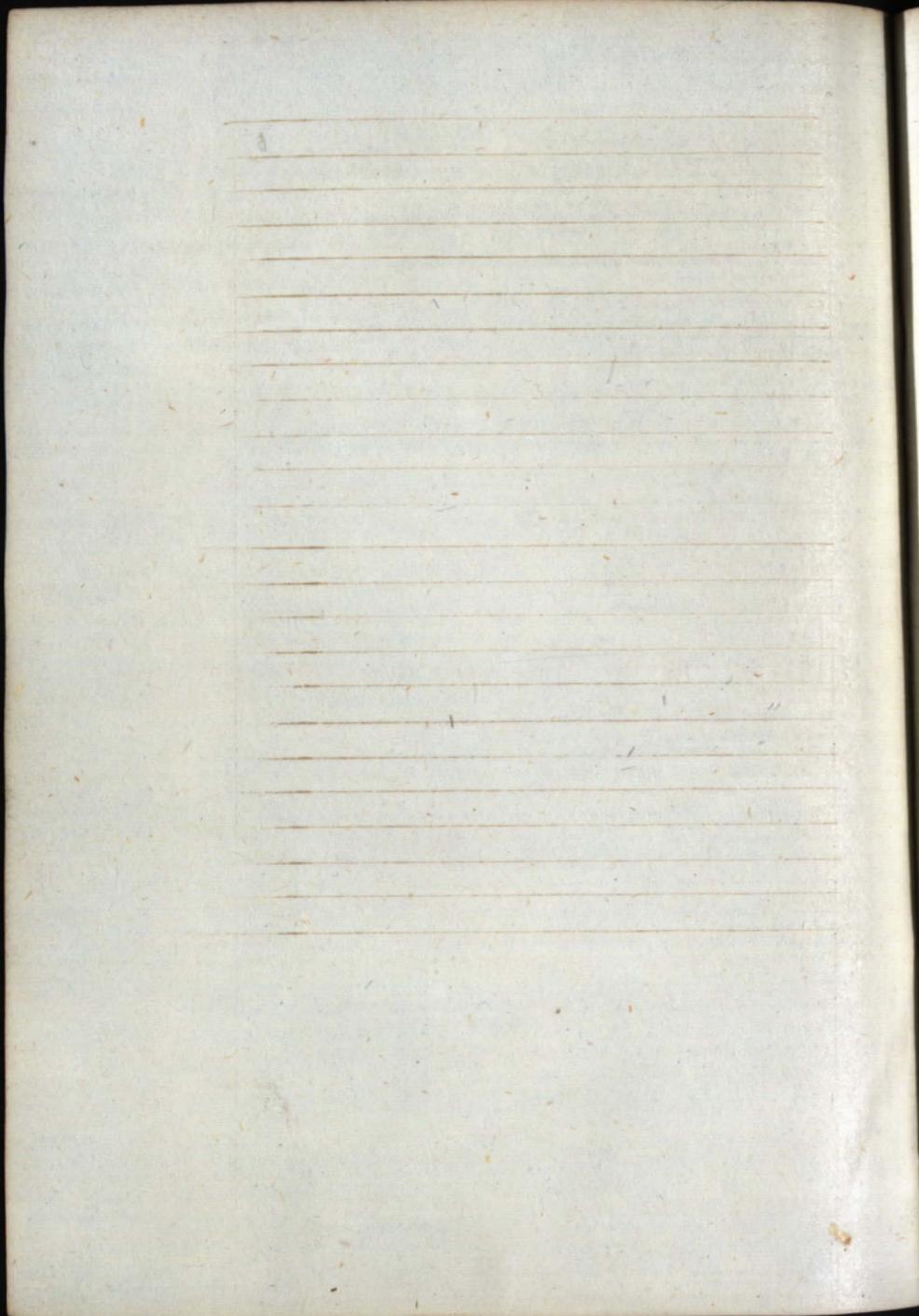
Urbanus papa pro magno munere agnū
dei transmisit Imperatori cum Infrascriptis
versibus:-

Balsamus et mūda cera: cū ēsmatis uida
Conficiunt agnū: quez ē do munere mag-
Fonte relut natuz: p̄ mistica sanctificatiq;
fulguris hoc signuz depellit oē malignuz
Morte repentina saluat, cathanaeq; ruu
Pregnas saluat, sine ve partus liberat.
Damina sedat dignis ēt vntutib; ignis
Portat mūde; Se fluctib; eripit unde
Peccati frangit: ut xp̄i sanguis et ap̄it
Si quis honorat eū, retinebit ab hoste frāp̄i
Agne dei miserere mei. qui ēmīna tolis.

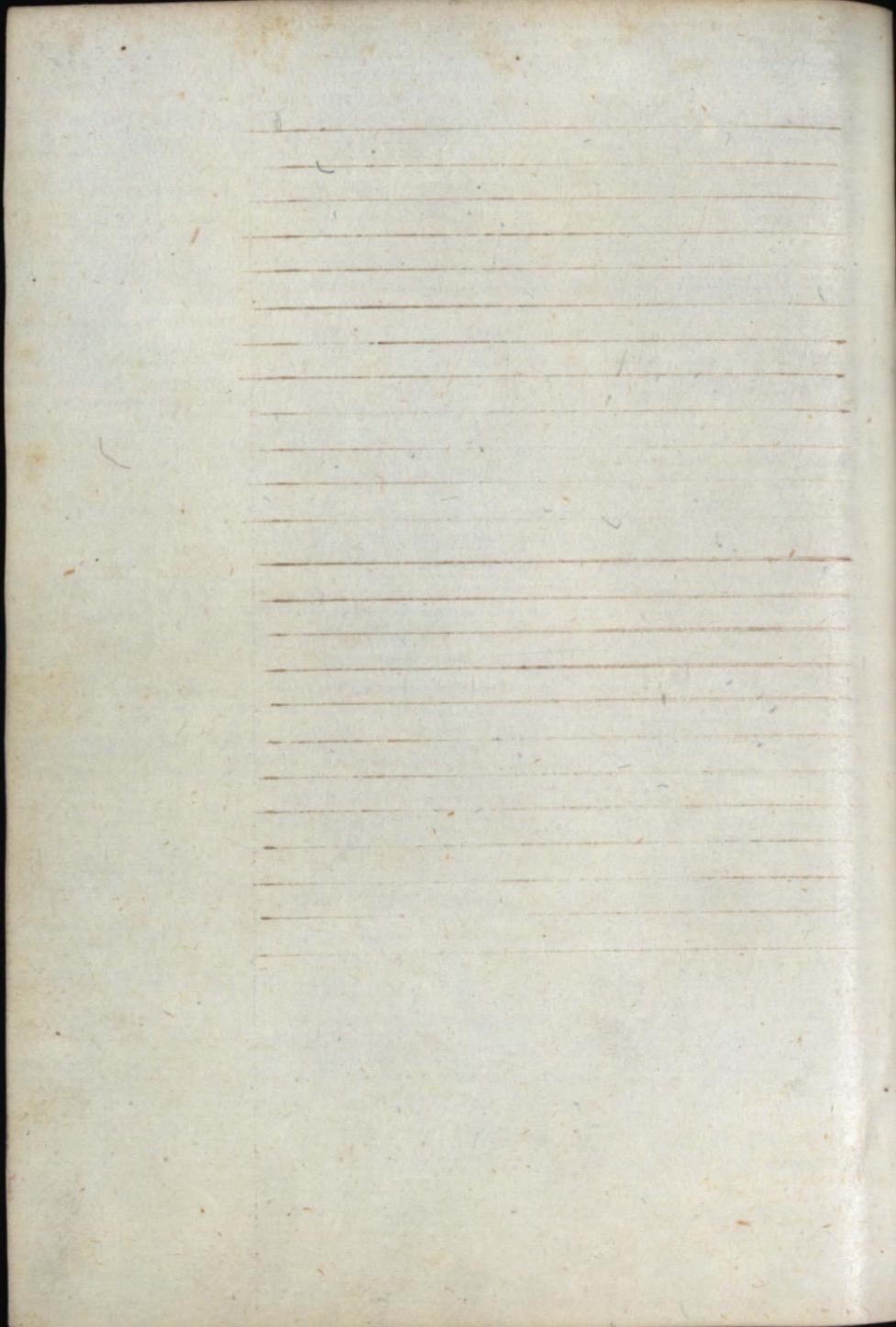
125a

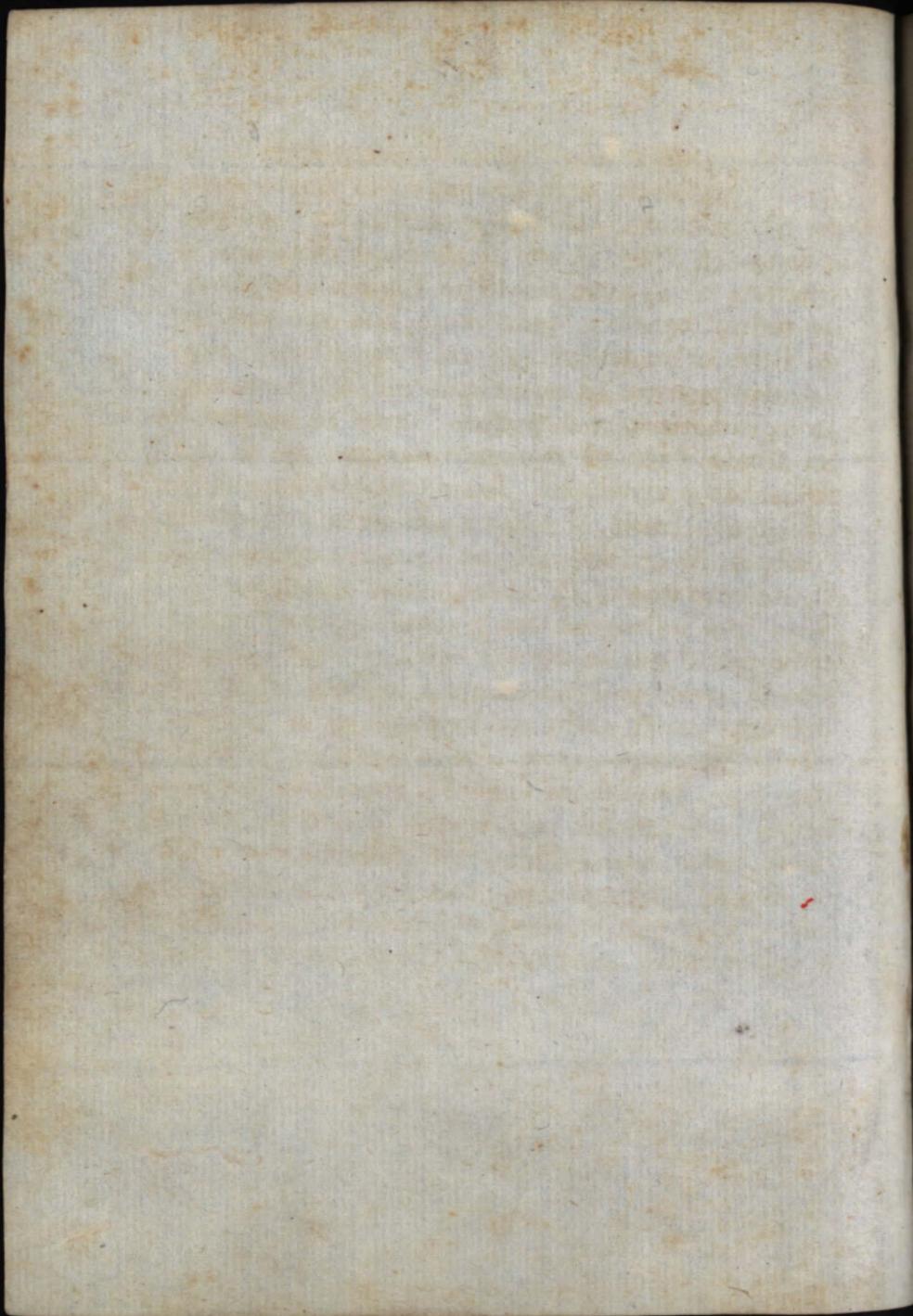
1256

125c

125 d

Tuti multa sciunt: et semetipos nesciunt: Alios
inspicunt et se ipos deserunt. Deum q[ua]ntu[m]
per ista exteriora deserentes interiora sua quibus
interior est deus. Idcirco ab exterioribus redeam ad
interiora: et ab interioribus ad superiora ascendam:
ut possim cognoscere unde uenio: aut quo uado: aut
qd sum: Et unde sum: Et ita p[er] cognitionem mei
valeam puenire ad cognitionem dei: Quanto namq[ue]
ad cognitionem mei proficio: tanto ad cognitionem
dei accedo. Heu no[n] adherendo ueritati: sed ab ipsa
defluendo p[er] uanitatem: homo uanitati similis fact[us]
est. Et qd uanius qd diligere uanitatem: Quid uero
iustius: qd contemptorib[us] ipsam negare cognitionem:
Quid uero iniquus qd contempnere ueritatem:
Quid inq[ui] iustius ut iam de cognitione uelit gloriari
et no[n] possit qui de cognita non e[st] gloriatus. Itaq[ue] ap[petitus]
petitus uanitatis e[st] contemptus ueritatis: contempt[us]
ueritatis causa nostre cecitatis. Et qa no[n] approba
uerit[er] inquietum deum h[ab]ere in notitiam tradidit
illos deus in reprobum sensum. Secundum ictorem
hoiem tria i[nt] mente mea iuuenio: p[er] que deu[er] recolo:
conspicio et concupisco. Sunt autem hec tria.
Memoria. Intelligentia. Voluntas sine amor[bus]: p[er]
memoriam reminisco: p[er] intelligentiam intueor:
p[er] voluntatem amplector[em]. Cum dei reminiscor

in memoria mea iuuenio eum: et i ea de eo: et in eo
delector: secundum q ipse m̄ donare dignat. Intelligētu
it uer qd sit deus i se ipo: qd in angelis: qd i sanctis:
qd in creaturis: qd in hominibus. In se ipo est incōprensibi
lis: qd pncipium et finis. Pncipium sine pnci
pio: finis sine fine. Ex me itelligo qd icōpicenslibi
lis sit deus: qd me ipm itelligere non possum: quē
ipse fecit. In angelis ē desiderabilis: qd in eo assidue
desiderant prospicere. In sanctis ē delectabilis: quia
i eo assidue letant. In creaturis ē admirabilis: qd
oia potenter creat: sapiēter gubernat: benigne dispē
sat. In hominibus ē amabilis: qd ex deus est: et ipi
sūt populus eius: ipse i eis habitat: tanqz in templo
suo: et ipi sūt templum ei. Non deignat singulos
neqz vniuersos. Quisqz eius meminit: eumqz itelli
git ac diligit cū ipo est. Diligere cū debem⁹: qm
ipse p̄ea dilexit nos: et ad ymaginem et similitu
dimem suā nos fecit: qd nulli alijs creature donare
uoluit. Ad ymaginem dei facti sum⁹: hoc ē ad in
tellectū et notitiam filij: p quē itelligim⁹ et congo
scimus patrem et accessum h̄emus ad eum. Tanta
cognitio ē inter nos et dei filium: qd ipse ymago dei
ē: et nos ad ymaginem ei⁹ facti sumus. Quam cogni
tionem et ipa similitudo testatur: quando non so
lum ad ymaginem: sed ad similitudinem eius

facti sumus. Oportet itaq; id qd ad ymaginem ē: cum
 ymagine conuicere: et non in uacuiū nōmen yma-
 gine participare. A p̄sentem ergo ymaginem eius
 in nobis in appetitu pacis in intiuītū ueritatis. In x,
 amore caritatis: teneamus eū in memoria: p̄tēt
 i conscientia: et ubiq; p̄tēt ueneremus. Dā ens
 si qđem mea eo ipso eius ymagō ē: quo ei capax ē:
 eiusq; particeps ē: potest. Non ppterēa eius ymagō
 est: quia sui meminit: seq; intelligit: ac diligit: sed
 qđ potest meminisse intelligere: ac diligē: a quo sita
 est. Quod cū facit: sapiēs ipa fit. nihil enim tam
 simile est illi sūme sapientie qđ mens rationalis: que
 p memoriam: intelligētiā: ac voluntatem in illa
 trinitate ineffabili consistit. Consistere autem i illa
 nō pot: nisi dei meminit: eiusq; diligit ac intelligit.
 Meminerit itaq; dei sui ad cuius ymaginem facta
 est. Eumq; intelligat: diligit: atq; colat: cū quo p̄t
 semp potest ē: beata. Beata tua apud quam deus
 regem uicit: et in cui tabernaculo regesat: beata
 qđ dicere pot: et qui creauit me reguit i tabernaclo
 meo. Nlegare si qđem ei regem celi non poterit.
 Cur ergo nos deserimus: et in istis exterioribus do-
 minuz querim?: qui apud nos ē: si nos uelut? esse
 apud deum. & euera nobiscum ē: et in nobis: sed
 adhuc per fidem: donec uidere mereamur p speciez.

Houim' inq't apostolus hñtare xp̄m p fidem i cordi
bus nr̄is: q̄a xp̄s in fide: fides in m̄te: mens i
corde: cor in pectore. per fidem recolo dñm crea-
torem: adoro redemptorem: expecto salvatorem.
Credo uidere eū in oībus cr̄aturis: habere me i
ipo: etiam q̄ his oībus ieffabilitate iocundius: atq;
beati' est cognoscere in se ipo. patrem nāqz et fi-
lium. cū sp̄i sc̄o cognoscere ē uita eterna: bñtudo
pfecta: summa uoluntas. Oculis nō uidit: nec auris
audiuit: nec i cor hñis ascendit: quāta caritas: i
qz̄ta suauitas: et qz̄ta iocunditas maneat nos i illa
visione: quando dñm facie ad faciem uidebimus:
qui ē lux illuminator: requies excitator: pata-
redemptum: uita uiuetum: corona vincentium.
Ita i m̄te mea vmaginem illi sume trinitatis
repperio: ad quam summam trinitatez recolendam.
inspiciēdam et diligēdam: ut ei' recorder: ea delec-
ter: et eam complectes: totū id. qd uiuo debeo ref-
ferre. A lens ymago dei est: in qua sunt hec ta-
dest. M̄emoria: intelligentia et voluntas. M̄emo-
rie tribuum' omie qd sc̄imus: etiam si nō inde coi-
tamus. Intelligētie tribuum' oē qd neq; cogitando
iuenimus: qd etiam memorie demandamus. Per
memoriam patri similes sum: p intelligēti am-
filio: sp̄i sc̄o nihil tam facile simile ē i nobis: qz̄
voluntas: ul' amore: sive dilectio: que excellentior

voluntas est. Dilectio donum dei est: ita q̄ nulluz
hoc dono dei est excellenti: Dilectio nāqz que ex deo
est: et deus est: propri sp̄us sanctus dicit: p̄ quē
caritas dei diffusa est in cordibus nostris: p̄ quā
tota trinitas ihabitat in nobis.

De hōie exteriori.

Secundum exteriorē hōiem de parētibz illis
venio: qui me ante fecerūt dampnatum q̄z
natūm: peccatores pectōrem in pectō suo genuerūt
etiam de pectō mittererūt. Misericōdiam in hanc
lucis miseriā induxerunt. Nihil ex eis habeo nisi
miseriam et peccatum: etiam corruptibile hoc corp̄
qd gero. Ad illos uero festino qui morte corporis hīc
exierūt. Cum eoz seplera respicio: non uenerio in
eis nisi cinerem et uermem: fetorem et horrem.
Quod ego sum illi fuerūt: et qd ipi sunt ego ero.
Quid sum ego: homo de humore liquido. Hui enim
in moneta conceptionis de humano semine concep-
tus. Deinde spuma illa cathamodici crescendo caro
facta est: postea plorans et ciuilans traditus sum
hui' mondi exilio: et ecce iam morior plenus ab
hominatioibz et iniqtatibus. Nam iā presentabor
ante districtum iudicem: de opibz meis ratiōem
reditur. Vnde in misero cum uenerit dies illa
iudicii: et aperti fuerit libri in quibz omes mei
conatus: et cogitationes dno p̄ntē recitabuntur.

Tunc dimisso capite pconfusione male conscientie iudicio coram dño stabo trepidus et anxius: ut pothe memorans sceler meos commissa: et cū dicet de me: ecce homo et opa eius: Tunc reducam ante oculos meos omnia peccata mea et delicta. Quadaz nāqz ui diuina fiet ut vniuersitatis sua opa bona uel mala cuncta in memoriam reuocentur: et metis ita mira celeritate cernentur: ubi acciseret ille excusetur scia conscientiam: atqz ita simili et singuli omnes iudicetur. Judicium faciet ostensor qsqz suo: cuncta qz cunctorum cunctis archana patebuntur. Quod enim nūc confiteri erubescim: tunc omnibus manifestabitur: et qdqd hic dissimulando palpamus: totū illic uin dex flama cōburet. Ignis ubiqz ferox: ruptis pugnabit habens. Quanto nos diuiti deus expectat ut ex emēdem: tanto districtius iudicabit si neglexerimus. Cur tanto pere ergo uitam istam desideramus: i qzto amplius uiuimus: tanto plus peccam: Quato est uita longior: tanto culpa est numerosior. Quotidie namqz crescut mala: et subtrahunt bona: assidue uariat homo p prospere et aduersa: et ignorat quan moriatut. Sicut enim in celo stella corriscaens currit ueloater et repete deficit: et sicut linctilla ignis subito extinguitur et in cinerem redigitur. Sic citio finitur illa finitam datur istam cernere uitam. Cum enim libenter ac iocundissime moratur homo in mundo: et

mora iactuā
s' mundi.

dumq; se uictus arbitratua: ac m̄lta in longa tempora
 dispoit agenda. subito rapit in mortem et ex ipro-
 uiso auferit a corpore. Verūtamen cū magnō metu
 magnisq; laboribus separat̄ anima a corpore. Veniunt ē
 angeli assumē illam ut p̄ducant illam ante t̄bunal
 iudicis metuendi: et tūc illa memorans opa sua ma-
 la et pessima que gesit die noctuq; cōtremiscit. et
 illa q̄rit fugere inducasq; petere dicens. Date mi-
 ul' vni' hōie spatiū. Tunc quasi loquētia simul
 ei opa dicet. Tu egisti nos opa tua sum: non te
 deserim: sed semp tecum erim: tecum p̄gem ad
 iudicium. Vitia quoq; mltis et multiplicib⁹ c̄mimi-
 bus eam accusabuit: mltaq; falsa testimonia adūs-
 iuēnient: q̄q; q̄p uera ad dampnatorē possēt satis
 sufficere. Demones uero terribili vltu et orribili
 aspectu eam terrebunt. Ingenti furore eam pseqnt̄
 et comprehendent̄ eam tribulat̄ quā horribiliter uolen-
 tes retrnare et possidere nisi sit qui recripat. Tūc
 aut̄ inueiens oculos clausos et os: aliosq; corporis sē-
 sus p̄ quos solebat egredi et delectari in his exterio-
 ribus reuertet̄ ad se: et uidens se solam et nudam:
 ingenti horrore concussā despatione deficit in se:
 et cadet sub se: et que pro amore mudi et carnis
 uoluptate dei amorē dereliquat̄ dereliquerit̄ sine
 misericordia adei misericordia in hora tante ne-
 cessitatis: atq; demonib⁹ tradet̄ in inferno trua-

danda. Sicut aia peccatoris in die qua ignorat et hora
qua nescit rapit a morte et segregat a corpore: pergit
misericors plena tremens ac dolens et cum nullam
excusationem habeat quam pro peccatis suis possit
ostendere contabescit et perimescit ante deum appa-
vere. Ingenti horrore concutit: et multiplicibus cogita-
tionibus estibus agitat. Cum ingenti solutione car-
nis seductis emedio omnibus a se illum terminum co-
siderat cui appropinquat: et post paululum hoc iue-
nit quod appetitum mutari non poterit. Considerat
plane eternus iudex quod districtus uiciat: et ante se
ueritatem tante iusticie: quas rationes uite sue po-
nat. Si eis cuncta opera que intelligere potuit deuinau-
tentia: tamen coram districto iudice: illa magis quod
in semet ipsa non intelligit pauescat. Crescat paucus
cum cogitat quod uite huius nequam sine culpa tra-
sire potuit: hec quidem quod laudabiliter uixit sine aliquo
reatu est: si remota pietate iudicet. Quis enim consi-
derare ualeat quanta mala per momenta tempore tractam:
et quae bona negligimur? Sicut enim est perpetratio
mali: sic delictum est: ut desidia non desideracio boni.
Crauis si quidem iacturam: cui nec bona facimus: nec bona
cogitamus: sed cor nostrum per vanam et utilia deservimus
vagari. Huius tamen difficile est cor tenere ab illicita co-
gitatione conuicare: nimis etiam difficile est terrenas
occupaciones absque peccatis ministrare. Quapropter nullus

semetipm diuidicare et comprehendere pfecte pot: sed
mltis cogitatiobus occupatus: sibi met ipi aliquo m
manet incognitus: ubi oio qd tollerat nesciat. Prop
terea ingete exatu subtiliori terret metu: quia et si il
la q scuit nqz ptermisssm meminit: formidat tñ
que nesciat. **De dia Insigta.** 7 de nlt carnis. 7 qtz sit ptuz ac.

Onima insignita dei imagine: decorata simili
tudine: desponsata fide: dotata spu: redempta
sanguine: deputata cū angelis: capax btitudinis: bo
nitatis heres: ratiis particeps: qd t cum carne
Nl u ista pateris: propt carnem aliena pecc tibi im
putant: et tue iusticie quasi pannus menstruante re
putant: atqz tu ipa ad nihilum es redacta: et quasi
nihilum et iane reputata. Ul hil aliud est caro qz
qua tibi est tanta societas: nssi spuma caro facta:
fragili uestita decore: sed erit qz es cadacea miserac
et putridum: et cibus uermium. Nam qz ticiungz
extollat semp caro est. Si diligenter consideres qd
p os et nares ceterosqz meatus corporis coadiutue
uiuus sterquilinuz nqz uidisti: si singlas ei mis
rias enumerare uelis: qz sit onerata peccatis: iraci
ta uicis: pruriens concupiscentiis: occupata passio
nibz: poluta illusioibz: prona semp in malum: et
i ome uirtuz proclivis: plenam omni confusione i
uuenies igminia. propter carnem hō similis uani
tati factus ē: qz ex illa uicum concupiscentie exit.

tilis gsidatio. quo captiu' tenet' et icuruat' ut diligat uanitatem
et iniqtatem opet' Attende homo qd fusti ante
ortum: et qd es ab ortu usq; ad occasum: atq; qd
eris post hanc uitam. Profecto fuit qn' non eras.
postea de uili materia factus: et uilissimo panno
iuolutus: mestruali sanguine i utero materno fusti
nutritus: et tunica tua fuit pellis secudina. Sic in
ditus et ornatus uenisti ad nos: nec memor es qz
sit uilis origo tui! forma: fauor popli: seruor uiue
nilis: opesq; subripuere t' nostere qd sit homo. Ni
hil c' e aliud homo qz syma fetidum: saccus sterco
et cibus uermium: post hoiem uermis: post vermez
fetor et horror: Sic in non hoie: uertit' ois homo.
Cur ergo supbis homo: attendens qf fusti uile sem
et sanguis coagulatus in utero: deinde miseria: hu
uite expositus: et peccato: postea uermis et cibus
uermium futur' in tumulo. Quid supbis puluis et
cinis: cui' conceptus culpa: nasci miseria: uiuere
pena: mori angustia? Cur carnem tua' preciosis reb'
impinguis et adornas: quam post paucos dies uer
mes deuoraturi sūt in sepulcro. Animam uero tuaq;
no adornas bonis opib' que deo et angelis suis p'sen
tanda est in celis. Quare aīam tuam uilipendis:
et ei carnem p'ponis? Dominam autē ancillari et
ancillam dñari magna abusio est. Totus si quidem
mūdus iste ad unius aie p'tium extimari non pot.

Non ē pro toto mundo deus aīam suā daret: quā
 pro aīa humana dedit. Sublimis ergo ē aīe pretium,
 que nō nisi sanguine xp̄i redimi potuit. Quā ergo
 comutatioē dabis pro aīa tua: qui pro nihilo das
 illam? Nō ne dei filius cū ēēt in sinu patris: a
 regalib' sedibus pro ea descendit: ut eam liberaret a
 potestate diaboli: Quā cū iudisset pectoz simbus
 irretiam: iā iamq; demoibz tradendam: ut morte
 ppetua dampnaret: fleuit sup illam: que se flere
 nesciebat: nec solum fleuit: sed etiam se occidi pmi-
 sit: ut p̄iosi sui sanguis p̄tio eam redimetet. As-
 pice mortalis: pro te datur hostia talis. Agnosce o-
 hō q̄ bilis ē aīa tua: et q̄ grauia fuerit vlnera-
 ei: pro q̄bus necesse fuit xp̄m dñm vñerari. Si
 nō ēēt h̄ ad mortē: et mortem sempitēnāz: nūqz
 pro eoꝝ remedio: dei fili' moreret. Noli ḡ uilipēdē
 aīe tue passioē: cui a tanta maiestate: tantā uides
 exhiberi cōpassioēz. Fudit ip̄e lac̄mas pro te: lana
 et tu p singlās noctes lectum tui cordis cūpictioē
 et lacrimas assiduitate. Fudit ip̄e sanguinē sui:
 fide et tu tuū quotidiana corporis afflictione. O d
 semel ponere pro xp̄o aīaz nō potes: saltē p̄optiori
 quodam: sed longiori martirio: Noli attendere quid
 caro uelit: sed qđ sp̄us poscit. Tunc glorioſus erit
 dum redierit ad dñm suūz: ita tñ si corpe secum
 nihil tulerit: et deterſerit omne ſordidum. Si uero

dicas durus est hic sermo: nō possum mundū spnere
et carnem meam adio hēre. Dic m̄ ubi sūt amatores
mondi qui ante pauca t̄pia nob̄cum erant. Nihil
ex his remansit n̄ cineres et uermes. Attēde dili-
genter qd sūt: ul̄ qd fuerūt. Homines fuerūt sicut
tu: comederūt: biberūt: riserūt: duxerūt i bonis dies
suos: et in puncto ad inferna descendērūt. hic car-
eox uermibus: et illuc aia ignibz deputat: donec x
rursus infelici collegio collegati sempiternis iuoluā-
tur icendus: qui socii fuerūt in uitis. Una namqz
pena iplicat: quos unus amor i criminē ligat. Quid
pfuit illis iamis gl̄ia: breuis letitia: mundi poten-
tia: carnis uoluptas: false diuicie: magna famula
et maḡla occupat̄ia. Vbi risus: ubi locus: ubi
iactantia: vbi arrogantia. De tanta letitia: q̄ta
tristitia: post tantam uoluptatez: tam grauis mi-
seria. De illa exultatione ceciderunt in magnam
miseriam: grandem ruinam: et magna tormenta.
Quicqz illis accidit: tibi accidere potest: q̄a hō es:
homo de humo: limus de lino: de tra es: et de tra
ueisti: et i terram reuteris: quan ueiet dies ultia
que subito ueiet: et forsitan hodie erit. Certe est
q̄ moueris: sed icertiz est quando: aut quomodo:
aut ubi: qm̄ mors ubiqz te expectat. Tu quoqz si
sapies fueris: ubiqz eam expectabis. Si carnem se-
queris pumeris in carne. Si i carne delectaris: crv-

de étituli
mortis

ciaberis in carne. Si curiosas uestes regris: pro ora
 tu uestium subtilis te sternet tinea: et opimentis
 tuis erit uermes. Iustitia enim dei aliud iudicare
 non potest nisi quod merentur opera nostra: Qui enim plus
 diligit mundum quam deum: seculum quam claustrum,
 gulam quam abstinentiam: luxuriam quam castitatem se
 quitur diabolus: et ibit cum eo in supplicium eternum.
 Quis putas tue meror erit: quod luctus: que iustitia
 cum separabitur. In iusti a consortio sanctorum: et a iusticie
 dei: et traditi in potestate demonum ibi cum ipsis in
 ignem eternum: ibique erit sine fine: in luctu: et
 gemitu: proculque a beatae paradisi patre. Exu-
 lantes cruciabitur in gena perpetua: nunquam lucem
 uisuri: nunquam refrigerium adepturi: sed per millia
 millium annorum in inferno cruciandi: nec inde
 unquam liberandi: Vbi nec qui torquenter aliquando fati-
 gantur: nec qui torquent aliquando morientur. Sic enim sic ibi
 ignis consumit: ut semper reseruet. Sic tormenta
 aguntur ut semper renouentur. Juxta uero qualitates
 culpe penam sustinebit unusquisque gena: et similiter
 culpe rei suae similibus iungetur cruciandi. Nihil ibi
 aliud audiatur nisi fletus et planctus: gemitus: et
 ululatus: merores: atque stridores dentium. Nihilque
 uidebitur nisi uermes: et larvales faties tortorum: atque
 tetrorema monstra demoniorum. Vermes crudelis
 mordebit intima cordis. hinc dolor: inde paucorū

De luctu et
 pena malorum

mitus . stupor . et timor horrens . Ardebitq; miseri-
in igne eterno : in eternum et ultra . In carne cru-
ciabunt p ignem : In spu p conscientie vermem :
ibi erit dolor tollerabilis : fetor incomparabilis : tio
horribilis : mors corporis et aie : sine spe uenie et ni-
sericordie . Sic tamen moruent ut semp uiuant .
et sic uiuet ut semp moriant . Ita aia peccatoris
aut in inferno p peccatis cruciat : aut in par adiso p
bonis meritis collocat . Nuc ergo alterum e duobus
elligam : aut semp cruciari cum impiis aut ppetua
liter letari cum sanctis . Bonu si qdem aut malu :
mors et uita ante nos sunt posita : ut ad qd uolueri-
mus manum extendamus . Si tormenta no terent ,
saltem nos inuitent pmia . *De fruio iustorum . qd o possidebi*
uiden dix

Premium uite eterne est uidere deum : uiuere
cu deo : ee in deo qui erit oia in oibz : habere dñz
qui e sumuz bonum . Et n est sumuz bonum : ibi e
suma felicitas : suma iocunditas : uera libertas : pfecta
caritas : eterna securitas : et secura eternitas . Ibi e
uera letitia : plena scia : ois pleritudo : et ois beatitu-
do : pax : pietas : bonitas : lux : uirtus : honestas : gau-
dia : leticie : dulcedo : uita plementis : glia : laus : re-
quies : amor : et concordia dulcis . Sic cum deo homo
beatus erit : in cui conscientia peccati inuentu no sunt .
Videbit eum ad voluitatez : habet ad uoluptatem : fru-
etur ad iocunditatem : in eternitate uigebit : i ueritate

fulgebit: in bonitate gaudebit. Sicut habet permanendi
 eternitatem: sic cognoscendi facilitatem: et requiescendi
 felicitatem: Cui si quidem erit illi sancte ciuitatis ieru-
 salem: cui angli ciues: deus pater templum: filii eius
 splendor: spes sancta est caritas. O ciuitas celestis ma-
 gno secura: patria continet totum quod delectat: populus sine
 murmure: incole quieti: huius nullam idigentia habet.
 Quae gloriosa dicta sunt de te ciuitas: Sicut letantur oiu-
 hitatio est in te: Omnes letantur in letitia et exultatione:
 omnes delectantur deo: cuius aspectus est pulcher: facies de-
 cora: eloquum dulce: delectabilis est ad iudicium: sua-
 nus est ad beatitudinem: dulcis ad perficiendum. Ipse per se pla-
 cet: et per se sufficit ad meritum: sufficit ad premium:
 nec extra illum quicquam queritur: quia totum in illo iuenerit:
 quod desideratur: Semper libet illum aspicere: semper habere:
 semper in illo delectari: et in illo perficiari. In illo clarificatur
 intellectus: et purificatur affectus: ad cognoscendam
 et diligendam veritatem: et hoc est totum bonum.
 huius: noscere sicut et amare creatorum suum. Que ergo
 nos angit uesperania: initioq; sitire absintiu-
 di sequi naufragium: uite labores pati infortiu-
 m: impie tiranni dis ferre dominium: et non magis co-
 uolare ad scotorum felicitatem: ad anglorum societatem: ad
 solempnitatem supne leticie: et ad iocunditatem cotem-
 plative uite: ut possim intrare in potestias domini:
 et uidere superabundantes diuicias illas beatitatis ei-

Ibi uocabim' et uidebam' qz dulcis e dñs : et qz mag' multitudo dulcedinis ei'. Videbam' glie decorē sc̄tor splendorem : et regie potestatis honorem : Cognoscez' patris potētiam : filii sapientiam : sp̄us sancti benignis simam clementiam : et ita habebim' notitiam illius siime trinitatis : Hic corpora p corpus uideremus : imagines etiam corpora sp̄u cernim' : tūc uero ipam ueritatem puro mētis iutu uidebam'. Obeata uisio uidere dñm in se ipo : uidere in nobis : et nos i eo felici iocūditate : et iocuda felicitate . Quicqz desiderabim' totum habebim' : nihil ampli' desiderantes : et qe quid uidebam' amabim' : ipo amore beati : dulcedine amoris : et suauitate contemplatōis . Hec erit siuia cōtemplatōis . hec erit siuia illi' felicitatis : quoia; intellige in suo puro ec : sincera diuinitas comprehendet : modo icōp̄nsibilis t̄nitas : patebit archana diuinitatis . Videbit et amabit deus : et hec uisio et delectatio totū cor hōis implens et satians : tota erit illi' bēitudinis consumatio . Una erit om̄iz ligia . Jubilatio idēfessa : unus affectus : amor eternus . His patebit ueritas : iplebit caritas : et erit itegra corpus et aie societas . Fulgebit sicut sol humanitas glouificata : queta erit : et concors carnis et sp̄us societas . Angelox et hōium unum erit gaudium : unum colloquum : vnum cōuiuiz . Non languebit amor : nec liquefiet dilectio : p̄ntibz oibz bonis : nulla

erit dilectionis afflictio: quoniam beatificata diuine ma-
 iestatis p[re]ntia oibus erit oia: et erit cois oiu[er] oipet-
 tia: sapia: pax: et iustitia et intelligetia. H[oc] erit i
 illa pace diuersitas linguae: sed pacifica et cōcōrdes
 cōcordia morū et affectuum. In torrete illi uolupta-
 tis nihil ultra appetet cumulata societas: tanta
 erit felicitas: Ibi si qdem erit cumulus felicitatis sup
 heminens gloria: et suphabudans letitia. Sed ad hec
 quis vdoneus: Profecto uerus penitē: bon' obediens
 amabilis socius: fidelis seruus Venus penitens s[ecundu]m
 ē in dolore et labore dolet de p[er]teritis: laborat p[er] fu-
 turis cauēdis. Vera si qdem penitētia est: sine iter-
 missiois t[em]p[or]ie de peccatis dolere: sic plangi cōmissa-
 ne cōmittat plangēda: frusori nāq[ue] est nō uerus pe-
 nitens: q[ui] adhuc agit qd[em] peniteat. Si ergo uis uerus
 peitens esse: cessa a peccato: et noli ampli' peccare:
 quoiax iamē ē penitentia: quā seqns coinqnat cl[er]icu[m]
 pa. Bonus obediens dat suum uelle et suu[er] nolle:
 ut possit dicere: paratum cor meu[er] deus paratum
 cor meu[er]: paratu[er] qdcunq[ue] p[re]peris facere: paratu[er]
 ad nutum: nutui citi' obedire: paratum ē uacare:
 proximis ministrare: me ipm custodire: et i celestiu[m]
 contemplatione reuestire. Amabilis socius oib[us] ē officio-
 sus: et nulli onerosus: deuotus ad deum: benignus
 ad pximum: soberuus ad mūndum: domini seruus:
 pximi' socius: mundi domin'. Supiora h[ab]et ad ga-

de uo ob-
diente.

De amabi-
lis sociis.

udium: equalia ad consortium: inferiora ad seruicium.
Nulli è onerosus: sed inferiora redigit ad utilitatem
mediorum et ad honorem superiorum: superiora trahens: inferiora
sequens: ab illis possessus: ista possidens fidelis De fidelis
filius i^m contemplat^e dei: et custodia sui: Custodie ergo tue p*ro*p*ri*a
ad hunc c*on*c*on*s*er*t*am* diligētiam: deinde intellige: nūq*ue* posse
sufficere ad te custodiendū tua industria: implora diuinam
clemētiām. Itaq*ue* ad cōtemplandam in te creato-
ris tuu uolūtatiē bonarum et b*on*iplacentem atq*ue* pfectam
angelicam exora tutelam. Patrocinium in regnū
tuum sup te roga: curre p*ro* singulos: supplica singulis
et simul oīb*us*: clama et dīc: Misericordia mea: misere-
remini mei saltem uos amici mei: recipite fugitiū
ūrū: s*ed* fratre uel: s*ed* sanguineum in sanguine re-
dēptoris: heu paup*er* stat ad hostium: clamat et plorat:
aperite pulsanti et condūcite usq*ue* ad regē: ut p*ro*-
stratus coram eo indicem o*mn*es miserias et necessita-
tes quas patior: Ad extēnum uero p*ro*plato tuo cor*de*
tuū: cum oī progenie consigna: nullum i*co* rema-
neat peccatum: q*uo*d nō p*ro* confessiōm delect*at*: Iesu X*m*
sup cor tuū sicut signaculū pone. Cum e*c*ō*x*ps*io*
stūm cordis custodit et ē cordis hostiari*us*: ut p*ro* illū
ingrediant*ur* et egrediant*ur* omnes familie cordis: q*uo*deq*ue*
ter ad simile millia millium angelorum ad foies extiorum
sensui excubantium: Nec alienigena audet irrupe-
terubiles illas acies: p*ro*p*ter* hostiarū reuerentiam

Qualiter debemus nos explorare cotidie.

et angloꝝ custodiam **Integritatis** tue curiosus explo-
rator uitam tuam quotidiana discussione examina.
Attende diligenter q̄z tum profitias: ul' q̄z tum defici.
qualis sis in mōribus: et qualis in affectibꝫ: q̄z simulis
sis deo: et q̄z dissimilis: q̄z prope ul' q̄z longe: nō lo-
coꝝ iteruallꝫ: sed moꝝ affectibus. Stude cognoscere
te: quia multo melior et laudabilior es: si te cognosas:
q̄z si te neglecto cognosceres cursus siderūz: vires her-
barꝫ: complexiones hōiuꝫ: naturas aialium: et hēres:
oiuꝫ celestium et terrestrium scim. Redde ḡ te t̄:
et si non semp ul' sepe: saltē iterdum. Rege tuos
affectus: dirige actus: corrigē gressus. In te nihil
maneat idisciplinatū: pone cōs transgressiones tuas
ante oculos tuos: statue te ante te: tanq; alium:
et sic temetipm plange. Flora iniquates et peccata
q̄b dñm offendisti. Indica ei miseras tuas: ostēde
maliciam adūsarioꝫ tuoz: Cuq; coram eo te i la-
crimis mactaueris: pector te ut memor sis mei. x
Ego ē ex quo cognoui te i xpo diligō te: et illuc mē-
tienem̄ tibi deſſero: ubi et illicita cogitatio supplicui
et honesta pmeret pmiūm. Ad altare nāq; domī
cui pector sto: sed sacerdos tua me gmitat̄ memoria:
tu uero in uicem reddes: si me amaueris: et orōnum
tuarū ptiapem feceris. Ibi recordatione tecum ē pns
desidero: ubi pro te et tuis familiaribꝫ deuotus ptes
coram deo fundis: Nec minoris si dixi pns: quoniam

si me ideo amas: quia ymago sum dei: ita tibi presens
sum et tu ipse m̄. Quicqđ ē tu es substantialiter hoc
ego sum: ymago ē dei ē aīa rōnalis: qm̄ qui in se
ymaginem dei querit: tam proximū: q̄ se querit
et qui illam ī se qrendo inuenit: in oī hoīe eadem co-
gnoscit. Visio aie itellect⁹ ē. Si ergo te uides q̄ nū
aliiā sum: q̄ tu: Et si dominuz diligis: me ymagi-
nem dei diligis: et ego diligendo deum diligō te: et
ita deum unum querimus: et ad unum tendim⁹.
sem̄ nobis iuicem p̄ntes sumus: sicut ī deo in q̄ nos
diligimus. *Quālē debem⁹ orare.*

Cum ad orandum siue ad psalendum ī ecclīa ī
traueris: fluctuantium cogitationū tumultum
exterius relinque: curā extīox penitus obliuiscere:
ut soli deo possis uacare. Fieri ē nō pot: ut aliqui
cū deo loquat̄: q̄ cum toto mundo etiam tacens fa-
bulat̄. Intende ergo illi: q̄ intendit tibi. Audi illū
loquētem tibi: ut exaudiat te loquenter sibi: Ita fieri:
si diuinis laudibus soluēdis debita reuentia: et sol-
licitudine assistas: si singla uerba diuine sc̄pt̄e
diligenter intēdis. Non q̄ ego ista faciam q̄ dico:
sed q̄ facere vellem: et non fecisse peit̄: et nō fa-
cere piget. Tu uero cui maior grā cōcessa ē: no-
tis et p̄ecab̄ piis aures dñi ad te flecte: lacrimis
et suspirijs pro tuis excessibz illui clemēter exora:
atq̄ cantici sp̄alibz in opibz suis illum lauda: et

glorifica.

glorifica. Nihil enim magis supernis ciuibus spectare libet. Nihil regi superno iactuus exhibet: sicut ipse testat. Sacrificis laudis honorificabit me. O qz felix ees si spiritualibus oculis semel intueri posse, quomodo pueunt pncipes coiuncti psalmtibz i medio iuuicilas: tumpam stiax ic. Videres proculdubio q cura: quo ue tripudio intersit cantantibus: assistunt orantibus: adsunt meditatibus: supersit qescientibus: puidetibus: atqz procuratibus plunt. Diligit quidem suos caues supne potestates: et pro his qui hereditatem capiuit salutis solcite congaudet: confortat: instruit: protegit: prouidetqz omnibus omes Hpi e desiderant adiuctum nrm: qm de nobis expectant ciuitatis sue ruinas restaurari. Diligit: querunt: et libenter audiuit bona de nobis. Solliciti discurrit medi inter nos et deum: nros gemitus ad eum fideliter portates. Non deditabunt ee soci nostri qui iam facti sunt ministri nostri. Exultare eos facimus: quando couersi sum ad penitentiam: festinem ergo qptum e de nobis cox letitiam adi plere. Vhe tibi quicunqz es: qui desideras redire ad uomitum: redire ad lutum. Putas ne hre platos i iudicio: quos tanto et tam diu sperato priuare ius gaudio. Exultauerit quam uenimus ad religionem: tanqz sup his quos ab ipa inferni porta cerneret reuocari. Quid uero tuc erit si ab

de gaudio
Angeloz

ip̄a ianua paradisi uiderit redire et retrosum abi-
re eos : qui iam alterū pedem h̄ent in celo : nam si
corpora inferi' et corda sursum . Curram' e' nō pas-
sibus corporis : sed affectibus : sed desideriis : s̄z desio
suspiciois : qm̄ nō solum angelii : sed angelorum cre-
ator nos aspectat . Expectat nos dñs pater tanq;.
filios et heredes : ut constituat sup oia bona sua . Ex-
pectat nos dei filius : tanq; fratres et coheredes : ut
fructu sue nativitatis et precium sui sanguinis deo-
p̄i offerat : et expectat sp̄us sc̄ts : ip̄e si qd̄m ē bo-
tas et benignitas : in qua ab eterno p̄destinati suz
nec dubiu qn̄ p̄destinatioem suā adimpleri uelit :
ergo qd̄ oīs celestis curia nos expectat et desiderat
desiderem' cam q̄to possum' desiderio . Cum mag-
nāq; confusione et rubore ad illam ueniet : qsq; eā
uideret nō desiderat . Q uiciq; uero luḡ orione et as-
sidua cogitatōe in illa quiescatur : et securus hic egre-
dit̄ : et cum magna letitia suscipiet̄ in ea . Vbiq;
fueris ita temet̄ ip̄m ora . Si longe fueris ab ora-
torio noli locū querere : qm̄ tu ip̄e locus es : si fueris
in lecto aut alio loco ora : et ubi est templū freqnt̄
ad orandum : et flexo corpe mens est erigēt̄ ad
deum . Sicut n̄ nullū momētu ē quo homo non
uat̄ ul̄ fruat̄ dei bonitate et misericordia : Sic n̄
lum debet ē momētu quo cū p̄item nō heat̄ i
memoria . Si dicas ego cotidie oro : et oronis mee

nulli fructu video: sed sicut accedo ad illa: sic re-
 deo: nemo in respondet: nemo loquitur: nemo quodpiam
 donat: sed in cassum laborasse videor: Sic enim
 loquuntur humana stultitia: non attendens quod inde ueritas
 promittat dicens: amen dico uobis: quia quod orates
 petatis credite: quia accipietis et fieri uobis: noli ergo
 uilipendere oponem tuam: quoiam ille ad quem oras
 non uilipendit eam: sed ante quod crediat de ore tuo
 ipse scribi eam iubet in libro suo: et uniuersitatem uobis
 indubitanter sparet debes: quoniam aut dabit nobis quod
 petimus: aut quod nouit esse utilius. Cogita ergo de deo quod
 quod melius potes: et de te quod deterius potes. De te uero
 minus: et de illo amplius credere debes: quod cogitare
 potes. Omne tempus in quo de deo non cogitas: hoc
 te computa perdisse. Ois si quidem res aliena est a nobis:
 tempus autem nostrum vaca exponit et ubi tumet fueris
 ibi tuus es. Noli te rebus tradere: sed commendare: quod
 cunque loco consistis: cogitantes tuas tracta: et quod salu-
 tare est in alio uersa. Omnis si quidem locus ad meditati-
 dum est congruus. Tota ergo facilitate aiium colliges libe-
 tecum habita: et in latitudine cordis tui deambulas.
 Ibidem cenaculum grande stratum christi exhibe. Mens
 uiaque sapientis seper est apud deum. Illum semper ante
 oculos habere debemus: per quem sumus et uiuimus: et sapimus.
 Ipsum namque ut essemus habemus autorem: ipsum etiam ut
 sapientes sumus: debemus habere doctorem: ut beati simus

qd sep ped
 deus hie d

supne suavitatis largitorem: et in hoc imaginem eius.
hoc ē illi simile trinitatis nobis cognoscim⁹. Nam sic
ille est, et sapiens ē, et bon⁹ est: sic et nos p modulo
nro et sum⁹ et nos sum⁹ et idem ē et noscere diligi-
mus. Vt te ipo uelut dei templo: pp illud
qd i te est simile deo. Honor si qdem deo sumus ē
illū uenerari et imitari. Imitaris si pius es: tēphū
ē sanctū est deo mēs pi⁹: et altare optimū cor eius.
*uenerans et
imitans.*
veneraris si misericors es: Sic ipse oībus misericors
ē. Hostia si qdem acceptabilis ē deo, facere bonum
oībz pro deo: fac oīa sicut fili⁹ dei: ut dign⁹ sis dō.
qui te dignatus ē filium uocare: In oībz uero q agis
dei ē pntem cognoste. Caue g ne i eo qd male de-
lectat: uel iusio tua: ul cogitatio tua remordeat: ne
dicas, neq; fatias qd nō licet, etiam si libet: nec aliquo
facto aut signo deum offendas: qa nāq pns certit
qcad facis. Magna t custodia necessaria ē. Cujta
agis, ante oculos iudicis cuncta cernētis: cū illo tū
semper es secur⁹: si talē te pparaueris, ut tecū adē
dignet: Si tecū non ē p grām: adest tñ p iūndictā.
Sed uhe t si ita tecum: Imo uhe t si ita tecū non
adest. Illi nāq irascat: quē peccantem nō flagellat.
Nam quē flagellān⁹ nō emendat, in futuro dāpnat.
*nō p su-
ere morte.* Certum ē qa ubiq; mōs t minat: diabolus isidiat
ut rapiat aīaz tuam quā⁹ egredit̄ de corp̄. Tu uō
noli timere: qm̄ deus in te habitat: si tñ hitat, eri-

piet te: et a morte, et a demone. Fidelis, & fons est:
 nec deserit spantes in se: nisi por ipse deserat. Deser-
 rit autem cum cor p prauas cogitationes et intiles:
 uaga mente discurrit. Idcirco cum solitudine et custo-
 dia illū custodire et tenere debemus: ut in illo deus rege-
 scere possit. In oī nāq; creatura, que sub sole ē uanita-
 tibus mūdanis occupat. Nihil humano corde sublimi-
 ul nobilis ul deo similius repit. Quapropter nū aliud
 qrit ate nisi cor tuū. Mundus ḡ illud p purā con-
 fessionem: et assiduā orationē: ut mundo corde teum
 uidere possis p continuā dei circūspectōe. In oī loco ei-
 esto subiectus et intentus. Compone mores tuos: ut
 sis in te pacatus. Dilige oēs hoīos: et oībus te amia-
 bilem exhibe: ut sis pacificus et dei filius. Sic eris
 bon⁹ monacus: sanctus, humiliis et rectus. Et cuī
 talis fueris mei memetō. Vhe m̄ qa ista dico: et
 ista nō facio: et si aliquo facio nō diu pseuero. Ista
 habeo in memoria: et nō seruo in uita: hēc i smōi
 bus et nō in morib; Legē in corde et ore tota die
 rumino et contraria legi ago. L ego in ea de religione
 et plus diligo lectionem q̄ orationem. Verūtū nū
 aliud docet me diuina scriptura: nisi religionē amare
 et ueritatem suare: caritatem hēre. Ego aut miser
 et miserabilis: atq; curio ad lectionem: q̄ ad orationē;
 libenter uolo legere: q̄ missas ascultare: expectas ut
 uocet me aliquis: uolens de necessitate sua m̄ loqui.

De amissione caritatis.

Ego vero libe aliquem accipio, quem ille vel ille uellet habere: lego in eo et legem amitto caritatis fructum: pie tatis affectum compuncto fletus: missae ex utilitate celestium contemplationem. Nihil tamen in hac uita dulcissim sentitur vel audiatur sumi: nihil ita metem ab amore mundi separat: nihil sic autem contra temptationes roborat: nihil ita hominem excitat et adiuuat ad operem onus et ad operem laborem.

De Oratione sua intentione.

Nisserere mei deus: quoniam ibi plus peccata mea emendare debeo. In monasterio namque dum sepe oro: non attendo quod dico. Oro quidem ore: sed mente, quidem foris uagantem, orationis fructu priuio: et ideo proposito quod dico. Parvum est predest sola uoce cantare, sine cordis intentione: Propterea magna pueritas immo insaniam est: quam cum domino maiestatis loqui in oratione presumimus: et sensum auertimus: et ad quod nescio conuertimus: leptias cor. Magna ergo insaniam et grauiter iudicari est: cum uilissimum plus loquorem ad se audire dedignat creatorum universitas. Ineffabilis est dignatio bonitatis quam cotidie conspicimur nos felices: aures auertentes: obdurantes corda: et nihilominus clamat ad nos dicit. Reddite ad cor puericatores: uacate et uidete: quoniam ego sum deus. Loquitur nam deus in psalmo: et ego illi: nec tamen cum dico psalmum attendo cuius psalmus

sit. Idcirco magna iniuriam deo facio: cū illū p̄cor
 ut orationem meam exaudiat: quā ego q̄ fundo nō
 audio. Deftor illū ut m̄ itendat: ego uero n̄ mihi
 nec illi itendo: sed qd̄ deteri⁹ ē imunda et iutilia
^{de istabili}
^{cordis}
^{huāni} i corde usando fetorem orribilem ei⁹ aspectib⁹ igerō.
Nihil ē in corde meo me fugati⁹: quo quotiens &
 me deserit et p̄ prauas cogitationes defluit: totiens
 diū offendī. Cor meū ē cor uanū: uagū et ista
 bile dū suo ducit arbitrio: et diuino caret consilio:
 i se ipo non pot̄ cōsistere: sed oī mobilis mobili⁹ p̄
 infinita distrahit: et hac illacq; p̄ inumerā disar-
 rit: et dii p̄ diuersa regem qrit: nō inuenit: sed i
 labore miserii ac requie uacui manet. Sibi nō cō-
 cordat ase disonat: ase resilit: uolūtates alternat:
 consilia mutat: hedificat noua: uetera destruit:
 destruta rehedificat: eadem itaq; atq; itaq; alio
 atq; alio et alio m̄ mutat et ordinat: qd̄ vult n
 nō vlt: et nūq; in eadem statu pmanet. Sicut
 ē molendinū uelociter uoluit: et nihil respuit:
 sed qcqd̄ iponit molit: si aut̄ nū oppoit̄ seipm̄
 consumit: sic cor meū semp̄ ē in motu: et nūq;
 requestat: sed siue dormiam siue uigilem: sōpnat
 et cogitat qcqd̄ ei⁹ occurrit: et sicut molendinuz
 arena si iponit̄ exterminat: pix inquinat: palea
 occupat: sic cor meū cogitatio amara turbat: imū-
 da maculat: uana iq̄etat: et fatigat. Ita cor meū

dum futuri nō curat gaudium nec diuinum querit
auxilium ab amore celestium elongat et i amore tre-
scrum occupat. Cūq; ellabit in illis et uoluit
in istis uanitas illū recipit: curiositas seducit: cu-
piditas allicit: uoluptas seducit: luxuria poluit: tor-
quet iuidia: turbat iracudia: cruciat tristitia:
Sicq; mltis casibus submergit oībz uitys: qm̄ unū
deū q ei sufficere pot̄ dimisit: p mltā dispigitur
et huc illucq; qrit ubi reuestre possit et nihil
iuemit qd ei sufficiat donec ad ipm redeat. A co-
gitatiōe in cogitatiōem ducit et p uarias occupa-
tiones et affectiones uariat: ut saltem uarietate
iparum rez ipleat: quaz qualitate satiari nō
potest. Sic labit cordis miseria subtracta diuina
gratia. Cūq; ad se reuertit et disiuit qd cog-
itauit nih recipit qa nō opus fuit sed ipotuna
cogitatio que componit mltā de nullo. Sic deniq;
decipit machinatio quā demonū format illusio.
Imperat m̄ deus ut pbeam illi cor meū: et qa
impanti deo nō sum obediens et subditus m̄ sum
rebellis et contrari. Unde m̄ subiungari nō poso,
donec fuero subditus illi m̄q; seruam nolens: q
ei nolo seruire uolens. Idecirco plura machinat
cor meū uno momēto qz om̄es hoīes pficere po-
sent uno anno: cum deo nō sum unitus: et ideo
cū me met ipo sum diuersus. Cum illo uero vni-

ri non possum nisi per caritatem : nec subici nisi
 p humilitatem : nec humili ueris cē n̄ p humili-
 tam et ueritatem . Expedit ḡ ut in ueritate me
 discussam , et cognoscam q̄ uilis , q̄ fragilis , et q̄
 labilis sum . Deinde cū om̄es mis̄ias meas cognouero
 necesse est ut illi ihream p quem sum sine q̄ nihil
 sum : et nihil facere possum : et qa adeo peccando re-
 cessi , nisi p ueram confessiōnē ad illū redire non
 possum **F**ater q̄ exortet qd fatendum ē , quia
 nū q̄ eo modo dūt ea intentione , qua peccauī pec-
 cata ḡfessus sum : nec oūm recordatus sum : aut
 pp ueritatem , aut pp m̄ltitudinem . Que aut
 confessus sum , nō pure sum confessus pp turpi-
 tudinem : Confessiōnē ēt meā diuisi . ut dū
 sis sacerdotibz diuersa manifestarem : et ita uera
 cariuī ad quam p partes puenire putauī . Exe-
 cranda nanḡ fictio est peccatum diuidere : et
 supfitient̄ radere : nō intrinsecus erradicare . H̄o
 enim facilis ē ḡfessio n̄ in oris iūtate et cordis
 puritate . Et ut tres sint q̄ de nobis testimoniū;
 dicant i celo : pater et fili⁹ et sp̄ sanctus : addam⁹
 testes sacerdotes cordi et ori ut i ore duoz̄ uel
 trium testimoniū stet om̄e uerbū . Sed dicis suffi-
 cit m̄ soli deo confiteri qa sacerdos sine eo a
 peccatis soluere nō pot me . Ad qd' non ego sed
 b̄s Jacobus respondet dicens . Confitemini ale-

qd̄l̄ redeūdū
 ht ad deū ic

utrum peccata uera. Et conueniens namq; ualde est
ut nos qui peccando deo contumaces fuimus penite-
to supplices sacerdotib; et ministris ei' sumus
qua homo q; ad dei grām gseruandam mediatores
nō eguerat iam eam recuperare nō n̄ p mediatores
hoīem possit. Hemat f; et suspirat et anxi⁹ pro
peccato timeat et expauescat. sollicitus discurrat
auxiliatores et itercessores qrat. prosternat se hu-
miler homi q; humiliter astare noluit creatori.

ḡfessioē.

Flam et hoc saluberrimū est ut hō corde peccat
et ore delictum suū confiteat. quāt̄ de' q; p̄us
adest p̄ grām cor p̄ penitentiam compungat.
Deinde adsit ut confitenti peccator uerē peniteat sed
itercurentē articulo necessitatis ad confessionem
puenire nō possit. Confidenter credere debe-
mus q; sumus sacerdos qplet i eo qd morta-
lis nō potuit. et iam apud deū factū costat.
qd hō merere uoluit sed nō ualuit adimplere
qua ḡfessioē nō ḡtentus exclusit. s; impediuuit
necessitas. **I**n capitlo ubi peccata mea emēdere
debui. peccatis peccata addidi. cū de illis dā-
natus aut aliquā m̄ excusauī. aut ex toto ne-
gaui. aut qd deteri⁹ est defendi. et ipatiene
respondi. cum nullū sit peccati aquo nō sim
gtaminatus. aut gtaminari nō possim. Justiz

nullius sic
pa sua pec-
at.

est ut remota ei occasione emendatione promittam,
vnde cuicunq; aut quocunq; clamet: quare sic liberari
ualeam a peccato perpetrando uel perpetrandeo.

Multitudinem peccatorum meorum, uel iniqtutum me-
arum expauescens, aliisque transgressiones re-
prehendere timui: et ideo mortis autor extitit:
quia iuris quod clamando expellere potui, non expu-
li: indignatus sum aduersus alios quod me de iure
reprehendebant: et quos amare debui odiui. Illa
quod mihi nocebat uel displicebant desiderauit ut non
essent: Sciebam tamen quod in nostra sua erant bona, et
a bono factore facta: sed ideo mihi nocebat quod malum
eram, et male eis utebar. Hihil. ii. in gratiarum
est in ego ipse. Meum est quod potest noce mihi: et ego
ipse mihi sarcina sum. Optauit etiam ut de peccata
mea nesciret, aut punire nolet, uel non posset: et
ita uolui deum esse insipientem: siue insitum et impote-
tem: quod si est deus non est. Non est superbia super
superbiam meam, propterea longe a salute mea
libera delictorum meorum. Suspecta si quidem est deo su-
perbia: nec fieri potest ut cum ea in gloriam reuenerat:
dum illum uelut hospitium: nec in eodem cohabitatio
nem: quibus non licuit habere in celo. In celo nata
est: sed uelud imemor, quia via inde cecidit:
illuc postea redire non potuit. Cum aere

pluuiia ul' nimio frigore aut calore turbat' sūi
centra deum inique murmurauit. Oia nāqz
que ad usum uite accepim' ad usum culpe con-
uertim'. Quapp' iustum est: ut qui in cunctis
peccauim' in cunctis feriamur. Sepe ad sacru-
misterium uocem meam fregi ut dulci' canta-
rem: magis delectabar in uocis modulatōe q̄z
in cordis cumpunctiōe. Deus uero cui nō absco-
dit' q̄cqd illicium ppetrat' non querit uocis leni-
tatem: sed cordis puritatē. Nam dum can-
tor mulcet pplim' uocib': deus irritat' prauis
morib'. Licentiam loquendi ul' qd faciēdi se-
pe nimia iportunitate ul' caliditate a platis
meis extorsi: nō attendens miser qm' ille se-
decipit: q̄ oculce ul' apte satagit: ut ei p̄ spua-
lis inuinorat qd ip̄e desiderat. Nam ul' cul-
tellum uel aliqd uile militoens nimii desidāu-
nec confessus sum: q̄ peccatum non extimabā
pp̄ rei uilitatem. Veritatem nō mltum distat
quecūqz substantia uili's ul' p̄tiosa regrat' dum
equaliter sit corruptus affectus. Non ē cultelli
in uicium ē: sed cultelli appetitus: neqz auex
uicium est: sed auri cupiditas. In labore uero
nō laborauit: q̄stum debui ul' q̄stum potui. In
silentio etiam sūi ociosus: qd est maximū pec-
catum. In silentio nemo sic debet ēc̄ ociosus: ut nāqz

in eodem silentio utilitatem nō cogitet proximi,
nec sic actuosus ut contemplationem nō regrat dei.
Parum tē p̄ficit q̄ alteri cū potest non p̄debet.
De uitis me iactavi : putans ē insigne uitatis
ubi erat lapsus cummissis. De uirtutibz etiam
uitia feci. **T**u uirtutia nāq̄ dum suum modum
excedit : crudelitatis uitium gignit : et nimis
pietas dissolutiōē discipline parturit. Sic se-
pe uitium ē qd̄ uirtus putat : sicut remissa
segnities mansuetudo credit : et pigricie uiciuz
q̄tis uirtutem imitat. Finxi me ēē qd̄ non
eram. Duxi me uelle qd̄ nolebam : aliud ore
dicebam : et aliud corde uoluebam : et ita sub
ouina pelle vulpinam conscientiam abscondebam.

Vulpina plane consīcia est tepida conuersatio
aialis cogitatio : facta gressio : breuis & rara cam
punctio : obedientia sine deuotione : oīo sine iten-
tione : lectio sine beatificatione : O q̄ dura st̄ m̄
ista que loquor : qm̄ memetipm̄ serio lequendo.
Vēr̄t̄n̄ quia nō me peccorem nego : sed peccatuq̄
mēn̄ cognosco : erit fortasse apia deiū pñz iudi-
cem impetracio uenie ipa cognitio culpe. **D**icā
ḡ dicam misericordiam meam si forte sua pietas
moueat illū. **D**icam pecc̄m̄ mēū : qm̄ notitia
peccati ē initiuū salutis. **M**agnam porto coronā
& uestem rotundam : reglam̄ suo ieiuniorum,

*et religiosus
tepat dī ē i
ob*

statutis psalo horis : sed cor meū longe ē a deo
meo . Exteriorem superficiem ituens : salua
m̄ oīa arbitror : nō sentiens lūmem iteriorē
q̄ interiora corredit . Vn̄ in Osce . Comedēt
alieni robur meū et ignorauī : et ideo totus
pgens i ea q̄ foris sūt et ignar' iterioī me
orum sicut aqua effusus sum : et de nihilo
sum redactus : pretitor̄ obliuiscens : pñtuī
negligens futura nō pñuidens . Ingratus sū
ad beneficia : pronus ad mala . i tardus ad
bona . *Q* nullus cognoscit si se nō gspicit .

Si me nō inspicio nescio me ipm . Si aut̄
me inspicio tollerare me ipz iux potero-
qa tanta iuuenio i me q̄ digna s̄t reprehē-
sione et ḡfusione . Et q̄to me sepi' : et sub-
tili' discutio : tanto plures abominatoēs in
anglis cordis mei iuuenio . Ex quo nanq;
peccare ceipi nūq; unū diem sine peccato
transire potui . Nec adhuc peccare cesso : sed
de die in diem pecca peccatis addo : et ea po-
culis habeo nec ḡmo : erubestenda video
nec erubesco : dolenda itueor nec doleo : qd'
mortis signum et damnatioē iditium est .
Membrum eī qd' dolorem nō sentit mortuū
ē : et morbus insentibilis ē incurabilis . leu-
sum et desolatus dissolutus n̄ me corrigo :

sed ad peccata que confessus sum cottidie redeo:
 nec caneo fonsam in quam ul' ego cecidi ul'
 alium cadere uidi. Tūq; plorate & orare de
 berem pro malis quefea & bonis que facte
 neglexi: proh dolor usum ē m in gtrarium.
 Nam tēpui & frigui a seuore oīonis & iam
 sine sensu frigidus remansi: & ideo flete
 me ipm nō possum: qm̄ lacrimæ grā recē
 sit a me. Peccata mea celare non possuz
 qm̄ uiciq; uado, conscientia mea it mecum: se
 cum portans qcqd in ea posui, siue bonum
 siue malū, seruat uiuo: restituatq; defuncto
 depositum qd suandū accepit. Si male fa
 cio, adest illa. Si autē bñfacere uideor & id
 extoller adest illa, adest uiuo sequit mortui.
 Vbiq; m̄ confusio inseparabilis, pro qualitate depo
 siti. Sic sic in domo pprua familiam hęo, ac
 culatores iudices & tortores. Accusat me co
 scientia: testis ē memoria: ratio index: uo
 luptas carcer, timor tortor: oblectamentum
 tormentum. Quotq; e' fuerit oblectamenta
 mala: tot erit tormenta. Nam inde puni
 mur: unde delectamus.

qm̄ pos
 celare p
 pp. 9scii

A O ro. & imploratio apud deūz.
 Duxa me dñe deus me: qm̄ inimici
 mei, xiām meam circuiderunt: corpus

scilicet mundus et diabolus. A corpore fugere non possum: nec ipm ame fugare: circumferre illud necesse est: quoniam alligatum est in me: permanere non licet: substitare cogor: et cum illud imprinquo hostem meum aduersum me nuto: si enim e' satis comedero et illud robustum fuerit: sanitas ei' in aduersitate. Mundus uero cinxit me et obseedit undiqz: et per quoniam portas quoniam sensus vestrum corporis sagittis suis me ulnerat: et mors intrat per fenestras meas in animam meam. Oculis respicit et mentis sensum auertit: Auditus auris et intentiones cordis flectit: Odoratus cogitationem impedit. Os loquitur et fallit: per tactum ardor libidinis: pro aliqua pua occasione excitat: et nisi illico responuo et expuo subito: corpus meum occupat et extuat uerit et incendit. Primo carnem catharisticum titillat: Deinde maculacione turpi mente meam maculat: et ad extremum per gressum primitatis mentem strugat. Porro diabolus quem uidere non possum: et ideo ab eo minus cauere possum: tetendit arcum suum et in eo parauit sagittas suas: ut sagittet me. Narrauit ut abscondet laquos: dixit. Quis uidebit eos? Laqueum posuit in auro: et argento: et in oibus quibus abutimur: cum illis male delectamur: et illaqueamur: nec solum

laqueum posuit: sed uiscum: et uiscus ē amor
 possessionis: affectus cognatōis: et cupiditas honoris
 et carnis uoluptas: qbus aīa iūscat' et irretit:
 ut pennis contemplationis p plateas supne syon
 uolare nō possit. **Sagitte diaboli sunt ira: ui-
 dia: luxia: ic: qbz: aīa ulnerat.** Et qs ē ille qui
 iacula ignea extinguiere possit: frēh dolor: his
 telis supat sepe fidelis aīa. heu m: qm̄ undiqz
 bella uideo: undiqz tela uolant: undiqz tem-
 ptamēta: undiqz picula: quaciqz me uertam:
 nulla securitas: et q m̄lcent: et q tristat oīa
 timeo. Et esuries: et refectio: et somnus: et ui-
 glie: et labor: et quies pugnant qtra me. Nō
 min' suspectus ē iocuī: qz sit ira. Multos si
 qdem iocando scandalizauī: nec min' ueroz
 pspā: qz adūsa. Prospā nāqz a suauitate sua
 me i cautū decipiunt: adūsa uo: q aliquid ama-
 ritudinis hēnt uelud potionis amaritudine
 suspectum: et timidum fatiuunt. Magis timeo
 illud malum qd facio in abscondito: qz qd in
 apto. Malum nāqz qd nemo uidet: nullus: et
 reprehendit: et nō timet reprehensor: ibi secu-
 rius accedit temptator: facili' ppetrat iniqtas.
 Nimirū utrobiqu bellū: utrobiqu piculuz: ut
 biqz timendū: et sicut in hostili regione uan-
 tibz: hac illacbz circu spacienduz ē. Et ad cēm

de sagittis
diaboli.

strepitum circumagenda est cervix : sic caro sug-
gerit in molia : mundus uana : diabolus am-
ra : qua multotiens carnalis cogitatio mentem
meam importune pulsat de cibo : de potu : de
somno : ceterisq; similibz ad carnis cura pri-
nentibz . Caro in loquacitate ambitioe huius seculi
de iactantia : de arrogantia : cogitatio uana
in corde usitat de modo . Quod dogmaz ad iracun-
diam et amaritudinem aie pueror . Diabolice
suggestioni non aliter q; ipsi diabolo resistere
dum est non aliter ab ea cauendum q; ipsa da-
pnatioe Demonii autem officium est suggestio-
nes nobis malas ingerere : ut nostre est illis no-
n sentire : Nam quoties resistimur : diabolus super-
mis : anglos letificamus : dei honoramus . Spes
enim horitat nos ut pugnemus et adiuuat ut
vincamus : qui astantes in bello spectat : defici-
entes sbleuat : uincentes coronat eterna gloria .

Caro mea de luto est : et ideo lutiosas et
uoluptuosas ab illa heo : uanas et curiosas
de mundo . A diabolo amaras et malicias .
Ita tres inimici mei ipugnat et persecuntur :
nunc quidem aperite : nunc occulite semper autem
maliciose . Diabolus uero plus gemit in ad-
iutorio carnis : quam magis nocte domesticus

hostis. Illa uero ad subuersioem meam cū illo sed' inuita: ut pote de peccato nata: et ī peccato, nūtta: nimis corrupta ipsa origine: si mīto amplius iuriata praua gluetidine. hic est q̄ caro acriter aduersus sp̄m ḡcupiscit: q̄ assidue murmurat: et ipatiens ē discipline q̄ illicita sugggerit: nec obtempat rōni: nec ī hibente ullo timore huic accedit: hanc adiuuat hanc uitę: ille serpens tortuosus hostis humani q̄m̄: cui nullū est aliud desideriū: nullū negotiū: nullū studium: n̄ pdere aīas m̄as. hic ē q̄ malum iugiter machinat: astute loquit: artificiose sugggerit: callide decipit illatos motus iſufflat: et uenenatas cogitatōe iſlānat: mouet bella: nutrit odia: incitat gulam: mouet libidinez: desideria carnis instigat: peccati occasiones parat: et mille nocendi artibz corda homiū pulsare nō cesat. hic ē qui baculo n̄ro nos cedit et manus m̄as p̄prio cingulo ligat: ut caro q̄ data ē in adiutoriū fiat nobis ī ruinam et in scandalum. Granis lucta: et grande piculum adūsus domesticum hostem pugnāc: et maxime cū nos aduene sim: ille cōtritus ille suam ihabitā regiōem: nos exules sumus et pegrini. M̄agnum quoq̄ dis̄cmen

aduersus diabolice fraudis astucias tam crebros,
uno continuo sustinete conflictus que tam et
astutum fecit natura subtilis quod longa excitatio
huius malicie huius.

Si uita p̄n̄ amat: multo fortius uita eterna dicitur amau.
Existe me de iniurias meis deus meus et
ab his quod deruit me: in eternum gloriati sit
super me. Ego vero quod usque ad hunc diem gloriam
me uixi iam iam per tuam gratiam uiuere incipiam.
Sic ut uiuere debemus ut cum corpus a omnibus
cepit deuorari in sepulcro anima letetur cum scitis
in celo: illuc spiritus dirigendus est quod est iterum
illuc festinare debemus: ubi tempore uiuimus: et ubi
mori nūquā timeamus. Si sic amamus istam labi-
lem uitam ubi et caducam ubi cum multo
labore uiuimus: ubi comedendo bibendo dormiendo
do uix necessitatibus carnis satisfacimus: multo
magis amare debemus eternam uitam: ubi nul-
lum laborem sustinebimus: ubi simma
felicitas: felix libertas: et felix beatitudo: ubi
similes erunt hostes et angeli dei: et fulgebit
iusti sicut sol in domo patris sui. Qualem
putatis tunc erit splendor aiorum: quando
solis splendorum habebit lux corporum: Nulla
erit ibi tristitia: nulla angustia: nullus
dolor: nullus timor: nullus labor: nulla

mors sed ppetua sanitas pseuat ibi semp. Nō
 surgit ibi malicia : nec carnis miseria : Et
 nulla ibi egritudo nulla oīo necessitas. Nō
 ē ibi fames : non sitis : nō frigus : nō estus nō
 lassitudo ieiunij : nec ulla temptatio iniuici nō
 peccandi noluptas : nō delinqndi facultas : s̄
 totum letitia totū exultatio possidet : hōiesq;
 anglis sotiani : s̄ sine ulla carnis infirmitate
 i ppetui manebūt. Ibi erit iocunditas p̄finita
 beatitudo sempitna : in qua q semel suscipit
 semp tenetur. Ibi ē reges a laboribz pax ab
 hostibz : amenitas de nouitate : securitas de
 eternitate : siuauitas atq; dulcedo de dei ui
 sione. Et quis non illic iulementer habi
 tare desideret : r pp pacem r pp amenitatem
 et pp eternitatem : r pp dei iuisionem : Nul
 lus ē ibi pegrin : s̄ qcūq; illuc ueire mere
 bunt : securi in ppria patria manebūt : sep
 leti : r semp satiati : de iuisione dei. Et q̄to
 plus ante alios quis alijs obediens deo fuit
 tanto ampliorē mercedē ibi recaepit q̄toq;
 ampli deum amabit : tanto ppins dēū ui
 debit : quem ēnere cupiet. **D**ies hōis sic
 umbra sup trām : r nulla ē mora : r tūc
 prope nūc ēst : cum stare uidet. Cur ergo
 thesaurizet in terra : cū sine dilatioē ttān

**De Inimicis
Crucifixis.**

scat et illud qd' colligit' et ipse qui colligit'. Et
tu homo quem fructum expectas in mundo t
cui' fructus ruina ē / cui' finis mors ē / Utinā
sapex et intelligeres ac nouissima prudēter pro
uideres. Scio quendam qui per annos plimos
teat familiariter uixit ad mēlam tuā sedet
cibū de manu tua lūmpsit in līnu tuo dormi
uit cum uoluit tecum colloquim hūit hic
uire hereditario seruus tuus est / s; q; ab +
incunte etate delicate nutriti cum et uirge
pepcisti contumax effect' ē / leuauit calce
neum sup caput tuū / et deinde i suuitate
redegit et tui crudeli dñat. S; fortasse
dias quis ē hic / Vetus ho tuus q; gculat
spm tuum q; pro nihilo hēt teriam desida
bilem / qui sola q; carnis s; sapit / homo iste
a natuitate cecis ē / s; et surdus i mutus
iuerteratus diez maloz / rebellis uitati et uen
tati / inimicus crucis x / deridet innocentem
et transeunte simpliciter ambulat i magnis
et i mirabilib; supra se / Arrogantia ei' plusq;
fortitudo ei' nullū reicit / Sicut i istipien
tia sua non ē de? Tabescit bonis / et malis
passit alienis / In mudi cogitationib; passit
nō fatigat i illis / transgrediens usq; ad fi
nem / dispigit et dissipat ppria / sic pdigus

cupit et rapit aliena sicut auarus turpitudinez
 et ignoniam congregat s' simulator et calli-
 dus preuocans iram dei homo iste totius i-
 peccatis natus et sic nuntius amicus iniqtatis
 fili⁹ mortis uas ire i g̃tumeliam apt⁹ ad i-
 teritū q̃ cū talis sit enarrat iustitiaz dei: et
 assumit testamētuz ei⁹ p̃ os suū: edic discipli-
 nam: p̃icit dñ⁹ suū post dorsum suū: cui
 uidet h̃irem currit cum eo: et cum adult⁹
 is portioem suā ponit: adulsus filii mat̃s
 sue mittit scandalum. Sup te etiā thesaui-
 zauit iram in die ire: ult̃ acē hereditatem tuaz
 tollere: et de sup terzam auferre: et tu tantam
 iuriā nō uindicas: si dissimulas ñ ei due⁹
 libum loq̃is: ñ ultum iratum ondis: si blan-
 dienti t̃ arrides: ludis cū illuscere. Nescis qa
 hismacl tecū est: q̃ ludit: ludus iste non est
 pueritie ul̃ simplicitatis ul̃ inoetie: si illu-
 ho ē aie: si p̃secutio: si mors: iam te i fouē
 quā fecit p̃cipitauit iam effeminaris. iam in-
 go misere fructutis p̃ssus s̃b pedib⁹ ei⁹ misere
 et uiliter concularis. Omiser et misabilis ho
 qs te libabit de uinclo iproperij hui⁹. Exur-
 gat de⁹ et cadat armatus iste cadat et oter-
 tur. Inimicus ho ē g̃temptor dei: cultor sui
 amicus mudi: suis diaboli. Quid ē uidet

Si recte sentis mecum dicas / reus ē mortis / cui
cautigat: noli o^o dissimulare / noli deficit / noli
peere / s^z festinanter / audenter / instanter / cu
cū agere hōiem illum / s^z cruce x̄ / in q^o ē sal^z
z iusta. Ad quē si ex corde clamauerit
crucifixus tuus / audiēt benigne respōdente:
hodie mecum eris i padiso. O xpi pietas +
inopinata erit salus miseris: s^z tam gratiu
ta est et pbata dei dilectio: tam iopinata
dignatio: tam stupen^d dulcedo: tam iuicta
mansuetudo: ut q ad cū clamaūt exaudiat
illū: qm̄ misericōris ē. O q̄ta ē misericordia
dei / q^o ineffabilis mutatio dextere excelsi / heri
eras in tenebris / hodie i splendore lucas / heri
i ore leonis / hodie i manu mediatoris / heri
i porta inferni / hodie in delitiis padixi. Sed
qd prossit he littere ammonitionis: nisi deleas
de libro tue conscientie litteras mortis / Qd
psunt hec scripta / et intellecta / n temetip^z legas
et intelligas. Da g^o opam iterne lectioni /
ut legas / et cognoscas te ipm: ut pugnes /
vincas mundum / et hōiq inimicum: quāt^z
labei tuus / quietat in regem: luctus in ga
dium: et post tenebras hui' uite / uideas /
ortum surgentis aurore: uideas etiā meri
dianum solem iustitie: in quo sponsum cū

sponsa prosperitatis : unum cunctis dñm glorie,
 cui unius et regnat per infinita seculorum
 Amen.

Explicit Soliloquiorum liber gloriosissimi : et deuo-
 tissimi Sacrostce Xanc fidei athlete Bernardi.

^{Antony}
^{de padua} Si quis miracula moys eror calamitas demon lepra fugit
 egri flagit sanu Cedut mare miracula membra resq; poteris
 petunt et accipiunt inuenies et canu. Petunt pueri rescat
 necitas naret hi q; sentiunt dicat paduanus. Cedut.

Non est mediocritas errat q[uod] magno bono perficit mediocre
 bonum. Non ne rationabilis hominis dignitatem autem: q[uod] uel
 scimus caritati, aut uigilia perficit sensus beatitudini.
 ut pp[ro] immoderatas uigilias: atq[ue] idistretus lemnus
 et nimia psalmorum uel officiorum decantatione: amorem
 aut certe nota inducat. Niquid uboz electi multi
 tuidine deus: ut ho pot. Non est libio tunc nisi iustitia et
 rebus honoradus est d[omi]n[u]s: q[uod] no quid ipse in beatitudine uboz
 si cordis puritate. Quid etiam in euangelio manifestat
 dico. Cum oratio: nolite in me loqui sed etimici.
 Punitur est se multiloquo exaudiens. Ergo melior est
 septem psalmorum decantatio: cum cordis puritate ac
 serenitate: q[uod] toti psalterij decursio: cum angustate
 et tristitia. Igitur cum per certas uerba unus psalmus
 vel una missa dominus: non minus q[uod] si per uno quilibet illo
 diceretur accipiet. Dicidit itaque q[uod] ea quae pressaria
 per corporis stram: illud quod per prophetam dominum. Ego do odio
 hominum rapinam: in holocausto. De rapina vero holocau-
 stum effect: q[uod] ut nimia egestate manducandi: ut
 somni penuria: corpus supra modum affligit. Vident
 iste quod apostolus dicit. Carnis cura ne feceritis in cor-
 rupti vestris. Quoniam est carnis cura in corrupti vestris co-
 tradicunt in necessariis ea concessit. Ego vero quisque
 istra uita: cum uero iherlitis dicat via regia gradie-
 tur. non declinabitur ad dexteram neglegit ad sinistram.
 id est. non manifesto male diffidit neque dissimili-
 lato bono decipiatur. finis.

Hieronymus. i. decretis. de gl. de s. No mediorit.

num p. gis. aubz. psalm' l' missa dñ. mi min' qd si p. qdibz ipoy
dicere. accipit'. Cui ronez assignat dies qd sps. salig
non datur ad mensuraz. 149.)

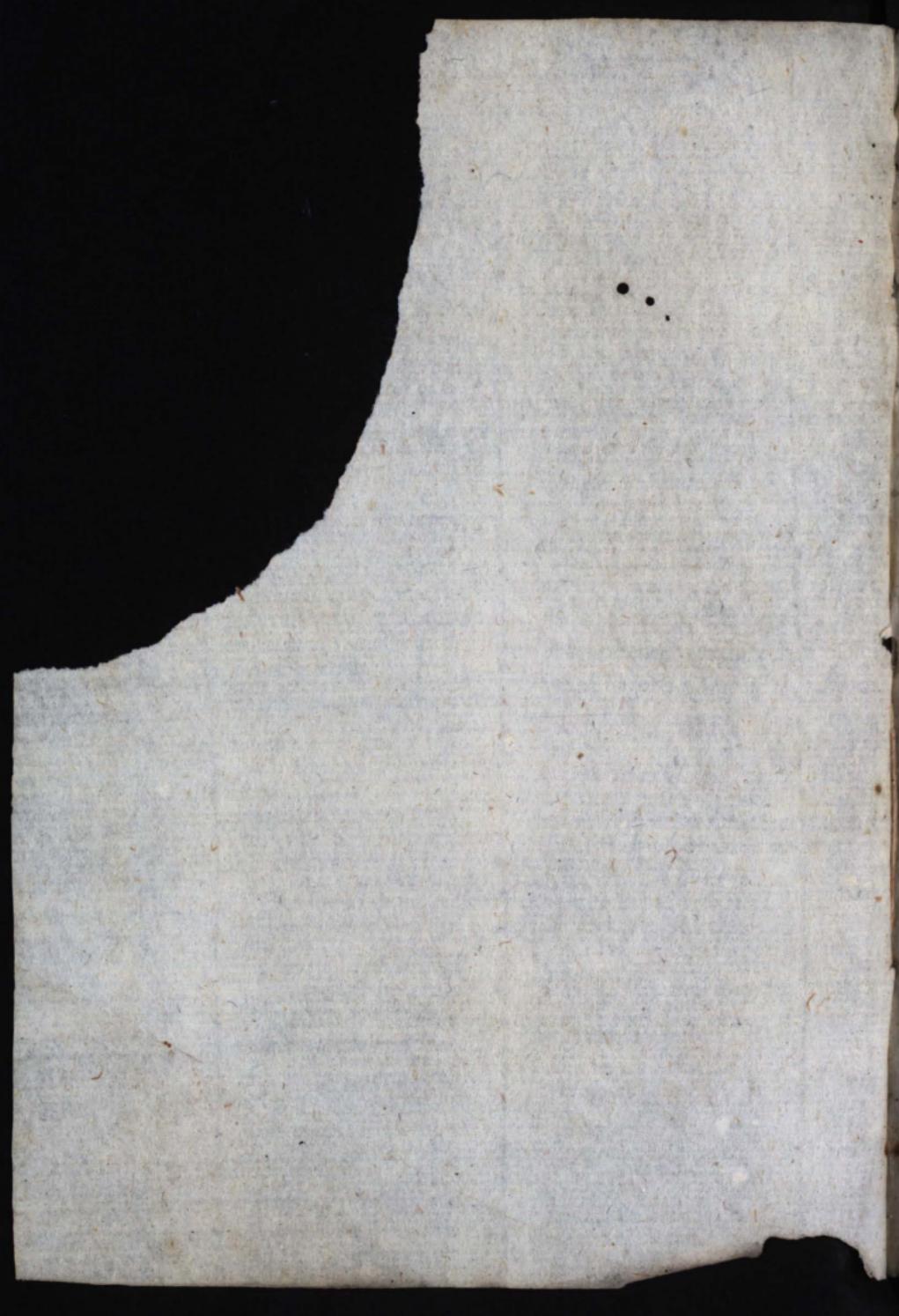
Sacerdos qd sine peccato mortali i bono pposito. si no celebrat
si hñ copiaz celebra. qd tuz i ipo e sciam. trinitate. pnat glia
angelos i celestis Jerus exultetos gaudio i letitia. hones i tra
laborates. bñtio i gñra. augs u. purgatorio defctas patemio
i venia. Accede o sacerdos ad altissim saramentu i coo
nei. pp. trinitate glia. anglor letitiae. hñm. grñ. i uari
ueia. Ista sit tota tua intentio. i finalis deuotio.
Misericordia tuat. peccata tua. uiuere qd mortuorum gloriant.
Tantum e ualeat celebratio missae. qd tu mors xpi u. cruce.
Si e morte xpi aut redimuit ita celebratione missae ac
saluatoris.

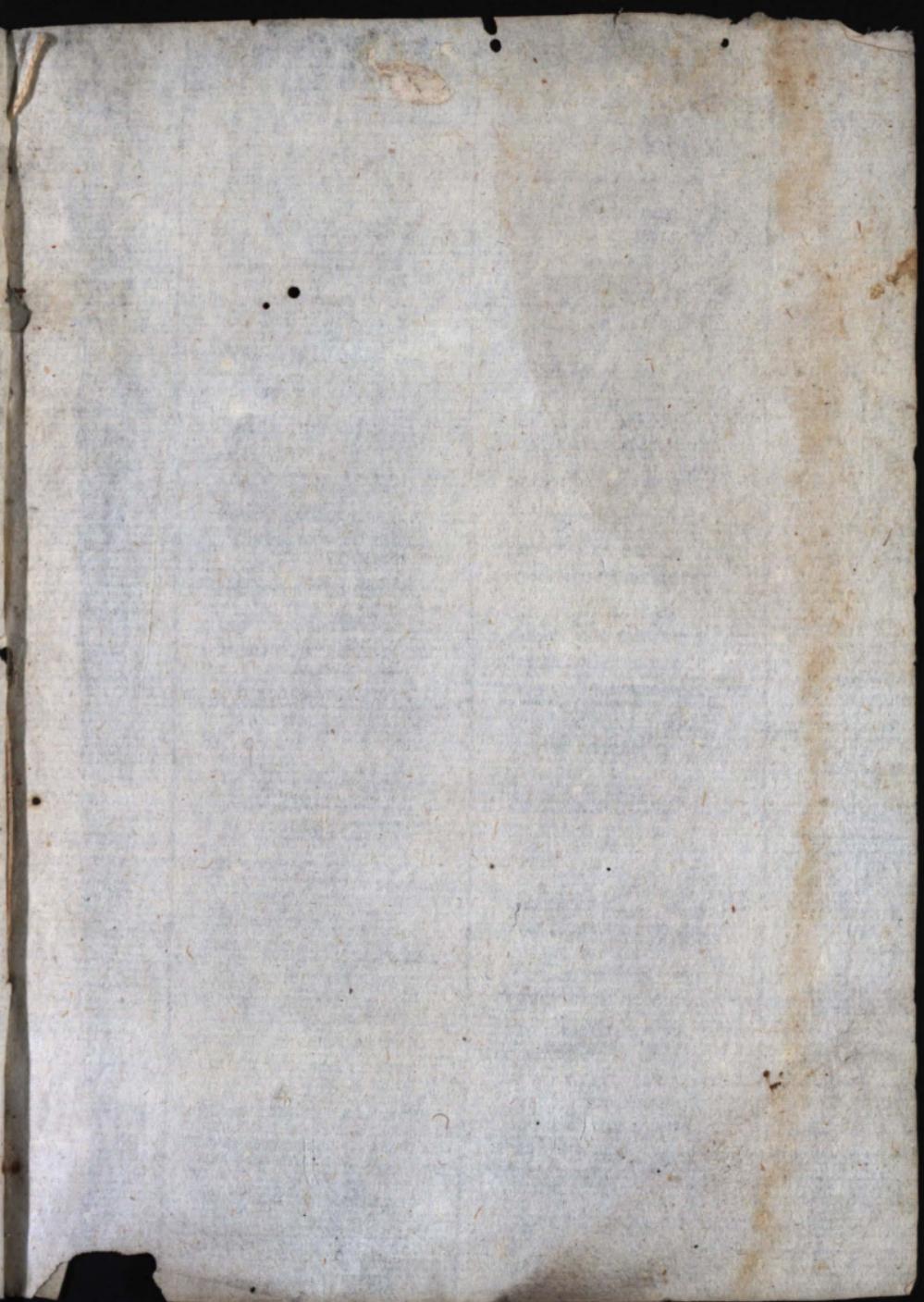
In die qd uidebit corp xpi. virtus necius corpori creditur.
I cua collega dimittunt. iuramenta ignorata delentur.
I uniu. oclori. qd ualeat. aiores subitanæ no ierunt. Illo
die. si qd decessit p. coram hñt. Et qd diu qd missaz
audit no senescat. et cundo ad ecclesias. i reddendis passim
el enunciant. i adeo remunerantur.

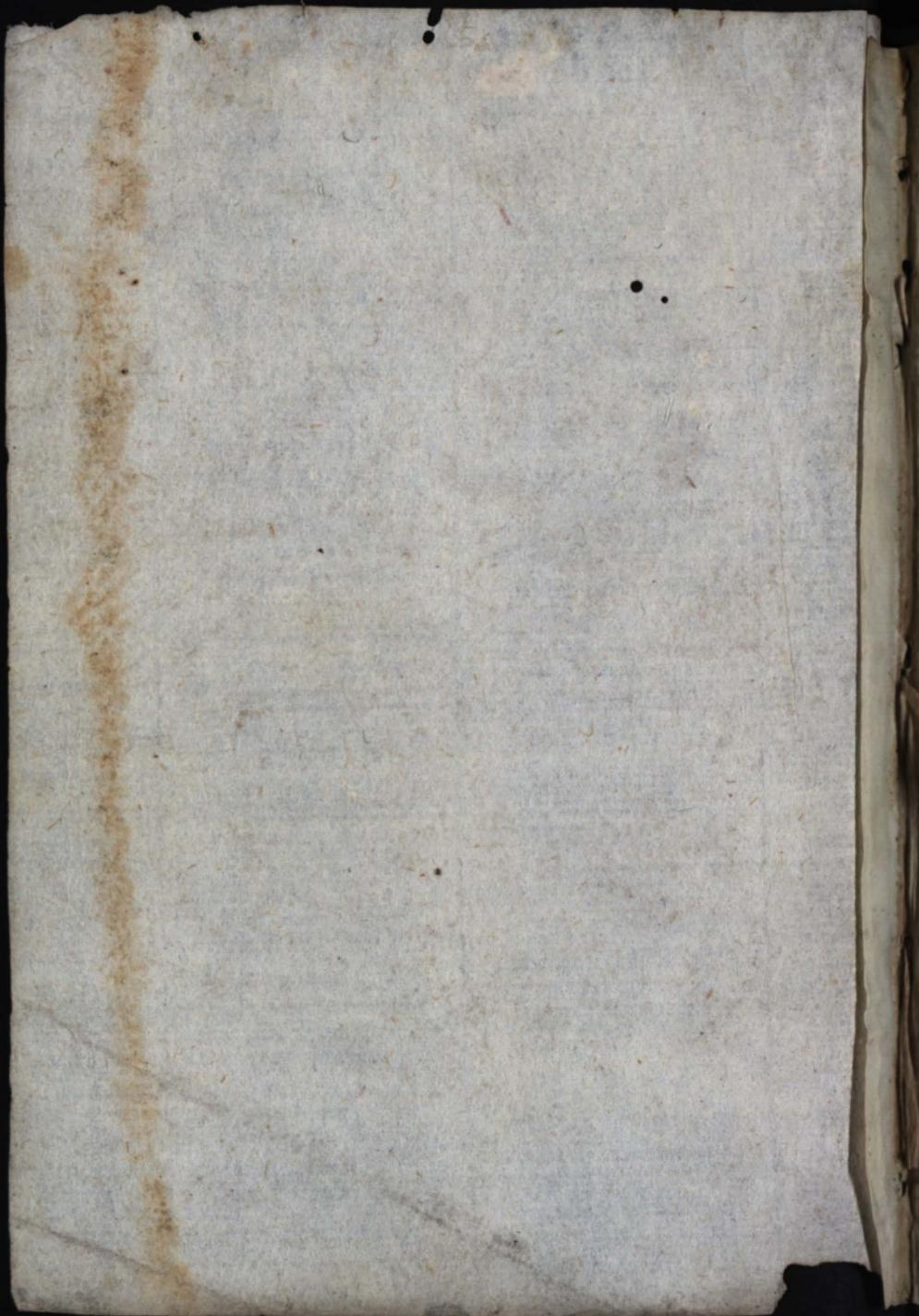
De dignitate sacerdotis.
O veneranda sacerdotii dignitas. In qd misericordia filii uelut
i utero regina ierunt. O felices sacerdos si sacerdotia
vixit. O celeste missus. qd p. uog. p. z. filii. i sps suis
mirabiliter operatus. sup tam ineffabili mistio uro. Qd uno
eodex membro. id est de qd videt i celo. i misericordia. uirgine
i sacrificio. Celus mirat. honestus. pern. gloriosus.

lubolus. Renet apollini anglica celsitudo. Id rebua; dno
ut tareas de ob; q' rebuit in y tam singlau dno sac-
dotu ipenso? qd e datu optimu; i donu; pfectu;. Nob
gra. Cui creauit me sic me creauit inebante me.
ille q ex nichilo gra creauit sine me si fas e dice dedi-
m recare se. O venerabilu; satud manuu;. O felix ex-
citu; Vbi xps tractat xp;. S actos dei filiu;. Cui delicie
st e cum filiis homi;. O sacerdotes attedite. auctor e nob
digita collata q angli q id adorat qd icos officiis i
ip; greci poss. O altitudo sapie di. O ineffabilis clementia
saluatoru;. qd datu; no e anglo gressu; e ho;. Sacerdos
hoc sacramentu; ineffabilem fuit. Angelus gloriata q famul
assisti. O p' venerabilis p' glosu; q signe fuit apd an-
tiques nomine sacerdotu;. Sz hodie ad abiecti eo ad uih.
O sacerdotis. Si uia cui libi iusti sedes e dei mltro magis
sedes i templu; si ee debetis mndu; i maculatu;. Si sepul-
chru; ei glosu; e i q' corp xp; vacuit examinu; glosiora
i digora ee debent corpora ura q a morte suscitata co-
tidic dignar ihitare. Si bry e uent q nonne mesib;
portauit xp; Ita i si no tu tam bta ee debent corpora
ura i qbi cotidie eligit libi hospitium filii dei. Si bta
st ubera q paulus sanxit Ita deby ee bry qd carnes ei
sumit i sanguine ei sicut. Carnes g' uras cum
timore agnoscit i nob diligent puidete ne lingua loquac
q vocat de celo filiu dei loquit gra dñi. Et ne man
q intingunt sanguine xp; polluant sanguine peccato.

8° Cod. ms. 1
Nadisatz Bl

Abenimalo. 10

